

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddaeo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Ὄρνιθες - Aves

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ.

ARISTOPHANIS
AVES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

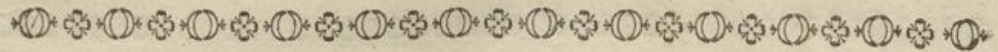
DRAMATIS
PERSONAE.

ΕΥΕΛΠΙΣ.
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
ΤΡΟΧΙΛΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ.
ΕΡΟΥ.
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΥΨΗΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ,
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΙΡΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ.
ΠΕΝΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ,
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ.

EUELPIS.
PISTHETAERUS.
TROCHILUS, SERVUS EROPI.
EROPS.
ALIA AVIS.
CHORUS AVIUM.
SACERDOS.
POETA.
FATIDICUS.
GEOMETRA.
INSPECTOR.
PSEPHISMATOGRAPHUS.
NUNTIUS.
ALTER NUNTIUS.
IRIS.
PRAECO.
PATRICIDA.
CINESIAS DITHYRAMBICUS.
PAUPER SYCOPHANTA.
PROMETHEUS.
NEPTUNUS.
TRIBALLUS.
HERCULES.
SERVUS PISTHETAERI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΥΕΛΠ. Ὁρθὴν κελθεῖς, ἢ τὸ δένδρον φαίνε;)
 ΠΕΙΣΘ. Διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρῶζ' ἄλλιν.
 ΕΥΕΛΠ. Τί, ὦ πόνηρ', ἀνω κέτω πλατύτομον;
 Ἄπολύμεθ' ἄλλως τ' ὁδὸν ὠρορομενῶ.
 5 ΠΕΙΣΘ. Τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τ' ἄθλιον,
 Ὅδ' ὠθειθεῖν γαῖα πλεῖν ἢ χίλια.
 ΕΥΕΛΠ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοῖα πειθόμενον τ' δύσμορον
 Ἄποσποδῆσαι τῆς ὄνυχας τ' δακτύλων.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄλλ' εἰδὲ ποῖ γῆς ἐσομένη οἶδ' ἔγωγ' εἴη.
 10 ΕΥΕΛΠ. Ἐνθ' ἔθει τ' πατεῖδ' ἀν' ἐξέυροις σύ πευ;
 ΠΕΙΣΘ. Οὐδ' ἀν' μὰ Δία γ' ἐπιπυθεν Ἐξηκασίδης.
 ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι! ΠΕΙΣΘ. Σὺ μὲ, ὦ τᾶν, τ' ὁδὸν ταύτην ἴθι.
 ΕΥΕΛΠ. Ἦ δεινὰ γὰρ δέδρακεν οὐκ τ' ὀργέων,
 Ὁ πινακοπέλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 15 Ὃς πᾶδ' ἔφασκε νᾶϊν φεάσειν τ' Τηρέα,
 Τὸν Ἐποφ', ὅς ὀρνιθὲς ἐγένετ' ἐκ τ' ὀργέων.
 Καπέδοτο τ' μὲν Θαρρελείδης τυτονί
 Κολοῖον, ὄβολ' ἑ πύδ' εἰ δὲ τριωκόλα.

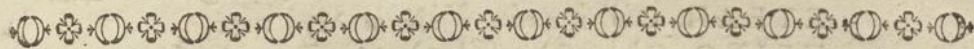
Τὼ

v. 1. Ὁρθὴν κελθεῖς] Craculum alloquitur; quem fe-
 rebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex illis avibus
 discerent, ubi sit Epops, ad quem quaerendum &
 consulendum iter ingressi fuerant: sed non bonis avi-
 bus; ut ipsi putant; nam frustra oberrantes diu eum
 quaesiverunt.
 v. 2. Πόνηρ] In Lystrata, v. 734. ἢ εἰ πάλιν;
 Euripides in Oreste v. 125. αἰετὸν τῆς πάλιν μέν-
 * ὁδ' ἄλλ' ὅταν πρῶτον μὲν εἴπω.
 v. 3. Ἄνω κέτω πλατύτομον] Lucianus in Timone:
 ἀνω κέτω πλατύτομον ἀνὰ τὸν οὐρανὸν ὁδοῦσαν
 εἴπω. Demosthenes II. Olynth. κατὰ τὸν οὐρανὸν
 τῆς αἰετῆς τῆς ἀνω κέτω λυπῆται, καὶ συνεχῶς ταλαι-
 πωροῖται. Quod defatigantur expeditionibus istis sursum deorsum
 semper obeundis, aegre ferunt; semperque aerumnas
 perpetuuntur. Vide ad Nubes v. 616. & ad Equites
 v. 862.

v. 4. Ἄλλως] Id est: ἄλλω. In Vespis v. 85. ἄλλως
 φησὶν. & γὰρ ἐξουροῦται. Vide ad eandem Fabulam
 v. 924.
 v. 7. Τὸ δ' ἐμὲ] Scholiastes: ποῖται ἔχοντες τὸ, ἢ
 ἀθλιός; ἢ μετὰ πλεῖον; ἢ τι τοῦτο. Subauditur: Nonne
 stultum? nonne res est plena infantiae? aut simile quid:
 affertque simile ex Nubibus v. 267. τὸ δ' ἐμὲ κινῶν οἶ-
 κος ἐλθὼν ἐμὲ τὸν κολοῖα μὲν ἔχοντα; ubi vide Notam.
 v. 9. Ἄλλ' εἰδὲ] Sed nec ubi terrarum finis, equidem
 amplius novi.
 v. 11. Ἐξηκασίδης] Hunc tanquam servum & barba-
 rum notat infra, v. 765. εἰ δὲ δὴ εἰς ἐκείνους καὶ καὶ, ἀποπῶ
 Ἐξηκασίδης, & v. 1525. & γὰρ εἰς βαρβαροὺς, ἐθὶν ὁ πα-
 τρῆος ἐστὶν Ἐξηκασίδης. Hic autem tanquam planum, &
 eronem, atque αἰετῶν, cuique omne solum patria sit,
 ubi bene est. Haec enim sententia, quamvis splendida,
 non potest probari, nisi in mundum introducatur Pla-
 tonis

ARISTOPHANIS

A V E S.

EUELPIS. PISTHETAERUS.

- EUELP. Rectane jubes, qua arbor illa conspicitur?
PISTH. Disrumparis: haec enim vero retro [eundum esse] crocitat.
EUELP. Quid, miser, sursum deorsum oberramus?
Peribimus frustra viam euntes redeuntesque.
5 PISTH. Mene vero miserum cornici morigeratum
Iter decucurrisse stadiorum plus quam mille?
EUELP. Mene vero infelicem graculo obsequutum
Detrivisse ungues digitorum?
Atqui nec ubi terrarum fimus amplius equidem novi.
10 EUELP. Hincine tu patriam invenias alicubi?
PISTH. Nequaquam sane: ne Execestides quidem hinc (inveniat.)
EUELP. Vae mihi! PISTH. At tu, amice, istam viam ingreditor.
EUELP. Certe malo nos multavit ille ab aviario foro
Avium venditor Philocrates, atra bile percitus;
15 Qui has dixit nobis indices futuras esse Terei
Epopis, qui ales factus est ex avibus,
Vendiditque istum quidem Tharrelidae
Graculum obolo; hanc vero tribus.

Atenim

tonis polita, & omnia fiant communia.

vf. 12. *Σὺ μὲν, ὦ τῶν, τὴν ἰδίαν ταύτην ἴθι*] Ipse ingre-
ditor hanc viam, amice: nempe illam, ubi εἰμὶ clam-
mandum est, ut tu modo clamabas. Scholia: εἰς τὴν
εἰμὶ ἰδίαν βιάσθαι. licet autem Graecis ita loqui; simili-
ter Eurip. *τῆς πάσης μέμνησ' ἰδίαν*. Vide supra ad vf. 2.

vf. 13. *Οὐκ τῶν ὀρνέων*] Ludit in vocibus *ὄρνεα*, *Α-*
ves: & *ὄρναι*, quod est nomen oppidi in Peloponne-
so; eodem modo & infra, vf. 400. *ἀποθανεῖν ἐν ὄρναις*
(φύσσειν). Vult autem Philocratem traducere, quia
alat, aut etiam vendat aves.

vf. 14. *Ὁ πινακοπέλης Φιλοκράτης*] De isto infra vf.
1077. extat edictum Avium, quae jam in Remp. coa-
luerant: *ἢ ἀπολείπειν τις ἡμῶν Φιλοκράτη τὸν ἐρῶντα, κέρ-
ται τάλαντον ἢ δὲ ζῶντ' ἀγέτωι, τίτλαρα ὅτι συνείρων
τὰς ἐπίτας, πάλαι καθ' ἑπὶ τὰς ἑλλάς.*

vf. 16. *Ὁς ἔρως ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων*] Scholia: *παρ'*

ὀρνέων. ἴθι γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Id est: praeter expo-
sitionem, dicendum enim erat: Ex Hominiibus. Vide in-
fra ad vf. 102. Cum autem praeterea Scholiastae hic
multa dicant, nihil asserum quod mihi placeat. Vide-
tur autem voce *ὄρνεα* metaphorice significare homines
superbos, aut leves, & inconstantes; hoc sensu: ex ho-
mine superbo, aut levi & inconstante, factus est ales
superbus, aut levis & inconstans. Ita vocem *εἰπτε*,
usurpavit in Nubibus vf. 798. *καὶ ἐκ γυναικῶν εἰπτε*
ubi Scholiastes inter alia haec: *ἀπὸ τῶν εὐγενῶν ἢ
κέρων, ἢ ὁ λογισμὸς ἵπταται ἢ τῶν μετιώρων καὶ ὑπερῶ-
ρων ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων*. Pro: ex nobilibus: aut le-
vibus, quarum mens volitat: aut ex elatis atque superbis.
Metaphora ab Avibus.

vf. 17. *Τὸν μὲν Θάρρηλιδαν*] Hunc Tharrelide patre na-
tum graculam. Dicitur autem is Afopodorus fuisse in
Scholiis.

- Τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἦεν ἕδην ἄλλο, πλὴν δάκτυν.
 20 Καὶ νῦν πὶ κέχνηαι; ἔσθ' ὅποι χτ' ἢ πετρῶν
 Ἡμᾶς ἔτ' ἄζει; ἢ γὰρ ἔσ' ἐνταῦθά τις
 Ὀδός. ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς ἕδαμῶ.
 ΕΥΕΛΠ. Οὐδ' ἢ κορώνη τ' ὄδῃ πὶ λέγῃ πέρι;
 ΠΕΙΣΘ. Οὐ ταῦτ' ἀκράζῃ μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
 25 ΕΥΕΛΠ. Τί δὴ λέγῃ ὡς τ' ὄδῃ; ΠΕΙΣΘ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ
 Βρύκωσ' ἀπέδεαξ' Φησί μιν τὴς δακτύλου.
 ΕΥΕΛΠ. Οὐ δεινὸν ἐν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
 Ἔς κόραχας ἐλθεῖν, καὶ παρεσκυθασμένους,
 Ἐπιτα μὴ ἔξθρεῖν δύνασθ' ἢ ὄδον;
 30 Ἡμεῖς γ', ὧ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 Νόσον νοσῆμεν πλὴν ἐλαπίαν Σάκκα.
 Ὁ μὲν γ' ὧν οὐκ ἄσος, εἰσβιάζει.
 Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει πτωχόμοιοι,
 Ἄσσοι μετ' ἄσων, ἐσθῆντ' ἕδενός,
 35 Ἀνεπίομεσθ' ἐκ τ' πατείδῃ ἀμφοῖν ποδοῖν,
 Αὐτῶν μὲν ἐμισθῆντ' ἐκείνῳ τ' πόλιν,
 Τὸ μὴ ἐμεγάλιν εἶναι φύσιν, καὶ βυδαίμοια,
 Καὶ πᾶσι κοινῶν εἰσποτῆσαι χεῖματα.
 Οἱ μὲν γ' ἐν τέτιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
 40 Ἐπὶ τ' κραδῶν ἀδουσι. Ἀθληταῖοι δ' αἰεὶ
 Ἐπὶ τ' δικῶν ἀδουσι πάντα τ' βίον.
 Διὰ ταῦτα τόνδε τ' βᾶδον βαδίζομεν,
 Κανὲν δ' ἔχοιτε, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
 Πλανώμεθα, ζητῶντε τόπον ἀπαράγμοια,
 45 Ὅποι καθιερυθέντε μεταγνοίμεθ' ἄν.
 Ὁ δὲ σὺλ' ἔσθ' ἔστι παρὰ τ' Τηρέα
 Τὸν Ἐποπα, παρ' ἐκείνῃ πυθίασθ' δεομένων,
 Εἴ περ τοιαύτῳ οἴδε πόλιν, ἢ πέπια.]

ΠΕΙΣΘ.

vf. 19. Τὰ δ' ἄρ' ἦεν ἕδην ἄλλο πλὴν δάκτυν] *At*
isti nihil aliud erant ergo quam morsus. Dualis numeri
 est ἕσθ' ut in Equitibus vf. 978. καὶ ἄν ἕσθ' οὐκ ἔστι δὴ
 χρῆσιμον. Dicitur autem ἕδην ἄλλο ἕσθ' πλὴν δάκτυν, ut
 illud in Ranis vf. 229. ἕδην γὰρ ἔσθ' ἄλλ' ἢ κοῦξ, ubi vi-
 de Notam. Ceterum Scholiastes & ex eo Suidas anno-
 tant hic variantem lectionem, cum inquirunt: τίνος δὲ
 διὰ τῆς ἕσθ' ἀντι τῆς ἕδουσαν. Quidam legunt ἕσθ' per jo-
 ta, ut sit pro ἕδουσαν, id est, sciebant. Si ita legas, recte
 vertitur: *At isti nihil sciebant ergo quam morare.*
 vf. 21. Ἡμᾶς ἔτ' ἄζει; ἢ γὰρ ἔσ' ἐνταῦθά τις] *Nos ad-*
ducit duces; non enim est hic ulla.
 vf. 22. Οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς ἕδαμῶ] *Nec*
hic sane utquam.

vf. 30. Οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] Sic in Acharnens. vf. 512.
 φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.

vf. 31. Σάκκα] Ita vocabatur Acestor sive Acesterus
 Poëta Tragicus. Vide ad Vespas vf. 1216. Erat &
 nomen Servorum; Pherocrates apud Athenaeum VI.
 p. 263. καὶ γὰρ ἦν τότε ἔτι Μάνης, ἔτι Σάκκος ἄντι δὲ Διᾶ.
 Non enim erat tunc nec Manes, nec Sacer ulli servus.

vf. 38. Ἐναποτῆσαι χεῖματα] Ita dixit παρ' ὑπόνοιαν,
 ut ait Scholiastes, pro ἐμβέβησεν aut ἐνοικίον. ad vivendum
 in ea, aut habitandum: ut perstringat τὸ φιλόδοξον A-
 theniensium, & quod multi propter Sycophantas bona
 sua perdant. Est autem praepositio ἐν in ἐναποτῆσαι
 non otiosa, ut nec in isto Euripidis loco in Hippoly-
 to vf. 1095. ὧ πύθον Τροίησιον, ὡς ἐγκαθησθῆναι πόλιν ἔχει
 ὡδαί.

Atenim utraeque nihil norant aliud, quam morsicare.

20 Et quid tu nunc hiante ore prospectas? profecto per petras aliquo
Nos usque ducens (praecipitabis:) neque enim hic est ulla
Via. PISTH. Nec fane hic uspiam est semita.

EUELP. An neque cornix quicquam de via dicit?

PISTH. Non eadem fane nunc crocitat atque antea.

25 EUELP. Quid ergo de via dicit? PIST. Quid enim aliud,
Quam se rodendo abesuram dicit meos digitos.

EUELP. Nonne vero miserum est, nos, quos oportet
Ad corvos ire, & (ad id jam) paratos,
Non tamen invenire posse viam?

30 Nos etenim, o viri, qui spectatores adestis in fabula,
Morbo laboramus contrario Sacae.

Ille enim, cum civis non sit, vi sese intrudit;

Nos autem tribu & genere insignes,
Cives cum civibus, nemine pellente,

35 Evolvimus e patria utrisque pedibus,
Non ipsam quidem illam odio habentes urbem,
Quasi non magna sit vere, & fortunata,
Omnibusque communis ad opes in ea litibus perdendas.

Enimvero cicadae unum mensem, aut duos,

40 In arborum cantant ramis; at Athenienses semper
Judiciis affixi cantant omnem vitam.

Propterea hanc viam ingredimur,

Canistrumque tenentes, & ollam, myrrhinasque,
Erramus, locum investigantes negotii molestiaeque vacuum,

45 Ubi perpetuam sedem figamus.

Iter autem utrisque nobis est ad Tereum

Epopem, utpote a quo sciscitari nos oportet,

Sicubi talem noverit urbem iis in locis, ad quae pervolavit.

PISTH.

ὄδαλονα. O Solum Troezenium, quam multa habes jucunda ad transigendam in te juventutem.

vf. 39. *Οἱ μὲν ἐν τέρσιζες*] Hunc locum imitatus est Philemon, ut notat Scholiastes Comici: *ἢ μὲν χερσίδων αὐτὸ δῖον, ὡ γύναι, λαλῆ*. Hirundo quidem, o mulier, ipso tantum vere garrit: ubi sine dubio sequebatur: *ὅ δὲ πάντα τὸν στίον*, aut simile.

vf. 41. *Ἐπι τῶν δινῶν*] In Pace vf. 504. ad Athenienses: *ἔδην γὰρ ἄλλο δῖον πλὴν δινῶν ἐστι*.

vf. 43. *Καὶ ἐν ἔργον καὶ χέρτραι*] Scholia: *τὰ πρὸς δουρίαν κοίτην ἢ αὐτὸν αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίῳ δῖον*. Res ad sacrificium necessarias ferunt, ut urbe condita sacrificare possint ad inaugurationem. Veru etiam ferebant, ut ap-

paret infra vf. 359. quae omnia coguntur in usum armorum convertere. Quod autem hic *καὶ ἐν* vocat, ibi vf. 361. & 388. *τῆς δῖον*.

vf. 48. *Ἡ πῆλαται*] Ita omnes, quas vidi, pristinae. Nupera *ἢ πῆλαται*.

Ibid. *Ἡ πῆλαται*] Pro *ἢ ἐπῆλαται*. Illic ubi ipse volavit. Sive: in illis locis in quae ipse pervenit volando. Ita enim scribendum, non *πῆλαται*: ut sit ab *ἐπῆλαται* ad volo. Sic infra vf. 279. *τὰς ἀνὴ καμῆλας Μῆδων* ἢ *ἐπῆλαται*; Quomodo cum sit Medus, sine camelo ad volavit? Sic *ἀπῆλαται*, infra vf. 89. *σῆλαται*, vf. 1173. *κατῆλαται*, vf. 790. *παρῆλαται*, in Thesmophoriaz. vf. 1043.

- ΠΕΙΣΘ. Οὗτος. ΕΥΕΛΠ. Τί ἐσιν; ΠΕΙΣΘ. Ἡ κορώνη μοι πάλαι
 50 Ἄνω π φελά. ΕΥΕΛΠ. Χ' ἢ καλοῖός ἔσσι
 Ἄνω κέχλιεν ὡσπερὶ δαικνὺς τί μοι.
 Κέκ' ἔωδ' ὅπως ὄδ' ἐστὶν εἰσαυθ' ἴδνεα.
 Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἀν ποιήσωμεν φόρον.
 Ἄμ' οἶδ' ὁ δρᾶσιν; τὰ σκέλεθ' ἴνε τ' πέτραν.
 55 ΠΕΙΣΘ. Σὺ δὲ τῆ κεφαλῇ γ', ἢ ἢ διπλάσιον φόρον.
 ΕΥΕΛΠ. Σὺ δ' ἐν λίθω κόπον λαβόν. ΠΕΙΣΘ. Πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
 ΕΥΕΛΠ. Παῖ, παῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί λέγεις ἔτος; τ' Ἐποπα παῖ χαλεῖς;
 Οὐκ ἀντὶ τ' παιδός γ' ἐχρῆν ἔποπτι χαλεῖν;
 ΕΥΕΛΠ. Ἐποπτι. ποιήσεις τί με κόπην αὐθις αὐ.

ΤΡΟΧΙΔΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 60 ΕΥΕΛΠ. Εποπτι. ΘΕΡ. Τίνες ἔτσι; Τίς ὁ βοῶν τ' διαπότῃς;
 ΕΥΕΛΠ. Ἀπολλοῦ Ἀποτρόπαιε, τ' χασμῆματ'.
 ΘΕΡ. Οἶμοι τάλαι, θεηβοθήρα τυγαί.
 ΕΥΕΛΠ. Οὐτῶ τι δεινόν, εἰδὲ κέλλιοι λέγειν.
 ΘΕΡ. Ἀπλεῖστον. ΕΥΕΛΠ. Ἄμ' ὄδ' ἐσθλὸν ἀνθρώπων. ΘΕΡ. Τί δαί;
 65 ΕΥΕΛΠ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε Λιβυκὸν ἔρνεον.
 ΘΕΡ. Οὐδὲν λέγεις. ΕΥΕΛΠ. Καὶ μὲν ἔρη τὰ πρὸς ποδῶν.
 ΘΕΡ. Ὅδ' δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, ὄδ' ἐρεῖς;
 ΠΕΙΣΘ. Ἐπικεχροδῶς ἔγωγε Φασιανκός.
 ΕΥΕΛΠ. Ἀλλὰ σὺ τί θερίον ποτ' εἶ, πρὸς τ' θεῶν;
 70 ΘΕΡ. Ὀρνις ἔγωγε δὲλ' ἔσσι. ΕΥΕΛΠ. Ἡτῆδης πνός
 Ἀλεχρυνόν; ΘΕΡ. Οὐκ, ἀλλ' ὅτε τρ' ὁ διαπότῃς
 Ἐποψ' ἐγένετο, τότε γένεθ' μ' ὄξαστο
 Ὀρνι, ἢ ἀκόλθον ἀγχοῖόν τ' ἔχη.

ΕΥΕΛΠ.

vf. 51. Ἄνω κέχλιεν] *Sursum spectat ore bians.* Usurpatur enim pro praesente: infra vf. 1670. ἢ δὲτ' ἀνω κέχλιεν τὴν αἰκίαν ἐκίπων. & vf. 265. καὶ τὸν κέχλιε γ' αἰς τὸν ἔραν ἑλατων.

vf. 57. Παῖ παῖ] Aeschylus in Choëphoris vf. 651. Παῖ, παῖ, θύρας ἀκουσὸν ἐκίπας ἀλκων. Τίς, ἴδον, ὦ παῖ, παῖ, μὴ ἀθῆς ἐν δόμοις; Puer, puer, audi strepitum januae atrialis. Quis intus, deus puer, puer iterum iterumque, quis inquam domi est?

vf. 57. Τὸν Ἐποπα παῖ χαλεῖς] In Vespis vf. 1305. ἀποπτι δὲ με πνικός, παῖ παῖ κελῶν. ubi vide Notam.

vf. 61. Ἀπολλοῦ ἀποτρόπαιε, τ' χασμῆματ'.] In Vespis vf. 161. Ἀπολλοῦ ἀποτρόπαιε τ' χασμῆματ'.

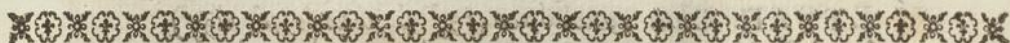
vf. 63. Ὄτῶ] Ita legit & Scholiastes, qui se tor-

quet in expositione. Ego legebam: ἔ τῶ Attice pro ἔ τῶν, Neminis. Potest & ἔτῶ.

vf. 65. Ὑποδεδιῶς] Finxit nomen Avis, ut ait Scholiastes, a διδῆνας, timere; quasi dicas Subtimidus, sub-
 trepidus. Addidit autem Λιβυκὸν ἔρνεον, ut videatur avis peregrina & vulgo ignota, facilisque lateat mendacium.

vf. 66. Ἐρη τὰ πρὸς ποδῶν] *Roga illa, quae vides in cruribus meis; quae testabuntur me esse avem timidam: κέχλιε δὲ αὐτὸ τὸ δεικνύμενον,* ut ait Scholiastes: id est, *dicit autem hoc, quasi prae timore cavaverit in brachia;* nempe ut merda per cura defluerit; sic in Ranis vf. 476. Bacchus prae nimio terrore ἐγκέχλιε. Simul autem eo respicit, quod qui alliam formam induunt, pedes tamen occultare vix possunt; quasi

- PISTH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Jamdudum mihi cornix
 30 Sursum (ut tendamus) quiddam significat. EUELP. Hic itidem graculus
 Sursum hians spectat, quasi aliquid mihi monstraret:
 Neque omnino fieri potest, quin ibi sint aves.
 Jam sciemus, ubi sonitum pultando fecerimus.
 Scinne vero quid facias? crure tuo pulsa petram.
 55 PISTH. At tu capite, sis, duplex ut existat sonus.
 EUELP. Ergo itaque capto lapide pulsa. PISTH. Utique, siquidem videtur.
 EUELP. Puer, puer. PIST. Quid tu mihi? Epopem evocaturus, puer, dicis?
 Nonne vice pueri decebat Epopoi inclamare?
 EUELP. Epopoi: efficies, ut pulsem denuo.

TROCHILUS, EPOPI SERVUS. EUELPIS. PISTHETAERUS.

- 60 EUELP. Epopoi. SERV. Quinam hi? quis inclamat herum?
 EUELP. Apollo Averrunce, qui rictus!
 SERV. Vae mihi misero: aucupes isti sunt.
 EUELP. Adeo terribile quid hoc est, & infandum dictu.
 SERV. Male peribitis. EUELP. Atqui homines non sumus. SERV. Quid ergo?
 65 EUELP. Hypodedios ego sum avis Libyca.
 SERV. Nihil dicis. EUELP. Atenim sciscitare (& cognosce, qualis sim) ex pedibus.
 SERV. Hicce vero quis est ales? quin dicis?
 PISTH. Epicechodos equidem Phasianicus.
 EUELP. At tu quid tandem animalis es, per Deos? (obsecro)
 70 SERV. Ales equidem servus. EUELP. Num ab aliquo superatus es
 Gallo? SERV. Minime: sed quando herus meus
 In Epopem est mutatus, tunc fieri me quoque optavit
 Alitem, ut a pedibus me haberet & ministrum.

EUELP.

quali dicat: Certe quod ad pedes attinet, avis videbor, quamvis humanam formam induerim. Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt ipsi pedes, ut & Scholiastes sentit, qui exponit: πρὸς τὰν ποδῶν, Interroga pedes nostros. Sic de Ceerope in draconem desinentē, & loco pedum serpentis volumina habente, in Vespis vs. 436. ὦ Κίχρη ἦρας ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδην.

vs. 68. Ἐπισυδοῦς φασιανικός. Scholia: καὶ τὸτο ἔς ἐπιθετικῶς ἰσχυρῶς, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸ ἀκρόν. Et istud quasi avis alicujus nomen per jocum sumpsit, quia ejus merita appareat. Est autem ἰππυδοῦς, qui insuper etiam cacavit præ timore, nempe ut prior ille. Vox autem φασιανικός hic triplici respectu dicitur; primo παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸ κρέν, ut dicebat Scholiastes: deinde πα-

ρὰ τὸ φαίνεσθαι, τὸ συκοφαντεῖν nam Athenis, unde isti ventebant, plurimi sunt sycophantae: deinde & a Phasi fluvio; noti autem sunt Phasiani inter aves. Vide Athenaeum IX. p. 386. qui hunc locum citat, ut notavit Cl. Kusterus. Nempe φασιανικός & apparentiam significat, ut phases Lunae, & Sycophantiam, ut ait Hesychius, sive delationem, & Phasis est fluvius Colchidis. In his posterioribus significationibus ludit etiam in Acharnens. vs. 725. ἰππυδοῦς μὲν συκοφαντεῖς ἰσχυρῶς, μὲν ἀλλ' ὅτι φασιανικός ἔσ' αὐτὸν.

vs. 70. Ἐπισυδοῦς τινὸς ἀκρόν. Scholia: φωνικὸν τὸ ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀκρόν, τὸ ἐκ τῆς ἀκρόν ἰσχυρῶς τοῖς νεμεσίοις. Naturale hoc est in gallorum commissisq; suis & pugnis, ut vidi sequantur eos qui vicerunt.

- ΕΥΕΛΠ. Δεῖται γὰρ ὄρνις ἢ ἀσπίδων πινός; 75
 ΘΕΡ. Οὐτὸ γὰρ, ἄτ' οἶμαι πρῶτον ἀνθρώπων πότι ἄν;
 Τοτὲ μ' ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληνεῖας.
 Τρέχω π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ πρῦβλιον.
 Ἔτνος δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορυῆς ἢ χύτρας.
 Τρέχω π' ἐπιθυμῶν. ΕΥΕΛΠ. Τροχίλῳ ὄρνις ἔσσι.
 80 Οἶδ' ἐν ὄδῳ δρᾶσον, ὦ Τροχίλε; τ' δεσπότην
 Ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. Ἄλλ' ἄρτιος, ἢ τ' Δία,
 Εὐδὴ καταφαγὼν μύρτα ἢ σέβας πινάς.
 ΕΥΕΛΠ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. Οἶδα μὲ σαφῶς,
 Ὅτι ἀχθέσει· σφᾶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερά.
 85 ΠΕΙΣΘ. Κακῶς σὺ γ' ἄπλοιοι· ὡς μ' ἀπέκλεινας δέξαι.
 ΕΥΕΛΠ. Οἶμοι κακοδαίμων, χ' ὦ κολοῖός μ' οἴχεθαι.
 Ὑπὸ τ' δέης. ΠΕΙΣΘ. Ὡς δειλότατον σὺ θηλείον,
 Δείσας ἀφῆκας τ' κολοῖοι; ΕΥΕΛΠ. Εἰπέ μοι,
 Σὺ δὲ τίω κορώνην σὺν ἀφῆκας καταπεσῶν;
 90 ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἐκ' ἐγὼ γὰρ. ΕΥΕΛΠ. Πῶς γὰρ ὅστι; ΠΕΙΣΘ. Ἀπέπαστο.
 ΕΥΕΛΠ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ γὰρ; ὡς ἀνδρείῳ εἶ.

ΕΠΟΥ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ΕΠ. Ἄνοιγα τίω ὕλλιν, ἢ ἐξέλθω ποτέ.
 ΕΥΕΛΠ. Ὡς Ἡράκλειος, τίττι τί ποτ' ἐπὶ θηλείον;
 Τίς ἢ πέρωσις; τίς δὲ πρόπῳ τ' περιφορίας;
 95 ΕΠ. Τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητῶντες; ΕΥΕΛΠ. Οἱ δώδεκα θεοὶ
 Εἴξασιν ἐπιτρέψαι σε. ΕΠ. Μῶν με σκώπεται,
 Ὅρῶντε τ' πέρωσις; ἢ γὰρ, ὦ ξένοι,
 Ἄνθρωποι. ΕΥΕΛΠ. Οὐ σὺ καταγελοῦμαι. ΕΠ. Ἄλλὰ τ';
 ΕΥΕΛΠ. Τὸ ράμφῳ ἡμῖν σε γέλοιοι φαίνεθαι.
 100 ΕΠ. Τοιαῦτα μὲν τοι Σοφοκλῆς λυμαίνει.
 Ἐν ταῖς τραγωδίαισι ἐμὲ τ' ἴηρα.
 ΕΥΕΛΠ. Ἰηρὸς γὰρ εἶ σὺ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῖος;

ΕΠ.

vf. 75. Οὐτὸ γὰρ ἄτ' οἶμαι.] Editio Farrer: ἄτ' οἶμαι. unde sic legerem: ἄτ' οἶμαι.
 vf. 79. Τροχίλῳ.] Quia dixerat τρέχω — τρέχω, conjicit eum esse trochillum, ex etymologia: nam a τρέχω est τρέχισ, cursor; & ita apud Aeschylum vocatur Jovis nuncius & famulus Mercurius, in Prometheus vf. 949. ἀλλ' ἴσμεν γὰρ τίνας τὸν Δίος τρέχον τὸν τὲ τυ-

ράντε τὸν τὴν διάκονον. Sed enim conspicio hunc Jovis cursorum, hunc novitii regis ministrum. Noster etiam trochilus dicebat se esse διάκονον Epopis.

vf. 87. Ὡς δειλότατον σὺ θηλείον.] In Pluto vf. 439. τ-

τὸν τὴν δέης, ὦ δειλότατον σὺ θηλείον; ἢ παραμυθίς;

vf. 92. Τὸν ὄρνιν.] Pro τὴν ὄρνιν, tanquam avis.

vf. 94. Τὸς περιφορίας.] In Acharnens. vf. 964. κραδί-

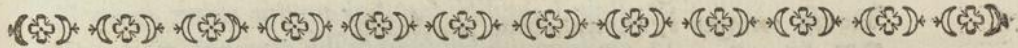
EUELP. An opus igitur etiam avis habet ministro aliquo?

75 SERV. Hic quidem, opinor, utpote qui antehac homo fuerit olim:
Nunc quidem delectatur apuis Phalericis;
Ego ad apuas curro, sumto cochleari:
Nunc autem pulstem desiderat: tudicula opus est & olla;
Ad tudiculam (afferendam) curro. EUELP. Trochilus ales iste est.

80 Scinne vero quid facias, Trochile? herum
Nobis voca. TROCH. Atqui modo, per Jovem,
Obdormivit, consumtis myrti baccis, & quibusdam vermibus.
EUELP. Attamen illum excita. TROCH. Equidem liquide scio
Illum hoc aegre laturum: vestri tamen causa illum expergeficiam.

85 PISTH. Male pereas, ita me occidisti metu.
EUELP. O me infortunatum: etiam graculus mihi avolavit
Prae metu. PISTH. O tu timidissimum animal,
Territus dimisisti graculum? EUELP. Dic mihi, quaeso,
Nonne tu cornicem amisisti prolapsus?

90 PISTH. Non equidem ecastor. EUELP. Ubi igitur est? PISTH. Avolavit.
EUELP. Nonne ergo dimisisti, o bone? quam virili es animo.

E P O P S, E U E L P I S, P I S T H E T A E R U S.

E P O P S. Aperi sylvam, ut exeam tandem.

EUELP. O Hercules! hoc quid tandem est animalis?
Quaenam haec est alarum, quae triplicis cristae ratio?

95 EP. Quinam illi sunt, qui me quaerunt? EUELP. Ipsi duodecim Dii
Videntur tibi irati. EP. Num mihi illuditis,
Formam videntes alarum? equidem eram, hospites,
Antehac homo. EUELP. Tibi non irridemus. EP. Cui ergo?
EUELP. Rostrum tuum nobis ridiculum videtur.

100 EP. Talibus Sophocles injuriis afficit
In Tragoediis me Tereum.

EUELP. Tune itaque Tereus es? utrum ales an pavo?

EP:

των τριῶν κατασκευῆς ἰδὲ ὄψεαι.
vl. 96. Εἰξασιν] Intra vl. 383. εἰ δὲ τῶν ὄρνϑος χελῶν
ἀεγασιν.

vl. 100. Τοιαῦτα μὲν τοι Σοφοκλῆς] Scholia: ἐν γὰρ
Τησί Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπογοηθευμένον, καὶ τῆν Πόρ-
κωσι: ἢ ἢ ἱσκαθε πολλὰ τὸν Τησίαν. Nam Sophocles in Te-

reo dramate introduxit eum, ut in avem mutetur cum Pro-
eno, & multa in eum jocatus est.

vl. 102. Πότερον ὄρνϑος] Scholia: ἢ πτεροῦ, ἢ πτεροῦ ἢ πτεροῦ ἢ πτεροῦ
θεῶν, ἢ πτεροῦ. Luffe; dicendum enim erat: utrum
domo an avis. Sic supra vl. 16. τὸν ἄπορ' ὃς ὄρνϑος ἔγενετο
τοῖς ὄρνϑων.
S. 155. 2.

- ΕΠ. Ὀρνις ἔγωγε. ΕΥΕΛΠ. Κεῖνά σοι πῦρ τὰ πτερά;
 ΕΠ. Ἐξερρήνηκε. ΕΥΕΛΠ. Πότερον ἔσσι νόσση πνός;
 105 ΕΠ. Οὐκ, ἀλλὰ τ' χειμῶνα πάντα τὰ ἄνερα
 Πτερορρήνει τε, καὶ οὐδὲς ἔπειτα Φύομι.
 Ἄλλ' εἵπατόν μοι, σφῶ πῖν ἔσσι; ΕΥΕΛΠ. Νὼ βροτά.
 ΕΠ. Ποδαπὸ τὲ γένε; ΕΥΕΛΠ. Ὅθεν αἱ τεύρεις αἱ κελαί.
 ΕΠ. Μῶν Ἥλιασά. ΕΥΕΛΠ. Μὴ, ἀλλὰ πατέρη τρέπευ,
 110 Ἀπιλιασά. ΕΠ. Σπείρε; γ' τῶτ' ἐκεῖ
 Τὸ σπέρε; ΕΥΕΛΠ. Ὀλίγον ζητῶν ἀν' ἐξ ἀγρῶ λάβοις.
 ΕΠ. Πράγμ' ἐδὲ δὴ ἔδωκεν δέυρ' ἤλθετον;
 ΕΥΕΛΠ. Σοὶ ξυμφερέει βυλομύθω. ΕΠ. Τίς πείει;
 ΕΥΕΛΠ. Ὅτι φράσα μ' ἦσ' ἀνθρωπῶ, ὥσφ' ἰώ ποτε.
 115 Κεῖν γέμειον ὠφέλησας, ὥσφ' ἰώ ποτε.
 Κεῖν σπιδιδὲς ἔχειρες, ὥσφ' ἰώ ποτε.
 Εἶτ' αὐθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 Καὶ γῆν ἐπέτε καὶ τ' θάλατταν εἰ κίχλω,
 Καὶ πάνθ' ὅσα φ' ἀνθρωπῶ, ὅσα τ' ὄρνις φροῖταις.
 120 Ταῦτ' ἐν ἰκέται νὰ φράς σὲ δέυρ' ἀφίγμεθα,
 Εἴ πνα πάλιν φράσαις ἡμῖν δύερον,
 Ὅσφ' σιύρα ἐγκατακλιθῆναι μαλθακίω.
 ΕΠ. Ἐπειτα μείζω τ' Κεραῶν ζητῆς πάλιν;
 ΕΥΕΛΠ. Μείζω μ' ἔδεν, φροσφορωτέραν δὲ νῶν.
 125 ΕΠ. Ἀειτοκρατείει δὴλ' εἰ ζητῶν. ΕΥΕΛΠ. Ἐγώ;
 Ἦκιστα, καὶ τ' Σκελίω βδελύτομαι.
 ΕΠ. Ποίαν πῖν ἐν ἡδίτ' ἀν' οἰκοῖτ' ἀν' πόλιν.
 ΕΥΕΛΠ. Ὅπως τὰ μέγιστα φράγματ' εἴη τοιάδε.
 Ἐπὶ πῶν θύρα μ' φράς π' ἐλθῶν τ' φίλων,
 130 Λέγει μοι ταδί φράς ἔδ' Διὸς τ' ἐλυμπίω,
 Ὅπως παρέσθ' μοι καὶ σὺ, καὶ τὰ παιδία,
 Λυσάμδρα φρά μὲλλω γ' ἐπείν γάμους.

Καί

vf. 105. Πάντα τὰ ἄνερα] Mentitur, cum dicit omnibus avibus eventre, quod urupae, aut cuculo evenit; nempe non vult solus esse ridiculus: ut illa vulpes, quae, cum caudam in tendicula amisisset, ceteris vulpibus suadebat, ut sibi caudas amputarent.

vf. 106. Καὶ οὐδὲς ἔπειτα φύομι] Aeschylus apud Clem. Alex. Strom. Lib. 5. de eadem ista urupa: Νίξας δ' ἐπιώρας ἦνικ' ἀν' ἀθῆν' εἶχε, Σπικὴν ἢν αὐθις ἀμεινίηται πτερυγῶν. Vere autem quando florent segetes, variegata ipsam rursum vestit pluma.

vf. 108. Ὅθεν τρέπει αἱ κελαί] Hoc in laudem Athenarum.

vf. 109. Ἥλιασά] Homines forenses Heliacae & foro & judiciis addicti, ut plerique Athenienses.

Ibid. Μὴ, ἀλλὰ πατέρη τρέπευ] Euripides in Medea vf. 807. Μηδὲς μὲ φαίλιν κούβην γομίζετω, Μὴ δ' ἰσοχάειαν· ἀλλὰ πατέρη τρέπευ, Βαριαὴν ἐχθροῖς, καὶ φίλοις ἐμῶν. Nemo me ignavam, & imbellem existimet, Neque tranquillam; sed alius ingenii, gravem inimicis, & benignam amicis.

vf. 110. Ἀπιλιασά] Π manet, ut in ἀπιλιώταις.

vf. 111. Τὸ σπέρεμα] Euripides in Hecuba vf. 254. Ἀχαρίων ἡμῶν σπέρμα, ἴσοι δαμονόχρους Ζηῶντες τιμῆς. Ingrata est nativitas vestra, quicumque Rhetorum sedamini honoretis.

vf. 112. Πράγμ'] Occurrit & in Lystrata vf. 709.

vf. 117. Ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν] Julianus Epist. 18. εἰ δὲ μὲ φρασεῖ ἢ κατὰ τοὺς ἴσοις ἐκίνα μελοποιῶν ἐχθρὸν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, ἔχει δὴ πρὸς Ὀλυμπῶν, ὡς ὑπὲρ μίμψας ἰσοτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὸς αἰ τῶν ὑμετέρων ὄρων τὸς

- EP. Ales equidem. EUELP. Atenim ubi tibi sunt alae?
 EP. Defluerunt. EUELP. Anne morbo quodam?
 105 EP. Minime: sed hyeme cunctis alitibus
 Alae defluunt, iterumque aliae enascuntur.
 Sed vos, dicite mihi, quinam estis? EUELP. Nos sumus mortales;
 EP. Cujates gente? EUELP. Unde triremes illae pulchrae sunt.
 EP. Num Heliastae? EUELP. Minime; sed alterius generis,
 110 Apeliastae. EP. Seriturne ibi
 Illud semen? EUELP. Pauxillum, etsi inquiras, ex agro accipies.
 EP. Cujus itaque rei indigentes huc venistis?
 EUELP. Te convenire cupientes. EP. Qua de re?
 EUELP. Propterea quod primum extitisti homo, uti nos aliquando;
 115 Argentumque item debuisti, uti nos olim;
 Eoque non reddito gavisus es, sicuti nos aliquando:
 Deinde iterum in avium commutatus naturam,
 Et terram circumvolasti, & mare,
 Et omnia, quaecumque homo, quaeque avis, pernocti.
 120 Eo igitur supplices ad te huc venimus,
 Si quam nobis urbem indicare habeas tenellam,
 Tanquam lodicem ad incumbendum mollem.
 EP. Et tu majorem Athenis urbem quaeris?
 EUELP. Non quidem majorem, sed nobis commodiorem.
 125 EP. Palam est aristocratiam te quaerere. EUELP. Egone?
 Minime: nam (Aristocratem) Scelliae filium abominor.
 EP. Qualem ergo libentissime habitetis urbem?
 EUELP. Ubi summa sint ejusmodi negotia;
 Meas veniens ad fores mane aliquis amicorum
 130 Haec mihi talia dicat: per Jovem Olympium, (rogo)
 Ut una mecum sis & tu, tuique filioli,
 Loti tempestive: epulas enim geniales celebraturus sum;

Neque

τὰς πρὸς τὰς ἑπὶ τῆς ἰσθμῆς. Si mihi fas esset, secundum Teium illam Poëtam Anacreontem, optare ut avium naturam pro mea sumam; non utique in Olympum, nec aliquo ob querendam amatotiam, sed ad ipsos montium vestrorum pedes volarem.

vl. 121. Εὐέλπῳ] Scholiastes: εἰς τὸν μολδακὸν, ὡς τῆς σι-
 τήρας εὐέλπῳ. Quasi dicat: mollem, tanquam lodicem sano-
 form. Affert deinde Cratini locum: γλῶσσοισιν ἰδίαν σο-
 τήαν· linguam bonas lanas habentium pecudum: sermo au-
 tem est de ovibus, ut dicit Scholiastes.

vl. 123. Κραναίων] Scholia: τῶν Ἀθηναίων διὰ τὸ πρᾶξαι
 αὐτὸ τὸ κρᾶσιον. ἢ ἀπὸ Κραναῶν βασιλέως. Id est: Atheni-
 vum; quia solum ibi est asperum, quod Graecis κραναίων
 vocant a Cranao rege. In Acharn. vl. 75. ἢ Κραναῶν πόλις.
 In Lystr. vl. 481. τὴν Κραναῶν κἀτάστασιν.

vl. 126. Τὸν Σκελλίαν] Demosthenes contra Theocri-
 nem: Ἀριστοκράτης μὲν ὁ Σκελλίαν &c. Ludit autem in ἀρι-
 σοκρατίσθαι & Ἀριστοκράτης & sensus est, ut Scholiastes
 interpretatur: μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ἔτι καὶ τὸν Ἀριστο-
 κράτην, ὅτι κίχληται τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως. Odi Aristocratiam,
 quia cognominis est Aristocrati, quem odi.

vl. 131. Ὅπως παρήσκει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία] Si-
 militer apud Platonem in Hippia majore invitat Socra-
 tem in auditorium Hippias: ἀλλ' ὅπως παρήσκει καὶ αὐτοῦ
 καὶ ἄλλος ἄλλος. Sed (sic) ut & tu adsis, & alios addu-
 cas. Ellipsis perfrequens in ὅπως.

vl. 132. Λυσιστράτη] In Lystrata vl. 1066. ἡμεῖς
 ἂν εἰς ἡμᾶς τιμηθῶμεν, πρὸς δὲ χεῖρ' αὐτῶν κλημῆτις αὐτοῦ
 καὶ τὰ παιδία.

- Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης. εἰ δὲ μὴ,
 Μὴ μοι τότ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ φράττω κακῶς.
- 135 ΕΠ. Νῆ Δία, ταλαιπώρων γε φραγμάτων ἑρᾶς.
 Τί δαί σύ; ΠΕΙΣΘ. Τοῖς ποὶ ἑρῶ καὶ γὰρ. ΕΠ. Τίνων;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅπως ξυωπατῶν μοι ταδί πῃ μέμψεθ',
 Ὄσοφ' ἀδικηθεῖς, παιδὸς ὠραῖα πατῆρ'
 Καλῶς γέ μοι τ' ἦδ' ὦν, ὦ Σπλωονίδη,
- 140 Εὐρῶν ἀπὸντ' ἄπο γυμνασίῃς λελεμμένον,
 Οὐκ ἔκυσας, ἔπερσιπας, ἔπερσιγάγε,
 Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὡν ἐμοὶ πατρικὸς Φίλθ'.
 ΕΠ. Ὡ δειλακείων σ', τ' κακῶν οἶων ἑρᾶς;
 Ἀτάξ' ὅστι γ', ὅποια λέγετον, βυδάμων πόλις,
- 145 Παρὰ τ' ἐρυθρῶν θάλατταν. ΕΥΕΛΠ. Οἴμοι, μηδαμῶτ'
 Ἡμῖν ὠρῶν τ' θάλατταν, ἢ ἀνακίψεθ'
 Κλητῆρ' ἄγεσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.
 Ἐλληνικῶν δὲ πῶλον ἔχεις ἡμῖν φρεσάσθ';
 ΕΠ. Τί ἔτ' Ἠλεῖον Λέωρον οἰκίζετον
- 150 Ἐλθόντ'; ΕΥΕΛΠ. Ὅπῃ, ἢ τῆς θεῆς, ὅς οὐκ ἰδῶν
 Βδελύττομα τ' Λέωρον ἄπο Μελαυνίης.
 ΕΠ. Ἄμ' εἰσὶν ἕτεροι τ' Λοκείδθ' Ὀπένιοι,
 Ἴνα λῆθ' κατοικεῖν. ΕΥΕΛΠ. Ἄμ' ἔγωγ' Ὀπένιθ'
 Οὐκ ἂν γενόμην ὅπῃ ταλάντω ληυσίε.
- 155 Οὐτθ' δὲ δὴ πῆς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίθ';
 Σὺ γ' οἶδ' ἀκεκῶς. ΕΠ. Οὐκ ἄχαρις ἐς τ' τειβλιό'
 Οὐ φῶτα μὲν δὲ ζῆν ἄνθ' βαλαντίε.
 ΕΥΕΛΠ. Πολλῶ γ' ἀφείλες ἔβίε κεδηλίαν.
 ΕΠ. Νερόμεαδα δ' εἰ κήποις τα' λθικῆ σήσαμα,
- 160 Καὶ μύρτα, ἔ μήκωνας, ἔ σισύμβεια.
 ΕΥΕΛΠ. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίαν.
 ΠΕΙΣΘ. Φεῦ, Φεῦ.
 Ἦ μέγ' εἰσοῶ βύλθουμ' εἰ ὀρνίθων γένθ',
 Καὶ δύναμιν, ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πείθεσθέ μοι.

ΕΠ.

vf. 139. Καλῶς] Per Ironiam. Demosthenes Philippica III. καλῶς Ὀρνίθων ἰρῆσατο.

Ibid. Ὡ Σπλωονίδη] Aut Stilbonis cujusdam filium intelligit, aut adjectivum protulit in forma Patronymici, ut sit pro εἰρησῆ ὦ λαμπρῆ. ὦ ἀπὸ βαλαντίαν κικαλασισμένη. O nitide, o in balneis conpito. ut loquitur Scholiastes.

vf. 140. Ἀπὸντ'] Ita Edd. pristinae. Nupera ἀπὸντ'.

vf. 142. Ὄρχιπέδησας] Inclementius est: ἔρχιπεδ' ἔστιν infra vf. 442.

vf. 147. Κλητῆρ] Auctor Argumenti hujus Comoe-

diae de hoc loco sic: Ἀθηναῖοι γὰρ σέμπερ τὴν Σαλαμινίαν, Ἀλκιβιάδην μετασπυρόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μετρητῶν ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θυρίᾳ εἶπετο τοῖς μεθικασίν· ἐκείθιν δὲ διαστῶν ποισάμενοι εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. Τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκριπῶν μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρῶτον διὰ τὸν, ἐν οἷς γὰρ φησὶ. Μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ τὴν θάλασσαν. Ἴνα ἀνακίψεται κλητῆρα ἄγεσθ' ἑσθὴν ἢ Σαλαμινία. Atheniensēs enim miserunt Salaminiam, navem publicam, ad accersendum Alcibiadem, ut iudicium subires, quod imitatus esset Mystheria. Ille vero cum usque ad Thurium eos, qui ipsum accersiebant, esset secutus, inde fuga

Neque aliter omnino feceris: sin minus,
Ne ad me tunc invisas, cum res fuerint adversae.

135 EP. Ita me Jupiter amet, ut tu miserabilium cupiditate rerum duceris.

Quid vero tu? PISTH. Eadem & ipse ego amo. EP. Quanam?

PISTH. Ubi quis mihi obvius haec exprobret,

Tanquam injuria affectus, pueri pulchelli pater:

Egregie vero mihi filium, o Stilbonide,

140 Cum obviam haberes redeuntem a gymnasio lotum,

Non osculo tetigisti, non alloquutus es, non illexisti,

Neque testiculos attrectasti, cum mihi paternus sis amicus.

EP. Miser, quanta expetis mala?

Sed interim est, qualem dicitis, beata civitas

145 Propter mare rubrum. EUELP. Hei mihi; nequaquam

Nobis ad mare (sitam urbem memores,) ubi apparebit

Calatorem vehens summo mane Salaminia (navis.)

Graecam vero urbem habenne nobis indicare.

EP. Quidni ad Eleum Lepreum incolendum

150 Migratis? EUELP. Quoniam, ita me Dii ament, etsi non viderim,

Abominor tamen Lepreum Melanthii (leprosi) causa.

EP. Atqui alii utique sunt, Locridis (scilicet) Opuntii,

Ubi commode potest habitari. EUELP. Equidem Opuntius

Fieri nollem pro talento auri.

155 Haec vero cum avibus qualis est vita?

Illud enim tu nosti accurate. EP. Non injucunda degere;

Quippe ubi primum oportet vivere sine sacculo.

EUELP. Multam fane e vita abstulisti depravationem.

EP. Depascimur autem in hortis alba sesama,

160 Myrtique baccas, & papaver, & sisymbria.

EUELP. Vos igitur vivitis vitam genialem.

PISTH. Heu, heu: profecto magnum video consilium in avium gente,

Et potentiam, quae existere possit, si mihi morem geratis.

EP.

fuga arrepta in Peloponnesum trajecit. Historiae hujus meminit Aristophanes, nomen quidem reticens, sed rem ipsam indicans: Μυσαρπία ηντι &c.

vs. 151. Ἄπο Μελαρθίης] Fuit Poëta Tragicus & loquam habuit, ut Scholiastes ait ad hunc locum, & ad Pacem vs. 904.

vs. 153. Ὀπώντιος] Hoc jam est nomen proprium Viri, qui fuit unoculus; infra vs. 1294. Ὀπώντιος δ' (ὦ τίς) ἐσθλαμὸν ἐν ἔχων κέρα. Perinde ergo est ac dicat: Nollem altero oculo carere pro talento auri.

vs. 158. Κρόνιδας] Proprie de nummis dicitur; infert autem hanc vocem, quia alter dicebat sine crumena, i. e. sine nummis, vivi apud aves.

vs. 161. Νυμφίαν ἔστω] Vitam sponforum: quia sponsis talia dabantur; Scholiastes: Συσμύρια, φύλλα, ὅτι ἐσφαμέντο ἐν νυμφίῳ. Sisymbria, folia, quibus coronabantur sponsi: & ad Pacem vs. 869. ἐδόκουν γὰρ ἐν ταῖς γάμοις σπυραίων δίδουσι. Ἐξ ἑστὶ πλάκας γαμικῆς ἀπὸ σπυραίου πεποικιλμένης, διὰ τὸ πικρῶρον. Placentam ex Sesamo dabant in nuptiis, propter fecunditatem.

- ΕΠ. Τί σοι πιδώμεσθ'; ΠΕΙΣΘ. Ὁ, πιδιοιαι; ἀρῶτα μί,
 165 Μὴ ἀειπέτεσθε πανταχῇ κεχρηότες.
 Ὡς τῆτ' ἀπμὸν τεθρον ἐπὶν αὐτίχα.
 Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τῆς πετομύνης ἡ ἔρη,
 Τίς ἔτ' ὄρνις; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί,
 Ἄνθρωπ' ὄρνις ἀσάθμντ' πετόμντ',
 170 Ἀτίμαρτ', ἔδέν ἔδέποτ' ἐν ταυτῷ μέγων.
 ΕΠ. Νῆ τ' Διόνυσον, εὐγε μωμᾶ ταυταγί.
 Τί ἀν ἐν ποιῶμν; ΠΕΙΣΘ. Οἰκίσσατε μίαν πόλιν.
 ΕΠ. Ποίαν δ' ἀν οἰκίσαιμν ὄρνιθες πόλιν;
 ΠΕΙΣΘ. Ἄληθες, ὧ σκαιοτάτοι εἰρηκῶς ἐπ' ἔ.
 175 Βλέπον χάτω. ΕΠ. Καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙΣΘ. Βλέπε νῦν ἄνω.
 ΕΠ. Βλέπω. ΠΕΙΣΘ. Περίαγε τ' τράχλιον. ΕΠ. Νῆ Δία,
 Ἀπλάσσομ' π γ' εἰ ἀφραφῆσομν.
 ΠΕΙΣΘ. Εἰδές π; ΕΠ. Τὰς νεφέλας γα καὶ τ' ἔρατόν.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐχ ἔτ' ἐν δὴτ' ἐπὶν ὄρνιθων πόλ' ἔ;
 180 ΕΠ. Πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙΣΘ. Ὡσ' εἴποι τις, τόπος.
 Ὅπ δ' ἐ πολεί' τῆτο καὶ δειρεχ' ἔ.
 Ἄπαντα, ἀφ' τῆτό γα χαλεί' νῦν πόλ' ἔ.
 Ἦν δ' οἰκίσσῃτε τῆτο, καὶ φερέξῃτ' ἀπαξ,
 Ἐκ ἔ πάλω τῆτ' κεκλήσῃ πόλις.
 185 Ὡτ' ἀρξέτ' ἀνθρώπων μί ὡσ' ἀρ παρόπων,
 Τῆς δ' αὐ θεῶς ἀπολείτε λιμῶ Μηλιά.
 ΕΠ. Πῶς; ΠΕΙΣΘ. Ἐν μέσῳ δῆπρθεν ἀῆς ὄστ' γῆς.
 Εἰδ' ὡσ' ἡμεῖς, ἡ ἰέναι βυλώμεθα.
 Πυθῶδε, Βοιωτῆς δίοδον αἰτῶμεθα.
 190 Οὕτως, ὄρα θύσωσιν ἀνθρώποι θεοῖς,
 Ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 Διὰ τ' πύλαις τ' ἀλλοτείας καὶ ἔ χάσας
 Τῶν μηρίων πῶ κνίσσαι καὶ ἀφραφῆσετε.
 ΕΠ. Ἰδ', ἰδ'.
 Μὰ γῆν, μὰ παρίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκλινα,
 195 Μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκασά πω.

Ὡτ'

vf. 167. Τῆς πετομύνης] Metaphorice accipio pro hominibus inconstantibus, variis, & mutabilibus: & ita verto hunc locum: Illi apud nos, si quis de illis, quos volitare dicimus, interroget: Quenam haec est avis? Telemas haec dicit: Homo est, avis inaequaliter volitans, vaga, (itineris incerti) nunquam in eodem loco manens. Haec autem Telemas de aliis dicere facit Comicus, quia Telemas ipse erat talis. Vide Notam sequentem.
 vf. 166. Τελέας] Hunc Telemas tanquam helluonem

notat in Pace vf. 1009. Μορίχο, Τελέα, Γλαυκίτη, ἄλλοις τῆθαις πολλοῖς. Forte & Aves libenter comedebat; hinc de iis loqui fecit: & infra, vf. 1025. ab isto se in Avium civitatem quidam missum dicit. A Phrynicho autem notatus fuit tanquam ἀσάθμντ', id est: ἀσάθμντ', ἀτίμαρτ', ut ipsius Teleae verbis utar, ut suum ipsius ingenium describat. Locum Phrynichi citat Scholiastes supra ad vf. 11. Λυκίαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξαεσίδη. Ἀνομάλης εἶπας πιδιοιαι. Apud Suidam dicitur

- EP. Quid tibi obtemperemus? PISTH. Quid obtemperetis? primum quidem
 165 Ne circumvoletis quoquo versus ore hiante,
 Quoniam illud statim indecorum est.
 Illic enim apud nos si quis de alitibus interroget,
 Quaenam ista est avis? Teleas haec dicet:
 Homo avis instabilis (sine consilio) volans,
 170 Itineris incerta, nullum unquam momentum in eodem permanens.
 EP. Ita me Bacchus amet, recte ista carpis.
 Quid igitur faciamus? PISTH. Condite unam urbem.
 EP. Qualem autem condamus aves urbem?
 PISTH. Itane vero? o sinisterrimum proloquute verbum!
 175 Despice deorsum. EP. Enimvero despicio. PISTH. Adspice nunc sursum.
 EP. Adspicio. PISTH. Circumage collum. EP. Profecto
 Operae pretium fecero, si collum distorqueam.
 PISTH. Vidistine quid? EP. Nubes equidem & coelum.
 PISTH. Nonne hic vero est avium polus?
 180 EP. Polus? quo pacto. PISTH. Ac si quis diceret, locus.
 Quoniam autem illud circumrotatur, & transit
 Per omnia, propterea vocatur nunc polus.
 Illic autem si urbem condideritis, & septo semel circumdederitis,
 Ex illo polo nominabitur πόλις (urbs):
 185 Quo pacto hominibus imperitabitis, uti locustis,
 Ipsos autem Deos perimetis fame Melia.
 EP. Qui? PISTH. In medio nimirum (situs) aër terram hinc difterminat:
 Deinde, sicuti nos, si ire velimus
 Delphos, Boeotos transitum rogamus:
 190 Similiter, quando sacrificabunt homines Diis,
 Nisi vectigal vobis pendent Dii,
 Per urbem alienam (vestrumque) chaos
 Femorum (oblatorum) nidorem non transmittetis.
 EP. Iou, Iou. Terram obtestor, decipulas, nebulas, & retia,
 195 Haud ego commentum elegantius audivi unquam:

Adeo

citur *εὐμετάθετος*, instabilis.

vf. 169. *ὄρνις*] *Avis*, id est: tanquam avis.

Ibid. *ἀσάβητος* *πτόμενος*] Chion Epist. 7. ἀλλὰ τὸ ἀσάβητος αὐτὰ καὶ πτόμενος ἔδει ταύτων ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. Sed irregularitas ejus & volatilitas nec hujus prudentiae est capax.

vf. 177. *Ἀπολαύσομαι* *τι* *γ'* *αἰ* *διασπαράσσομαι*] Ita legitur hic versus in editione Farrei; in aliis deest *τι* quod tamen metrum requirit. Similis locus in Equitibus

vf. 175. *εὐδαιμονήσω* *γ'* *αἰ* *διασπαράσσομαι*. Ex Notis Kusteri.

vf. 180. *ΕΠ. Πόλις*] Potius haec ita tribuenda personis: *ΕΠ. πόλις*; *τίνα* *πόλιν*; *ΠΕ. ἄσπις*.

vf. 186. *Λιμὴ* *Μελίη*] Melus insula fame expugnata est ab Atheniensibus.

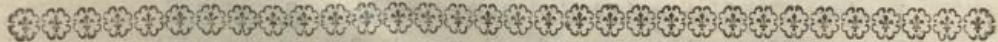
vf. 189. *Βοιωτὸς* *διόδον* *αἰτόμεθα*] Boeotii erant hostes Atheniensium.

vf. 194. *Μὰ* *νεφέλας*] Scholia: *ἴδ' ἰδὲ* *θρησκευε*.

Infra vf. 527.

T i t t 2

- Ἦν' ἀν κατοικίσοιμι μὲ σὺ τι πῶλιν,
 Εἰ ξυδοκοίη τοισιν ἄλλοις ὀρνέοις.
 ΠΕΙΣΘ. Τίς ἀν ἐν τῷ φράγμ' αὐτοῖς διηγίσαιτο; ΕΠ. Σὺ.
 Ἐγὼ γ' αὐτῆς βαρβάρως ὄντας φροτῆ
 200 Ἐδίδαξα τιὸ Φωνίω, ξυῶν πολὺν χροῖον.
 ΠΕΙΣΘ. Πῶς δ' ἦν' ἀν αὐτῆς ξυγκελεύσειας; ΕΠ. Ῥαδίως.
 Δθελί γ' ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τιὸ λόχμιον,
 Ἐπιτ' ἀνεγείρας τιὸ ἐμὸν ἀηδόνα,
 Καλοῖμ' ἀν αὐτῆς· οἱ δὲ νῆϊν ἔφθέγματ'
 205 Ἐάντ' ἐπακίσσωσι, θάσσον' δρόμον.
 ΠΕΙΣΘ. ὦ φίλτατ' ὀρνέων, σὺ μὴ νυῦ ἔραθι,
 Ἄλλ' ἀντιβόλῃ σ', ἀγ' ὡς τάχιστα ἐς τιὸ λόχμιον
 Ἔσβαλε, κατέγειρε ἔφθέγματ' ἀηδόνα.

ΕΠΟΥ, ΕΥΕΛΠΙΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ ΑΛΛΟΣ.

- ΕΠ. Ἄγε σὺ νόμῳ μαι, παῦσαι μὲν ὕπνῳ,
 210 Χύστον δὲ νόμῳ ἱερῶν ὕμνων,
 Οὐδ' ἄγε θεῶν σόματ' ἱερῶν,
 Τὸν ἐμὸν ἔσθ' ἐπὶ πολὺδακρυον Ἴτυν
 Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι.
 Γένυ' ἔξυθῆς καθαρά' ἄρει
 215 Διὰ φυλλοκόμῳ σμίλακ' ἠχῶ
 Πρὸς Διὸς ἔδρας· ἢν' ὁ χροσκόμας
 Φαῖε' ἀκῶν, τοῖς σοῖς ἐλέγχοις
 Ἄντιφάλλων ἐλεφαντόδετον
 Φέριμιχα, θεῶν ἱερῶν ἄρει
 220 Διὰ δ' ἀθανάτων σομάτων ἄρει
 Ζύμφων' ὁμῶ
 Θεῖα μακέρων ὀλολυγῆ.

Αὐλεῖ

vf. 199. Βαρβάρως] Herodotus in Euterpe: ἴσος δὲ ἰ-
 βαρβάρως, ἰσοκαί σὺ ἰσὺς, ἴσος δὲ ἰσὺς. Quamdiu
 βαρβάρως, ἰσοκαί σὺ ἰσὺς, ἴσος δὲ ἰσὺς.

vf. 203. Τῶν ἱερῶν ἀηδόνα] Tereti conjux fuit Procne,
 in Lusciniam mutata. Vide infra, vf. 660. & 666.

vf. 205. Θάσσοντα δρόμον] In Equitibus vf. 482. θά-
 σσιν γὰρ ἄρας.

vf. 209. Ἄγε σὺ νόμῳ μαι] Scholia: ἀεὶ μετέχουσα τῷ αὐ-
 τῷ ἔστι καὶ τῆς αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ. τῆς δὲ ἄς ἐπὶ ὀρνέων. Conjors
 ejusdem citat, & eorundem pastorum; dicit autem hoc de
 ea, tanquam de ave. Potest etiam reddi: Age conjux

mea; Aeschylus in Persis vf. 706. τῶν ἱερῶν λέκτρον γα-
 ριὰ ἔνεμα, ἕχοντι γόνασι. Teri mei grandaeva conjors, ge-
 nerosa mulier. Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 332.
 Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρασις κατὰ σέρας θαλασσαν ἰσχυρῶς· αἱ
 δὲ σὺνταμι τὰ ἔα θύο τροχία περιστόμασ' αἰεῖ. Illic enim vi-
 ri intra tecta sedent telam texentes; conjuges vero eorum
 Foris procurant ea quae ad vicium pertinent.

vf. 212. Ἴτυν] Aeschylus in Agamemnone vf. 1153.
 Ἴτυν Ἴτυν σῖνσα. ubi vide Stanlejum, qui inter alia
 citat Sophoclem in Electra vf. 147. ἢ Ἴτυν αἰν' Ἴτυν
 γ' ὀλορυγῆται ἔρις αἰτυζομένη. Quae Ilyn, semper Ilyn de-
 plorat

Adeo ut libenter tecum condere cuperem hanc urbem,
Si idem visum fuerit ceteris avibus.

PISTH. Quis igitur eam rem ipsis exponat? EP. Tu.

Ego enim ipsas, cum barbarae essent antehac,

200 Edocui humanam vocem, cum longo tempore una fuisset.

PISTH. Quo pacto tandem ipsas convocaveris? EP. Facile.

Huc enim ingressus e vestigio in fruticetum,

Et excitata deinde mea lusciniā,

Advocabo eas: illi vero nostram vocem

205 Ubi exaudiverint, curriculo adcurrent.

PISTH. Alitum carissima, ne nunc consistas,

Sed obsecro te, age, quam citissime in fruticetum

Ingrederere, & excita lusciniā.

EPOPS, EUELPIS, PISTHETAERUS, ALIA AVIS.

210 **E**P. Age vitae mihi confors, desine fomni,
Sacrorumque modos effunde hymnorum,
Quos divino ore flebiliter cantas,
Meumque tuumque lachrymabilem Ityn
Complorans liquidis carminibus.
Ex flavis genis pura procedit

215 Per comantes taxos Echo
Ad Jovis usque sedem; ubi aureo decorus crine
Phoebus tuum exaudiens melos, ad tuos elegos
Responsans pulsat eburneam
Citharam, deorumque ducit choros.

220 Tum vero ex immortalium ore exit
Concordans simul
Divinus beatorum ululatus.

Tibia

florat avicula moesta. Ubi vide Camerarium.
v. 213. & 214. Ἐλαδίζομεν δὲ τὴν μέλαινα. γένος ἑ-
βραίων &c.] Operae pretium est conferre locum Euripi-
dis, quem imitatus est Comicus, ex Helena v. 1113.
& seqq. εἰ τὰν ἐναλίξις ὑπὸ δειδραμένης μερόσια καὶ Σόωτος
ἠλίζουσαν ἀναβόσασα· εἰ τὰν αἰδοτάταν ἀνθρα μέλαδον ἐνδύ-
ρα δαυρηύσαν ἐνθὶ δὲ εὐτοῦ ἄν γέντων ἑβρα-
AIZOMENA ἑβραίων ἰπείθε ἑυμνοῦς. Te midis sub fron-
dentibus Sidentem in muscis & sedibus, voco: Te maxime
cantorum & muscam avem, lacrymis abundantem Lusci-

niam: Veni, per flavas genas plorant, lamentationibus
meis adjutrix.

v. 214. ἑβραίων ἑβραίων] Infra, v. 743. εἰ ἰπείθε γένος
ἑβραίων.

v. 218. Ἀντιδάλων] Tuis elegis respondens percutit Ci-
tharam. Euripides in Iphigenia Taurica v. 178. ἀντι-
ψάλμας ἄδεις ἕμνον τ' ἄσινταν σοὶ βαρβαρον λαχόν. ἑβρα-
ίων, ἑβραίων, τὰν ἐν ἑβραίων μεσάν. Cantilenas respon-
dentes tibi, & hymnum Allaticum, barbarā voce, o de-
mina, sonabo, Musam lugubrem.

- Αὐλαί πῖς.
 ΕΥΕΛΠ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὦ φθέγματ' ὦ τῆρηθις.
 225 Ὄϊον κατεμελίτωσε ἢ λόχμιον ὄλλιον.
 ΠΕΙΣΘ. οὐτ' ἔστιν. ΕΥΕΛΠ. τί ἔστιν; ΠΕΙΣΘ. οὐ σωπήσῃ;
 ΕΥΕΛΠ. τί δαί;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅποψ' μελωδῶν αὐτῶν ἀποκινῶν.
 ΕΠ. Ἐποποί. ποποί. ποποί. ποποί.
 Ἴω ἰώ. ἰτά. ἰτά. ἰτά. ἰτά.
 230 Ἴτω τίς ἄδῃ ἢ ἐμῶν ὁμοπύερων,
 Ὅσα τ' ὑσπέρης ἀρχῶν γύας
 Νέμεσθε, Φῦλα μυσία κεινοτράγων,
 Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμην,
 Μαλθακί' ἰέντα γῆρων.
 235 Ὅσα τ' εἰ ἄλοκ' ἑταρὰ βῶλον
 Ἄμφιπυβίλει' ἄδῃ
 Λεπτόν ἠδὲ μύρα φανῶ.
 Τίό. πό. πό. πό. πό. πό. πό. πό.
 Ὅσα θ' ὑμῶν κτ' κίπης ἔπι κισ-
 240 σῶ κλάδῃσι νομῶν ἔχῃ' τά τε κατ' ἔρεα,
 Τά τε κοπινοτράγα, τά τε κομαροφάγα.
 Ἄνυσάτε πετόμην αὐτῶν ἐμῶν αὐδῶν.
 Τειοτό. τειοτό. τειοτό. τειοτό.
 Ὅσα θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας
 245 τὰς ὄξυσόμους ἐμπίδας
 Κέπιδ' ὅσα τ' ὑσπέρης τε
 Γῆς τόπος ἔχετε, κ' λιμῶ-
 να ἢ ἐρέντα Μαραθῶν.
 Ὅρης τε Περοποίκιλ.
 250 Ἀτλαγᾶς, ἀτλαγᾶς.
 ὦν τ' ἔπι πόνοιον οἶδμα θαλάσσης
 Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσι ποτᾶ.
 Δεῦρ' ἴτε, πλοσώμενοι τὰ νεώτερα.
 Πάντα γ' εἰθᾶδε Φῦλ' ἀθροίζομεν

Οἴα-

v. 223. Αὐλαί τις] Hoc non ab Epope dicitur; sed
 eo tantum adscriptum est a Poeta, aut ab antiquis
 Grammaticis, ut scilicet, aliquem interea, dum tacet
 Actor, tibia imitari cantum Lusciniae. Dicitur παρτι-
 γγαρῆ a Grammaticis Graecis. Sic in Ranis v. 314.
 αὐλαί τις ἴδον. & v. 1294. διὰ τὸν προσαιεῖ. Et apud
 Euripidem in Cyclope v. 435. αὐλαί ἴδον. & apud
 Aeschylum in Eumenid. v. 117. μυγμός. v. 123. α-
 γμῆ. v. 129. μυγμῆς διπλῆς ἄρσι.

v. 225. Κατεμελίτωσε] Infra, v. 909. μελιγλάσσαν ἰ-
 πῶν ἰσὶς ἀνδῶν.
 v. 227. Μελωδῶν αὐτῶν ἀποκινῶν] In Thesmoph.
 v. 104. σῆμα μελωδῶν αὐτῶν ἀποκινῶν.
 v. 231. Ἐσπέρης ἀρχῶν γύας] Euripides in Phoenissis
 v. 651. & 673. ὑσπέρης γύας. Contra, αἰσφύτης γύας
 apud Aeschylum in Prometheus, v. 707.
 v. 233. Σπυροποίκιλ] Epicharmus apud Athenaeum
 II. p. 65. ἢ δ' ἐρωδοτοῖ μιν προμαμπελαίχων, ἰσφύτης τε
 σπυρ-

Tibia non nemo canit.

EUELP. Jupiter Rex, o delectabilem aviculae vocem!

225 Ut melle perfudit omne fruticetum.

PITSH. Heus tu. EUELP. Quid est? PISTH. Quin taces?

EUELP. Quid ita?

PISTH. Epops ad cantandum iterum se comparat.

EP. Epopoi, popoi, popoi, popoi.

Io, io, ito, ito, ito, ito:

230 Ito huc aliqua sociarum mihi volucrum,

Quotquot fertiles agrorum tractus

Depascimini, populi infiniti hordeivorarum,

Seminaque legentium gentes celeriter volantes,

Mollemque emittentes vocem;

235 Quaeque in sulcatis agris crebro glebam

Pipientes circumfalitis hoc pacto,

Gracili gaudentes voce.

Tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio, tio.

Et quaecunque vestrum per hortos in hederæ

240 Ramis vagamini, quaeque per montes,

Et quae sylvestrem depascimini olivam arbutumque;

Cito advolate ad meam vocem:

Trioto, trioto, trioto, tobrix.

Quaeque paludosis in vallibus

245 Acuto praeditos ore culices

Devoratis, & quae roscida

Terrae loca incolitis, pratumque

Amoenum Marathonis;

Atque avis pictis alis

250 Attagen, Attagen.

Quaeque super marinos ponti fluctus

(Aligeræ) gentes cum Alcyonibus volatis:

Huc adeste accepturae res novas.

Omnem enim huc populum congregamus

Ali-

σπιματόλγαι Erant & ardeae incurvillangicervicae, ir-
tracesque seminum collochores. Noster infra vl. 530. 538.
ὄν σπιματόλγαι.

vl. 234. Μαθηκὸν ἴντρα γῆρας] In Nubibus vl. 975.
μαλακὸν φουραμὸν τὴν φωνήν.

vl. 237. Αἰπτόν] Refertur ad verbum.

vl. 241. Αἰθῶνας] Sophocles in Trachinibus vl. 101. πον-
τίου αἰθῶνας: ubi Scholia: αἰθῶν, σπιμακῶν πῖλαγ.

vl. 245. Ὀξυήμιες] Proprie: Acuta habentes ora, sive

acutas proboscides. Aeschylus in Prometheus vl. 802.
Ὀξυήμιες γὰρ Ζηνὸς ἀκρωτῆς ἀπὸς Ἰφίτας Ἰφίτας φύλαξας
Cave Gyrras acuta rostra habentes, Jovis canes mutos.

vl. 249. Περὶ πῖλαγ] ἄτταγαι] infra vl. 762. Ἄττα-
γαι ἔστ' παρ' ἡμῶν πῖλαγ κινῆσται.

vl. 251. & 252. Ὡ τ' ἐπι πόντιον οἶμα θαλάσσης φῶ-
λα] Et vos, quarum gentes super &c.

vl. 252. Μετ' ἀκυόντων] In Ranis vl. 1337. Ἀκυόν-
τες, αὐτὰρ ἀκύντες θαλάσσης κῆμοι σφωμύλατοι.

- 255 Οϊωνῶν τ' ταλαοδείρων.
 "Ηκη γὰρ τις δειμὺς φρέσους,
 Κανὸς γνῶμιω,
 Κοινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
 'ΑΜ' ἴτ' ἐς λόγους ἀπαντα.
- 260 Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.
 Τοροτοροτοροτοροτοροτίγξ.
 Κικχαβαῦ, κικχαβαῦ.
 Τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.
 ΠΕΙΣΘ. 'Ορᾶς πῖ ὄρνι; ΕΥΕΛΠ. Μὰ τ' Ἀπόλλω γὼ μ' ε'.
- 265 Καί τοι κέχλιμά γ' εἰς τ' ἔρανον βλέπων.
 'Αλλως ἄρ' οὔποψ, ἄς εἰκ', εἰς τ' λόχμιω
 'Εμβὰς, ἐπῶζε, χαραδειὸν μιμύμεν.
 ΕΠ. Τοροτίγξ, τοροπίγξ.
 ΠΕΙΣΘ. 'Ω γὰθ', ἀμ' ἔτοσι κ' δὴ τις ὄρνις ἔρχε].
- 270 ΕΥΕΛΠ. Νῆ Δί' ὄρνις δῆλα. τίς ποτ' εἶν; ε' δὴ πῃ ταῦς;
 ΠΕΙΣΘ. Οὐτ' αὐτὸς τῶν φερόσ. τίς ἔστι ὄρνις ἔτοσί;
 ΕΠ. Οὐτ' ε' τ' ἠλάδαν πῶνδ', ὦν ὄραθ' ὑμῖς αἰί,
 'Αμὰ λιμναῖ. ΠΕΙΣΘ. Βαβαί, καλὸς γὰ κ' Φοινικίης.
 ΕΠ. Εικότως κ' γ' ὄμο' αὐτὰ γ' ἐπὶ Φοινικόπτεσ.
- 275 ΠΕΙΣΘ. Οὐτ', ὦ σέ τοι. ΕΠ. Τί βωτρεῖς; ΠΕΙΣΘ. 'Επε-
 ρ' ὄρνις ἔτοσί.
 ΕΠ. Νῆ Δί', ἔπερ' δὴ τάχ' ἔτ' ἔξεδρον χόραν ἔχον.
 ΠΕΙΣΘ. Τίς ποτ' ὁ μυσόμαντις ἀτοπ' ὄρνις ὀρεβάτης;
 ΕΠ. 'Ονομα τέτρω Μῆδος ἔστι. ΠΕΙΣΘ. Μῆδος, ὦ γὰξ Ἡεράκλεις.
 Εἶλα πῶς ἀνθ' καμήλε Μῆδ' ὦν' ἐπέπιατο;
- 280 ΕΥΕΛΠ. 'Επερ' αὐ λῆφον καταληφῶς τις ὄρνις ἔτοσί;
 ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ τέρας τέπ' ποτ' εἶν; ε' σὺ μόν' ἄρ' ἠδ' ἔποψ;
 'Αμὰ χ' ἔτ' ἔπερ'. ΕΠ. Οὐτός ἔστι μ' Φιλοκλέης
 'Εξ ἔποπ' ἐγὼ δὲ τέτι πάτω' ὄσαρ' εἰ λήγαις,
 'Ιπαιόνικ' Καλλίς, καξ' Ἴπαιόνικ' Καλλίης.

ΠΕΙΣΘ.

vf. 265. Κέχλιμά γ' εἰς τὸν ἔρανον βλέπων] In Pace vf. 56. εἰς τὸν ἔρανον βλέπων ἀδὲ κρητῶς.

vf. 267. 'Επῶζε] Scholia: ἐπῶζεν ἐπὶ, τὸ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς καθιζόμενα τὰ ὄρνια κρίζειν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρίσσετο. Cum aves ovīs incubantes clamant, hoc est ἐπῶζεν· hic sumitur pro abscondere. Est etiam ab ὦ exclamandi, verbum ὄζην. In Vespis vf. 1508 ἔπος ὄζαντι εἰ διασταί. Aeschylus in Eumen. vf. 124. ὄζην· ubi Scholia: ὡς παρὰ τὸ αἰ αἰ, αἰάζην· ὡς παρὰ τὸ ὦ ὦ ὄζην.

vf. 274. Φοινικόπτεσ] Ejus meminit egregio loco Herodorus VI p. 268.

vf. 276. 'Εξέφρον χόραν ἔχον] Scholia: ἐκ τῆς Σαρδικίης;

διετίθει Τυρῶς ἀρχή. Ex Sophoclis altera Tyrone principium: τις ὄρνις ἔτ' ἔξεδρον χόραν ἔχον; In hisdem Scholiis haec Sophoclis verba habentur: ἐκ ἔξεδρ', ἀλλ' ἐπτοσ' αἰθρ'. Non peregrinus, sed hujus loci domo.

vf. 277. Τίς ποτ' ὁ μυσόμαντις] Allusum ad locum quemdam Aeschylus ex Hedonis, ut docer Scholiastes.

Ibid. Ἀττοπ'] Sophocles apud Scholiastem.

Ibid. Ορεβάτης] Sophocles in Philoctete vf. 952. ε' πτωπὸν ὄρνι, εἰδ' ἔαρ' ὀρεβάτην Non volucrum, nec feram montisquam

vf. 278. Μῆδ'] Scholiastes: Ζητήσαι εἰ δῖόντως καλίται τις ὄρνι Μῆδ'. Queritur an vera aliqua avis vocetur

- 255 Alitum collis longarum.
Venit enim argutus quidam legatus,
Novi inventor consilii,
Novarumque rerum auctor.
Igitur ite ad conferendos sermones cunctae.
- 260 Huc, huc, huc, huc.
Torotorotorotorotorotinx.
Ciccabau, ciccabau.
Torotorotorotolililinx.
PISTH. Videnne aliquam avem? EUELP. Ita me juvet Apollo, nequaquam:
265 Et tamen inhians in coelum suspicio.
Frustra profecto Epops, uti videtur, in fruticetum
Ingressus, sese, tanquam si ovis incubet, abscondit, charadrium imitatus.
EP. Torotinx, Torotinx.
PISTH. ô Bone, atque jam hic aliqua venit avis.
- 270 EUELP. Sanequam avis scilicet: quaeenam est illa tandem? anne vero pavo?
PISTH. Hic ipse nobis indicabit: quaeenam illa est avis?
EP. Haec non est una illarum familiarium, quas vos videtis continuo,
Sed palustris. PISTH. Papae, pulchra sane & punicea.
EP. Quidni? siquidem & nomen ipsi sit phoenicoptero.
- 275 PISTH. Heus tu! EP. Quid clamitas? PISTH. Alia haec iterum avis.
EP. Sanequam alia haec jam avis, forte alienam hic sedem habens.
PISTH. Quae est illa tandem poëtae instar, aut vatis, iactatrix avis, &
inficeta monticola?
EP. Nomen huic Medus est. PISTH. Medus? ô Rex Hercules!
Quo demum pacto sine camelo, Medus cum sit, advolavit?
- 280 EUELP. Haec autem alia avis cristam habens quae est?
PISTH. Quid tandem rei illud est portentum? non itaque tu solus fuisti Epops,
Sed & hic alter. EP. Hic quidem Philoclis est filius
Ex Epope (prognati:) ego vero avus ipsi sum paternus: ac si dicas:
Hipponicus Calliae filius, & ex Hipponico (ortus) Callias.

PISTH.

ctur Medus. Idem postea vl. 485. ad haec verba, quae de Gallo sonant, ὅτι πλάττω Πελοπόννησον, scribit: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόθεσι τὸν ἀνακτορῶνα Μήδον ἐρῶν καλεῖται, ἐπὶ καὶ τὸς Πέρσας Μήδης ἐλεγον. Forsitan etiam in antecedentibus Callum vocat Medum, quoniam & Persas vocant Medos. & inferius ad haec verba vl. 834. ἐρῶν ἀπ' ἡμῶν τὸν Περσικὸν γένος, scribit, μήποτε τὸν ἀνακτορῶνα λέγουσιν. Μήδου γὰρ λέγεται.

vl. 281. Οὐ γὰρ μὲν δὲ ἡδ' ἴσως. Hunc enim prius vidit cristatum, supra vl. 93. ubi ad eum dicit Euelpis: τίς ὁ πρῶτος τῆς κρισταίας; Itaque quasi crista in Epope sit proprium; putat nunc, cum & aliam videt cristatam avem, illam etiam esse Epopem.

vl. 282. Οὐκ ἔστι μὲν Φιλοκλῆς ἢ Ἐποπῶν. Iste est ex Philoclis Epope prognatus. Scripsit autem Philocles Tragicus Tereum, qui in Epopem est mutatus, ut docet Scholiastes. Sed tutius vertere: Iste quidam est ex Philocle Epope natus, ego autem ejus sum avus. Ita ut Philocli tribuatur & pater Epops, & filius. Ut huc inclinem, id facit, quia infra vl. 1295. Philoclem hunc dicit cognominatum fuisse Alaudam, quae avis quodammodo similis est Epopi, sive Upupae, nempe respectu capitis: utriusque enim est fastigiatum. Vide ibi Notam.

vl. 283. Ἐγὼ δὲ τὸν πάππον. Subaudi τὸν Ἐποπῶν. Quasi dicat: Ego autem sum Sapphoclus Epops, qui ante Philoclem scripsit Tereum. Haec praecunibus Scholiis.

- 285 ΠΕΙΣΘ. Καλλίας ἄρ' ἔτ' οὐρεῖς ἐπίν; ὡς περὶ ῥύει.
 ΕΠ. Ἄτε γ' ὦν γεναῖ, ἔπει τ' σκυφοαντῶν πύλλε],
 Αἴ τε θήλειαι προσεκπίλλωσιν αὐτῶ τὰ πτερά.
 ΠΕΙΣΘ. ὦ Πόσειδον, ὡς ἕτερ' αὐτῶ βαπὸς ὄρεῖς ἔτοσί.
 Τίς ὀνομάζεται πρὸ ἔτ'; ΕΠ. Οὐτοσί καταφαγᾶς.
 290 ΠΕΙΣΘ. Ἐπὶ γ' καταφαγᾶς πῆ ἄλλ' ἢ Κλεάνυμος;
 Πῶς ἂν Κλεάνυμός γ' ὦν, ὅτε ἀπέβαλε τ' λόφον;
 ΕΥΕΛΠ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἐοδ' ἢ πὶ τ' ὄργεων;
 Ἡ πὶ τ' δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. Ὡσπερ οἱ Κῶρες μὲ ἐν
 Ἐπὶ λόφον οἰκῶσιν, ὦ γὰρ, ἀσφαλείας ἐνέκα.
 295 ΠΕΙΣΘ. ὦ Πόσειδον, ἔχ' ὄρεᾶς ὅσον σιμυίλεικται χακόν
 ὄργεων; ΕΥΕΛΠ. ὦ ἴαξ Ἀπολλοῖ, ἔ νίφες. ἰε; ἰε.
 Οὐδ' ἰδῶν ἔτ' ἐοδ' ὑπ' αὐτῶν πετομῶν τ' εἴσοδον.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐτοσί πέριδιξ· ἐκείνοσί γε τὴ Δί' ἀπαγᾶς.
 ΥΕΛΠ. Οὐτοσί δὲ ππέλοψ· ἐκείνοσί δὲ γ' ἀλκυόν.
 300 Τίς γὰρ ἐοδ' οὐπιδεν αὐτῶ; ΠΕΙΣΘ. Ὅς πῆ ἐπὶ; Κηρύλ.
 ΕΥΕΛΠ. Κηρύλος γὰρ ἐπὶ ὄρεῖς; ΠΕΙΣΘ. Οὐ γὰρ ὅτι Σποργίλος;
 Χ' αὐτῶ γὲ γλαύξ. ΕΥΕΛΠ. Τί φῆς; πῆ γλαυκ' Ἀθῆναζ' ἦγαγε
 Κίττα, τρυγᾶν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ἔσθουμις, ὤστρερά,
 Νέγτος, ἰεραξ, Φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπτε, κελόπτε.
 305 Πορφυεῖς, κερχῆτις, κολυμβίς, ἀμπελίς, Φῆτη, δρύοψ.
 ΠΕΙΣΘ. Ἰε ἰε τ' ὄργεων.
 Ἰε ἰε τ' κομίχων.
 Οἴα πωπίρσις ἔ τρέχουσι ἀγακεραγῶτες.
 Ἄρ' ἀπειλῶσί γε νῶν; οἴμοι, κερχῆσι γέ τοι,
 310 Κη βλέπῃσω εἰς σὲ καμῆ. ΕΥΕΛΠ. Τῆτο μὲ καμῆ δοκεῖ.

vf. 287. Ἄτε θήλειαι προσεκπίλλωσιν αὐτῶ τὰ πτερά] Nempe quia Callias Hipponici F. opes paternas impendit scortis, ut docet Scholiastes ad hunc locum, & ad Raras vf. 432. item ad Ecclesiāz. vf. 305. propterea, inquam, Callias iste est ὄρεῖς, ὅτι προσεκπίλλωσιν. Similiter Anaxandrides Comicus apud Athenaeum IV. p. 166. Ὅρεῖς κηρύλος, φησὶ· διὰ τί πρὸς τῶς Ἐσῆας; Πέπειροι καταφαγᾶν τῶν πατρῶν ὄρεῖς, Ὡσπερ Πολύδωκτος ὁ καλὸς; ἢ δὴτ', ὡλλ' ὅτι Ἀἴην ὑπὸ θήλειαν κατέπιπτε. A. Αἴης vocaberis, inquit. B. Quid ita, per Vestam obsecro? An quod paternas dilapidaverim opes, quemadmodum bellus ille Polydorus? A. Non Hercle, sed quod mas sit a feminis concisus.

vf. 290. Ἐπὶ γὰρ καταφαγᾶς πῆ ἄλλ' ἢ Κλεάνυμος;] Scholia: ἴσως ἀπὸ τῆ καταφαγᾶς τὸ ὄρεῖς πηροῖται, διὰ τὴν τῶ Κλεάνυμου ποσειδῶν. Forte a καταφαγᾶν fecit hoc nomen, propter voracitatem Cleonymi. Voracem fuisse Cleonymum patet etiam ex Equibus vf. 1286. καὶ δὴ τῆ

τηγ' ὀπίθην φαύλας ἐσθῆσι Κλεάνυμος. Hac pertinet illud Anaxandridae: ἔρεῖς κηρύλος, διὰ τί; πότμον καταφαγᾶν τῶν πατρῶν ὄρεῖς;

vf. 291. Ἀπέβαλε τὸν λόφον] Nempe Galeae cristam, quia tanquam ἰψασπις notatur, ut inquit Scholiastes; Comicus in Nubibus vf. 352. Κλεάνυμοι τὸν ἰψασπι.

vf. 294. Ἐπὶ λόφον] Non facile est imitari argutias tales in Latino sermone, quae in eo consistit, quod aliter atque aliter accipitur vox λέξ.

vf. 297. Οὐδ' ἰδῶν ἔτ' ἐοδ' ὑπ' αὐτῶν] In Vespis vf. 1085. ὑπὸ τῶν πετομῶν, ἔκ ἢν ἰδῶν τὸν δοκόν.

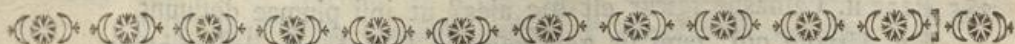
Ibid. Τὴν εἴσοδον] Scholia: εἴσοδος δὲ λέγεται, ἢ ἢ χερὶ εἰσοῖν ἐν τῇ σκηνῷ. Dicebatur autem εἴσοδος, quia Chorus ingrediebatur. Ingreditur autem nunc Chorus sub forma avium; & constat ex illis avibus, quae proxime sequentibus octo versibus recantentur. Scholiastes ad Equites vf. 586. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας καμῆσις πηροῖται, καὶ Τραγῶν χερὶ ἴσασσι, εἰ τὰ χερῶν ὑπεκρίντο, καὶ ἴδον.

- 285 PISTH. Calliasne igitur est hic ales? ut ipsi plumae defluunt.
 EP. Utpote qui, cum sit generosus, a fycophantis deplumatur;
 Et femellae insuper evellunt ipsi pennas:
 PISTH. ô Neptune! eccum alium deniq̄o versicolore illum alitem:
 Quo vero nomine censetur iste? EP. Hic est Catophagas-
- 290 PISTH. Num vero Catophagas alius est atque Cleonymus?
 Quî tamen Cleonymus cum sit, non abjecit cristam?
 EUCLP. Atenim quid sibi tandem vult erecta super avium capitibus cristam?
 An etiam ad stadium duplex venerunt? EP. Sane quidem veluti Cares
 In collibus incolunt, ô bone, securitatis ergo.
- 295 PISTH. ô Neptune! nonne vides quantum sit congregatum malum
 Avium? EUCLP. Apollo Rex, quae nubes! iou, iou!
 Nam neque amplius conspici licet prae earum volantium (grege) in-
 troitum.
 PISTH. Hic perdix est; iste vero, ita me Jupiter juvet, attagen.
 EUCLP. Hic autem Penelops, & iste Alcyon.
- 300 Et quis vero ille est pone Alcyonem? PISTH. Quis ille sit? Cerylus.
 EUCLP. Num cerylus igitur est ales? PISTH. An non & Sporgilus?
 Atque haec ipsa est noctua. EUCLP. Quid ais? quis noctuam Athenas apportavit?
 Pica, turtur, alauda, eleas, hypothymis, columba,
 Nertus, accipiter, palumbus, cuculus, erythropus, ceblepyris,
- 305 Porphyris, cerchneis, urinatrix, ampelis, offifraga, picus.
 PISTH. Iou, iou, quantum avium!
 Iou, iou, quantum merularum!
 Ut pipiunt & cursitant perstrepentes.
 Numquid nobis minitantur? vae mihi, utique ora pandunt,
 310 Et in me respiciunt & te. EUCLP. Id quidem & mihi videtur.

ἴδον μέν. συνιστάται δὲ ὁ μὲν Καρυίως, ἐξ ἀδελφῶν ἡδὲ καὶ
 ἰωναίων, ὅμοι δὲ καὶ ἐν παλαιῶν κτ'. ἀπὸ καὶ ἐν ἀσπρ-
 ῆμιν ἐν Ὀρνίθων, ἀρρῆνας μὲν Ὀρνίθων κτ'. Ἰουδαίως δὲ ποσά-
 τας ὁ δὲ Τραγῆδες ἴσ'. Nam Poëtae Veteris Comœdiarum, &
 Tragici, Choros introducebant, qui Chœrica carmina age-
 bant, & canebant. Constat autem Comicus quidem Cho-
 rus ex viris quandoque, & foeminis, & pueris simul,
 XXIV. ut & Noster enumeravit in Avibus, masculas aves
 XII. totidem foemellas; Tragicus autem constabat ex XV.
 vl. 301. ET. Καρυίως γὰρ ἐστὶν ὄρνις; ΠΕΙ. ἢ γὰρ ἐστὶ Σποργί-
 λος;] EUCLP. Ἐστὶν ἄρα Cerylus avis? PISTH. Ἄντων
 vero Sporgilus avis est, quem constat esse Cerylum? Nem-
 pe aliter atque aliter accipiuntur voces καρυίως & ὄρνις.
 Vocem ὄρνις proprie accipit Euclp; metaphorice Pi-
 sthetærus. Vox autem καρυίως versu antecedente pro
 ave accipiebatur, nempe pro mascula Alcyone; hic
 autem accipitur καρυίως pro καρυίως, i. e. tonsor, a κα-
 ρῆ, propter similitudinem soni inter n & u. Ita de

hoc loco sentit Scholiastes ad Plutum vl. 589. ubi ad
 vocem ὄρνις ibi occurrentem ita scribit: εἰσι δὲ καὶ
 ποίον φασὶ τὸν Καρυίον πρὸς ὁμοίωτα ἔχει τὴν κατά τὰ
 τὸν λῆρον διὰ τὴν ἠχομένην, καὶ τὸν παρὰ τὸ λῆρον.
 deinde paucis interjectis: τοιαύτων τι παίζου καὶ πρὸ κα-
 ρύως ἐν Ὀρνίθων. ἔτι καὶ διὰ τὴν ἠχομένην ἢ λῆρον, ὡς ἐπὶ
 ὄρνις ἐστὶ λῆρον καὶ καὶ διὰ διφθόγγου δὲ, διὰ τὴν κα-
 ρύω, ὡς ἀπὸ τὸ καρυίως. Sunt qui alludere dicant Comicum,
 ad similitudinem soni, quae est in voce λῆρον per n scripta,
 & quae est in λῆρον (per u scripta). Similiter ludit in
 voce καρυίως, in Avibus; ubi vox illa & per n intelli-
 gitur, tanquam de ave sic dida; & per dipthongum (u),
 tanquam a καρυίω tondeo, propter tonsorem quandam. Est
 autem ille tonsor Sporgilus.

vl. 302. Τίς γὰρ ἂν Ἀθήνα; ἢ γὰρ;] Haec dicit re-
 spectu spectantium, qui erant Athenis; non respectu eo-
 rum, qui sunt in scena, quae erat procul ab Athe-
 nis. Notum autem est Proverbium.

Χ Ο Ρ Ο Σ , Ε Π Ο Ψ .

ΧΟΡ. Ποποποποποποποποποί.

Πῆ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε;

Τίνα τόπον ἄρα ἔμε;

ΕΠ. Οὔτοσὶ πάλα πάρειμι, κῆκ' ἀποσταθ' Φίλων.

315 ΧΟΡ. Τιππππππππππ.

Τίνα λόγον ἄρα πιτῆ

Πρὸς ἐμὲ Φίλον ἔχων;

ΕΠ. Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίχαιον, ἴδιον, ἀφελήσιμον.

"Ἄνδρες γὰρ λεπῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίκοιθ' ὡς ἐμέ.

320 ΧΟΡ. Πῆ, πᾶ; πῶς Φῆς;

ΕΠ. Φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο φρεσὺντα δύο,

"Ἦκετον δ' ἔχοντε φρέμον φράγματος πελαγίον.

ΧΟΡ. Ὡ μέγιστον ἔξαμαρτῶν, ἐξότ' ἑτάφην ἐγώ.

Πῶς λέγεις; ΕΠ. Μήπω φοβηθῆς τ' λόγον. ΧΟΡ. Τι μ' εἰργάσω;

325 ΕΠ. "Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἔρατά τῆσδε τ' συνουσίας.

ΧΟΡ. Καὶ δέδραχας τῆτο τῆσθον; ΕΠ. Καὶ δέδραχας γ' ἠδομαι.

ΧΟΡ. Κατὸν ἦδη πῆ; ΕΠ. Παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.

ΧΟΡ. "Ἐα, ἔα· περὶ δέδραχας, ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.

"Ὅς γ' Φίλῳ ἦν, ὁμότροφά τ' ἡμῖν

330 Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

Παρίθη μὲν θεσμὸς δεχάων,

Παρίθη δ' ὄρεως ὀρνίθων.

"Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παράβαλ' ἐμὲ πῶσθαι

Γένῳ ἀνόσιον· ὄφρ', ἐξότ' ἐγένετό γ', ἐπ' ἐμοί

335 Πολέμιόν γ' ἑτάφην.

Πρὸς μὲν θν τ' ὄρεων ἡμῖν ἐστιν ὑπερῶ λόγῳ.

Τῷ δὲ φρεσὺντα δοκεῖ μοι τάδε δεῖναι τ' δίχαιον,

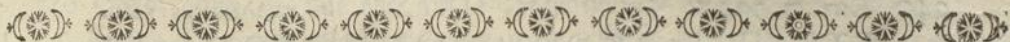
Διαφορηθῆναι τ' ὑπ' ἡμῶν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀπολέμεθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠ. Αἴπῳ μὲν τοι σὺ νῶϊν εἴ τ' χακῶν τέταν μόνος.

Ἐπὶ

319. Αἰπῶ λογιστὰ] Ita Edd. pristinæ; non λεπτολο-
252, ut nupera, quod & meo nocet.

vf. 322. Πρέμον] Metaphorice, pro magnitudine, ut
Radix pro principio. Veniant habentes molem rei ingentis.
vl. 339.

C H O R U S, E P O P S.

C H O R. Popopopopopopopoi.
Ubinam est, qui me vocavit?

Quo tandem in loco degit?

E P. Hic jamdudum adsum, neque amicos defero.

315 C H O R. Titititimprou.

Quam itaque tandem orationem

Amicam mecum (communicandam) habens?

E P. Popularem, tutam, justam, jucundam, utilem.

Duo enim viri subtilis ingenii huc advenerunt ad me.

320 C H O R. Ubi? quo? quid inquis?

E P. Ab hominibus ajo advenisse huc duos senes;

Secum autem habentes veniunt stipitem rei prodigialis.

C H O R. O tu, qui maximum commisisti peccatum, ex quo equidem natus
sum & eductus!

Quid dicis? E P. Ne meum adhuc pertimescas sermonem. C H. Quid mihi fecisti?

325 E P. Viros admisi amantes hujus consortii.

C H O R. Tune illud fecisti facinus? E P. Eoque etiam facto gaudeo.

C H O R. Et jam nunc ubi sunt? E P. Apud nos, siquidem apud vos ego sum.

C H O R. Hei, hei, proditi sumus & infanda perpetrasti!

Qui enim amicus erat, & in iisdem pariter nobiscum

330 Pastum ibat campis apud nos,

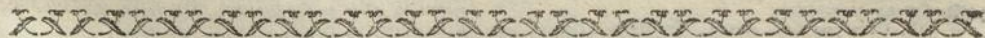
Transgressus est instituta vetera,

Violavitque sacramenta avium,

Inque dolum me devocavit, & insidiis exposuit

Generis impii, quod, ex quo fuit natum, ad gerendas mecum

335 Inimicitas increvit.

D e hoc autem postmodum alite videbimus.

Hos vero senes aequum mihi videtur nunc dare poenas,
Et dilacerari a nobis. ΠΙΣΤΗ. Utique peribimus igitur.

ΕΥΕΛΡ. Causa tu quidem nobis es istorum malorum sola:

Quam

- 340 Ἐπὶ τί γὰρ μ' ἐκείθεν ἦγας; ΠΕΙΣΘ. Ἦν ἀκολουθοῖς ἐμοί.
 ΕΥΕΛΠ. Ἴνα μὲν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙΣΘ. Τὸ μὲν ληρεῖς ἔχω
 Κάρτα. ΕΥΕΛΠ. Πῶς; ΠΕΙΣΘ. Κλαυσί γ' ἔω, ἡὲν ἀπαξ γε τὸ
 ὄφθαλμὸν ἕκοπ' ἤσ.
 ΧΟΡ. Ἴω, ἰώ. ἔπαγ', ἐπιθ', ὀπίφερε πολέμιον
 Ὀσμὸν Φοῖαν, πέρυγιά τε πάντα γε
 345 Ἐπίβαλε, πῶς τε κύκλωσά.
 Ὡς δὲ πῶς οἰμάζεν ἄμφω,
 Καὶ δεικνύει φρεσίν.
 Οὔτε γ' ὄρος σκιερὸν, ἔτε ἴφος αἰθέριον,
 Οὔτε πολλὸν πέλαγος ἐστίν, ὃ, πὶ δέξεται
 350 Τῶδ' ἀποφυρόντε με.
 Ἀλλὰ μὴ μέλαινα ἦδη τάδε πλένῃ κ' δάκνῃ.
 Πῦρ δ' ὁ ταξίαρχος; ἔπαγ' ἔγωγε τὸ δέξιόν κέρας.
 ΕΥΕΛΠ. Τὸτ' ἐκείνο. ποῖ Φύγω δύστυχος; ΠΕΙΣΘ. Οὔτος, ἔ μενεῖς;
 ΕΥΕΛΠ. Ἴν' ὑπὸ τέτων ἀναφορηθῶ; ΠΕΙΣΘ. Πᾶς γ' ἂν τέτους δοκῆς
 355 Ἐκφυγεῖν; ΕΥΕΛΠ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕΙΣΘ. Ἀμ' ἐγὼ τί
 σοι λέγω,
 Ὅτι μένοντε δεῖ μάχα, λαμβάνειν τε τ' χρεῶν.
 ΕΥΕΛΠ. Τί δὲ χρεῶν νόγ' ὠφελήσῃ; ΠΕΙΣΘ. Γλαῆξ μὲν ἔ
 πῶς τε προσίσι καθύ.
 Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε τ' ὀβελίσκον ἀργάσας,
 Εἴτε κατὰ πηξὸν πρὸς αὐτὸν. ΕΥΕΛΠ. Τίσι δ' ὀφθαλμοῖσι π';
 360 ΠΕΙΣΘ. Ὁξύβαρον εἰσθῆθαι πρὸς αὐτὸν λαβῶν, ἢ τρέβλιον.
 ΕΥΕΛΠ. Ὡς σφράττατε, εἴ γ' ἀνὴρες αὐτὸ, κ' φρατηρικῶς
 Ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἦδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

vf. 341. Τὸτ' μὲν ληρεῖς ἔχω] In Ranis vf. 509. λη-
 ρεῖς ἔχω. Ibid. vf. 202. & 321. ἢ μὴ φουρεῖσαι ἔχω.
 vf. 343. Ἦν ἀπαξ γε τὸ ὄφθαλμὸν ἕκοπ' ἤσ. Intra vf.
 1611. ὁ κόραξ παραθῶν τὰ ποικιλῶν κἄθρα προσπλάμνῃ
 ἕκοπ' ἤσ τὸν ὀφθαλμὸν δίνω.
 vf. 347. Δέξεται φρεσίν] Infra, vf. 479. χρεῶν νό-
 γ' ὠφελήσῃ. ἔσομαι σε ποικιλῶν.
 vf. 348. Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, ἔτε ἴφος αἰθέριον, ἔτε
 πολλὸν πέλαγος] Ita solet dici de illis qui infortunium
 effugere non possunt; hoc sibi voluerunt dona Scytharum
 ad Darium, apud Herodotum in Melpomene: miserant
 autem ei Avem, Murem, Ranam, & sagittas
 quasdam: horum donorum rationem alii aliter expo-
 nebant, Gobryas autem sic: ἢν μὴ ἐπιθεῖς γινόμενοι ἀνατλή-
 σθαι ἐς τὸν ἄραν, ὡς Πέρσαι, ἢ μὲν γινόμενοι, κατὰ τῆς
 γῆς καταδύντες, ἢ βατραχεῖ γινόμενοι, ἐς τὰς λίμνας ἐκπι-
 θήσονται, ἢ ἀποσπασθῆναι ὄπισθεν, ἢ τὸ πῦρ τῶν ταξιαρχῶν
 ἐπιβαλλόμενοι. Nisi aves facti, o Persae, subvolaveritis

in caelum; aut mures facti subibitis terram: aut ranas
 facti in Paludes insilietis; non revertemini: ita his jacu-
 lantur periculis. Euripides in Medea vf. 1291. δὲ γὰρ ἢν
 ἦτοι γῆς εἰς κροθῆναι κάτω, ἢ πῦρ ἐπὶ αἰθέρῃ
 εἰς βάθος, ἢ μὴ τινάρον δάμασι δέσσι δίκην. Oportet
 enim ipsum aut abscondi sub terra, Aut tollere volatile
 corpus in aëris profunditatem, Nisi regum domui dei roe-
 nat. Idem in Oreste vf. 1375. πᾶ φύγω, εἴ τι, πολλὸν
 αἰθρῇ ἀμπλάμνῃ ἢ πόντου; Quo fugiam, o hospitiae? in
 aetheremne candidum volans, an in Pontum?
 vf. 354. Τὸ δέξιόν κέρας] Ut in praellis; sic in Equit.
 vf. 243. καὶ ἑλάτῃ πρὸς τὸ δέξιόν κέρας;
 vf. 353. Τετ' ἐκείνο.] In Acharo, vf. 41. καὶ ἐχθρὸν;
 τετ' ἐκείν' ὄγ' ἄλγιν. Ibid. 820. τετ' ἐκείν' ἐκείν' πάλιν,
 ὅθεν πρὸ ἀρχῆς τῶν κακῶν αὐτῷ ἔσθ. In Ranis vf. 1381.
 τετ' ἐκείν'. ἰὸ εἴ τι.
 Ibid. Οὐτῷ, ἔ μενεῖς;] In Equibus vf. 240. εἰτῷ,
 τί φύγεις; ἢ μινεῖς, ὡ γινόμενα;

vf. 356.

- 340 Quam enim ob rem me inde abduxisti? ΠΙΣΤΗ. Ut me sequereris.
 EUELP. Ut equidem potius maximopere plorem. ΠΙΣΤΗ. Ea sane in re deliras
 Valde. EUELP. Quis? ΠΙΣΤΗ. Plorabis scilicet, si semel oculi tibi fue-
 rint excisi.
 CHOR. Io, io, irruere, fac hostilem
 Impetum & letalem, alasque simul
 345 Ingere, & circumcinge:
 Nam utrosque enim istos plorare oportet,
 Rostroque praebere meo escam.
 Nullus etenim mons umbrosus, neque nubes aetherea,
 Neque canum est mare, quod accipiat (& tutetur)
 350 Istos me effugientes.
 Sed ne nunc moremur hosce vellicare & mordere.
 Ubinam est ordinum ductor? inducat dextrum cornu.
 EUELP. Hoc ipsum illud est: quo fugiam infelix? ΠΙΣΤΗ. At tu, non permanebis?
 EUELP. Ut ab istis scilicet differar? ΠΙΣΤΗ. Atenim quomodo illos te cogitas
 355 Effugere posse? EUELP. Nescio quo pacto. ΠΙΣΤΗ. Sed ego tibi quid dicam;
 Nobis nimirum pugnandum esse manentibus, & has (armorum loco) ca-
 piendas esse ollas.
 EUELP. Quid autem olla nobis proderit? ΠΙΣΤΗ. Tum quidem noctua
 nos non invadet.
 De avibus autem istis, quae unguis habent aduncos, veruculum ocus arripe,
 Atque ita defige adversum. EUELP. Oculis autem quidnam?
 360 ΠΙΣΤΗ. Illis acetabulum inde sumtum adpone, aut catinum.
 EUELP. ô Sapiientissime, bene sane illud adinvenisti, & imperatorie:
 Tu vero jam Niciam exsuperas machinationibus callidis.

vf. 356. [Ὅτι μόνον δὲ μάχουσαι] Nempe nobis mo-
 nentibus pugnandum esse.

Ibid. [ἀριστεύοντες τῶν χυτῶν] Instrumenta, quibus in
 sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se
 ipsos adhibent. Vide supra ad vf. 42. Videtur autem
 nihil respicere ad ludum illum, qui dicitur χυτρίδα.
 Quia Chorus paulo ante dicebat, se velle istos duos
 πύλλων vellicare, & mox vf. 364. dicit: ἔλας, τίλλε, πύλλε,
 δῖπρε, κέπλε, πρέπτε τὴν χύτραν. quod etiam in illo lu-
 do fieri solebat. Julius Pollux IX. 113. ἡ δὲ χυτρίδα
 ἔστι ἐν μέσῳ κέβου, καὶ κέβου χύτρα· εἰ δὲ τίλλουσι,
 ἢ πρέπτεσσι, ἢ καὶ πρέπτεσιν αὐτῶν πειθίζοντες &c. mox:
 ἵσθ' ὅτι ἡ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κερὰν τῆς χυτρί-
 τῆς κατὰ πρὸς τὴν ἐκείνην &c. In Chytrinda autem unus
 in medio sedet, & vocatur χύτρα, i. e. olla; ceteri au-
 tem vellicant, & undique fodicant eum, aut etiam verbe-
 rant, circumcursantes &c. Adquando ille tenet superiorem
 partem ellae, circa illam cuspis &c.

vf. 357. [Ἰλαξ μὴ ἐπείσθαι] Scholia: ἢ δὲ τὴν χύ-

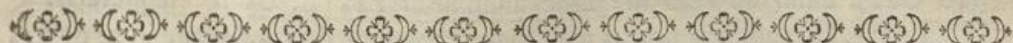
τραν ἢ προύσθαι, ὡς Εὐφρόνιος· τὸ γὰρ κοινὸν πάντων
 τὰ ὄντα φέρεται· ἀλλὰ διὰ τὸ ἄτιμον εἶναι τὸ ζῶον. Ἄτι-
 μοι δὲ καὶ αὐτοί· Non propter ollam non accedet, ut Eu-
 phronius sentit; hoc enim, nempe olla sic ostensa, terree
 omnes aves; sed quia noctua est Attica avis, ut & ipsi sunt.

vf. 358. [Τὴν ἑσπέρου] Ut sit loco haitae: infra vf.
 388.

vf. 362. [Παρακοντίζεις] In Pluto vf. 666. κλέπται δὲ
 τὴν βλάπτουσαν ὑπερμαντίσιν.

Ibid. [Νικίαν μηχαναίς] Nicias inter illustrissimos bel-
 li duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse
 apparet. Thucydides, qui eum magni facit, testatur
 eum in expeditione adversus Minoa insulam, duas
 quasdam turres ope machinarum cepisse, Lib. III. ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ ἔχει, μετὰ Μίνω-Ἰνέσιν, Ἀθηναίοι, Νικίᾳ τῷ
 Νικηράτῳ στρατηγῶντι, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωα τὴν νῆσον,
 ἢ κείνην πρὸς Μίνωα. deinde mox: ἔλας ἐν, ἀπὸ τῆς
 Νισίας πρῶτον δύο πύργους περιέχοντες, μηχαναίς ἐκ θαλάσσης
 &c.

CHOR.

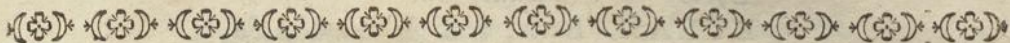

- ΧΟΡ. Ἐλελελεῦ, χάρι' ἅθες τὸ ῥύγχος· ἔ μέλλειν ἐχθρῆν.
 "Ἐλκε, τίλλε, παίε, δειρε, κόπτε ἀρώτην ἢ χύτραν.
 365 ΕΠ. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κείκερα θνητῶν,
 Ἄπολίεσσι, παθόντες ἑδὲν, ἀνδρε, κ' ἀγοσπίασσι,
 Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυμφεέε κ' Φυλίεα;
 ΧΟΡ. Φεισόμεθα γάρ π' αὐτὰ μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
 "Ἡ τίνας ποσάμεσθ' ἄλλως ταῦθ' ἂν ἐχθίους ἔμε;
 370 ΕΠ. Εἰ δὲ τ' φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τ' δὲ ἰθὺ εἰσὶν φίλοι,
 Καὶ διδάξοντές π' δεῦρ' ἤκωσιν ὑμᾶς χεήσιμον.
 ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν οἴγ' ἡμᾶς π' χεήσιμον διδάξειάν ποτε,
 "Ἡ φρεσίσιαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπταιοις τοῖς ἐμοῖς;
 ΕΠ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆλα πολλὰ μαθήσονται σοφοί·
 375 Ἡ γ' βυλάβεια σώζει πάντα· ὠχρὰ μὲν εἰ φίλιν
 Οὐ μάθοις ἂν τῆτ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηγάγεσεν.
 Αὐτίχ' αἰ πέλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν, κ' φίλων,
 Ἐκποῖν θ' ὑψηλά τείχη, ταῦς τε κεκλιῶθαι μακράς.
 Τὸ δὲ μάθημα τῆτο σώζει παῖδας, οἶκον, χεήματα.
 380 ΧΟΡ. Ἐστὶ μὲν λόγῳ ἀκῆσαι ἀρώτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
 Χεήσιμον· μάθοι γ' ἂν τις καὶ πὸ τ' ἐχθρῶν σοφόν.
 ΠΕΙΣΘ. Οἶδε τ' ὀργῆς χαλὰν εἶχασιν· ἀναγ' ὅπι σκέλος.
 ΕΠ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ· καμὶ δει ἵμεν ὑμᾶς χάσει.
 ΧΟΡ. Ἀλλὰ μὴν εἴδ' ἄλλο σοὶ πῶ ἀργῆμ' ἠτανώμεθα.
 385 ΠΕΙΣΘ. Μᾶλλον εἰρήνῃ ἀγνοῦσιν
 Ἡμῖν· ὅτε τίς τε χύτραν
 Τῶ τε τρυβλίῳ χαβίη,
 Καὶ τὸ δόρυ χεὴ τ' ὀβελίσπον
 Πειπαταῖν ἔχοντας ἡμᾶς
 390 Τῶν ὀπλων οὐτός, ὠχρὰ τ' χύ-
 τραν ἀκραν αὐτίκ' ὀργάνους

Ἐγχεύς.

vf. 365. Εἰπέ μοι, τί μέλλετ'] In *Vespis* vf. 402. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κενὴν ἑκείνην τὴν χύτραν.
 vf. 367. Καὶ φυλίεα] Scholia: Ἐξαπτέρωτος· ἐστὶ καὶ ἡ Περὶ τὴν Ἀττικὴν ἢ Πανδίωνος θυγατέρα· Communem cum ea parentiam habentes: Quia & Procles Attica erat, Pandionis filia.
 vf. 382. Τῶ γ' ἀργῆμ' ἠτανώμεθα] In *Vespis* vf. 735. τὴν ἀργῆμ' ἠτανώμεθα· utrumque recte.
 Ibid. Ἀναγ' ὅπι σκέλος] Hesychius: ἐπὶ σκέλοσ, εἰς τὴν ἵππον· id est, retro. Euripides in *Phoeniciis* vf. 1409. ὡς δ' ἀπὸ τῶν ἰππῶν δάφης, ἐπὶ σκέλοσ· πάλιν χαβίη.

Ad id cum esset redactus ut basta uti non possit, retro ibat cessit. Chion Epist. 3. ἀναγ' ἔν' ἐπὶ πίδα, ἴππ, καὶ σκίον· Recedite itaque nonnihil & consultate. Xenophon p. 279. lin. 40. Edit. Steph. ἀναγόμεσαν ἐπὶ πίδα.
 vf. 387. Τῶ γ' ἀργῆμ' ἠτανώμεθα] Scholia: ἔχουσιν τὴν συν· Ἀλλοῦσιν ἀστυφίαν· προεπιστό σόν.
 vf. 390. Τῶν ὀπλων οὐτός] Synesius Epist. 103. δὲ μὲν πρὸς ἡμᾶς ἴθιν, ὡς μὲν δὲ μαντίος δειν, ἐστὶ πολεμικὸς περὶ τῆς οὐραίας, καὶ σπιδόσσι εἰσα ἴθιν· ἠτανώμεθα· Currando ad nos (armatos) properabamus, ut quilibet sine cote possit cogno-

- C**HOR. Eleleu, procede, demitte rostrum, morari non decet.
 Trahe, velle, percute, excoria, primamque ollam confringe.
- 365 EP. Dicite mihi, quam tandem ob causam, omnium pessima animalium,
 Perdetis, nullam passim injuriam, hos viros, & distrahetis?
 Qui meae conjugis affines sunt & tribules.
- C**HOR. Quid enim his magis parcemus, quam lupis?
 Aut quos alios puniemus, qui nobis adhuc inimiciores sint?
- 370 EP. Et si inimici sint natura, animo certe amici:
 Atque huc etiam veniunt, ut utile quid vos edoceant.
- C**HOR. Quo tandem hi modo utile quid nos edocere queant
 Aut ostendere, qui avis jam meis extiterint hostes?
- EP. Sed ab inimicis sane multa discunt sapientes:
- 375 Cautio enim omnia conservat: ab amico autem
 Illam non discas: at hostis (cautos nos esse) coëgit.
 Primum enim civitates ab hominibus didicerunt hostibus, non amicis;
 Exstruere alta moenia, & naves habere longas:
 Illud autem repertum servat liberos, familiam, rem.
- 380 **C**HOR. Atqui, uti nobis videtur, primum sermones audire
 Utile est: discat enim quis & ab inimicis sapiens quiddam.
- P**ISTH. Hi vero iram remittere videntur: retro parumper cede.
- EP. Illud vero justum est, mihi que hanc vos gratiam facere decet.
- C**HOR. Et sane in nulla alia unquam tibi re contrarii fuimus.
- 385 **P**ISTH. Magis pacem agunt
 Nobiscum: quapropter ollam
 Cum catino humi depone.
 At hastam oportet, hoc scilicet verum;
 Nos deambulare tenentes
- 390 Intra clypeos, ad ollam
 Extremam, illam respicientes

E

significere, eos hostem timere, & festinabant, ut intra arma essent. Thucydides Lib. I. και της της ιερων εσα μη πριοντις πολυ των οπλων. οι γαρ ιωντις των Θισσαλων ειργον. Et territorium tenebant, eatenus, ut non longe ab armis progredierentur; nam Thessalorum Equites arcebant. Idem initio Libri III. και προσβολαι, ωσπερ ειδησαν, ειγιστο των Αθηναίων ιωντις, οποι παραικει και τον πλειον των Αθηναίων ειργον, το μη προζιόντας των οπλων, τα ειργον της πόλεως πανεργον. Et excursions, ut solebant, factae sunt Equitum Athesiensium, ubi esset oportu-

nium: atque isti plerumque turbam velutum arcebant, ne progressi extra arma, loca propinqua urbis vastarent. ubi Scholia vocem οπλων exponunt per οπλιτας ut εντες των οπλων etiam sit intra armatos, intra castra. Sic potest illa vox etiam apud Comicum accipi; loquitur enim quasi de castris. Versio tamen hujus loci ad mentem Scholiastae est composita.

Ibid. Παρά την χύτραν άκραν] Et si non praelientur, tamen ad ollam, quae pro clypeo est, limis respiciendum esse dicit; quia hostibus non est sidendum.

X x x x

- Ἐχῦς ὡς ἐ Φθυκλέον νᾶιν.
 ΕΥΕΛΠ. Ἐτέον; ἢ δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
 Κατορυχθησόμεθα πῦ γῆς;
 395 ΠΕΙΣΘ. Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ.
 Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
 Φήσομεν πρὸς τὰς φρατῆγες,
 Μαχρὸν τῶσι πολέμοιοις
 Ἀποθανεῖν ἐν Ὀρεαῖς.
 400 ΧΟΡ. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,
 Καὶ τ' θυμὸν χατάρθε κίψας
 Παρὰ τ' ὀργῆν, ὡσπερ ὀπλίτης
 Κἀναπυθόμεθα τῦςδε, πῆες ποτὲ,
 Καὶ πῶθεν ἔμολον,
 405 Ἐπὶ πῖνα τ' ἐπίνοια.
 Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι χαλῶ.
 ΕΠ. Καλεῖς δὲ τ' κλύειν θύλων;
 ΧΟΡ. Τίνες πόθ' οἶδε, καὶ πῶθεν;
 ΕΠ. Ζεῖνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
 410 ΧΟΡ. Τύχη δὲ ποῖα κομίζε
 Πότ' αὐτῶ πρὸς ἔργισ ἐλθεῖν;
 ΕΠ. Ἐρας βίη, διαύτης τε,
 Καὶ σῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι,
 Καὶ ξυνοῖναι τὸ πᾶν. ΧΟΡ. Τί φῆς;
 415 Λέγεις δὲ δὴ πῖνας λόγους;
 ΕΠ. Ἄπειρα καὶ πέρα κλύειν.
 ΧΟΡ. Ὅρα τί κέρδιον οἰθάδ' ἄξιον μοῆης,
 Ὅτω πέποιθέ μοι ξυλῶν
 Κρατεῖν ἀν' ἢ τ' ἐχθρόν, ἢ
 420 Φίλοισιν ἀφελεῖν ἔχειν;
 ΕΠ. Λέγεις μέγαν τίν' ὄλθον, ἔ-
 τε λεκλόν, ἔτε πικρόν ὡς
 Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
 Τὸ τῆδε, καὶ τὸ κείσε, καὶ
 425 Τὸ δαῦρο, πρὸς βίβρα λέγων.
 ΧΟΡ. Πότερα μαινόμενος;

ΕΠ.

vf. 393. Ἐτέον;] Nunquam extra interrogationem est apud Comicum, & vix potest commodius verti quam hoc modo: sed certe, aut dic verum.
 Ibid. ἢ δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν, κατο —] Euripides in Arphig. Taurica vf. 625. τῶς δὲ πῶθεν δέξεται μ' ὅταν

θῶνα; Quodnam vero sepulcrum accipiet me, si moriar?
 vf. 395. Ὁ Κεραμεικός] Quia ipsi ollis & catinis seditibus, quae Graece κεράμια dicuntur, utebantur, loco clypeorum; dicere vult: si ista κεράμια ab hostibus fran-

spanica

E propinquo: nequaquam enim nobis fugiendum est.

EUCLP. Vere? si tamen occubuerimus,

Ubi terrarum sepeliamur?

395 PISTH. Ceramicus nos excipiet.

Ut enim publice condamur,

Imperatoribus dicemus,

Nos cum hostibus depugnantes

Cecidisse ad urbem Orneas.

400 CHOR. Recipe te iterum in ordines, eodem (unde abieras,)

Animumque deponere pronus

Juxta iram, tanquam gravis armaturae miles:

Eosque interrogemus, quinam sint,

Et unde venerint,

405 Cujusque consilii causa.

Io Epops, te voco.

EP. Cujus autem rei audiendae cupidus me vocas?

CHOR. Quinam hi sunt, & unde?

EP. Hospites e sapiente Graecia.

410 CHOR. Quaeenam eos tandem fortuna induxit,

Ad aves uti venirent.

EP. Cupido vitae vestrae, atque consuetudinis,

Tuique, tecumque habitandi,

Et usque una degendi. CHOR. Quid ais?

415 Quidnam enimvero dicunt?

EP. Incrediblem & hactenus inaudita.

CHOR. Videtne aliquod operae pretium, si nobiscum maneat,

Quo fretus una mecum

Aut hostem superare possit,

420 Aut amicis prodesse?

EP. Magnam aliquam narrat felicitatem,

Eamque inenarrabilem & incredibilem; haec

Omnia scilicet esse tua;

Quaeque hic atque illic sunt,

425 Et ex adverso, (vestra etiam esse) adjungit.

CHOR. Num mente captus?

EP.

gantur & cumulantur, futurum ex illis Κεραμικόν, in quo sepeliri possint, ut Athenis in Ceramicis sepeliuntur. & quidem publice, qui in bello ceciderunt.

¶ 399. 'Εν 'Ορνείσσι] Ludit hic etiam in vocibus ὄρ-

ναι, aves, & 'Ορνείσσι, quod est nomen proprium urbis in Peloponneso.

¶ 406. 'Ιὸ 'Επὸψ, οἱ τοὶ καλῶ] In Pluto ¶ 1100.

οἱ τοὶ, οἱ τοὶ λέγω, Κερίων, ἀναμύνην.

- ΕΠ. Ἄφατον ὡς ΦρόνιμⓄ.
 ΧΟΡ. Ἐν σοφόν τι φρενί;
 ΕΠ. Πυκνότατοι κίναδⓄ,
 430 Σόφισμα, κίεμα, τείμμα, παιπαλίημ' ὄλον.
 ΧΟΡ. Λέγειν κέλθιέ μοι, λέγειν.
 Κλύων γ' ὦν σὺ μοι λέγεις
 Λόγων ἀνεπέρωμῃ.
 ΕΠ. Ἄγε δὴ σὺ ἐ σὺ τ' πανοπλίαν πάλιν
 435 Ταύτιν λαβόντε, κρεμάσατον τίχη γαθῆ
 Εἰς τ' ἵπνον εἶσω, πλησίον τ' πισταῖς.
 Σὺ δὲ τῆσδ' ἐφ' οἷσφ' τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγώ,
 φράσον, δίδαξον. ΠΕΙΣΘ. Μὰ τ' Ἀπόλλω γὰρ μὲ εἶ
 Ἦν μὴ λήθωνταί γ' οἶδε λήθην κίω ἐμοί,
 440 Ἦνφ' ὁ πύθηκⓄ τῆ γυναικὶ δέθετο,
 Ὁ μαχαροποιός, μήτε δάκνειν τέτυς ἐμέ,
 Μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκει, μήτ' ὀρύθειν. ΧΟΡ. Οὐκ πε
 Τόν, ἔδαμῶς. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸ φθαλμὸν λέγω.
 ΧΟΡ. Διατίθεμ' ἔγωγε. ΠΕΙΣΘ. Κατόμοσον ἴν ταυῖά μοι.
 445 ΧΟΡ. Ὅμνυμ' ἐπὶ τέτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κειταῖς,
 Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἔσται ταυταγί.
 ΧΟΡ. Εἰ δὲ τῶδε βάλῃ, ἐνὶ κειτῆ νικᾶν μόνον.
 ΚΗΡ. Ἀκίετε λεῶ τῆς ὀπλίτας ἴν μενί
 Ἄνελομύθης θ' ὀπλ' ἀπέναι πάλιν οἴχεθε,
 450 Σκοπεῖν δ' ὅ, π ἂν πωρράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
 ΧΟΡ. Δολερὸν μὲν αἰεὶ χεῖ πάντα δὴ τρόπον
 Πέφυκεν ἀνθρώπων· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
 Τάχα γ' τύχης ἀν
 Χρηστὸν ἐξεπών, ὅ, π μοι παροράς, ἢ
 455 Δύναμιν πινα μείζω
 Παρὰ λειπορδίην ὑπ' ἐμῆς φρενός
 Ἄξιότης· σὺ δὲ τῆσδ' ὀράς. λέγ' εἰς κοῖτόν.

Ο

vf. 427. Ἄφατον ὡς φρόνιμⓄ.] In *Lystrata* vf. 1150.
 ἀλλ' ὁ πρῶτος ἀφατⓄ ὡς καλέσθαι.

vf. 428. Ἐν σοφόν τι φρενί;] Ita Edd. pristinae; nu-
 perra ἐν σοφόν τι καὶ φρενί;

vf. 429. ΚίναδⓄ.] Vide ad *Nubes* vf. 447.

vf. 430. Τείμμα.] In *Nubibus* vf. 259. λέγειν γονέσει
 τείμμα, κροτάλον, παιπαλίη.

[Ibid. Παιπαλίη.] Aeschion apud Athenaeum VIII.
 p. 335. Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναίων λόγων τι πα-
 παλίη, καὶ κακὴ γλῶσσα. Polykrates autem Atheniensis
 γονεῖ, nihilum tritus in dicendo, mala lingua.

vf. 433. Ἄνεπέρωμῃ.] *Iuitta* vf. 1438, πάντες τοῖς λό-
 γοις ἀνεπέρωμῃ.

vf. 435. Κρεμάσατον.] In *Acharnensibus* vf. 278. ἢ ὅ-
 ἄσπις ἐν φιδέλω κρεμάσεται.

„ vf. 436. Πλησίον τῆ πισταῖς.] Varias hic sunt vo-
 cis ἐπιστάτης interpretationes; ut apud Scholiastem
 „ videre est. Mibi autem prae ceteris placet illorum
 „ opinio, qui censent per ἐπιστάτην hic intelligi simu-
 „ lacrum luteum Vulcani, qui prope focum collocari
 „ solebat; idque sic dictum fuisse, quod Vulcanus es-
 „ set ἐπιστάτης, id est, Praefes & inspector ignis, sive
 „ foci. Vide Suidam v. Ἐπιστάτης, ubi loci hujus me-
 „ minit, & Illustrissimum Spanhemium ad Callimachum
 „ p. 172. *Kusterus*. ”

vf. 440. & seq. Ὁ πύθηκⓄ — ὁ μαχαροποιός.] Ex
 Scho-

EP. Difficile dictu, quam sit prudens.

CHOR. An inest in ejus mente aliquid sapientiae?

EP. Est callidissima vulpes,

430 Ipsa astutia, prompti consilii, subactus, versutus totus.

CHOR. Dicere ipsum ad me jube, dicere:

Auditis enim, quos mihi narras,

Sermonibus, extollor.

EP. Agite vero vos ambo omnem illam iterum armaturam!

435 Receptam suspendite bonis avibus

In camino intus, prope epistatam.

Tu vero ad illos ea, quorum ego causa hos convocavi,

Ediffere atque expone. ΠΙΣΤΗ. Nequaquam equidem, ita me juvet Apollo:

Nisi illae mecum tale pacifcantur pactum,

440 Quale simius cum sua pepigit uxore,

Ensim ille faber; ut neque illae me commordeant,

Neque testiculis trahant, neque confodiant. CHOR. Neutiquam istum tibi

(Culum:) non sane. ΠΙΣΤΗ. Minime hoc, sed oculos dico.

CH. Promitto vero. ΠΙΣΤΗ. Jam nunc autem ea mihi jurejurando confirma.

445 CHOR. Ita istis omnibus vincam iudicibus,

Et his cunctis spectatoribus. ΠΙΣΤΗ. Illa vero eveniant.

CHOR. Sin autem fefellerō, ut uno tantum iudice vincam.

PR. Audite populi: Gravis armaturae nunc quidem milites

Sumtis secum armis revertantur iterum domum:

450 Nos autem consideremus, quae sint nobis praescribenda in tabulis militaribus.

CHOR. Subdolum semper, & vasfrum vero omnimodo

Natus est homo: at tu tamen eloquere.

Fors enim

Commodum aliquid in medium protuleris, quod mihi procurare possis, aut

455 Potestatem quandam majorem,

Quae praeterierit me

Imprudentem: tu autem illud perspicias. In commune, quaeso, consule.

Quod-

Scholii: εἶπε δὲ Παναίτιον κομωδῆν, ὃν καὶ ἐν Νίσοις. Καταδύτων Παναίτιον πύθικον. ἔνθα καὶ μεγάρις πατὴρ ἀνὸν λέγει. Πύθικον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ παρέρχον. Videtur Panaetium traducere, quem etiam in Insulis comedia, cum ait: Relicto Panaetio Simio: ubi etiam coquo patre natum dicit. Simium autem eum dixit propter nequitiam. In iisdem Scholiis est: Ὁ Παναίτιος μεγάρις καὶ μικροζῆς ἢ διακόλλου δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μικροζῆταιν· ἰδὲ παρὲν γὰρ ὅτι αὐτὸς μέγας ἔσται, μικροζῆς ἂν· Panaetius coquus erat & parvae staturae. Notatur autem, quia uxorem suam in adulterio deprehenderit: cum enim esset parvus, erat sub imperio uxoris, quae erat

magna.

vi. 442. Μὴτ' ὄρχιστες ἔλκειν, μὴτ' ὀρύττειν] Ad postrema verba Scholia: μὴ ὀρύττειν, τὸν προακλὲν δεικνύσκει· ἀλλ' ἀντὶ τούτου, μὴ ὀρύττειν, ὀφείδει culum. Comicus in Nubibus vi. 712. καὶ τὸς ὄρχιστες ἔξελκεται, καὶ τὸν προακλὲν διορύττει.

vi. 448. Ἀλλὰ τί λέω· τὸς] In Pace vi. 550. ἀλλὰ τί λέω· τὸς γαργαροῦ ἀπινάς, τὰ γαργαρικά σπιῦν λαβόντας ἐς ἀγρόν.

vi. 457. Αἰετ' εἰς κοινόν] Euripides in Oreste vi. 756. εἰς κοινόν τι λέγειν χρὴ· ἔστω; sed in commune aliquid dicere oportet.

X x x x 3

- Ὁ γὰρ ἀνὸς τύχης μοι
 Ἀγαθὸν ποίσεις, τῆτο κοινὸν ἔσται.
- 460 ἈΜ' ἐφ' ὅτω περ ἀν' ἦκεις τ' σὴν ἀράγματι γνάμῳ ἀναπέισας,
 Λέγε θάρρησας· ὡς τὰς σπονδάς εἰ μὴ ὑπερτερον παραβῶιδμ.
- ΠΕΙΣΘ. Καὶ μὲν ὄργῳ νῆ τ' Δία, καὶ ὑπεπεφύεσται λόγῳ
 εἰς μοι,
- Ὅν ἀσμάθειν εἰ καλύψ. Φέρε παῖ τεφανοῖ· καταχέσθαι
 Καὶ χερὸς ὕδαρ Φερέτω ταχύ πῆς. ΧΟΡ. Δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ πῆ;
- 465 ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ πῆ πάλα μῆγα καὶ λαεῶν
 ἐπ' π,
- Ὅ, πῆ τ' ἔγωγε θραύσθ' ψυχῆ· ἔσως ὑμῶν ὑπεραργῶ,
 Οἱ πῆνες ὄντες ὑπετερον βασιλῆς. ΧΟΡ. Ἡμεῖς βασιλῆς; πῆ;
- ΠΕΙΣΘ. Ὑμεῖς
 Πάντων ὀπίσ' ἐστίν· ἐμῶν ἄρατον, τυχθῆ, καὶ τ' Διὸς αὐτῆ
 Ἀρχαιότεροι, ὑπετεροί τε Κρόνῳ, καὶ Τιταίων ἐγένεσθε,
- 470 Καὶ γῆς. ΧΟΡ. Καὶ γῆς; ΠΕΙΣΘ. Νῆ τ' Ἀπόλλω. ΧΟΡ. Τετὶ
 μὰ Δί' ὅσα ἐπεπύσμιλω.
- ΠΕΙΣΘ. Ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς, καὶ πολυαράγμων, ἐδ' Αἰσωπον πεπα-
 ττικας,
- Ὅς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων ἀρώτιω ὄρνιθα γενέσθ',
 Προτέρων τ' γῆς· καὶ πεῖρα νόσω τ' πατέρ' αὐτῆς ἀποθήσκειν·
 Γῆ δ' ὅσα εἶναι τ' δὲ ὑπεκείσθ' πεμπλαῖον τ' δ' ἀπορῶσαν
- 475 Ὑπ' ἀμνηστίας, τ' πατέρ' αὐτῆς ὅσα τῆ κεφαλῇ κατορύξαι.
 ΧΟΡ. Ὁ πατῆρ ἀρα τ' κορυδῶ νωὶ καίτω τεινῶς Κεφαλῆσιν.
- ΕΠ. Οὐκῆν δῆτ' εἰ ὑπετεροι μὲ γῆς, ὑπετεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
 Ὅσα ἀρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὄρνιθας ἔσθ' ἢ βασιλεία.
- ΕΥΕΛΠ. Νῆ τ' Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυω λῆν ῥύγχος βόσκειν σὲ τολοιπόν.
- 480 ΕΠ. Οὐκ ἀποδώσθ' ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπῃ;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅσα ἔχθ' θεοὶ τοίνυω τ' ἀνθρώπων ἤρχον τοπαλαῖον,
 Ἀμ' ὄρνιθες, καὶ βασίλθον, πολλ' ἐπὶ τεκμήρια τέτταν.

Αὐ-

vl. 459. Ἀγαθὸν ποίσεις] In Pluto vl. 535. σὺ γὰρ
 ἂν ποίσεις τι δὴταῖ ἀγαθόν;

vl. 462. Προπερῶνται λόγῳ] Scholia: ὑπετίσται· ἢ
 μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν τὰ ἀλαρα φωνῶνται· εἴτα μάλας ποιητικῶν
 Paratus est; metaphorā ab illis qui firinam subigunt, po-
 sitioneque motas faciunt. In Thesmoph. vl. 81. ἔστι κακὸν
 μοι μῆγα τι ἀποπερῶμενον.

vl. 465. Μὰ Δί' ἀλλὰ] Non certis coenatur; sed dicere
 quaero &c. μὰ semper est negantis apud Aristophanem
 & plerosque veterum.

Ibid. Λέγειν ζητῶ] In Vesps vl. 1055. τὰς ζητῶντας
 ποινὴν τι λέγειν καθυπερβόρειν εἰρηστῆ.

Ibid. Λαμῆ] Scholia: λαπαρόν· ἐκ μεταφορῆς τῶν βοῶν

λέγονται γὰρ τινες λαμνοὶ βοῆς, οἱ λαπαροί. Pingue, per
 metaphoram a bovidis; dicuntur boves quidam larini, pin-
 gues nempe. Comicus in Pace vl. 925. τί δὲ δέκῃ; βῆ-
 λασθῆ λαπαρῶ βῆ; ubi vide Noram.

vl. 466. Ὅσα ὑμῶν ὑπεραργῶ] Videtur imitatus Eg-
 polidem, quod libenter facit, cuius locus est apud
 Stobaeum XI.1. καὶ μὲν πολλῶν ἀρετίων, καὶ ἔχω τί λέγω·
 ἔτα σὺ δὲ ἀργῶ τῆν πολιτείαν ἔγω παρ' ἡμῖν. Equidem
 cum multa se offerant, non habeo quid dicam; tam calde
 dico, cum temp. video, qualis ea apud vos est. Et No-
 ster ordiebatur orationem a καὶ μὲν· & utriusque est fer-
 mo de corrupto Reip. statu.

vl. 471. Πεπαττικας] Scholia: ἐδὲ δὲ πατῶσαι ἴσον ἐστὶ
 τῶ

Quodcunque autem mihi
Bonum conciliaris, illud erit commune.

460 Sed itaque cuius rei causa huc venire animum induxisti,
Dic confidenter: neutiquam enim pacta ante (quam quid velis, acceptum
fuerit) violaverimus.

PISTH. Et sane summopere prurio, praeparataque mihi est una oratio,
Quam porro subigere (& perficere) nihil vetat. Puer, affer corollas:
Ad manus aquam ocus quis ministret. CHOR. Coenaturine fumus, aut quid?

465 PISTH. Haud sanequam: sed dicere quaero jampridem magnam aliquam rem,
& pinguem,
Quae istorum emolliat mentes: haud levem sane vestri causa dolorem capio,
Qui, cum antea reges essetis. CHOR. Nos reges fuimus? cuius? PISTH. U-
tique vos

Omnium, quaecumque sunt: me primum, & isto, ipsoque Jove
Veteriores; ante Saturnum & Titanas extitistis,

470 Atque Terram. CHOR. Atque Terram? PISTH. Omnino vero. CHOR. Il-
lud profecto non sciveram.

PISTH. Indoctus nimirum natus es, atque indiligens, neque Aesopum trivisti,
Qui dicit alaudam omnium primam fuisse avem,

Ipsa Terra priorem; deinde morbo patrem ejus fuisse extinctum,
Cum Terra haecenus esset nulla; illum autem jacuisse insepultum ad quintum
usque diem; hanc vero consilii expertem.

475 Prae ineluctabili rei difficultate patrem suum in capite contumulasse.
CHOR. Pater itaque alaudae nunc conditus est post mortem in Cephalis.

EP. Nonne itaque, si Terra priores, prioresque Diis extiterint,
Ad eos utpote antiquissimos juste pertinebit regnum?

EUELP. Ita profecto: quapropter valde in posterum oportet te rostrum alere.

480 EP. Nonne cito sceptrum Jupiter restituet Pico?

PISTH. De Diis sane, eos in homines non habuisse imperium antiquitus,
Neque regnasse, sed Aves, multa sunt indicio.

Ne

ἢ ἐνδοκίμας.

vf. 472. Ὁς ἔρανος κερυδὸν πάντων πρώτων ἔγιντο γινέ-
σθαι] Dum differit de Primatu avium apud Aves stoli-
das, fundamentum ponit Aesopicas fabulas, quibus
nihil est incredibilius; dum autem de eadem re ad
Homines verba facit infra in Parabasi, ex intimis Phi-
losophiae penetrabilibus orditur: utrobique autem joca-
tur.

vf. 474. Ἴν δ' ἐκ ἡμῶν] Terram autem non fuisse,
ubi scilicet sepeliri possit.

vf. 475. Τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν τῇ κερυδῇ κατορθῶσαι]

Hinc avem hanc ἐπιτομίδιον vocavit Theocritus Idyll.

VII. vf. 23, ad quem locum vide Scholiasten. Kuffe-

719.

vf. 476. Κερυδαῖσι] Scholia: προσηραῖσι τὸν δῆμον. Κε-
ρυδαῖς γὰρ, δῆμος Ἀκαμαντίδων φυλῆς. Alludit ad pagum.
Cephalenses enim sunt pagus Acamantidis tribus.

vf. 479. Χρὴ φύγει βόσκων αὐτῶν] Supra vf. 348. αὐτῶν
δῆμι φύγει βοσκῶν.

vf. 480. Δρυκολάπη] A δρῦς, quercus, & κολάπη scilicet
petere; quia picus rostro tundit & rimatur cortices quer-
cium, escam sibi quaerens. Cum autem quercus Jovi
sacra sit, ut Virgilius ait, Siculi magna Jovis antiquo
rolore quercus; Epops merito dubitat, an Jupiter sce-
ptum traditurus sit Pico, qui solent Jovis arborem
laedere, & inde cibum petere. Ex Scholiast.

Αὐτίκα δ' ὑμῶν φῶτ' ἐπιδείξω τ' ἀλεκτρυνόν, ὡς ἐτυράνη,
 Ἡρχέ τε Περσῶν φῶτον πάντων, Δαρεῖς κ' Μεγαβύζης.
 485 Ὡς τε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τ' ἀρχῆς ἐτ' ἐκείνης.
 ΕΠ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχον κ' νυῦ ἄσπερ βασιλῆος ὁ μέγας Δαρ-
 βάσις.
 Ἐπὶ τ' κεφαλῆς τ' κυρτασίαν, τ' ὀρνίθων μόνῳ, ὀρθλιού.
 ΠΕΙΣΘ. Οὕτω δ' ἰχουσέ τε, κ' μέγας ἰὼ τότε, κ' πολὺς, ὡτ'
 ἔη κ' νυῦ,
 Ὑπὸ τ' ῥώμης τ' τὸτ' ἐκείνης, ὀπότε μόνον ὄρθλιον ἄση,
 490 Ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυτοδέψα,
 Σκυτῆς, βαλαπῆς, ἀλφिताμοῖοι, τορνυτασπιδουροπηγιοί.
 Οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥΕΛΠ. Ἐμὲ τῆτο γ'
 ἐρώτα.
 Χλαῖναν γ' ἀπόλεισ' ὁ μύχθηρ Φρυγίων ἐρίων Δαρ' τῆτον.
 Ἐς δεκάτιω γὰρ ποτε παιδαεῖε κληθεῖς, ὑπέπινοι ἐν Ἀττῇ,
 495 Κάρηι καθθῆδον κ' περὶ δευτεῖν τὰς ἄλλης, ἔτ' ἄρ' ἦσαν.
 Κάρηι νομίσας ὄρθρον, ἐχόμεν' Ἀλιμεντιάδε, κάρηι περὶ κίπῳ
 Ἐξω τείχους, κ' λωποδύτης παῖδ' ῥοπάλω με τὸ νῶτον.
 Κάρηι πίπῳ, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάπὸν με.
 ΠΕΙΣΘ. Ἰκλίνῃ δ' ἐν τ' Ἑλλήνων ἦρχει τότε, καὶ βασιλεύει.
 500 ΕΠ. Τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙΣΘ. Καὶ κατέδειξε γ' ἔτ' φῶτ' ὀρνί-
 θων βασιλεύων.
 Προκυλινθεῖσθαι τοῖς ἰκλίνουσιν. ΕΥΕΛΠ. Νῆ τ' Διόνυσον, ἔργω' ἐν
 Ἐκυλινθέμειν ἰκλίνον ἰδῶν· καὶ τ' ὑπὸν ἄν ἀναχάσκων,
 Ὅβολον κατεβροχθίσαι· καὶ τὰ κενὸν τ' θύλακον οἴκαδ' ἀφείλκων.
 ΠΕΙΣΘ. Αἰγίπῃ δ' αὖ κ' Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλῆος ἦν.
 505 Χ' ἀπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τὸθ' οἱ Φοίνικες ἀπαντες
 Τὰς πύρας αἶ, κ' τὰς κελίας ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέλιζον.

ΕΠ.

vl. 485. Περσικὸς ὄρνις] Infra vl. 708. ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ἔριν. Cratinus Comicus apud Athenaeum IX. p. 374. ὡς περὶ ὁ Περσικὸς ὄρνις πᾶσαν καναχὴν ὀλίγων ἀ-
 δελφῶν. Sicut Persicus gallus alta voce cantans quolibet
 anni tempore. Athenaeus XIV. p. 655. καὶ μάλιστα πρὶ-
 τισι καὶ ἰγόντο καὶ ἰταρῶσαν ἐν Σάμῳ, καὶ ἰντὶθιν εἰς
 τὸς ἔσω τόπος διεδύσαντο. ὡς περὶ καὶ οἱ ἀνακλινόμενοι ἐν τῇ
 Περσίδι. Et forsitan in Samo primum existerunt & educa-
 ti sunt (pavoines,) atque in alia loca deportati, ut Galli
 in Perside.
 vl. 496. Διακάσκει] In Thesmoph. vl. 793. βάσκει,
 ἐπιγίγει.
 vl. 488. Καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολλός] Apud Herodo-
 tum in Polyhymnia ad Xerxem dicitur: αἶς καὶ μέγας
 καὶ πολλός ἐγένετο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἔτι καὶ ταπεινός· ὅπως
 κατὰ τὰς ἰσθμίας. Quae ἀποδοῦναι magnus & potens factus

et exiguo tempore, ita rursus cito eris humilis. Vide ad
 Equites vl. 754.
 vl. 489. & seq. Ἐὰν μόνον ὄρθριον ἄση, ἀναπηδῶσιν] Tanquam de citharoedo, aut cithariftria; in Eccle-
 siaz. vl. 737. ἐν δὲ δὴ τῷ ἢ καθαρῶδες, ἔξει πολλὰς ἀνα-
 κάσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν ἀορί νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νότον.
 vl. 494. Ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαεῖα] Solebant tunc
 nomen imponere infantibus; infra vl. 923. ἐκ ἀπὸ τῶν τῶν
 δεκάτην τὰς τῶν ἐξῶ, καὶ τῶν μὲν ὡς περὶ παιδῶν ἢ δὴ ἴθι-
 μιν. Solebant etiam pervigilare tunc, aut in feram no-
 ctem convivari. Eubulus Comicus apud Athenaeum
 XV. p. 668. εἰν, γυναικῆς, ἢν ὅπως τὴν νύκτ' ἔδωκεν ἐν τῇ
 δεκάτῃ τῆ παιδῆς γυναικῆς. Eja, mulieres, facite ut tota
 nocte, decima post infantem natum, saltetis. Hinc Euel-
 pidi illud infortunium noctu accidit.
 vl. 495. Οὕτω ἄρ' ἔστιν] In Vespiis vl. 100. τὸν ἐ-
 λεκτρυνόν

Ne longe abeam, primum vobis ostendam gallum regno potitum esse;
Namque imperium tenuit Persarum ante omnes, Darium quoque & Megabyzum;

485 Quamobrem nominatur etiam Persicus ales, ex eo nempe imperio.
EP. Eapropter videlicet nunc etiam uti magnus Persarum rex graviter incedit
In capite cristam gerens, tiaræ instar, solus alitum, rectam.
PISTH. Tantum autem potuit, tantaque ejus tum fuit imperii magnitudo
& dignitas, ut ad hoc usque tempus,
Propter potestatem, quam tunc olim obtinuit, quando solummodo diluculo
cantaverit,

490 Exfiliant omnes ad opus, aerarii, figuli, coriarii,
Sutores, balnearii, farinae venditores, clypeorum lyrarumque confectores,
Et calceis indutis ad res suas nocte properent. EUCLP. Illud quidem ex
me quaere.

Laenam enim perdiidi miser e Phrygia mollique lana, istius opera.

Ad nominalia enim aliquando pueri celebranda vocatus perpotabam in Urbe,

495 Atque jam obdormiebam: priusquam vero ceteri coenarent, gallus iste cecinit:
Ego autem diluculum esse ratus Alimuntem discessi, & tantum quod processeram
Extra murum: ibi grassator percudit mihi clava dorsum;

Ex quo vulnere procido: dumque opem imploraturus eram, hic me veste
spoliavit.

PISTH. Milvus itidem Graecis tunc imperitavit, regnoque potitus est.

500 EP. Graecis? PISTH. Hic utique primus, cum regnum obtineret, docuit
In genua procumbere milvis visis. EUCLP. Ita me Bacchus amet, ego quandoque
Proolvebar milvo conspecto, & supinus cum jacerem hiante ore,
Obolum deglutivi, vacuumque aere sacculum domum retuli.

PISTH. Aegypti quoque & totius Phœniciae cuculus erat rex:

505 Et cum cuculus dixerit coccy, universi Phœnices
Frumenta & hordeum in arvis demetebant.

EP.

καλλιόνη δ', ἢ ἐπὶ ἐπ' ἐσπίρας.

VI. 496. Ἐγὼ μὲν Ἀλιμυντᾶδε] Ibam versus Alimuntem.

Scholia: δῆμος τῆς Λιοντίδος φολίης. Pagus Leontidis tribus
est Ἀλιμύης. Est autem δὲ pro eis, ut infra VI. 507. πιδίονδᾶ.

„ Ibid. κἄστι] Sic rescripti auctoritate. MS. Vat.

„ pro κατὰ προκίπῳ, ut priores Editi. habent. Sen-

„ ius autem est: Et modo porta urbis egressus eram,

„ cum &c. vel: Et eo ipso tempore, quo porta urbis egre-

„ ditior &c. Kusterus. Editio Farrei: κατὰ.

VI. 501. Πραυλιανδίσθαι] Ex Scholiis: ἔμπροσθεν

ἐκείνης φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα — ἐπὶ ᾧ ἰδόμενοι κελιδόου-

ται — & μοχ: οἱ πίντες ἂν ἀπαλλαγάντες τῷ χειμῶνι ἐν-

διδόντο, καὶ προσκύνουν αὐτὸν. Vere incipiente milvius ap-

paret in Graecia, qui re laeti procumbentes volutabant se

ipsos humi. Pauperes ab hyeme jam liberi, volutabant se

prosternati, & adorabant eum. Post hyemem statim appa-

tere milvium patet etiam ex Comico infra, VI. 714.
ubi de hyberno tempore locutus inquit: Ἰάλως αὖ
μετὰ ταῦτα φαίνεται ἑτέραν ὄραν ἀπορᾶσαι. Adorare autem
solebant etiam ciconias, qui primum illas conspicia-

bantur; Philostratus Epist. 44. τὸν δὲ πιδάρχον οἱ πρώτοι

θεοσέβηται καὶ προσκύνουσι.

VI. 503. Ὀβολὸν κατεβόχθησα κατὰ κνήν τὸν θύλακον]

Obolum, (quem in ore habebam) quo farinam eram em-

turus, deglutivi; atque ita domum retuli vacuum sacculum

farinarium. De pecunia in ore, & de sacco farinario

in Ecclesiast. VI. 813. μετὸν σπύρα τὴν γράβον χαλκῶν ἔ-

χων κατὰ τὸν ἔχοντα εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἀλατῶν: ἔπειτα ἰτίχοι-

τος ἀπὸ μὲ τὸν θύλακον, ἀνεκέρη ὁ κνήρῃ μὴ δέχασθαι μ-

δίνα χαλκῶν. Nempe & ille cum vacuo abivit sacco

farinario. De pecunia in ore condenda vide in Vespis

VI. 787.

Y Y Y

- ΕΠ. Τῆτ' ἄρ' ἐκείν' ἠὲ τῆπ' αὐθιγῶς, κίχκυ, ψαλοὶ πεδίοισι.
 ΠΕΙΣΘ. Ἦρχον δ' ἔγω σφόδρα τὴν δέχλιον, ὡτ' εἴ τις ἢ βασι-
 λβοὶ
 Ἐν ταῖς πόλεσιν τ' Ἑλλιάων, Ἀγαμέμνων, ἢ Μενέλαος,
 510 Ἐπὶ τ' σκήπτρον ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὄλι δωροδοκίῃ.
 ΕΥΕΛΠ. Τῆτι τοίνυν γ' ὄδῃ ἤδη γὰρ ἢ δῆλα μ' ἐλάμβανε
 θαῦμα,
 Ὅπότ' ἐξέλθοι Πείλαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγαδοῖς.
 Ὅ δ' ἀνετίκῃ τ' Λυσικράτη τηρῶν, ὄλι δωροδοκίῃ.
 ΠΕΙΣΘ. Ὅ δὲ δεινότατόν ἐστι ἀπάντων. ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
 515 Αἰετὸν ἔσκη' ὄρνιν ἔχων ἔπι τ' κεφαλῆς βασιλεύς ὦν.
 Ἦ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ' ὁ δ' Ἀπόλλων, ὡσπερ θεράπων, ἔεραχα.
 ΕΥΕΛΠ. Νῆ τὴν Δήμητ', εὐ ταῦτα λέγεις. πίν' ἔνεκα ταῦτ'
 ἄρ' ἔχουσιν;
 ΠΕΙΣΘ. Ἦν ὄταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τ' χεῖρ', ὡς νόμος ἐστ',
 τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τ' Διὸς αὐτοὶ πρῶτεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
 520 Ὁμνέ τ' ἔδεις τότ' ἀνθρώπων θεῶν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
 Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι ἢ νῦν τ' χῆν', ὄταν ἐξαπαλῆ τις πῖ.
 Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρῶτερον μεγάλης, ἀγίης τ' ἐτόμζον.
 Νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, μαλαῖς.
 Ὄσπερ δ' ἦδη τὸς μαινομένους
 525 Βάλλουσ' ὑμᾶς· καὶ τοῖς ἱεροῖς
 Πᾶς τις ἐφ' ὑμῶν ὄρνιθότης
 Ἰσησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
 Ἔρχη, νεφέλας, δίχτυα, πικρᾶς.

Εἶτα

vf. 507. Ψαλοῖ] Erant enim circumcisi, ut constat ex Herodoto.

vf. 510. Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις] Scholia: ἐπιβάσειν ἢ τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τῷ ἀκρῷ ἐκτυπῶν ὄρνιθας εἰς κέσμον· Quoniam solent in sceptris, in summa parte, efformare Aves, ad ornatum. Herodotus in Chione, de Aegyptiis: ἰπ' ἐκείσιν δὲ σκήπτρα ἔστιν πεποιημένοι, ἢ μύλον, ἢ ἰβδον, ἢ κρινον, ἢ ΑΓΥΕΤΟΣ, ἢ ἄλλο τι· In quovis autem sceptro inest fabricatum, vel malum, vel rosa, vel lilium, vel AQUILA, aut aliud quid. Etiam in Jovis sceptro Aquila sedebat, secundum Pindarum, cujus locum mox adducam ad vf. 515. Scholiastes ad Aves, infra vf. 1354. διὰ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν ΠΕΛΑΡΓΟΝ τυπᾶσι, κατωτέρω δὲ πετάμενον ἴσπον, δηλαδὴ τὸ ὡς ὑπερίτακται ἢ κία τῇ δικαιοσυρῆ. Quapropter in sceptris in superiore quidem parte efformant CICONIAM; in inferiore autem equum fluviatilium; significantes, violentiam subiecti iustitiae.

vf. 511. Ἦδη γὰρ] Ita recte edidit Cl. Kusterus, Edd. græcæ ἦδη γὰρ.

vf. 512. Ἄνετικῃ] Mallem εἰ ἰσησί vel ἀν εἰσησί. Ἐπὶ Λυσικράτη τηρῶν ἢ τὴν δωροδοκίῃ] Lyfscratam ob-

servat quibusdam muneribus corrumpitur. Hic notatur tanquam munerum captator. In Ecclesiastusis vf. 629. tanquam deformis.

vf. 515. Αἰετὸν ἔσκη' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Scholia: διον εἰπεῖν, ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ· ἔγω γὰρ ὁ Πίνδαρος· Ἐυδοῖ δ' αὖτὰ σκήπτρῳ Διὸς αἰετῆς· ἢ, ἰσηθὴν ἐβάθισαν τὰ ἀριμομίνα ἐκείσιν δὲ ὄρνιθας ἐπὶ κεφαλῆς ἰδρῶν· Ita dixit, cum dicendum fuisset, in sceptro; sic enim Pindarus: Dormit autem in sceptro Jovis aquila. Aut, quia solebant sacrificia cuius Deo aves, collocare in capita statuarum, quæ erant illorum deorum. Locum Pindari descripti, ut habetur Pythiorum I. vf. 10. quia in Scholiis male editum erat: Εὐδοῖ γ' ἀσκήπτρῳ Διὸς, pro Ἐυδοῖ γ' αὖτὰ σκήπτρῳ Διὸς. Verbum autem ἔσκησε apud Comicum significat: Eredatus est dedicatus est, & intelligitur de simulacro Jovis: ita occurrit apud Lucianum in Dialogo Jovis & Ganymedis.

vf. 516. Ἦ δ' αὖ θυγάτηρ γλαυχ'] Minerva; de qua & in Equilibus vf. 1089. καὶ μοι δέκεν ἢ Διὸς αὐτῇ ἐν πόλει εἰδέν, καὶ γλαυχὴ αὐτῇ πικρῶσθαι.

vf. 521. Λάμπων] Iste erat vates: mentio ejus & infra vf. 989.

Ibidi.

EP. Hoc nimirum illud est proverbio jactatum: Coccy, recutiti in agros
(abeunt messis faciendae causa).

PISTH. Tantam autem obtinuerunt imperii potestatem, ut, si quis etiam regnaret
In Graecorum civitatibus Agamemnon aut Menelaus,

510 Supra sceptrum confidebat avis, particeps eorum, quae acciperet dona.

EUELP. Id equidem ignoraveram; atque adeo admiratio me incessebat,
Si quando prodierat Priamus aliquis (in sceptro summo) avim tenens in
tragoediis,

Qui erectus Lysicratem observabat, ut ne muneribus corrumperetur.

PISTH. Quod autem omnium maxime mirandum est; Jupiter ille, qui nunc regnat,

515 Aquilam avem gerit in capite, ut qui rex sit;

Ejusque filia noctuam; Apollo vero, tanquam famulus, accipitrem.

EUELP. Cererem obtestor, ut isthaec belle dicis: quam enimvero ob cau-
sam ista habent?

PISTH. Ut, cum quis sacrificat, ipsisque in manus, ut sacrorum est ritus,
Extia dponit, prius quam Jupiter, ipsae extia accipiant.

520 Nemo tunc hominum per Deum aliquem jurabat, sed per aves universi:

Et haecenus etiam Lampon per anserem jurat, cum decipit aliquem.

Tanto opere vos omnes antehac venerabiles & sanctos habuerunt:

Nunc autem mancipia, simplices, & servuli viles (censimini):

Jamque adeo tanquam insanos

525 Sic vos feriunt: atque etiam in templis

Nemo non, ut vos capiat, auceps

Tendit laqueos, tendiculas, virgas, (visco illitas)

Septa, nebulas, retia, pedicas.

Deinde

Ibid. Ὀμῶσι τὸν χῆνα] Scholla: ὅτι πρῶτος ὁ Σωκράτης καὶ ἕτεροι ἐπέτηδον αὐτῶν. Socratici primi sic voluerunt jurare. Vide ad Veipas v. 33.

v. 523. Μανῆς] Μανῆς est nomen servile. Infra v. 1311. & 1329. & alibi. Pherecrates apud Athenaeum VI. p. 203. ἡ γὰρ ἢ τότε ἔτε Μανῆς ἔτε Σάου; ἔδει δὲ ἄλλος. Vide supra ad v. 31.

v. 524. Μανιμάχου] Propter praecedens Μανῆς hoc intulit.

v. 525. Καὶ τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutae debebant esse aves, tanquam Diis supplices; nefas autem violare supplices. Hinc cum Aristodicus Cumaicus in templo apud Branchidas nidos avium detraxisset, & pullos exemisset; ex adyto talis vox audita fertur: ἀσεβήσατε ἀνθρώπων, τί τὰς πομπὰς ποίησαν; τίς ἵκέτασ με ἢ τὸ μὴ κραιβίσει; Impiissime hominum, cur haec audes facere? meosne tu supplices e templo diripis? ut est apud Herodotum in Clione. Apud Euripidem tamen Ion aedivus Apollinis Delphici pellit aves e templo, in cognominis dramate v. 106. πῶν ἢ ἀγίας, ἢ ἑλὰ ἄλλοι σίμη' ἀναβήματα, τῶσιν ἱεροῖς φυγάδας θύομεν.

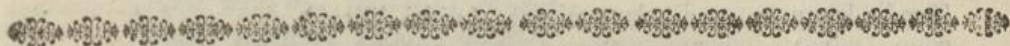
Et greges avium, quae laedunt sacra donaria, sagittis meis fugabimus. mox ibi avibus advolantibus minatur se eas jaculo petiturum, ubi inter alia v. 170. ἔα, ἔα. τίς δ' ὀρνίθων κωνὸς προσέβα; μὲν ὑπὸ θρυγῆς, ὠνάιας κερυμῆς θύων τέκνους; ἄλλοι σ' εἰσὶ τῶσιν ἢ πύσιν; χαρῶν ἢ διναις ταῖς Ἀλεῖος παιδάρχει, ἢ τῆσος Ἰσθμίου? Eja, eja, quoniam haec avis nova accessit? num sub pennis nido destinatas festucas postura ad pullos procreandos? arcebit te hinc arcus mei sonitus. Nonne parebis? Abi & in vorticibus Alphei pullos procrea, aut in nemus Isthmium profecta.

v. 527. & seq. Ἴσθμοι — παρῖδας — νεύλας] Athenaeus Lib. I. p. 25. εἰς τὸν αἶρα δ' ἤρως τοῖς ἄρσιον εἶον ἐκείθην, παρῖδας καὶ νεύλας ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς καὶ πωλαίων ἱσταντες. Nec aërem vero Heroës avibus reliquerunt liberum, qui laqueos & retia turdis & columbis tendebant. Vide & supra v. 195.

v. 528. Ἐρῶν] Etiam retis species. Euripides in Bacchis v. 955. Καὶ μὴν δοκῶ στίς ἐν δόχμας, ὄρνιθας ἄε, λέκτρων ἔχουσαι φηγάτας ἐν ἔρῳσι. Aique puto eas in sylvis, velut aves, tectorum destineri gratissimis in sepibus.

Y y y z

- Εἶτα λαβόντες παλῶσ' ἀθρόως.
 530 Οἱ δ' ἄνῃνται βλιμάζοντες·
 Κ' ἐδ' ἔν, εἴωρ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
 Ὅπῃσά μῃροι παρέθειθ' ὑμᾶς,
 Ἄλλ' ὅπῃκῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
 Σίλφιοι, ὄζω, ἔ τείφαντες,
 535 Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ ἔ λιπαρὸν,
 Κᾶπειτα κατεσιέδασαν θεσμὸν
 Τῆτο καθ' ὑμᾶν
 Αὐτᾶν, ὡσῶρ κενεβείων.
 ΧΟΡ. Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτης λόγους
 540 Ἦνεγχεσ, ἀνθραφ', ὡς
 Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 Πατέρων χάκλω, οἱ
 Τάσδε τὰς πμὰς πρηγόνων ὡδραδόντων,
 Ἐπ' ἐμῶ κατέλυσαν.
 545 Σὺ δέ μαι χτ' δαίμονα ἔ
 Σιωτυχίαν ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ.
 Ἀναθεὶς γ' ἐγὼ σοι
 Τὰ νεόπια, καίμαυτὸν, οἰκήσω δὴ.
 Ἄλλὰ τί ληθ' δρᾶν, σὺ δίδασσε παρὸν· ὡς ζῆν ὄσῃ ἄξιον ἡμῶν,
 550 Εἰ μὴ κομιέμεθα παντὶ τρόπῳ τ' ἡμετέραν βασιλείαν.

- Π**ΕΙΣΘ. Καὶ δὴ τοῖνυι φρῶτα διδάσσω μίαν ὀρεῖθων πόλιν εἶναι·
 Κᾶπειτα τ' ἀέρα πάντα κίκλω, ἔ πᾶν τρετὶ τὸ μεταξὺ
 Πειτειχίζεν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὡσῶρ Βαβυλῶνα.
 ΕΠ. Ὡ Κεβειόνα, ἔ Πορφυείων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
 555 **Π**ΕΙΣΘ. Κᾶπειτ' ἄν τρετ' ἐπανεθήκη, τ' δρχλιῶ τ' Δί' ἀπαιτεῖ.
 Κᾶν μὲ μὴ φῆ, μηδ' ἐβελήση, μηδ' βύθους γνωσιμαχίση,
 Ἱερὸν πόλεμον φραυδᾶν αὐτῶ, ἔ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπειν

Διά

vf. 531. Ταῦτα δοκεῖ] Mallem ταῦτ' ἰδοῦαι.
 vf. 533. Ἄλλ' ὅπῃκῶσιν τυρὸν — σίλφιοι] Infra vf.
 1581. ἀλλ' ἰπικῶσιν τὸ σίλφιοι. Α κῆσαι τυρὸν venit τυρῶ-
 σις.
 vf. 535. Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ] Infra vf. 1636. μά-
 γμα, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖ γλυκὺ.
 vf. 539. ΧΟ. πολὺ] In Edd. quas vidi, omissum XO.
 cum tamen perspicuum sit, haec Chorum dicere.
 vf. 542. Κάκω] Euripides in Iphig. Taurica vf. 676.
 καὶ δούλιαν γὰρ καὶ κάκω κλήσομαι. Etenim timiditatis &

ignaviae probrum mihi concillabo. ubi vide Notam Bar-
 nefii.

vf. 545. Κατὰ δαίμονα] In Equitibus vf. 147. ἀλλ' ἐδὶ
 προσέχεται κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. Hippocrates Epist. 12.
 κατὰ δαίμονα τὰ ἴντι ἰσιοδόμου.

vf. 553. Πλίνθοις ὀπταῖς] Herodotus in Clione, ubi
 describit, quomodo Babylon fuerit aedificata: ἐκκό-
 σαντες δὲ πλίνθος ἰκαγὰς, ἀπῆσαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι. Cum-
 que lateres ausissent, quantum satis erat, torruerunt eas ἐν
 caminiis.

- Deinde vos captos vendunt universos;
 530 Et emtores manibus imum vobis ventrem contrectant.
 Neque tantum, quandoquidem haec talia facere videatur,
 Vos affatos apponunt;
 Sed rasum insuper adjiciunt caseum, oleum,
 Silphium, acetum; istaque simul conterentes,
 535 Jusculum aliud dulce & pingue (conficiunt,) 532
 Illudque percoctum & calidum effundunt
 In vos ipsos,
 Tanquam si morticinae carnes essetis.
 CHOR. Longe vero, longe acerbissimam rem
 540 Apportasti, mi homo, ut
 Deplorem meorum
 Ignaviam patrum, qui
 Hosce a majoribus traditos honores
 Ad meam usque aetatem non propagarint, sed aboleri siverint:
 545 Tu vero Deo mihi propitio, &
 Peroportune advenisti mihi servator.
 Tibi etenim commissis
 Pullisque meis, & memet ipso, (secure) degam.
 Sed quid facere expediat, tu nos nunc praesens edoce: nam vivere nos
 certe indignum est,
 550 Nisi recuperaverimus omni pacto regnum nostrum.

PISTH. Et primum itaque moneo, una ut avium sit urbs;
 Deinde ut omnis aër circum, atque universum hocce intervallum
 Communiatur magnis lateribus coctilibus, uti Babylon.

EP. O Cebrione & Porphyrion, quam horribilem urbem!

- 555 PISTH. Porro autem cum illa fuerit excitata, imperium ut a Jove repetatis:
 Si quidem non dimiserit, & noluerit, neque statim agnita virium suarum
 imbecillitate consenserit,
 Sacrum ipsi bellum indicatis, Deosque vetetis.

Per

vf. 554. Ω Κεβρίονα καὶ πορφυρίων] Cebriones fuit unus ex Gigantibus; hic autem tanquam avem eum nominat, simul cum Porphyrione, qui etiam fuit Gigas; sed est etiam ejusdem nominis avis quaedam: infra vf. 1249. τίμω δὲ πορφυρίωνος ἐς τὸν ἑρῶν δόρυς ἐστὶ ἀνὴρ — πλὴν ἰζακωσίας — καὶ δὴ πορφυρίωνος ἀνὴρ παρὸς τὰ μύθων. Facit autem itorum mentionem, quia & ipsi contra deos insurgunt, ut Gigantes.

vf. 556. Ἰωσσιμαχίην] Euripides in Hercule Furente

vf. 706. καὶ ἰωσσιμαχίην τὴν ἡμίλειαν, τὰ δὲ ἀμύχαν' ἴων. Scholiastes Comici ad praesentem locum: ἰωσσιμαχίησαι ἴων τὸ, γινώσκω ἐπιπρόσθετος αὐτῶν ἢ μάχη, ἡνυχίσαι: ita & Hesychius; sed addit: ἢ μετανοῆσαι: ut hoc verbum non tantum significet: Agnoscere se imparem esse ad certandum cum aliquo; verum etiam poenitentia duci, improbare priorem sententiam, & ei adversari. Hinc Pollux VI. 115. conjungit: μεταμύχισαι, μετανοῆσαι, ἰωσσιμαχίησαι, μεταγίνεαι, & similia.

- Διὰ τῆς χάριτος τῆς ὑμετέρας ἐτυχόσι μὴ ἀξφοιτῆν,
 Ὡσαύτῃ ἄλλοτερον μαιχθίσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβανον,
 560 Καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἦν ἄρ' δ' ὀπίσω, ὀπιβάλλειν
 Σφραγίδ' αὐτοῖς ὅππ' ἔφωλλε, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτι κείνας.
 Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελθῖω,
 Ὡς ὄρνιθων βασιλευσάντων, θύειν ὄρνισι τολοιπόν·
 Κα' πτεῖα θεοῖς ὑπερον αὐθις· προσνείμασθ' δὲ ἀρεπώντως
 565 Τοῖσι θεοῖσι τῶ ὄρνιθων, ὃ ἀν ἀζυμῶζι καθ' ἕκαστον.
 Ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυρὸς ὄρνιθι Φαληεῖδι θύειν.
 Ἦν δὲ Ποσειδῶνι τίς τῶν θύῃ, νήπιη πυρὸς καθαρίζειν.
 Ἦν δ' Ἡρακλεῖ περ ἔν, λάρφ' νασθῆς θύειν μελιτῆρας·
 Κὰν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κελόν, βασιλεύς ἔσ' ὄρχιλος ὄρνις,
 570 Ὡς ἀφ' ἑτέρω δαί' ἔ' Διὸς αὐτῆ σέσφον ἐνορχην σφραγίζειν.
 ΕΥΕΛΠ. Ἦδ' ἴω σέσφω σφραγίζομένω. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζεὺς.
 ΕΠ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομῶσι θεὸς ἀνθρώποι, καὶ χι' κολοιβῆς,
 Οἱ πετόμεθα, πτέρυγας τ' ἐχόμεν; ΠΕΙΣΘ. Ληρεῖς, καὶ νῆ Δί' ὁ
 γ' Ἐρμῆς
 Πέτα, θεὸς ἂν, πτέρυγας τε φορεῖ, κάλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
 575 Αὐτίκα Νίκη πέτα' πτερύγειν χερσῶν· καὶ νῆ Δί' Ἔρως γε.
 Ἴεν δὲ χ' Ὀμηρ' ἔφασι' ἱκέλιω εἶνα τήρησιν πελεῖη.
 ΕΠ. Ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν ἐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραιωτοῖ;
 ΠΕΙΣΘ. Ἦν δ' ἔν ὑμᾶς μὴ ὑπ' ἀγνοίας εἶνα νομίσωσι τὸ μηδέν,
 Τῆς δὲ θεὸς τῆς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χεῖρ' σφραγῶν νέφ' ἔθεν,
 580 Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῆς ἀγρῶν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀνακρίψαι.
 Κα' πτεῖτ' αὐτοῖς ἢ Δημήτριος πυρὸς πεινώσι μετρεῖται.
 ΕΠ. Οὐκ ἐβελήσθ' μὰ Δί', ἀλλ' ὄψ' ἀσφάσις αὐτῶν παρέχουσαν.
 ΠΕΙΣΘ. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶ ζυγαίων, οἷσιν τῶ γῆν καθαροῖ,
 Καὶ

vf. 558. Ἐτυχόσι] Omnes quas vidi Edd. ἔτυχόσι.
 vf. 560. Ἐπιβάλλειν σφραγίδα] In Thesmoph. vf. 421.
 τῆς γυναικῶν τῆς σφραγίδος ἐπιβάλλειν.
 vf. 562. Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα]
 De his legatis ad Deos, & ad homines mittendis dicit
 quidem & infra vf. 843. κήρυκα δὲ πέμψαι τὸν μὲν εἰς
 θεοὺς ἄνω· ἕτερον δ' ἀνωθεν αὐτῶν ἀνθρώπων κάτω. Sed il-
 li ad Deos quidem non mittuntur, quod appareat;
 prius enim a Diis veniunt Legati Neptunus, Hercu-
 les, & Barbarus quidam deus, qui adveniunt vf. 1564.
 ad homines autem missus est legatus κατὰ τὸ σιωπώμε-
 γον, qui redit vf. 1271.
 vf. 566. Ἀφροδίτῃ — νήπιη] Venerem cum Pha-
 leride jungit, alludens ad Phaletem, sive Phallum, qui
 est penis coriaceus.
 vf. 567. Ποσειδῶνι — νήπιη] Neptunum deum mari-
 num conjungit cum anate, ave aquatica. quae videtur
 a τῶ, sive τῆς ἀνῶ, natare, dici.
 vf. 568. Ἡρακλεῖ — λάρφ'] Deum voracem jungit
 avi voraci. De deo in Pace vf. 731. τῆς δ' Ἡρακλεῖας

τῆς μάστιγος, καὶ τῆς πεινώσας. de Ave, Matron in
 Parodia apud Athenaeum IV. p. 134. — πτερόεντα κέραι
 ἔρριθι ἰοικώς. Esurienti laro avi similis.
 vf. 568. Μελιτῆρας] Elliptin hic esse Praepositionis
 καὶ dicit Scholiastes.
 vf. 569. Καὶ Διὶ θύῃ βασιλεῖ — βασιλεύς ἔσ' ὄρχιλος]
 Ex Scholiis: ἐπὶ καταφορῆς ὁ Ζεὺς, καὶ μοιχός, διὰ τὸτε
 ὄρχιλον παρλαβεῖ, διὰ τῆς ἔρχης. Quia Jupiter est intem-
 perans circa res venereas, & magnus adulter, propterea
 Ροῖτα sumisti & cum eo junxit orchilum, propter similitu-
 dinem vocum ὄρχιλος, & ἔρχης. sunt autem ἔρχης coeli,
 sive testes. Huc alludi patet etiam cum dicit μακταν-
 dum orchilo σέσφον ἐνορχην, celestem. Etiam in Vespis
 vf. 1311. fit mentio hujus avicularae & simul allusio,
 sed non tam ad ἔρχης, quam ad ὄρχιλος.
 vf. 570. Ὡς ἀφ' ἑτέρω δαί' — σέσφον ἐνορχην σφραγίζειν]
 Similiter πλακῆτα ἐνορχην προβῆεν dixit Plato Comicus
 apud Athenaeum X. p. 441. Πρῶτα μὲν ἡμοὶ καὶ Κροστρί-
 σφῃ προβῆται πλακῆς ἐνορχης, ἀμυλῶς ἐγκύμων. Primum e-
 nim mihi juvenutis nutritici sacrificatur placenta testiculata,
 amygdalus

- Per vestram regionem rigente vena transire,
Sicuti antea adulterium in Alcmenis commissuri descendebant,
560 Alopis, & Semelis: sin vero adeant, ut imprimatis
Signum eorum mentulae, ne amplius illas possint.
Ad homines autem alium alitem vos mittere legatum jubeo,
Ut avibus dehinc operentur, utpote regnum adeptis,
Et deinde demum Diis; adsignent autem decore
565 Diis alitibus, quod singulis conveniat:
Veneri si faciat, avi Phaleridi triticum offerat:
Si quis Neptuno suem sacrificet, triticum anati adoleat:
Herculi vero si bovem, gaveae placentas libet mellitas:
Si Jovi immolet Regi arietem, rex est orchilus avis,
570 Cui ante ipsum Jovem decet alatam formicam testibus praeditam mactare.
EUELP. Risi super immolato serpho: nunc intonet magnus ille Jupiter.
EP. Et enim quo pacto nos homines existimabunt esse Deos, non vero graculos,
Quippe qui volumus, alasque habeamus. ΠΙΣΤΗ. Garris; nam & ipse utique
Mercurius
Volat, etsi Deus sit, alasque gerit, alique itidem Dii permulti:
575 Videnne vero Victoriā, ut volet aureis alis, ipsumque etiam Cupidinem.
Iridem quoque Homerus dixit adsimilem esse trepidae columbae.
EP. Nonne Jupiter intonabit, vobisque aligerum immittet fulmen?
ΠΙΣΤΗ. Si vos tamen prae inscitia nihil esse duxerint,
Illos autem vere Deos, qui sunt in Olympo, tunc oportet passerum nu-
bem subvolantem,
580 Seminilegularumque, ex agris semen eorum sublectum consumere:
Et tum ipsis Ceres esurientibus triticum distribuatur.
EP. Certe recusabit, ipsamque videbis causas praetextentem.
ΠΙΣΤΗ. Corvi itidem jumentorum, quibus terram perarant,

Ovium-

amylus panis praegnans.

vf. 571. Ἦσθιν σέρφω σφαγιαζόμενῳ] Propterea joco-
sa res ei videtur Serphus immolandum; quia verbum σφα-
γιαζέω magnis victimis convenit, non autem bestiolae
tam minutae.

vf. 572. Κολοίς] Synecdoche speciei pro genere.
vf. 575. Νίκα πίταται πτερόων χρυσαῖν] Ulpianus in
Orat. Demosthenis contra Timocraten, ad haec ver-
ba, Νίκα ἀκρωτήρια, scribit: ἀκρωτήρια δὲ λέγει οἰονεῖ
τὰ πτερά ἕτω γὰρ γράφεται ἢ Νίκα. Τίς δὲ ἐξηγῶνται, Νί-
κας Ἀθῆνας εἶναι ἀγάλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει. ταύτης δὲ τὰς
πτεράς, χρυσαῖς ἄσας, ἐπιχειροῦν τινος κακῆρος ἀφελῆσαι
καὶ ἀπαλεῖναι αὐτοὶ ἰδ' ἑαυτῶν εἰ κακῆροι. Per ἀκρωτήρια
intelligit orator alas; sic enim pingitur Victoria. Quidam
ἔρπονται Victoriae Minervae simulacrum esse in arce. Ejus
alas, quae essent aureas, instituisse quosdam nebulones de-
trahere, & ipsos suis manibus perisse. De alis Victoriae
lepide jocatur Aristophon Comicus apud Athenaeum
XIII. p. 563. Ἐστ' ἢ δμαίως ἐς ἀπτεροσύμῳ. Ἐπὶ τῶν
δύο τῶν δάδων εἰκότως ἔσας. Ἐτάραττι κέρκινος γὰρ, ἔμ-

ἑλλων εἰσῆς, Ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν, αἱ δὲ λίαν ἦν θρασεῖ καὶ
σεβασεῖ, ἀποκρίναντες αὐτῆ τὰ πτερά, ἵνα μὴ πίτταται πρὸς
τὸν ἕρανὸν πάλιν, ἀεὶ αὐτὸν ἐρυγάνουσαν ὡς ἡμᾶς κάτω.
Τὰς δὲ πτεράς αἱ εἶχε, τῇ Νίκῃ φορῆν ἔδωκεν, περιφάνει
σῦλον ἀπὸ τῶν πολλοῦν.

Ibid. Καὶ τῇ Δ' Ἐρας γὰρ] Infra vf. 697. Ἐρας ὁ πο-
θενεὶς εἰδῶν ἕσθον πτεροῦν χρυσαῖν.

vf. 576. Ἴρι δὲ χ' Ὀμῆρῳ] Scholia: ἐτι λέγεται
παίζων· ἢ γὰρ ἐπὶ Ἴριδῳ, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθῆνας καὶ Ἐρας.
Αἱ δὲ βῆται τῆρωσι πελοπόννησον ἰθὺσιν ὁμοίαι· εἰ δὲ ἐν ἐπι-
ροις φασὶ ποιῆσαι Ὀμῆρῳ πῆτο φησὶν αὐτῶν· εἰσι γὰρ καὶ
Ἰαυνοῖ. Mentitur per jocum; non enim de Iride, sed de
Minerva & Junone dixit Homerus: Αἱ δὲ &c. Quidam
vero in aliis dicunt, πομπῆς Ὀμῆρῳ ἰσθῶν εἶναι; sunt
enim & Ἰαυνοῖ, ubi pro Ἰαυνοῖ scripsi Ἰαυνοῖ. Vide in-
fra vf. 610.

vf. 583. & seq. Οἱ δ' αὖ κέρκινος — τὸς ὀφθαλμοὺς ἐκ-
κολλῶντων] Infra vf. 1611. ὁ κέρκινος παραθεῖναι τῶν πομπῶν
καθῆρα προσπαρῆσαι ἐκείνῳ τὸν ὀφθαλμὸν εἶναι. Ἐκκολλῶν
αὐτὸν αὐτὸν pro ἐκκολλῶντα Attice, ut saepe alias.

Καὶ τὴν ἀσθένειαν τὰς ὀφθαλμοὺς ἐκκοφάντων ὅπι πείρα.
 585 Εἶθ' ὄγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ἂν, ἰάσθω· μισθοφορῆ δέ.
 ΕΥΕΛΠ. Μὴ πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὸ βοῦδαεῖω τὸ μὲν ὀρώπητ' ἀπο-
 δῶμαι.
 ΠΕΙΣΘ. Ἦν δ' ἠγῶντά σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον,
 σὲ Ποσειδῶν,
 Ἄραθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέταμ. ΧΟΡ. Λέγε δὴ μοι τὴν ἀγαθῶν ἔν.
 ΠΕΙΣΘ. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάθας οἱ πάρονοτες ἔκχευον,
 590 Ἀλλὰ γλαυκῶν λόγος εἰς αὐτὰς, καὶ κερχητῶν, ὀπιτρέψα.
 Εἶθ' οἱ κνήπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκᾶς ἔκχευον.
 Ἄλλ' ἀναλέξω πάντας καθαρῶς αὐτὰς ἀγέλη μία κυχλῶν.
 ΕΠ. Πλευτῶν δὲ πῶθεν δώσωμαι αὐτοῖς; καὶ γὰρ τῆτι σφόδρ' ἐράωσιν.
 ΠΕΙΣΘ. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μανθλομύθους ἔτοι δώσωσι τὰ ληστῆα.
 595 Τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸ μάντιν κερτεῖσιν.
 Ὄγ' ἀπολείταμ τὴν ναυκλήρων ἐδεῖς. ΧΟΡ. Πῶς οὖν ἀπλείταμ;
 ΠΕΙΣΘ. Προερεῖ τις αἰεὶ τὸ ὄρνιθον μανθλομύθω πρὸς τὸ πλεῖ.
 Νυκτὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσταμ· νυκτὶ πλεῖ, κέρδιον ἐπέσταμ.
 ΕΥΕΛΠ. Γαῦλον κίωμαι, καὶ ναυκληρῶν, καὶ ἂν μείναμι παρ'
 ὑμῖν.
 600 ΠΕΙΣΘ. Τὴν θησαυρὸν τ' αὐτοῖς δείξουσ', εἰς οἱ πρότεροι κερτε-
 θεῖτο,
 Τῶν ἀργυρίων ἔτοι γὰρ οἶδασι· λέγασθαι δὲ τοι τὰδε πάντα,
 Οὐδεὶς εἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸ ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνιθ.
 ΕΥΕΛΠ. Πωλῶ γαῦλον, κίωμαι σμινθίω, καὶ τὰς ὑδαίας ἀνο-
 ρύτῃω.
 ΕΠ. Πῶς δ' ὑγίαια δώσωσ' αὐτοῖς, ἔσαν πρὸς τοῖσι θεοῖσιν;
 605 ΠΕΙΣΘ. Ἦν εὖ πράττωσ', ἔχ' ὑγίαια μεγάλη τῆτ' ἐστὶ; σάφ' ἴδι.
 Ὄς ἀνθρώπος γε κεκῶς πράττων ἀπεχθῶς ἐδεῖς ὑγιαίνε.
 ΧΟΡ. Πῶς δ' εἰς γῆρας πῶτ' ἀφίξοντ'; (καὶ γὰρ τῆτ' ἔστ' οἱ Ὀ-
 λύμπω)
 Ἦ παιδάει' ὄντ' ἀπθνήσκων θεῶν; ΠΕΙΣΘ. Μὰ Δι' ἀλλὰ τελα-
 κόσι αὐτοῖς

ΓΖ

vf. 584. Ἐπι πείρα] Scholia: ἐπι βλάστη· ἢ ἵνα πειρα-
 θῶσιν ἡμῶν, ἢ θεοὶ ἰσμήν. Id est. *Malo ipsorum, ut id
 sentiant: aut: Ad experimentum capiendum, ut experian-
 tur, an Dii sint, & neglecti mala dare ipsis possi-
 mus.*
 vf. 585. Εἶθ' ὄγ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ἂν] De eodem in
 Pluto vf. 11. ἰατρὸς ἂν καὶ μάντις, ὡς φασὶ, σοφός.
 Ibid. Μισθοφορῆ δέ] Scholia: εἰ, δὲ, ἀντι τῆ γὰρ. Τῆ-
 τε δὲ εἶπεν ἐπι Λαομέδοντα τῆς τυχοδομίας μισθὸν ἔχοντα.
 conjunctio δὲ, pro γὰρ. Hoc autem dicit, quia Apollo
 mercedem poposcit a Laomedonte pro aedificatis muris Tro-

jae. Simul alludit ad μισθοφορίαν medicorum, qui A-
 thenis publice conducebantur.
 vf. 586. Μὴ πρὶν γ' ἂν] Iste offendit, nec se qui-
 dem Aves habere posse pro Diis, licet se Deos pro-
 baturae elidant oculos jumentis illorum hominum, qui
 negant earum Deitatem; si enim constitisset avibus
 divinum cultum praestare, non timeret bovis suis,
 nec eas vendere cuperet. Sed forte timet ne inno-
 cens cum nocentibus plectatur, ut sit.
 vf. 590. Εἶθ' Omnes Edd. quas vidi sic, sed quid
 esset eis αὐτοῖς ἐπιτρέψα;
 Ibid.

Oviumque oculos effodiant, ut nos experiantur esse Deos.

585 Ibi Apollo, utpote qui medicus sit, ipsis medeatur: operam enim mercede locat.

EUERP. Ut hoc ne fiat, antequam ego buculos meos binos primum vendiderim.

PISTH. Te vero si ducant esse Deum, te vitam, te terram, te Saturnum, teque Neptunum,

Omnibus illi rebus bonis affluent. CHOR. Vel unum mihi istorum commodorum memora.

PISTH. Primum quidem florentes eorum uvae locustae non exedent;

590 Nam una noctuarum turma & cerchneidum eas perditum ibit.

Deinde neque culices semper & vermiculi ficus confument;

Sed enim eos omnes prorsum subleget unus turdorum grex.

EP. Divitias autem unde comparabimus ipsis? illud etenim in primis amant.

PISTH. Metallifodinas illis consulentibus hae dabunt dites,

595 Et mercaturas lucrosas vati significabunt:

Ita ne naviculariorum quidem unus peribit. CHOR. Qua ratione non peribit?

PISTH. Praedicet semper quaedam ex avibus homini auspiciam capienti de navigatione:

Nunc ne naviges, hyemabit: nunc naviga, nam lucrifacies.

EUERP. Itaque jam gaulum mihi emo, & navigationi me addico, neque apud vos manere velim.

600 PISTH. Thesauros iis itidem argenti indicabunt, quos priores in terra deposuerunt:

Etenim aves hoc sciunt: proverbio quippe apud omnes fertur;

Nemo thesaurum meum vidit, nisi forte quaedam avis.

EUERP. Gaulum vendo, ligonem mihi comparo, hydriasque thesauros fervantes effossum eo.

EP. At quo pacto sanitatem ipsis praebebunt, quae quidem apud Deos est?

605 PISTH. Si in secundis vivant rebus, nonne illa est magna fanitas? omnino, puta. Nam homo sane, qui adversa utitur fortuna, prorsus nemo sanus est.

CHOR. At quomodo tandem ad senectam pervenient? etenim illa quoque est in Olympo:

An vero in puerilibus annis obire eos oportet? PISTH. Tantum profecto abest, ut trecentos ipsis

In-

Ibid. [Ἐπιπέδῳ] Hinc Chorus Avium infra post v. 1057. in Oda dicit deinceps homines Avibus vota facturos: ubi inter alia: *σαζω δ' ἰθαλαίης καρπὸς κτήτων*

vi. 590. [Ἐἴ] Omnes Edd. quas vidi eis. Sed quid esset eis αὐτῶν ἐπιπέδῳ;

vi. 595. [Τὰς τ' ἐπαρτίας] Infra v. 718. *ἐθότις γὰρ πρῶτον ἐπ' ἑμοῦ δεῖο πρὸς ἅπαντα τρέπεσθαι, πρὸς τ' ἑμπαρτίας, καὶ πρὸς βίῳ κτήσιν.*

vi. 598. [Νοὶ μὴ πλεί] Mimesis.

vi. 599. [Ταῦτα κτῶμαι] Si ex auguriis praedicere

possit, quando non sit periculosum navigare, navem sibi paraturum se dicit

vi. 602. [Οὐδὲς εἶδεν τὸν θ.] Scholia: *Παρρησία ἐστὶν. εἰδῆς με διαρῆς, πλὴν ὁ παρητάμενος ἔστιν.* Proverbium est: nemo me videt, nisi forte avis aliqua praetervolans.

vi. 605. [Ὅς ἀθροιστὸς γέ κενὸς πρῶτων εἰδῆς ὑμῶν] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles apud Stobaeum: *εἰσι δ' ὅστις αἰνέσθαι ἀνεσθῶν αὐτῷ ἑμοῦ δ' εἰδῆς δοκῆ εἶναι, πῖνε αἶν, ἀνεσθῶν ἀλλ' αἰνέσθῳ.* Sunt, qui beatum praedicent eum qui sine morbo sit; mihi vero nemo pauper videtur esse sine morbo; sed semper aegrotare.

Ἐν προσθήσασ' ὄρνιθες ἔτη. ΧΟΡ. Παρά ῥ; ΠΕΙΣΘ. Παρά ῥ; παρ' ἑαυτῶν.

610 Οὐκ οἶδ' ὅτι πάντε γενεὰς ἀνδρῶν ζάφ λαχέρυζα κοράνη;
ΕΥΕΛΠ. Αἰβοῖ· ὡς πολλὰ κρείττεσ ἔτοι ῥ Διὸς ἡμῖν βασιλδύειν.

ΠΕΙΣΘ. Οὐ γὰρ πολλὰ; παρῶτον μὲ ῥ-

χί νεὸς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ
Λιθίνες αὐτοῖς, ἕδ' ἑυρῶσαι

615 Χρυσᾶσι θυραῖς, ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισ
Καὶ περινδίοισ οἰκήσασιν.

Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς ῥ ὄρνιθων
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὸς ἔσται.

Κῦδ' εἰς Δελφὸς, ἕδ' εἰς Ἀμμω-

620 ἦ ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' οἷ
Ταῖσι κομάροισ ἕ τοῖς κοτῖνοισ

Στάντες, ἔχοντες κελθὰς, πυρὲς,

Εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες

Τῶ χεῖρ', ἀγαθῶν δίδου π μέρῳ.

625 Καὶ ταῦθ' ἡμῖν ὄρα χεῖρ' ἔσται,
Πυρὲς ὀλίγες παρβαλῶσιν.

ΧΟΡ. Ὡ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ παρβαλῶσιν ἐξ ἔχθιτ' μεταπίπλον·
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἀν' ἐγὼ ποθ' ἐκὼν ῥ σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.

Ἐπαυχῆσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοισ,

630 Ἐπιπέλησα, ἕ χατόμοσα,

Ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμεν

Ὀμόφρονας λόγους δικαίους,

Ἀδύλους, ὀπίους,

Ἐπὶ θεῖς ἰοῖς, ἐμοὶ

635 Φρονῶν ξυνοῶν, μὴ πολὺν ζῆλον

Θεὸς ἔτι σκῆπτρα τὰμὰ τείψεν.

Ἀλλ' ὅσα μὲ δεῖ ῥάμην παρῶσιν, ὅπ' ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·

Ὅσα δὲ γνώμη δεῖ βυλδύειν, ὅπ' σὺ τὰδε πάντ' ἀνάκει.

ΕΠ. Καὶ μὲν μὰ τ' Δί' ἔχ' κυσάζειν ἔτι

Ἦν σὺ

vf. 610. Οὐκ οἶδ' ὅτι πάντε γενεὰς] Scholia: κακῶς καὶ
ταῦτα παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει. Ἐνία γὰρ ζῶσι γενεὰς λακί-
ρυζα κοράνη. Perperam hic etiam alludit ad illud Hesio-
deum Ἐνία γὰρ &c. Nempe, ut supra vf. 576. cum
diceret Homerum comparasse columbis Iridem.

vf. 611. Πολλὰ κρείττεσ] In Pluto vf. 1150. τὰ γὰρ
παρ' ἡμῖν ἴσι κελθίον πολὺ.

vf. 617. Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὄρνιθων δένδρον ἐλαίας ὁ
νεὸς ἔσται.] Videtur allusio esse ad voces quasdam simi-
les; id quod adhuc facillius appareret, si ita scrip-
-

set: ταῖς αὖ σεμνοῖς ὄρνιθι &c. aut, quia sic gallinae
intelliguntur, saltem: τοῖς σεμνοῖς ὄρνιθι &c. Quo autem
alludit, videtur tale quid esse: ταῖς δ' αὖ σεμνοῖς Ἐ-
ρινύσιν ἔπος ἐλεῖ βρωμῆς ἔσται. Id est, Eumenidibus vero
sacra erit misericordiae ara. Sophocles in Ajace vf.
844. σεμνῶς Ἐρινύεσ τεταξόμεθαι. Graves Erynnyas, pedi-
bus veloces: praeterea notum est κατ' ἔξοχον illas deas
vocari σεμνῶς: ut autem hic voce ἐλαίας videtur allu-
dere ad ἐλεῖ, sic infra voce ἐλαίον, vf. 1588. ἐλαίον ἕ-
νισιν ἢ τῶ κελθίον. ubi Scholiastes: ἀπὸ τῶ ἕ ἐλαίον, ἕ
παι-

Insuper addituri sint Aves annos. CHOR. A quo? PISTH. A quo scilicet? a se ipsis:

- 610 An ignoras quinque hominum aetates vivere stridulam cornicem?
 EVELP. Papae: quanto praestat hos nobis imperare, quam Jovem!
 PISTH. Utique multo praestat: primum neutiquam
 Fana nos iis aedificare oportebit
 Lapidea, neque portas adstruere
- 615 Deauratis tabulis, verum sub fruticibus
 Et ilicibus habitabunt.
 Contra ea venerandis avibus
 Arbor olivae templum erit,
 Neque Delphos, nec ad Ammonem
- 620 Profecti, illic sacra faciemus; verum
 Inter olivas & oleastros
 Stantes, hordeaque tenentes manibus & triticum,
 Precabimur ipsas extensis
 Palmis, aliquam ut nobis bonorum partem largiantur:
- 625 Atque haec nobis confestim erunt
 Pauxillum tritici porricientibus.
 CHOR. ὁ Senex, qui mihi multo amicissimus ex inimicissimo es factus,
 Nunquam erit, ut ego sponte mea a tua sententia discedam.
 Namque tuis erectus verbis,
- 630 Comminatus sum & adjuravi,
 Si tu mecum pactus
 Concordibus verbis & justis,
 Sine fraude, sancteque conceptis,
 Iveris adversus Deos, mecum
- 635 Consentiens, fore, ut non longo tempore
 Dii deinceps scepra mea terant.
 Quaecunque vero viribus efficienda erunt, ea nobis mendentur:
 At quae consilio sunt administranda, illa tibi omnia conceduntur.
 EP. Atqui, ita me Jupiter bene amet, haud dormitandi amplius

Tempus

ἢ πρὸς μὲν. Non miseret nos, nec movemur.
 vl. 619. Κῆδ' εἰς Δελφός, ἐδ' εἰς Ἀμμωνά] Infra vl. 717.
 ἰσχυρὸν δ' ὄρεν Ἀμμων, Δελφοῖ, Δαδιδόν, Φοῖβῳ Ἀπόλλων.
 vl. 624. Ἐν ταῖσι κομάρσι καὶ τοῖσι κοτινοῖσι] Supra vl.
 241. τὰ, ἢ κοτινοτόρα τὰ, ἢ κομάρτορα.
 vl. 623. Ἐξήμεθ' αὐτοῖσι ἀγαθίοντες πῶ γέρε] Euripi-
 des in Iphig. Taurica vl. 268. Διοσκότου δὲ τις ὦν Ἀνί-
 κος χεῖρα καὶ προσώχεται εἰσιδὼν] Quidam vero se nobis re-
 ligiosior sustulit manus, & adoravit, ut eos vidit.
 vl. 628. Οὐκ ἔστιν ὄπας αὐ — ἰσὺν τῆς οὐς γράμματος ἀρῆ-

μον] Euripides in Hecuba vl. 400. εἰς τῆς δ' ἰκῶσα πα-
 δὲς ἢ μεθίσταται. Hanc quidem volens filiam non dimi-
 tam.
 vl. 636. Σκῆπτρα τάλαν τριψύην] Scholia: χαρίντας εἶπα-
 τριψύην, καὶ ὡς ἐπὶ ἰσθῆτα. Faceto dixit τριψύην, terere,
 tanquam de veste.
 vl. 639. Οὐχὶ ὑπερῶν ἐστὶ ὄρα ἔστιν ἡμῖν, ἐδὲ μάλλον-
 κισθῶ] In Lysistrata vl. 617. εἰς ἔπ' ἔργον ἐγκαθεύδεις. In
 Thesmophoriazulis vl. 669. μένον δὲ χεῖρ πανταχῶ μὴ
 βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἐπὶ.
 Z z z z

- 640 Ὄρα τιν ἡμῖν, εἰδὲ μελλονικῶν,
 Ἄμ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δράν. ὡρῶτον δέ τε
 Ἐσέλθεται εἰς νεοτῆσαν γὰρ τὴν ἐμὴν,
 Καὶ τὰ μὰ κέρση, ἢ τὰ παρόντα Φρύγανα,
 Καὶ τὸν ἡμῖν Φεάσατον. ΠΕΙΣΘ. Ἄλλὰ ῥάδιον·
 645 Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πειδέταιφθ. ΕΠ. Τὰ δὲ τί;
 ΠΕΙΣΘ. Εὐελπίδης Θεῖθης. ΕΠ. Ἄλλὰ χαίρετον.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄμφω δεχόμεσθα. ΕΠ. Δεῦρο τοῖσι εἴσιτον.
 ΠΕΙΣΘ. Ἴωμδρ' εἰσηγῆσθ' ἡμῶν λαβῶν ἡμᾶς. ΕΠ. Ἴθι.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄτὰρ τὸ δεῖν ἐπατάκρησαι πάλιν. ΕΠ. Φέρ' ἴδω.
 650 ΠΕΙΣΘ. Φεάσον γε νῶν, ὅπως ἐγὼ τε, χ' ἕτοσί
 Ζυεσόμεθ' ὑμῖν πετομῆσις ἢ πετομῆσι.
 ΕΠ. Καλῶς. ΠΕΙΣΘ. Ὄρα νῦν, ὡς οὐ Αἰσώπυ λόγοις
 Ἐπὶν λεγόμενον δὴ π, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
 φλαύρας ἐκοινώησεν αἰετῶ ποτέ.
 655 ΕΠ. Μηδὲν φοβηθῆς· ἐπὶ γὰρ π ρίζιον,
 Ὁ ἀφ' ἑτραγόντ' ἔσεσθον ἐπιερωμένα.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐτῶ μὲν εἰσιώμδρ. ἀγε δὴ Ξανθία,
 Καὶ Μαϊόδωρε, λαμβάνετε τὰ σφώματα.
 ΧΟΡ. Οὐτῶ σέ χαλῶ, σέ λέγω. ΕΠ. Τί χαλεῖς; ΧΟΡ. Τύτῃς.
 μὲν ἄγων μὲν σιαυτῆ
 660 Ἀείψον εὔ· ἢ δ' ἡδυμελῆ ζύμφωνον ἀηδῶνα μέσης,
 Κατάλειψ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβίβασας, ἵνα παίσωμδρ μετ' ἐκείνης.
 ΠΕΙΣΘ. Ὡ τῆτο μὲν τοι γὴ Δί' αὐτοῖσι πῆθ'
 Ἐκβίβασον ἐκ τῆ βυτῶμδρ τῆρῆθιον·
 Ἐκβίβασον αὐτῆ πρὸς θεῶν αὐτῶν, ἵνα
 665 Καὶ νῶ θεασόμεσθα ἢ ἀηδῶνα.
 ΕΠ. Ἄμ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα γρη δρᾶν. ἢ Πρῶκνη
 Ἐκβαυε, ἢ σαυτῶν ὄπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
 ΠΕΙΣΘ. Ὡ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς χαλῶν τῆρῆθιον·
 Ὡς δ' ἀπαλόν· ὡς δὲ λυθκόν. ΕΥΕΛΠ. Ἄρα γ' οἶσθ', ὅτι
 670 Ἐγὼ ἀφ' ἀμειζομ' ἀν αὐτῶν ἡδέως;

Ὁ σον

vf. 640. Ὄρα μελλονικῶν] Non dubium est, quin ad vocem illius respexerit, qui Niciam in Concione increpavit, quod nimis cunctaretur suscipere praefecturam Clallis in Siciliam mittendae, a qua expeditione cum Nicias deterrere Athenienses vellet, in primis magnitudinem sumuum praetendebat, quos urbs esset factura, teste Thucydide Lib. VI. καὶ τίς παρὲς τις τῶν Ἀθηναίων, καὶ παρακλήσας τὸν ΝΙΚΙΑΝ, ἐκ τῆν χεῖρῶν προσαίξισθαι, εἰδὲ ΔΙΑΜΕΛΛΕΙΝ, ἀλλ' ἵνα τίς ἀπάτων ἦν λόγῳ, ἢ τίνα αὐτῆ παρασκευῆν Ἀθηναίων ψήφισσεται. Ad extremum prociis quidam Atheniensis, &

vocato Nicia, non esse cunctandam, inquit, nec praetextur afferendos; sed opus esse ut in conspectu omnium jam dicat, quoniam apparatus ei debeant decernere Athenienses. vf. 641. Ἄλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δράν.] In Ranis vf. 570. ἀλλ' ἔχων τι δράν.

vf. 644. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥάδιον· Ἐμοὶ —] Ita recte Ed. Brubachii haec distribuit perionis. In caeteris ante ἐμοὶ demum ΠΕΙ.

vf. 649. Ἐπατάκρησαι] In Vespis vf. 398. ἐν πως πρῶμυαν ἀνακρῆσσαι.

vf. 652. Ἐν Αἰσώπυ λόγοις ἐπὶν λεγόμενον δὲ τί] In Pa-

- 640 Tempus nobis est, neque cessandi Niciae more;
Sed quam ociffime aliquid efficiendum est. Primo autem.
Ingredimini in nidum meum,
Et ad festucas meas, ad praesentia sarmenta,
Nobisque nomen edite vestrum. ΠΙΣΤΗ. Atqui hoc facile est.
- 645 Mihi nomen est Pisthetaero. ΕΡ. Huic autem quodnam?
ΠΙΣΤΗ. Euelpides Thriensis. ΕΡ. Ita valeatis.
ΠΙΣΤΗ. Ambo accipimus omen. ΕΡ. Adeste igitur, ingredimini.
ΠΙΣΤΗ. Eamus: tu nos introduc. ΕΡ. Age.
ΠΙΣΤΗ. At, at, huc iterum regredere paululum. ΕΡ. Age videam.
- 650 ΠΙΣΤΗ. Dic nobis, quomodo ego & iste
Vobiscum erimus volantibus, cum volare nequeamus.
ΕΡ. Bene vero. ΠΙΣΤΗ. At tu etiam atque etiam considera: nam in Aesopi fabulis.
Hoc scilicet traditum est, vulpem
Magno cum infortunio suo societatem aliquando cum aquila coiisse.
- 655 ΕΡ. Ideo ne te sollicites: est enim radix quaedam,
Qua comesa, eritis alati.
ΠΙΣΤΗ. Hac quidem conditione ingrediamur: agite jam Xanthia,
Et tu Manodore, accipite stragula.
ΧΟΡ. Heus tu, tibi dico. ΕΡ. Quid me vocas? ΧΟΡ. Hos quidem
tecum duc,
- 660 Et prandio excipe: at dulce canentem, & vocè Musis aequiparandam lusciniam,
Relinque nobis, huc excitam, ut cum ea ludamus.
ΠΙΣΤΗ. O, per Jovem rogo, illud ipsis obsequere:
Excita aviculam illam e butomo:
Huc illam evoca, per Deos obtestamur, ut
- 665 Et nos quoque lusciniam contemplemur.
ΕΡ. Siquidem ita vobis videatur, sic faciendum est; Procne
Egredere, teque ipsam hospitibus ostende.
ΠΙΣΤΗ. ὁ Jupiter plurimum honorande, quam bella avicula,
Quam tenera, & quam candida. ΕΥΕΛΡ. Scinne vero,
- 670 Quam ipsi crura lubens divaricarem?

Quantum

ce. vl. 119. ἐν τοῖσιν Αἰσώπῳ λόγῳ ἐκνεύθη μὲν ὁ πικρὸς
νῶν (καὶ θάλασσα) εἰς θεὸν ἀργυμῖνος. De Aesopo etiam in
Vespis vl. 1392. Αἰσώπῳ ἀπὸ δούλης βαδίζοντι ἰσπέραι,
θρασύτα καὶ μὲν ὅσον τις ἀλάλιος κίων· καπνὸν ἑκείνου εἶπεν,
ὡ κίων, κίων &c. Ibid. vl. 1437. Αἰσώπῳ Δελφοῖ ποτ' φιλάν
ἐπαινεῖται κλέψαι τὸ θεῖον· ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀθάρατος
ποτῆ. Hic in Avibus vl. 472. ἀμὰθις γὰρ ἔρεε, καὶ πο-
λυπράγμων, ὁ δ' Αἰσώπῳ πικρῶτατος, ὅς ἐφασκε λέγων πο-
ρῶδον πάντων πρῶτον ὄρεθρα γένεσθαι &c.
vl. 657. Ἀγε δὴ εὐαθία, καὶ Μαυδορά, λαμβάνετε τὰ
εὐαθία. Hic primum apparet una cum istis venisse

ferros; sunt enim haec servilia nomina. Xanthias fer-
vus introducitur in Vespis & in Ranis, statim initio
fabularum. In Ranis vl. 165. ad eum similiter atque
hic dicitur: οὐδὲ τὰ σπράγματ' αὐθις λάμβαν. Qui au-
tem hic Manodorus vocatur, videtur idem esse, qui
Manes dicitur infra vl. 1329. & 1311. Vide supra ad
vl. 524.

vl. 659. Σὶ λέγω] Sic rectius MS. Vat. quam prio-
res Edit. in quibus legitur σὶ λέγων· Kusterus. σὶ λέ-
γω est etiam in Editione Farrei.

vl. 670. Διαμνησθῆμι] Infra vl. 707. & 1254.

Ὅσον δ' ἔχει τ' ἕρυσόν, ὡσαύτ' παρθένῳ.

ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ μὲν αὐτίκ' ἐξήλθον μοι δοκῶ.

ΕΥΕΛΠ. Ἀλλ', ὦ χαλκίδαίμον, ῥύγχος ὀβελίσκου ἔχει.

ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὡσαύτ' ὄν, ἢ Δί', ἀπλήρωτα χεῖρ

675 Ἀπὸ τ' κεφαλῆς τὸ λέμμα, καὶ τ' ἔτι φιλέει.

ΕΠ. Ἰωίδου. ΠΕΙΣΘ. Ἦγὼ δὴ σὺ νῶν ἀγαθῆ πύχη.

ΧΟΡ. ὦ φίλη, ὦ ξυθή, ὦ

Φιλτάτη ὀρνέων

Πάντων ξύνομα, τ' ἐμῶν

680 Ἰμίων ξύτροφ' ἀηδοί.

Ἦλθες, ἦλθες, ἔφθης,

Ἦδυ φθόγον ἐμοὶ φέρ-

σ'. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέου-

σ' αὐλόν, φθέγμασον ἡενοῖς

685 Ἄρχου τ' ἀναπαύεται.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λή.

ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ ἰδ.

ΧΟΡ. Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλων γενεῶν παρσύμοιοι,
Ὀλιγοφραγέες, πλάσματ' ἀπλή, σκιοειδέα φύλ' ἀμυγνά,
Ἀπῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνηροι.

Προσέχετε τ' νῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰεὶ ἔσσι,

690 τοῖς αἰθερείοις, τοῖσιν ἀγίρωις, τοῖς ἀφθίτ' ἀμυγνῶσι,

Ἴν' ἀκύνειντες πάντ' ἀπὸ ἡμῶν ὀρθῶς πρὸ τ' μετεώρων,

φύσιν οἰωνῶν, γενεσὶν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέβος τε, Χάος τε,

εἰδότες ὀρθῶς, προδίκω παρ' ἐμῆ κλάειν εἴπητε τολοπόν.

Χάθ' ἦν, ἐξ Νύξ, Ἐρεβός τε μέλαν φρῶται, ἐξ Τάρταρ' ἄβυρος.

Γῆ

vf. 677. ὦ ξυθή] Aeschylus in Agamemnone vf. 1151.
οἷα τις ξυθὴ αἰθέρος βίαις, φιλοκίλος ταλαίνας φρεσὶν Ἴτων,
Ἴτων εἴνας ἀμυγνῶν κακοῖς ἀνδρῶν βίον. Sicut tenella quae-
dam iustitia, voce indefessa, mentis lucuosa, misera,
Ity, Ity lugens per pullulantem malis vitam. Theo-
critus Epigramm. IV.

vf. 683. Καλλιβόαν αὐλόν] Sophocles in Trachinits
vf. 648. ὁ καλλιβόαις παρ' ἡμῶν αὐλός ἐκ ἀναρτοῖαν ἔχων κα-
γαθὴν ἐπίπνισιν, ἀλλὰ βίαις ἀντιφρονέουσας. Mox vobis
sonora tibia non infucundum sonitum edens redibit, sed di-
vinae consonum Musae. Sic ξυθῶσαι apud Aeschylum in
Agamemnone vf. 57. οἰωνόβροτο γένος ὀρθῶν. Ab avibus

editum clarifonum iudicium.

Ibid. Κρέουσα] Telestes apud Athenaeum XIV. p.
626. τοὶ δ' ὀρνέοις σπαρσίδων φασματικῶν κρέουσι ὄρνιθον ἔμενον.
Illi autem acuto pedidum sonitu canebant Lydium hymnum.
Vide ibid. p. 636. locum Diogenis Tragicis; ubi κρικέ-
σας legendum.

vf. 686. Φύλων γενεῶν παρσύμοιοι] Alludit ad Homeri-
cum versum, quem Scholiastes citat. De quo versu Si-
monides apud Stobaeum: Ἐν δὲ τῷ καλλιβόαις Χιθ' ἔμενον
ἀνθρ. Ὅμοιοι αἰθέρων γενεῶν, τοῖσδε καὶ ἀνδρῶν. Unum illud
optime dixit vir Cibus: qualis foliorum est natura, talis
est hominum.

Quantum autem habet auri, tanquam virgo.

PISTH. Equidem illam deosculari percuperem.

EUELP. Sed, miserrime, rostrum habet ex duobus verubus.

PISTH. Verum oportet profecto, tanquam ovum, decorticare

675 A capite corticem, & sic dein osculari.

EP. Eamus. PISTH. Duc jam nos bonis avibus.

CHOR. O amica, ô flava, ô

Dilectissima avium,

Omnium mearum consors rerum,

680 Hymnorumque socia Luscinia,

Venisti, venisti, apparuisti,

Suavem mihi sonum adferens.

At ô tu, dulce sonante quae modularis

Tibia, modis vernis

685 Incipe Anapaestos.

PARABASIS VERSUUM XXXVIII,
ET COLORUM XIV.

CHOR. Agite vero homines ad vitae tenebras & inania nati, foliis adsimiles,
Imbelles, figmenta luti, umbratica gens & imbecillis,

Involucres, contractae vitae, aerumnosi mortales, viri somno pares,

Advertite mentem nobis immortalibus, sempiternis,

690 Aetheriis, senii expertibus, aeterna animo versantibus,

Ut, ubi omnia recte a nobis audiveritis, de coelestibus rebus;

Naturam avium, ortumque Deorum, fluviorum, Erebi atque Chao

Ubi bene cognoveritis, Prodicum meo nomine plorare jubeatis posthac.

Chaos erat & Nox, Erebusque niger in principio, & Tartarus amplus;

Terra

vf. 687. & seq. Ὀλιγοδρανέες — ἰσημέριοι ταλαοὶ —
ἀειδόμενοι] Haec omnia ex Aeschylī Prometheo vf.
549. τίς ἰσημέριον ἀρξάν; ἢ ἰσημέριος ὀλιγοδρανίν ἀκκύν,
ἰσημέριον, ἢ τὸ φωτῶν ἀλαοὶ γένος ἰσπερισμείνον. Quod
nam auxilium mortalium? nec adspexisti impotentiam im-
bellem, somnio parem, qua hominum improvidum genus est
impeditum?

vf. 687. Σκιοειδία φῶλα] Euripides in Protefilao apud
Stobaeum: ἀδρανός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιά μόνον. Sopho-
cles in Ajace vf. 126. Ὅμο γὰρ ἡμῶν ἄδεν ὄντας ἄλλο πλὴν
Εἰδωλ', ἰσπερὶ Ζῆμον, ἢ κένην σκιά. Video enim nos homi-
nes nihil aliud esse quam simulacra, aut inanem umbram.

ubi vide Notas Camerarii.

vf. 688. Ἐσημέριοι ταλαοὶ] Potest etiam legi ἰσημέριοι
τ' ἀλαοί. estque ἀλαοὶ apud Aeschylum, unde haec es-
se sumta modo dixi. Scholiastes: ἴσως δὲ τὸ ταλαοὶ
διαφέσιν ὡς εἶναι ἀλαοί. Quidam dividunt ταλαοὶ, ut sit
ἀλαοί.

Ibid. Εἰκαλόγιστοι] Aeschylus in Prometheo vf. 447.
οἰκιστῶν ἀληγχοὶ μορφαῖσι. Somniorum imaginibus similes.
Idem in Agamemnone vf. 1228. ὀνίριον προσφραῖς μορφαῖ-
μασι. Somniorum simulacris pares.

vf. 693. Προδικῶ] Alias hunc videtur laudare, in
Nub. vf. 360.

- 695 Γῆ δ', ἐδ' ἀἴρ, ἐδ' ἑρανόσ ἦν. Ἐρέβος δ' οἱ ἀπέροσι κόλποις
 Τίχῃ φάριτον ὑπνέμοι Νύξ ἢ μελανόπτερον ὄων.
 Ἐξ ἧ ἀειτελομυθίας ὄρας ἔβλαπεν Ἐρως ὁ ποθεινός,
 Σπύλωι νῶτον πτερόηον χροσαῖν, εἰκῶς ἀνεμώκεσι δύναις.
 Οὐτ' δὲ Χάψ πτερόηι μιν γένοιτο, χτ' Τάστειρον βύρον,
 700 Ἐνεόπτερον γένετο ἡμέτερον, καὶ φάριτον ἀνήγαγεν ἐς Φῶς.
 Πρώτερον δ' οὐκ ἔγωγε γένετο ἀθανάτων, φρὶν Ἐρως σίνεμξεν ἅπαντα.
 Ζυμμιγνυμῶν δ' ἐτέρων ἐτέροις, γένετ' ἑρανόσ, ὠκεανός τε,
 Καὶ γῆ, πάντων τε Θεῶν μακάρων γένετο ἀφθιτον. ὦδὲ μὲν ἐσμεν
 Πολὺ φρεσύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμεν Ἐρωτ',
 705 Πολλοῖσι δῆλον. πετόμεθα γ', καὶ τοῖσι ἐραδοῖ σίνεσμεν.
 Πολλὰ δὲ χαλὰς σπρωμοκότας παῖδας πρὸς τέγμασι ὄρας,
 Διὰ τ' ἰχμὺ τ' ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρατά,
 Ὁ μὲν ὄρτυγα δὲς, ὁ δὲ πορφυραῖον, ὁ δὲ χῆν, ὁ δὲ Περσικό ὄρνιν.
 Πάντα δὲ θνητοῖς ἐσιν ἀφ' ἡμῶν τ' ὄρνιθων τὰ μέγιστα.
 710 Πρῶτα μὲν ὄρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρ', χερσῶν, ὁπώρας.
 Σπείρειν μὲν, ὅταν γέροντο κρῶζοσ ἐς τ' Λιθύου μεταχωρή.
 Καὶ πιδάλιον τότε ναυκλήφ φράζῃ κρεμάσαντι καθόδην.
 Εἶτα δ' Ὀρέτη χλαῖναν ὑφαίνεν, ἵνα μὴ ῥιγῶν σποδύη.
 Ἴκλιν' δ' αὖ μὲν ταῦτα φανείσ ἐτέραν ὄραν σπρωφίη,
 715 Ἠνίκα πεκλιῖν ὄρα πτερόηον πίκον ἠενόν. εἶτα χλαῖναν,
 Ὅτε χεῖν χλαῖναν πεκλιῖν ἦδη, καὶ λιθιδάειον πικρίασ.
 Ἐσμεν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Ἐλθόντες γ' φάριτον ἐπ' ὄρνεις, εἴτω πρὸς ἅπαντα τρέπεδε,
 Πρὸς τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βίότῃ κλῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
 720 Ὀρνιν τε νομίζετε πάντ' ὅσα φ' ἀεὶ μαντείας ἀφαικίη.
 Φῆμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐπὶ παρμόν τ' ὄρνιθα χαλεῖτε.
 Ζύμβολον ὄρνιν φωνῆ ὄρνιν. Τεράποντ' ὄρνιν ὄνον ὄρνιν.

Ἄρ'

vf. 696. Τίχῃ φάριτον ὑπνέμοι] Scholia: ὑπνέμοια καλεῖται τὰ δῖχα συνουσίας καὶ μιξείας. Ita vocantur edita sine coitu. Lucianus de Sacrif. ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνδρα ἰουλίαις ὑπνέμοι αὐτὴν παῖδα γονῆσαι. Abique consuetudine cum viro eam reperisse filium vento conceptum. Oppianus Halieut. IV. vf. 23. 24.

vf. 698. Σπύλωι νῶτον πτερόηον χροσαῖν] Breviter infra vf. 1736. ἔρωσ χροσαῖν.

Ibid. Ἀμμων] Euripides in Phoenissis vf. 166. ἀμμόνιοσ εἶδὲ δρόμον νεύλαισ ποσσὶν ἱξάνομαι. Velocis utinam cursum nubis pedibus conscire possem.

vf. 706. Πρὸς τέγμασι ὄρας] Sic de fine totius vitae, Euripides in Alcestide vf. 643. ἐπὶ τέγμ' ἠκων βίῃs terminum vitae attingens.

vf. 708. Περσικό ὄρνιν] Vide supra ad vf. 485.

vf. 711. Σπείρειν μὲν ὅταν γέροντο] Scholia: παρά τὰ

Ἡσιόδῳ φράζεσθαι δ' εἴτ' ἀν χερσῶν φωνὴν ἰπαιώσαισ τ' ἴδην ἐκ νεῖων ἰπαιώσαισ κελευσθῆσαι, ἢ τ' ἀπότοσ τὸ σῆμα φέρι καὶ χερσῶν ὄρνιν.

vf. 712. Καὶ πιδάλιον] Scholia: καὶ τῶτο παρὰ τὸ Ἡσιόδῳ. Λύτικα πιδάλιον μὲν ὑπὲρ κατῶν καταβίωσ. Καὶ, Πιδάλιον δ' ἐπὶ πρὸς ὑπὲρ κατῶν κρεμάσασθαι.

vf. 713. Ὀρέτη] Ita dicebatur nocturnus quidam grassator. Vide ad Acharn. vf. 1166.

Ibid. Χλαῖναν ὑφαίνεν] In Lystrata vf. 586. τῶ δῆμῳ χλαῖναν ὑφαίναι.

Ibid. Ἴνα μὴ ῥιγῶν σποδύη] Et in Passiva voce. In Ranis vf. 727. Ἴνα μὴ ποτὲ κατόδοβῆν μεθύωσ.

vf. 715. Ἠνίκα πεκλιῖν] Priorcs editiones habent, ἠνίκα πίκων, refragante metro. Syllaba enim secunda in ἠνίκα brevis est. Quare non dubitavi ex Suida reponere πεκλιῖν, quod idem significat ac πίκων, & metro

- 695 Terra vero non erat, neque aër, nec coelum: Erebi autem in infinito gremio
 Omnium primum parit irritum furva Nox ovum;
 Ex quo temporibus exactis propullulavit Amor desiderabilis;
 Radians tergo aureis alis, celerrimae ventorum vertigini similis:
 Ille vero alato mistus Chao & caliginoso, in Tartaro ingente,
 700 Edidit nostrum genus, & primum eduxit in lucem.
 Neque enim Deorum genus ante erat, quam omnia commiscuisset amor.
 Omnibus autem inter se confusis, prodiit Coelum & Oceanus,
 Atque Terra, Deorumque beatorum genus immortale. Sic itaque nos sumus
 Multo antiquissimi omnium Deorum. Nos autem Amore esse prognatos
 705 Non pauca sunt indicio: volamus enim, & adsumus amantibus.
 Multos enimvero formosos pueros, qui consuetudinem virorum abjurarant,
 deflorescente prima aetate
 Nostrae potestatis munere amatores paedicarunt, (sica ave.
 Hic quidem coturnice dato, alter porphyrione, alius anfore, & item alius Per-
 Omnia vero mortalibus contingunt a nobis alitibus maxima & luculenta.
 710 Primum quidem anni tempora nos designamus, veris, hyemis, autumnii;
 Ut ferant, quando grus clangens in Libyam migrat.
 Tunc itidem nauclero significat, ut suspenso gubernaculo conquiescat &
 dormiat.
 Praeterea Oresti ut laenam contexant, ne homines, cum alget, vestibus spoliet.
 Milvus posthaec apparens aliud anni tempus designat,
 715 Cum scilicet ovibus vernam tondere lanam tempestivum est: deinde hirundo,
 Cum laena jam vendenda est, & aestivum aliquod comparandum amiculum.
 Sumus autem vobis, Ammon, Delphi, Dodone, Phoebus Apollo;
 Ab avibus enim primum auspicati ad omnia dehinc negotia vos confertis,
 Ad mercaturam, ad victum quaerendum, & ad nuptias:
 720 Avis item nomine censetis, quaecunque ad vaticinia & futura discernenda per-
 Omen vobis avis est; sternutationemque vocatis avem; (tinent.
 Signum, avem; bonum murmur, avem; famulum, avem; asinum, avem.

An

metro melius quadrat." Kusterus.

vf. 716. *Ἀνδρόπρον*] Etiam *ἰδίων* dicitur, & varie scribitur: *ἰδίων*, *ἰδίων*, *ἰδίων*. Grammatici dicunt esse vestem tenuem & vilem. Clearchus apud Athenaeum VI. p. 256. *τὸς τὴν μίτραν πύδας ἐπι τῆς αὐτῆς γόβας κατὰ τὸν ἰδίων συνήθειαν*. Adolescentuli pedes suis genibus impositis tenui panniculo contegens.

vf. 717. *Ἐσπὴν δ' οὖν Ἀμμων*. *Διόχοι*] Supra vf. 618. *ἴδ' εἰς Διόχοι*, *ἴδ' εἰς Ἀμμων* ἐκθόντες ἐκείνους.

vf. 721. *Πταρυγόν τ' ἔρην καλῆς*] Sternutamentum *οἶον*, *avem*, vocat Xenophon Lib. III. Exped. Cyri: *ταῦτο λέγουσι αὐτῶν πταρυγῶν τῆς ἀνθρώπων δὲ εἰ ἐρασιώται, πάντες μὲν ἔρην προσκλήουσιν τὴν Διὸν καὶ Ἐσπῆν οὕτως, δεξιῶν μοι, ἢ ἀδέρω, ἔτσι, περὶ σαρτηρίας ἡμῶν λέγοντων, οἷον τὸ Διὸς τὸ Σαρτηρίας ἔρην, εὐχασθαι τὴν Διὸν*

τὴν Διὸν σαρτηρία. Istud dicunt ipse sternutat aliquis; quod cum milites audirent, omnes uno animo adorabant deum: tum Xenophon dicebat: *mibi, o Viri, placet, quoniam, nobis de salute loquentibus, emen Jovis Servatoris operavit; reverere huic deo sacrificium pro salute.*

vf. 722. *Ὀνον ἔρην*] Hoc ex narratiuncula quadam tractum est; Scholiastes: *λέγεται γὰρ τι τοῖσιν ὡς συμβολικῶς [τις] ἰσχυροῦσι περὶ ἀφύου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτόματός ἀναστῆναι ἀνίους δὲ καὶ ἔτι περὶ λέγοντες*. *Ἐλάττε πῶς ἐν ὄνῳ ἄν ἀνίστη ὁ δὲ ἔρην, ὁ νεώτερος ἀναστῆσεται*. Narratur enim tale quid: ut quidam aliquando in occurso interrogatus de aegrotante, viderit asinum quendam, qui lapsus fuerat, resurgentem: & simul audiverit alterum dicentem: *vide quomodo ille asinus surrexit! atque dixerit: Aegrotus surget ex morbo, & convalescet.*

A a a a

- Ἄρ' εἴ Φαπερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαυτεῖα Ἀπόλλων;
 Ἦν εἴ ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
 725 Ἐξετε ζεῖα μάντισι Μύσαις,
 Αὔραις, ὄραις, χειμᾶνι, Τέρφῃ,
 Μετείω πύργῳ κίχκ Σαυδράντες
 Καθεδύμεθ' ἀνω στυμνωμόμβροι
 Παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὅσαρ' ἔχ' ὁ Ζεὺς.
 730 Ἄλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 Αὐτοῖς, παισὶ, παῖδων παισὶν,
 Πλευθυγείαν, θύδαμονίαν,
 Βίον, εἰρήνην, νεότητά, γέλω-
 τα, χορῆς, θαλίαις, γάλα τ' ὄρειθων.
 735 Ὡςτε παρέταυ κοπιάν ὑμῖν
 Ὑπὸ τ' ἀγαθῶν.
 Οὔτω πλευτήσετε πάντες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 15'.

- Μῦσα λοχμαία,
 Τιοποποποπιγῆ,
 740 Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 Νάπαισι, κορυφαῖσί τ' εἰ ὄρειαις,
 Τιοποποποπιγῆ,
 Δι' ἐμῆς γένου ἔσθης μελέων,
 Ἰζόμβου μελίαις ἔπι Φυλλοκομῶν,
 745 Τὶδὸ πὸ πὸ πὸ,
 Πανὶ νόμῳ ἱερῆς ἀναφαίνω,
 Σιμῶ τε μιντεῖ χορδύματ' ὄρειαι.
 Τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοπιγῆ.
 Ἔιθει ὅσαρ' ἡ μέλιττα
 750 Φρύγῃ ἀμβρασίαν.

Μελέων

vf. 729. Ἄρα — παρὰ ταῖς νεφέλαις] Quasi propter
 nubes non possint videre & audire, quid homines ve-
 lint. Ita infra dicit homines sub Nubibus secure peje-
 rare, diis nihil animadvertentibus, vf. 1607. Ἦν μὲν γ'
 ὅτι ταῖς νεφέλαις ἐκαμυμμένα κίχκτες ἐπαρκέσιν ὕμῳ
 ἔσθῃσι. Etiam in Pace vf. 207. dicit de Diis: αὐτοὶ
 δ' ἀφαισίου ἱερῆς ἀναφάντα, ἢ μὴ βλάπτουσιν μαχημί-

ως ὕμῳ ἐστὶ, μὴ δ' ἀντιβλήντων μηδὲν αἰσθανοῦσθαι.

vf. 734. Πλευθυγείαν] In Equitibus vf. 1087.

vf. 734. Γάλα τ' ὄρειθων] Infra vf. 1673. ὄρειθων παρήλα-
 σαι γάλα. Petronius: Omnia domi nascuntur: lana, et esca,
 piper, lac gallinaceum, si quaesieris, invenies.

vf. 741. Κορυφαῖσί τ' εἰ ὄρειαις] In Nubibus vf. 273.
 ἐπὶ κορυφαῖσι κορυφαῖς ἐπὶ δειροκόμῳ.

- An non itaque manifeste vobis fumus fatidicus Apollo?
 Nos autem si pro Diis habueritis,
 725 Uti poteritis pro vatibus Musis,
 Auris, anni tempestatibus, hyeme, aestate,
 Moderato aestu; neque aufugientes
 Confidebimus fursum superbi
 In nubibus, quemadmodum Jupiter:
 730 Sed praesentes largiemur vobismet
 Ipsi, liberis, atque nepotibus
 Opes cum sanitate conjunctas, felicitatem,
 Vitam, pacem, juventam, risum,
 Choreas, festa convivia, gallinarumque lac:
 735 Adeo ut satietas vobis suborbitura sit
 Prae bonorum copia:
 Ita in rebus jocundis agetis omnes & ditescetis.

ODE ET STROPHE COLORUM XVI.

- Musa sylvestris,
 Tiotiotiotiotinx,
 740 Versicolor, quacum ego
 In saltibus, montiumque verticibus,
 Tiotiotiotiotinx,
 Ex ore meo gilvo carminum,
 In fraxino sedens foliis comante,
 Tio, tio, tio, tio,
 745 Pani modos sacros edo,
 Venerandaeque matri Deum & montanae (duco) choreas,
 Totototototototototinx:
 Unde velut apis
 750 Phrynichus divinorum

Car:

vf. 743. Δι' ἑμῆς γένου· ἔνθ' ἔστι·] Supra vf. 215. γένου·
 ἔνθ' ἔστι καὶ ἡρώδης διὰ φυλλοκόμου σμίλακα· ἡρώδης. Euripi-
 des in Hercule Furente vf. 692. Κίχνη· ὡς, γέροντος
 ἔστι πάλαι ἐν γένου καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· Sicut cygnus, senex cantor
 e canis genis sonabo.

vf. 747. Σέμνη τε μητρί·] Infra vf. 875. μεγάλην μητρί
 Σέμνη καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. Διοσκώριδος Κυβέλης.

vf. 750. Ὡσπερ ἡ μέλιττα·] Lucretius:

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant,
 Omnia nos itidem depascimur aurea dicta.

Sic de Sophocle auctor vitae illius: μόνου δὲ Σοφοκλέως
 ἀφ' ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπαριθεῖται καὶ ὁ καὶ μέλιττα ἐκίχε-
 το· Solum Sophocles ab omnibus florem ipsum descripsit; an-
 te etiam apis dicebatur.

Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, αἰὶ
 Φέρων γλυκεῖαν ὄδιον.
 Τιοποποπίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

- 755 ΧΟΡ. Εἴ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βέλεϊ
 Διαπλέκειν, ζῶν ἠδέως τοιοπῶν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
 Ὅσα γὰρ ἐστὶν εἰθάδ' αἰσχρὰ τῶ νόμῳ κρατέμεθα,
 Ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίσι καλὰ.
 Εἰ γὰρ εἰθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸ πατέρα τύππει νόμῳ,
 Τὸτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὅσιν, ἢν τις τῶ πατρὶ
 760 Προσδραμαῖν εἴπῃ πατάξας, αἶρε πλήκτρον, εἰ μάχῃ.
 Εἰ δὲ τυγχάνῃ τις ὑμῶν δραπέτης ἐπιγυμνῶ,
 Ἀθλαγᾶς ἔτ' παρ' ἡμῖν ποιικίλ' κεκλήσῃ.
 Εἰ δὲ τυγχάνῃ τις ὢν Φρυξ μὴδὲν ἦτον Σπινθάρε,
 Φρεγίλ' ὄρνις εἰθάδ' ἔσται, ἢ Φιλήμαν' γένος.
 765 Εἰ δὲ δὴλός ᾖσι καὶ Κᾶρ, ὅσῳ Ἐξηκετίδης,
 Φυσάτω πάπῳ παρ' ἡμῖν, καὶ Φαῦν' Φεῖτορες.
 Εἰ δ' ὁ Πισίω πρῶθεναι τοῖς ἀπῆμοις τοῖς πύλας
 Βέλεϊ, πέδδιξ γενέσθω, ἢ πατρὸς νεότιον.
 Ὡς παρ' ἡμῖν ἔστιν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπεδιξίσα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 15'.

- 770 ΧΟΡ. Τοιάνδε κύκνοι,
 Τιοποποποπίγξ,
 Συμμιγῆ βοῦν' ὄμα

Ππ-

vf. 755. Διαπλέκειν] Subaudiri potest: τὸν βίον. ut in
 isto Jumbo: 'Εστὶ τοῖς παρῶσι τὸν βίον διαπλέκει. In illis,
 quos adstant, vitam transfige; qui extat apud Athenaeum
 XI. p. 458. Etiam verbum simplex ita usurpatur; Eu-
 phron apud Stobaeum: ὦ Ζεῦ, τί ποδ' ἡμῖν δὲς χρόνον τῷ
 ζῶν βραχόν, Πλάκην ἀδύπως σέστον καὶ τὰς. Curnam, ὁ Ju-
 piter, cum dederis nobis tempus vivendi breve, non finis
 illud nos atque moerore transfigere?
 vf. 759. Τὸτ' ἐκείνο καλόν] Infra vf. 1347. καλὸν νομι-
 ζεται τὸν πατέρα τοῖς ὀρνίσι ἀγχιῶν καὶ δακτιν.
 vf. 760. Αἰὶς πλάκτρον, εἰ μάχῃ] Scholia: ἢ μεταφορᾶ
 ἀπὸ τῶν ἀλακτροῦται· κακίτοι γὰρ ἔχουσι πλάκτρα ἢ ὡς μά-

χεται. Metaphora a gallis: & illi enim habent scabra,
 quibus pugnant. Est autem Proverbium. Scholia infra
 ad vf. 1365. καὶ ποιικίλ'· αἶψα πλάκτρον ἀμνηστικόν.

vf. 761. Ἐστημῖν'·] Alias, σχηματίας, ut in Lyti-
 strata vf. 333.

vf. 762. Ἀθλαγᾶς — ποιικίλ'·] Supra vf. 250. ὄρνις
 οἱ πτωποπῶν' ἀνταγᾶς.

vf. 763. Σπινθάρε] Scholia: ἐτ'· κομωδῆται ὡς βάρ-
 βαρα καὶ Φρυξ, ἐστὶ δὲ καὶ ὁ Φηλέμων. Iste notatur ut
 Barbarus & Phryx, sicut & Philemon.

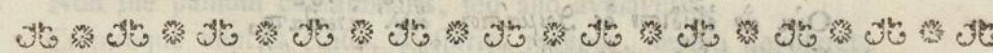
vf. 764. Φρεγίλ'·] Propter similitudinem cum voce
 Phryx, Phrygis. Kuffertus ad hunc locum: Suidas, ἰσ-
 qui,

Carminum depascebatur fructum, semper
Proferens suavem cantilenam.
Tiotiotiotinx.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

755 CHOR. Si quis vestrum, spectatores, cum nobis avibus velit
Degere, jocunde vitam deinceps ut agat, ad nos veniat.
Quaecumque enim illic sunt turpia legibusque obnoxia,
Illa apud nos aves omnia sunt honesta.
Illic enim si patrem pulsare lege sit indecorum,
Hoc ipsum apud nos pulchrum est, si quis ad patrem
760 Adcurrerit dixeritque percutiens; Tolle calcar, si pugnas.
Si quis vero vestrum fugitivus sit literatus,
Attagen iste apud nos versicolor habebitur.
At si quis forte est barbarus e Phrygia, aequae ac Spintharus,
Frigilla avis hic erit, e Philemonis genere:
765 Si vero servus a Caria, quemadmodum Execessides,
Avos sibi procreet apud nos, & invenientur ipsi gentiles.
Quod si Pisiae filius portas proderet infamibus
Voluerit, perdix fiat, genuinus parentis pullus,
770 Siquidem apud nos turpe non sit perdicum more aufugere.

ANTODE ET ANTISROPHE COLORUM XVI.

CHOR. Taliter olores,
Tiotiotiotinx,
Commixtis modulantes vocibus, simul

Alis

quit, legit $\phi\upsilon\upsilon\lambda\theta$ $\delta\pi\upsilon\epsilon$ h. v. & sic habet MS. Var. V.
Vide etiam infra vl. 874. $\phi\upsilon\upsilon\lambda\theta$ $\Sigma\alpha\lambda\alpha\lambda\iota\alpha$.
vl. 765. $\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\sigma\iota\delta\eta\varsigma$] Infra vl. 1525. ϵ $\gamma\alpha\upsilon$ $\epsilon\iota\sigma\iota$ $\beta\alpha\gamma$ -
 $\kappa\alpha\pi\iota$, $\epsilon\delta\epsilon\upsilon$ δ $\pi\alpha\sigma\tau\iota\sigma\iota\varsigma$ $\epsilon\sigma\tau\iota$ $\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\sigma\iota\delta\eta\varsigma$;
vl. 766. $\phi\upsilon\upsilon\delta\alpha\tau\omega$ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\upsilon\varsigma$] $\Pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\upsilon\varsigma$ est avus, & avis
quaedam. In hac ambiguitate Judit. Vult autem dicere:
curet se inscribi inter pappos aves; & sic per fallaciam
poterit ostendere se habere pappos avos, poteritque
probare, se esse Civem Atticum. Ceterum ut hic $\phi\upsilon\upsilon\delta\alpha\tau\omega$
 $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\upsilon\varsigma$, ita $\phi\upsilon\upsilon\delta\alpha\tau\omega$ $\phi\upsilon\upsilon\delta\alpha\tau\omega\upsilon\varsigma$ in Ranis vl. 421.
vl. 767. $\epsilon\iota$ δ δ $\Pi\iota\sigma\iota\alpha$ $\pi\upsilon\delta\epsilon\upsilon\alpha\iota$ $\tau\omega\iota\varsigma$ $\alpha\tau\tau\iota\mu\epsilon\tau\omega\varsigma$ $\tau\alpha\varsigma$ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\varsigma$]
Scholia: $\epsilon\iota$ $\mu\epsilon\tau$ $\tau\epsilon\iota\varsigma$ $\Pi\iota\sigma\iota\alpha\tau$ $\epsilon\iota\alpha$ $\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\epsilon\gamma\kappa\alpha\tau\alpha\kappa\tau\iota\delta\alpha\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ ($\lambda\acute{\alpha}$ -

$\gamma\upsilon\alpha\iota$) $\epsilon\iota$ $\delta\delta$ $\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\upsilon\delta\epsilon\upsilon$ $\alpha\upsilon\tau\omega\upsilon\varsigma$, $\epsilon\tau\upsilon\mu\epsilon\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\delta\delta$ $\epsilon\tau\omega\iota$, $\delta\tau\omega\varsigma$ $\alpha\upsilon$
 $\delta\omega\iota\varsigma$ $\tau\omega\iota\varsigma$ $\pi\alpha\sigma\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\pi\iota\sigma\iota\alpha\tau$] Quidam dicunt Pissam unum
ex illis fuisse, qui Hermas truncaverant; quidam vero il-
lius filium. Custodiebantur autem isti, ut darent trunca-
tionis penas.
vl. 768. $\kappa\iota\epsilon\delta\eta$ $\gamma\alpha\iota\theta\omega$] Ut astute elabi possit, more
illius avis.
vl. 769. $\epsilon\chi\eta\mu\epsilon\sigma\iota\delta\eta\varsigma$] Hesy chius exponit: $\tau\omega$ $\delta\iota\epsilon\tau\alpha$ -
 $\alpha\beta\eta\alpha\upsilon\iota$, $\kappa\alpha\iota$ $\delta\iota\alpha\delta\epsilon\upsilon\alpha\iota$ $\alpha\upsilon\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\pi\epsilon\delta\iota\sigma\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\mu\epsilon\tau\alpha\sigma\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\kappa\alpha$ -
 $\tau\epsilon\gamma\epsilon\upsilon\alpha\iota$ $\gamma\alpha\upsilon$ $\tau\omega$ $\zeta\omega\upsilon\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\iota\alpha\delta\iota\delta\epsilon\upsilon\alpha\tau\omega\upsilon\varsigma$ $\tau\omega\iota\varsigma$ $\delta\epsilon\iota\chi\omega\upsilon\varsigma$. Elabi,
effugere. Metaphora a perditibus; est enim avis astuta,
& effugit ancupes.
A a a a 3

- Πτεροῖσι κρέοντες ἴαχον Ἀπόλλω,
 Τιοποποποπίγξ,
 775 Ὀχθῶ ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρὸν ποταμόν·
 Τιο πὸ πὸ πό.
 Διὰ δ' αἰθέριον νέφ' ἦλθε βοά·
 Πτήξε δὲ ποικίλα τε Φύλα θηράδ',
 Κύματ' ἅ τ' ἔσβεσε νήμε' αἰθέρι,
 780 Τοποτοτοτοτοτοτοτοτοτοπίγξ.
 Πᾶς δ' ἐπεκλύπινσ' Ὀλυμπ'·
 Εἶλε δὲ θάμβ' ἀνακτίας.
 Ὀλυμπιάδες δὲ μίλ' Χάριτες,
 Μῦσά τ' ἐπαλόλυξαν,
 785 Τιοποποπίγξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

- Χ**ΟΡ. Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, ἔδ' ἡδιον, ἢ Φῦσαί πτερά.
 Λύτ' ἔσ' ὑμῶν τ' θρατῶν εἴ πε ἦν ὑπόπτερον,
 Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τ' τραγαδάδ' ἤχθετο,
 Ἐκπετόμυρον ἂν ἔτ' ἠέρισεν ἐλθὼν οἴχεδα·
 790 Κᾶτ' ἂν ἐμπληθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέπιατο.
 Εἶτε Πατροκλείδης πε ὑμῶν τυγχάνη χεζήπων,
 Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάπον, ἀλλ' ἀνέπιατο,
 Κᾶποπαρδῶν, κᾶναπιδύσας, αὐθις αὐ κατέπιατο.
 Εἶτε μοιχθῶν πε ὑμῶν ἐστίν, ὅς πε τυγχάνη,
 795 Κᾶτ' ὄρα τ' ἄνδρα τ' γυωακίς οἱ Βυβλίπικα,
 Οὐτ' ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν περυγίσας ἀνέπιατο·
 Εἶτα βινήσας, ἐκείθει αὐθις αὐ καθίζετο.
 Ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 Ὡς Διίτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχον πτερά,
 800 Ἡρέθη Φύλαρχος, εἶθ' ἵπταρχ' εἶτ' ἐξ ἔδαδός
 Μεγάλα πρᾶτ' ἔκ'τι νυκτὶ ξυθὸς ἵπταλεκίβρων.

ΣΤΙ-

vf. 778. & 779. Πτήξε — φύλα θηράδ', κύματ' ἅ τ' ἔσβεσε] Virgilius Eclog. IV. — quorum stupescit carmine hinc, Et mutata suos requierunt flumina cursus.
 vf. 791. Πατροκλείδης] Ille Xispe dicebatur a χίσιαι, casare, ut notat Scholiastes, & Pollux V. 91.
 vf. 792. Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάπον] Pro ἔκ'τι ἂν ἐξίχθαι ἐς θοιμάπον. In Ecclesiast. vf. 348. ἴνα μὴ ἐχθί-

σαι, εἰς τὴν σιύραν. Proprie exsudar est exsudar; quia vero sudor in vestes emanat, metaphorice potest usurpari de eo, qui aliud quid in vestem excernit.
 vf. 799. & 800. Ὡς Διίτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχον &c. μεγάλα πτερά] Similis locus, in Ecclesiast. vf. 102. Ἀγγέλου γ' ἐν πόντῳ προέμει πύγων ἔχον κλίμα. καὶ τὸ πρόπτερον ἢ ἐτ' ἔτι γυῖα· τὸν δ' ὄρα πρᾶτ' ἔκ'τι μίγ' ἐν τῷ πύλῳ.

Alis concussis perstreperentes cecinerunt Apollinem,
Tiotiotiotinx,

775 In littore ad Hebrum fluvium.

Tio, tio, tio, tio.

Perque aetherea nubila transit clamor,
Omnisque ferarum populus stupefactus auscultavit,
Fluctusque composuit tranquilla serenitas.

780 Tototototototototinx.

Totus autem adsonuit Olympus,
Regesque Deos cepit admiratio:
Olympiades vero melos Gratiae,
Musaefque laete recinuerunt.

785 Tiotiotiotinx.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

CH. Nihil est melius, neque jucundius quam alas producere, atque avem esse.

Nam, ne longe abeam, e vobis si quis spectatoribus esset alatus,
Atque esuriens tragoedorum choris indignaretur,
Is evolaret, & domum profectus pranderet,

790 Deinde saturatus ad nos iterum revolaret:

Et si quis e vobis forte Patroclidis instar cacaturiret,
Non ille pallium contaminarit, sed alio avolaverit,
Crepituque ventris edito, & spiritu recepto, iterum devolaret:

Tum si quis vestrum adulter est, quisquis is sit,

795 Videatque maritum mulieris in gradibus senatoriis,

Iste itidem hinc a vobis, motis alis, subvolaret,

Et postquam peregisset, illinc rursus huc se referret.

Nonne igitur alatum esse quantivis est pretii?

Etenim Diitrephes, vimineas qui tantum habet alas,

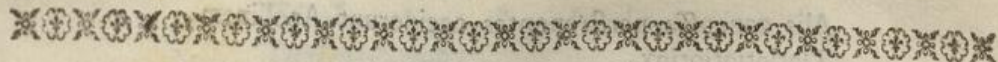
800 Creatus est tribus praefectus, & deinde Equitum magister; postea ex nullius
momenti homine

Magnus evasit & fortunatus; & nunc flavus est & ingens gallus gallinaceus.

V E R-

scelus. Vult autem Diitrephem notare tanquam *νόστι-
τος*, qui olim vimineis vasis texendis victum sibi quaer-
titavit; postea subito dives & potens evasit.
v. 800. *Ἐξ ἰδίου*] In Equitibus. v. 158. *ὁ τῶν πρῶ-
τόν, αὐτῶν δ' ὑπερμαχίας.* Ubi vide Notam, & ad Ec-
clesiaz. v. 144.

v. 801. *Μεγὰ ἀ πρῶτον*] Euripides in Iphigenia ad
Aulidem v. 346. *ἀνδρὶ δ' ἡ γυνὴν τὸν ἀγαθόν, πρῶτον
τὰ μεγὰ, τὸς ἀπὸς μεδίστῃς.* Non oportebat sibi
bonum, si magnus & fortunatus evasit, *μακρὰ ἰσχυρίσθαι.*
Ibid. *Ἐπίδῃ ὑπερμαχίας*] In Ranis v. 957. *τῶν ἑσθῶν
ὑπερμαχίας ἕσται τίς ἴσῃ βέβη.*

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ.

- ΠΕΙΣΘ. Ταυτί τοιαυτί· μὰ Δι' ἐγὼ μὲν ὄραγμα πῶ
 Γελοιότερον σὺν εἶδον ἔδειπάποτε.
 ΕΥΕΛΠ. Ἐπὶ τῷ γλαῦς; ΠΕΙΣΘ. Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ἀκνωπέροις.
 805 Οἶδ' ὦ μάλιτ' εἰκασ ἐπιεραιμύω;
 Ἐς θύπτελαιαν χλιῖ σὺν ἡγεραμύω.
 ΕΥΕΛΠ. Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἔποτεπλμύω.
 ΠΕΙΣΘ. Ταυτί μὲν ἠκασμεῖσα, χεῖ τ' Αἰχύλον;
 Τὰδ' ἐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πέροις
 810 ΕΠ. Ἄγε δὴ, πὶ ζῆν δραῖν; ΠΕΙΣΘ. Πρῶτον ὄνομα τῆ πόλῃ
 Θέσται πὲρ μέγα ἔκλειον. εἶτα τοῖς θεοῖς
 Θύσται μὲν τῶτο. ΕΠ. Ταῦτα κάμοι σινδοκεῖ.
 ΠΕΙΣΘ. Φέρ' ἴδω, πὶ δ' ἡμῖν ἔνομ' ἔσται τῆ πόλῃ;
 Βύλεσθε τὸ μέγα τῶτο τῆκ Λακεδαίμων,
 815 Σπάρτιν ὄνομα καλῶνδιν αὐτίω; ΕΠ. Ἡράκλεις.
 Σπάρτιν γ' ἂν θείμιω ἐγὼ τῆ μῆ πόλῃ;
 Οὐδ' ἂν χαμβύλιω πάνυ γε κειρίαν ἔχων;
 ΠΕΙΣΘ. Τί δὴτ' ὄνομ' αὐτῆ θησόμεσθ'; ΕΠ. Ἐνθάθει
 Ἐκ τ' κηφελῶν ἔτ' μετῶρων χρεῖαν.
 820 ΠΕΙΣΘ. Χαῦνόν πὲρ πάνυ βύλῃ Νεφελοκοκκυρία.
 ΕΠ. Ἰβ', ἰβ'.
 Καλόν γ' ἀπχιῶς ἔμ' ἐγ' εὔρες τῶνομα.
 Ἄρ' ἐστὶν αὐτῆ γ' ἡ Νεφελοκοκκυρία,
 Ἴνα ἔτ' Θεαγένεος τὰ πολλὰ ζήματα,
 Τὰ τ' Αἰχίνο γ' ἄπαντα; ΠΕΙΣΘ. Καὶ λαῖσοι μὲν, ἔ
 825 Τὸ φλέγχεος πεδίον, ἴν' οἱ θεοὶ τὰς Γηγενοῖς
 Ἄλαζονδρομένοι κατ' ὑπερηκότισσαν.

ΕΠ.

vf. 802. Ταυτί τοιαυτί] Est exclamantis oratio eliptica; sic in Acharn. vf. 815. ταῦτα δὴ. Egreduuntur autem nunc priores illi duo, alati; postquam nimirum gustarunt intus illam radicem, de qua supra vf. 655. ἔστι γὰρ τὸ μέλι, ἃ διατραχόντ' ἴσισθον ἐπιεραιμύω.
 vf. 806. Εἰς ὑπὲρ χλιῖ σὺν ἡγεραμύω] Contrarium εἰς κάλλω. Aeneas Sophista Epitola 25. μὲν ταυτὴν πᾶσι θείμιαν ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφω τὴν Ἑλένην εἰς κάλλω γράφω, τὸς κινεῖται ἰπιδάθωτο. Ne faciamus, tamquam si aliquis pistor Helenam eleganter pingens capitis obliuiscatur.
 vf. 807. Σκάφιον ἀποτιτὸ μύω] In Thesmophor. vf. 803. σκάφιον ἀποτιτὸ μύω.

vf. 809. Τὰδ' ἐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ] Haec sunt verba Aeschyli, cuius locum plenius adducit Scholiastes: Ὡς δ' ἐστὶ μὲθων τῶν Λιβυτικῶν λόγω, Πληγὴν ἀπρῶτον τῶν αἰσίων, εἰπὴν ἰδόντα μηχανῶν πημάτων. Τὰδ' ἐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πέροις Ἀλισκομῆσα. Ut perhibent fabulae Libyicae, Sagitta percussam aquilam dixisse, conspiciatam pennae artificium: Sic non ab alienis, sed a propriis alii Capimur: nempe quia sagittae pennas habebant aquilarum. Observandum, fabulam Libyiticam eum dixisse, quae est Aesopica; omnes enim fabulae dicuntur Aesopicae, quae illius fabulis sunt similes. Ceterum de hoc Proverbio, nam dictum illud in Proverbium abiit, videri potest Casaub. ad Athen.

VERSUS JAMBICI.

PISTH. Haecine sunt ejusmodi! ita me Jupiter amet, haud ego rem
Magis ridiculam vidi unquam.

EUELP. Quid rides? **PISTH.** Tuas pinnas:

805 Scinne cui alatus maxime sis adsimilis?

Rudibus lineis anferi depicto.

EUELP. Tu autem merulae caput in orbem deplumatae.

PISTH. Istitis quidem assimulati sumus, secundum Aeschylum,

Idque non ab alienis, sed a nostris ipsorum alis.

810 **EP.** Age jam nunc, quid faciendum? **PISTH.** Primum nomen urbi

Imponendum est aliquod magnum atque illustre: deinde Diis

Sacra facienda. **EP.** Id mihi sic quoque videtur.

PISTH. Age videam, quid nobis nominis erit istī urbi?

Vultisne conspicuo illo & a Lacedaemone sumto

815 Spartaē nomine vocemus ipsam? **EP.** Hercules!

Spartam nomen ut ego imponam urbi meae?

Ne grabato quidem sparteos funiculos, si alterius generis funes habeam.

PISTH. Quodnam igitur illi nomen imponemus? **EP.** Inde desumptum

Ex nubibus & coelestibus regionibus.

20 **PISTH.** Amplum aliquod scilicet (& valde sonorum) nomen expetis, Nubucuculiam.

EP. Io, io: pulchrum revera & magnificentum invenisti nomen:

Numquid haec est illa Nubicuculia,

Ubi illae Theagenis multae sunt opes,

Et Aeschinis omnes? **PISTH.** Optimum quidem est, ut hanc eam esse dicas, aut

825 Campum Phlegraeum, ubi Diī terrigenas Gigantes

Jaetabundi superarunt.

EP.

Athen. X. c. 12.

vf. 817. *Οὐδ' ἂν Χαμῶν*] Omnino Χαμῶν scribendum, cum Cl. Kusterō, qui hanc genuinam lectionem solidis argumentis asseruit. Viderat hoc etiam Cl. Hemsterhusius, ut ex versione ejus apparet, quae optime exprimit verum sensum istorum verborum.

vf. 823. *Ἴνα τὰ Θεαγένεος τὰ πολλὰ χρέματα*] Quas Theagenes jaetaret opes, dicit esse in urbe, quae est in aëre aedificata, id est, nullibi eas esse. Infra vf. 1127. ubi de vastitate murorum hujus urbis; coniungit eum cum simili jaetatore: *ὄσθ' ὑπερῶν μὲν Προξείδης ὁ Κομπασίδης, καὶ Θεαγένεος &c.*

vf. 824. *Αἰσχίνης*] Ille etiam volebat dives videri,

& semper in ore habebat opes, quas non habebat domi; in Vesps. vf. 1235. *μὰ τὸ πᾶν Αἰσχίνης ὁ Σέλλης διέξεται, ἀλλ' σοφὸς καὶ μεσοκὸς κατ' ἄστυ χρέματα.*

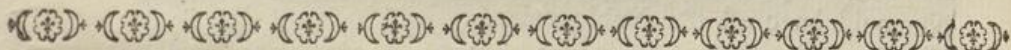
vf. 824. & 825. *Ἢ τὸ Φλέγρας πεδῖον*] *Aut campum Phlegraeum*, dicemus esse illum locum, ubi sunt istorum opes, aut urbem illam Aetheriam; quia haec non est: Phlegraeus autem campus & res quae ibi dicuntur contigisse, sunt inanes Poëtarum fabulae.

vf. 825. *Τὸς Ἰνυαίης*] Vide ad Nubes vf. 851.

vf. 826. *Καθ' ὑπερῶν ὄντων*] Sic omnes Edd. pristinæ: *nupera, καθ' ὑπερῶν ὄντων*. Scholia: *Ἴδον ἡγῶν, κατὰ τοὺς μύθους, φησὶ, τὴν ἀναζωοποιήσαν ὑπερῶν αὐτῶν*. Cum dicendum fuisset: *Bello eos superarunt*, dicit: *jaetantia eos superarunt*.

B b b b

- ΕΠ. Διπαρόν τὸ ζῆμα δὲ πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
 Πολιῦχ[⊙] ἔτα; τῷ ξανῷδν τὸ πέπλον;
 ΠΕΙΣΘ. Τί δ' ὄκ' Ἀθυναίων ἑῷδν Πολιάδα;
 830 ΕΠ. Καὶ πῶς ἂν ἐπὶ γένοιτ' ἂν εὐταλί[⊙] πόλις,
 Ὅπε θεὸς γυνὴ γερνῆα, πανοπλίαν
 Ἔσκη' ἔχουσα, Κλειθέης δὲ κερκίδα;
 ΠΕΙΣΘ. Τίς δ' ἂν καθέξῃ δὲ πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 ΕΠ. Ὅρως ἀφ' ἡμῶν ἔ γένος ἔ Περσικῆ,
 835 Ὅσῳ λέγε) δεινότατ[⊙] εἶναι πανταχῶ
 Ἄρεως νεοτῆός. ΠΕΙΣΘ. Ὡ νεοτῆ δέσποτα.
 ΕΠ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ὄπιτίδει[⊙] οἰκεῖν ὄπι πετρῶν.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄγε νῦν σὺ μὲ βιάδιζε πρὸς τὸ ἄερα,
 Καὶ τοῖσι τειχίζουσι πῶδα φασκόντ',
 840 Χάλικας πῶδα φέρῃ, πηλὸν ἄπιδυς ὄργασον,
 Λεχάνω ἀνένευγε, κατὰ πρὸς ἄπιδ τὸ κλίμακ[⊙],
 Φύλακας κατὰ φησαι, τὸ πῦρ ἐγκρυπὶ αἰί,
 Κωδωνοφορῶν ἀείτρεχε, καὶ καθῆδ' ἐμεί,
 Κήρυκα δὲ πέμψον, τὸ μὲ εἰς θεὸς ἄνω,
 845 Ἐπερον δ' ἀνάθει αὐτὸ παρ' ἀνθρώπου καί πο,
 Καί κειθεν αὐτίς παρ' ἐμέ. ΕΠ. Σὺ δὲ γ' αὐτῶ μένων
 Οἴμωζε παρ' ἐμ'. ΠΕΙΣΘ. Ἴδ', ὦ γὰρ δ', οἱ πέμπω σ' ἐγώ.
 Οὐδὲν γὰρ ἀνθ' σὺ πῶνδ', ἀ λέγω, πεπράξῃ.)
 Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 850 Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 Παῖ, παῖ· τὸ καινὸν αἵρεσθε, καὶ τὸ χέρινα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ΄.

ΧΟΡ. Ὁμορρόθῃ, σιωθῆλω,
 Συμπαραίνεσσαι ἔχω,
 Προσῶδια μεγάλα

Σεμνῶ

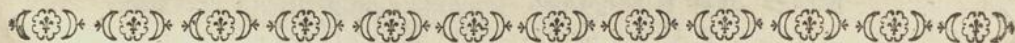
vf. 828. Πολιῦχ[⊙]] In Equibus vf. 577. ὦ πολῖχ[⊙]
 Πωλλιάς.

Ibid. Τῷ ξανῷδν τὸν πέπλον] Scholia: τῷ Ἀθηνᾶ Πο-
 λιιάδῃ ὄκ' ἀπιδ[⊙] ἰζήντο πομπήν[⊙], ἂν ἀνέπερον ἐν τῇ
 πομπῇ τῶν Παναθηναίων. Minervae urbis Praefidi pepulum
 fiebat variegatum, quod spectandum gestabatur in Pompa
 Panathenaeorum. Pro Panathenaeorum in editionibus est Ἀθη-
 ναίων minus recte. De isto Peplo Euripides in Hecu-

ba vf. 466. ἡ Παλλάδ[⊙] ἐν πόλει τῆς καλλιθέου Ἀθηνῶν,
 ἐν κροῖω πέπλῳ ζεύξουσι ἄρματι πόλις, ἐν δαιδαλίσει
 πομπήν[⊙] ἀθηναίωσι πόλις. Aut Palladis in urbe pul-
 chrum currum habentis Minervae, in croceo peplo pingendo
 jungam currui equos, artificiosis variegans croco - flore - de-
 coris tapetibus?

vf. 832. Κλισθίως] Iste in Thesmophoriaz. vf. 583.
 Introducitur haec dicens: φίλαι γυναῖκες ἐγγυαῖς τῆς ἐστέρης.
 vf. 833.

- ΕΡ. Splendida prorsus est haec urbs: quis vero Deus
Custos urbis erit? cuinam texemus peplum?
ΠΙΣΤΗ. Quidni Minervam sinamus praefidem esse urbis?
830 ΕΡ. Atqui quomodo urbs esse possit bene morata,
Ubi Dea femina integram armaturam
Habet, Clisthenes autem radium textorium?
ΠΙΣΤΗ. Quis vero murum urbis Pelargicum obtinebit?
ΕΡ. Ales hinc ex nobis origine Persica,
835 Qui ubique dicitur acerrimus esse
Martis pullus. ΠΙΣΤΗ. O pulle domine:
ΕΡ. Quam vero idoneus erit ille Deus ad incolendas petras!
ΠΙΣΤΗ. Age jam, tu vade ad aërem,
Illisque, qui murum extruunt, ministeria praestato:
840 Lapides apporta, lutumque nudus macera,
Patellam fer sursum, de scala decide,
Custodes constitue, ignem absconde semper,
Cum tintinnabulo circumcursita, atque ibi dormi,
Praeconem mitte, alium ad Deos sursum,
835 Aliumque desuper ad homines deorsum,
Indeque rursus ad me. ΕΡ. Tu vero hic remanens
Per me licet plora. ΠΙΣΤΗ. I; ô bone, eo, quo te mitto:
Nihil enim eorum, quae dixi, sine te geretur.
Ego vero ut sacra peragam novis Diis,
850 Sacerdotem, qui pompam ducat, vocabo.
Heus puer, puer: canistrum tollite, & gutturnium.

STROPHE COLORUM VII.

CHOR. Sociam operam conjungo, consentio,
Adhortor,
Supplicationes magnificae

Et

vf. 833. Τις δ' ἂν καθίξῃ] Lego αὖ pro ἂν.
Ibid. Τὸ Πελαργικόν] Pro Πελαργικόν, nam usitatus
ita dicitur: murus Athenis a Pelasgis exstructus; allu-
dit autem ad πελαργός Ciconia.
vf. 834. Τὸ Περσικόν] Nempe gallus, supra vf. 708.
vf. 835. Ἄρως νοτίος] Nota est fabula de gallo ex
Metamorphosis Ovidii.
vf. 840. Ἄποδός] Ita recte omnes Edd. pristinae

quas vidi. Nupera διαδός.

vf. 843. Καθαινεροῦν περίτροχόν] Nempe ad exploran-
dos excubitores. infra vf. 1160. ἐροδύνας, καθαινερο-
μίτας, πανταχὴ φύλακαί καθεστῆκασιν.

vf. 847. Οἴμαζ' παρ' ἐμῆ.] Quia alter dicebat: κακί-
θεν αἰθίς παρ' ἐμῆ.

vf. 854. Προσδία] In Nubibus vf. 306. καὶ πρόσδης
μακίων ἱεράταται. ubi vide Notam.

855 Σειμὰ προσέειπε θεοῖσιν·
 Ἄμα δὲ προσέειπε χαίρειν ἔνεχε
 Πρέβατόν περ δύνει.
 Ἴτω, Ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ τῶν θεῶν.
 Σιωπάδεται δὲ Χαίρεις ἀδάει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΟΥ, ΙΕΡΕΥΣ.

- 860 ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι σὺ Φυσῶν. Ἠράκλεις, τῆς πείρας
 Τῆς; μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν ἰδῶν,
 Οὐπω κόρακ' εἶδον ἑμπεφορβιωμένον.
 ΕΠ. Ἰερεῦ, σὸν ἔργον, εἴθε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
 ΙΕΡ. Δράσω ταῖδ'· ἀλλὰ πῶς ἐνὶ τῷ καινῷ ἔχον;
 865 Εὐχεσθε τῇ Ἐπίᾳ τῇ ὀρθείῳ,
 Καὶ τῶ Ἰκλίῳ τῶ Ἐπέχῳ,
 Καὶ Ὀρῶσι Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπήσι,
 Πᾶσι καὶ πάσησι.
 ὦ. Σηθέραιε, χαῖρ' ἀναξ πελαργικέ.
 870 Καὶ Κύκῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ,
 Καὶ Λητοῖ Ὀρτυρομήτρα,
 Καὶ Ἀρτέμιδι Ἀχχλαυθίδι.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀχχλαυθίς Ἀρτεμῖς.
 ΙΕΡ. Καὶ Φρυγίῳ Σαβαζίῳ,
 875 Καὶ φρεθῶ, μεγάλη
 Μητεῖ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
 Δέσποινα Κυβέλη, φρεθὲ, μήτηρ Κλειοκείτης,
 Διδόται Νεφελοκοκκυγεῦσι

Ἰγεία

vf. 858. Πυθιάς βοά] Ex Scholiis: τὸ Πυθιον μίλον.
 ἴτω δὲ ἔργον τὸν Παιωνα.

vf. 859. Χαίρει] Scholia: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντι αὐτῷ
 καὶ εὐχαρίστας. Quasi ultro accedere sit solitus ad convitiola.
 Non enim apparere videtur accersitus, ut Sacerdos.
 Etiam in Pace vf. 951. ὡς ἂν Χαίρει ἡμᾶς ἴδῃ, πρόσσισι
 αἰδέσθων ἀλλοτῶν. Erat autem malus tibicen & citha-
 roedus

vf. 862. Κόρακ' ἑμπεφορβιωμένον] Scholia: ἴσως ὡς μέ-
 λαινα σκαίπει. ἴσως δὲ ὁ αὐλητὴς διακινῶσθαι εἰς κόρακα.
 φέρειν δὲ ἴσως τὸ περιβαλλόμενον τῶ σωματι τὸ αἰνυτὸν ἄνθος,
 ἢ μὴ σχιστὸν τὸ γαῖον αὐτῷ. Forte tanquam nigrum ri-
 det eum. Videtur forma avis indutus tibicen. φέρειν au-
 tem est corium, quod applicatur ori tibicinis, ne ejus la-
 bria rumpantur. Dicitur etiam φορέω. In Vespis vf. 579.
 καὶ αἰνυτὸς γὰρ δίκην νεκῶ, ταύτης μὲν ἐπίχημα, ἢ φορέω
 ταῖσι δικασταῖς ἔχοντες ἄλλοσ' ἀτίθει.

vf. 864. Πῶς ἐνὶ τῷ καινῷ ἔχον;] In Pace vf. 950.
 ubi etiam sacrificium est: τὸ καινὸν πέρισιον, ὁλὰς ἔχον,
 καὶ σίμμεν, καὶ μέγαλον.

vf. 865. Εὐχεσθε τῇ Ἐπίᾳ] Scholia: ἑμμέστω τῷ
 τῶν ἀνθρώπων ἔθῳ· καὶ γὰρ ἐστὶ ἀπὸ τῆς Ἐπίας ἀπάρε-
 σθαι ἐν ταῖς θυσίαις. ἑμμέστω δὲ τὰ ἐπιβητα τῶν θεῶν τοῖς ὀρ-
 θίοις. Imitatur ritus hominum; solebant enim primitias Ve-
 spis sive Lari immolare; (Hinc proverbium ὅτι Ἐπίας ἀρ-
 χέσθαι· quod occurrit in Vespis vf. 842. ὅτι Ἐπίας ἀρ-
 χέσθαι ἐπιτρίψω τινά) miscei autem epibeta Deorum
 cum Avibus

vf. 867. & seqq. Εὐχεσθε Ὀρῶσι Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πήσι] In invocandis Diis respectum habebant sexus,
 & locorum, ubi colabantur. In Thesmophor. vf. 338.
 εὐχεσθε τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς
 Πυθίοις καὶ ταῖς Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δελίοις καὶ ταῖς Δελιαί-
 σι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

vf. 869.

- 855 Et splendidae ut fiant Diis:
Praetereaue insuper ad persolvendas gratias
Ovis ut immoletur:
Eat, eat Pythii carminis clamor in honorem Dei,
Et concinat Chaeris cantilenam.

PISTHETAERUS, EPOPS, SACERDOS.

- 860 **P**ISTH. Desine tu inflare tibiam: ô Hercules, quid illud erat
Rei? ita me Jupiter bene juvet, ego multa quum viderim & admiranda,
Nondum haecenus corvum vidi capistratum.
EP. Sacerdos, hoc age; operare Diis novis.
SAC. Faciam hercle; sed ubi ille, qui canistrum tenet?
865 Veneramini Vestam avicularem,
Milviumque Larem,
Et Alites Olympios atque Olympias
Cunctos & cunctas:
O Accipiter, tutela Sunii, salve Rex Pelargice:
870 Cynumque Pythium & Delium,
Latonamque coturnicem ingentem,
Et Dianam Acalanthidem.
PISTH. Non amplius Colaenis dicatur, sed Acalanthis Diana.
SAC. Et frigillam Sabaziam
875 Struthumque, magnam
Matrem Deum hominumque:
Cybebe domina, struthe, mater Cleocriti,
Da Nubicuculiae incolis

Sani-

vf. 869. Σωτήρας] Comp. ex Σωτήρ, quod est promontorium Atticae, & ἰσπᾶξ, accipiter. Alludit autem ad Σωτήρας: quod est epitheton Neptuni; in Equitibus vf. 556. ὁ δὲ δειχθὲν μισθῶν Σωτήρας, quem locum citavit Scholiastes.

Ibid. Πηλαργί] Πηλαργός, ciconia: Πηλαργός, mare: ex his permittis facit Avibus Neptunum deum maris.

vf. 870. Καὶ Κύνον Πυθίον καὶ Δελίον] Epitheta Apollinis tribuit Cygno, qui est Apollini sacer.

vf. 871. Καὶ Λατοὶ Ὀρτυγοειδέα] Latona in Ortygia, quae ἀπὸ τῶν ὄρτυγων, a coturnicibus, dicta est, peperit Apollinem & Dianam.

vf. 874. Φρυγίαν Σαβάζιον] Quasi dicit: Fringillas Barbarae; alludit enim ad vocem Phryx, ut supra vf. 764. ἢ δὲ τρυχίαις τις ἂν Φρυξ, φρυγίαις δὲ οὖν ἰσθᾶδ' ἴ- ται. Sabazius autem Barbarorum Deus. Vide ad Vespas vf. 9.

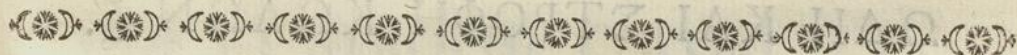
vf. 875. Καὶ Στρουθῶ] Intelligit Struthiocamelum, quae est avis maxima: si de hac loquerentur, ad distinctionem passeris, qui etiam στρουθός, addebant μεγίστην, ut ex Scholiaste apparet; quod etiam est Epitheton Deum Marris, Cybeles, sive Rheae.

vf. 877. Μῆτερ Κλεοκρίτου] Scholia: τὸ δὲ, Μήτηρ Κλεοκρίτου, παρ' Ἰπώνιαν ἐπιγράγειν, βεβλήμεναι αὐτὸν δια- βάλειν ὡς στρουθόποδα, ταῖσι, μεγαλύτερον. Praeter expeditionem subiunxit: μῆτερ Κλεοκρίτου: quia vult Cleocritum videre tanquam magnos pedes habentem.

vf. 878. & 879. Διδόμαι ὕληταιν καὶ σωτηρίαν] Haec fuit formula precum. Menander apud Athenaeum XIV. p. 650. in loco simili. δίδομαι σωτηρίαν, ὕληταιν, ἀγάθων πολλὰ, τῶν ἔστων τε ἢν ἀγαθῶν ὄντων πᾶσι: ταῦτ' ὠχόμεθα. Ua dent salutem, Sanitatem, bona multa, & eorum, quae nunc parva sunt, lactum ac comestum usum omnibus. Haec precamur.

B b b b 3

- Sanitatem & salutem,
 880 Iphis, fociisque Chiis.
 ΠΙΣΤΗ. Chii sane me delectant ubique adjuncti.
 ΣΑC. Heroesque & aves, Heroumque natos,
 Et Porphyrionem, & Pelicanum,
 Et Pelecinum, Phlexidemque,
 885 Tetracem, pavonem,
 Eleam, Bascam,
 Elafam, ardeam,
 Falconem, ficedulam,
 Et parum.
 890 ΠΙΣΤΗ. Desine; in malam rem: desine clamare, iou, iou.
 Ad qualem enim, miserrime, victimam vocas
 Nisos & vultures? nonne vides
 Milvium unum illud omne abripere posse?
 Aufer te hinc tuasque infulas:
 895 Ipse enim ego iis sacrificabo solus.
 ΣΑC. Ergo itaque rursus tibi
 Me oportet alterum carmen,
 Ad gutturnium, pium
 Sanctumque accinere, & invocare
 900 Deos, unum aliquem solummodo, si modo
 Satis habebitis cibi.
 Has enim, quae adsunt, victimas, nihil aliud esse dicas, quam
 Barbam & cornua.

P I S T H E T A E R U S . P O E T A .

- 905 **P**ISTH. Sacra facientes veneremur volucres Deos.
 ΠΟΕΤ. Nubicuculiam illam fortunatam
 Celebra, Musa,

Tuis

commemoratur: Τελία &c. quae ibi hodie minus recte leguntur. Nollem tamen pro ave accipere vocem Τελία. Fuit enim Heliuo quidam Teleas, quem nunc inter aves numerat; quia crebro inter aves conspicitur, nempe in foro, quoties iret opsonatum; hinc etiam in Pace vs. 1005. cum de Avibus & anguillis venum ferendis dixisset, subiungit: καὶ περὶ ταύτας ἡμῶν ἀβήρας ἐφανεύτας τρεβάζεσθαι Μαρύχου, Τελία, Γλαυκίτη, καὶ

ἄλλοις ἰσθμίοις πολλοῖς. Simili fere ratione Glauetem istum, quem hic cum Telea conjungebat, vocat Cetum in Thesmoph. vs. 1062. καὶ τὴν ἑσπέρην Γλαυκίτην πρόκιμας. vs. 893. Τερόν γ'] Ita Edd. pristinae; cum γs. vs. 905. ΠΟΙ.] Interuenit Poëta carmina quaedam istis oblaturus in laudem novae urbis, ut aliquid munusculi auferat. Est autem Dithyrambicus, & utitur Dorica dialecto.

Τραῖς ὅι ὕμνων ᾠδαῖς.

ΠΕΙΣΘ. Τυτί π' τὸ φράγμα; ποδαπὸς, εἶπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙ. Ἐγὼ μελιγλώσων ἐπέων ἰεὺς αἰοδᾶν,

910 Μυσσῶν θεράπων

Ὀτρηρὸς, χ' ἢ τ' Ὀμηρον.

ΠΕΙΣΘ. Ἐπειτα δὴτα δῦλα ἄν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμεν οἱ διδάσκαλοι

Μυσσῶν θεράποντες

915 Ὀτρηροί, χ' ἢ τ' Ὀμηρον.

ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἐπὶς ὀτρηρὸν χ' τὸ ληθάειον ἔχεις.

Ἄταρ, ὦ ποιητᾶ, χ' τί δεῦρ' ἀνεφάρης;

ΠΟΙ. Μέλη πεποιήκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας

Τὰς ὑμετέρας, κίκλια τέ πολλὰ, χ' κελά,

920 Καὶ παρθενεία, χ' χ' τὰ Σιμωνίδα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Δ.

ΠΕΙΣΘ. Ταυτί σὺ πότε ἐποίησας, ἄπο ποῖου χροῖου;

ΠΟΙ. Πάλαυ πάλαυ δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀρῆ θύω τ' δεκάτιω ταύτης ἐγὼ;

Καὶ τῆνομ' ὡσαυτ' παιδίω νυῦ δὴ θέμιω.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

925 ΠΟΙ. Ἀλλὰ πῆ ἀχεῖα Μυσσῶν Φάλης,

Ὅϊα φρ' ἴππων ἀμαρυγᾶ.

Σὺ δ', ὦ πατέρ' κλίτορ' Αἴτνας,

Ζαθεων

vf. 909. Μελιγλώσων ἐπέων ἰεὺς αἰοδᾶν] Bacchylides apud Stobaeum: τίκλι δὲ τι θγατοῖσιν ἰρήν μεγάλη· σπᾶτον καὶ μελιγλώσων αἰοδᾶν ἀνθρα. Parit enim pax mortalibus magna: Dicitis & suavidiorum carminum flores. Aeschylus in Prometheus vf. 172. καὶ τοι μ' ἐ μελιγλώσσοις παθεῖς ἱπποδαῖσι θιάζῃ. Nec tamen me mellifluis Sudaec incantationibus demulcebit.

vf. 912. Ἐπειτα δὴτα] Euripides in Alceste vf. 218. τί ρός; ἔπειτα δὴτα μ' ἰκνήζετε; Quid ais? & tamen me hisperio exceperitis? Idem in Hecuba vf. 623. εἴτα δὴτ' ὀγκύματα; & tamen tumescimus?

vf. 914. Μυσσῶν θεράποντες ὀτρηροὶ κατὰ τὸν Ὀμηρον] Scholia: ἱπποδᾶ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θρακῶντων λέγεται. ἱππο-

στυο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τῷ Ὀμήρῳ εἶναι, ἐν ᾧ εἶπεται, Μυσσῶν θεράπων καὶ κηδὶκα Ἀπόλλωνος. Propterea dicit ὀτρηροί, quia de serois usurpatur illa vox. Credebatur autem Homeri poema esse Margites etiam, in quo dictum est: Μυσσῶν &c. ad quem locum Comicus respexit.

vf. 916. Ἀφάρων] Editio Farrei Ἀφάρων. Vide supra vf. 717.

vf. 917. Κατὰ τί δεῦρ'] In Nuoibus vf. 238. ἄλθεις δὲ κατὰ τί;

Ibid. Ἀνεφάρης] Ita recte Edd. pristinae; non ἀν ἐφάρης.

Ibid. Ἀνεφάρης] Sensum verbi bene exprimit verbum. Sic Demosthenes contra Midiam: ἀλλὰ δεῖναι τῆς ἰσίου,

Tuis hymnorum cantibus.

PISTH. Quid hoc rei? cujas es & quis, dic mihi?

POET. Is ego sum, qui mellifluorum carminum fundo cantus,

910 Musarum famulus

Expeditus, secundum Homerum.

PISTH. Ergone servus cum sis comam alis?

POET. Non ita est; verum omnes fumus nos poëtae

Musarum ministri

915 Strenui, secundum Homerum.

PISTH. Haud inepte lacerum habes amiculum aestivum.

Sed, o Poëta, quae te res huc periturum adegit?

POET. Carmina confeci in Nubicuculiam

Vestram, & cyclica multa atque elegantia,

920 Et virginalia, nec non ejusmodi, qualia sunt Simonidae.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Ista quando tu pepigisti, & a quo tempore?

POET. Jamdudum equidem, jamdudum hanc urbem concelebro.

PISTH. Nonne ego tantum quod hujus urbis nominalia hostia sum auspiciatus?

Nomenque tanquam puerulo nunc primum imposui.

ODE ET STROPHE COLORUM VII.

925 POET. Sed est celerrima Musarum fama,

Qualis equorum trepida velocitas.

Tu vero pater, Aetnae conditor,

Divi-

ἴστω, ὃ ἀνδρῶν Ἀθηναίων, φθισσοῦμαι πρὸς τὴν πλυσίαν, καὶ παρῖναι. Sed sunt ejusmodi, qui libentissime ad divites male modo accedunt, illisque adsunt. Sic ἐκδοχῆς apud nostrum in Pace vl. 72. quae loca citavit Bifetus. Sic etiam προσδοχῆς in Ecclesiāz. vl. 248.

vl. 921. Σὺ πῶτ'] Omnes quas vidi Edd. σὺ ποτ' male.

vl. 923. Οὐκ ἀρτι δέω τὴν δεκάτην ταύτης ἡμέρας;] Nonne nunc primum decimo die hujus urbis sacrifico? Quasi de infante nuper nato. Solebant enim decimo die a natali sacrificare; Euripides in Electra vl. 1124. Ἡ κούρε, εἴμαι, τῶν ἡμῶν λοχυμάτων. Τέταν ὑπὲρ μου δέωσι. ἔ γάρ σὺ εἶδ' ἡμέραν, δεκάτην σὺν ἡμῶν παιδῶν, ὡς νομίζεται. ἀνείπισσι, opinor, meum puerperium: propterea meo nomine

tu sacrificato, ego enim nescio, quomodo ritus recepti sese habeant, decima Pueri Luna. Vide Nostrum supra vl. 495. & Notam seq.

vl. 924. Καὶ τῆσσι ὡσπερ παιδίῳ τὴν δὴ ἡμέραν] Decima Luna sive decimo die aetatis nomen imponebatur infantibus: Demosthenes adversus Boeotum: ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ἡμέρην τῶσιν τῆσσι τῶσιν ἡμέρῃσιν. Quin etiam, cum decimum aetatis meae diem celebraret, hoc mihi imposuit nomen.

vl. 925. Ὡσαύτως Μουσῶν φάτις] Sophocles in Ajace vl. 1020. Ἐσαυ γὰρ σε λέξει, ὡς δὴ τὴν δὴ δὴ δὴ Ἀχαιοὺς πάντας. Nam fama de te velox tanquam Dei alicujus vox, Perovast Achivorum omnem exercitum.

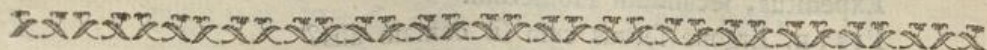
C e c c c

Ζαθίων ἱερῶν ὁμῶνυμε,

Δὸς ἐμῖν, ὅ, π ᾠρ

930 Τεῶ̄ καρφαλῆ̄ θέλης

Πρόφρων δόμῳ ἐμῖν, τείν.

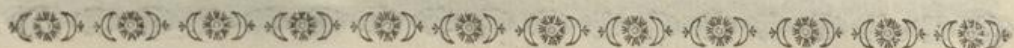
ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

ΠΕΙΣΘ. Τετὶ παρέξ τὸ χακὸν ἡμῖν παράγματι,
 εἰ μὴ π τέτω δότις ἀποθιζόμεθα.

Οὐτῷ, σὲ μὲν τοι σπολάδα ἢ χιτῶν' ἔχεις,

935 Ἀπόδου, ἢ δὸς τῶ̄ πικτῆ̄ τῶ̄ σοφῶ̄.

Ἐχε τίω̄ σπολάδα· πάντως δέ μοι ρίγαν δοκεῖς.

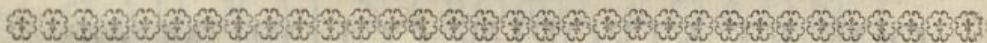
ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ δ'.

ΠΟΙ. Τόδε μὲν ἴσῃ ἀέκβοι φίλα
 Μῦσα τόδε δᾶρον δέχε[ι].

Τὸ δὲ πᾶ̄ φρενὶ μάθε

940 Πινδαρεῖον ἔπ[ο].

ΠΕΙΣΘ. Ἄθροπῷ ἡμῶν ἴσῃ ἀπαλαχθήσε[ι].

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ε'.

ΠΟΙ. Νομάδεσι γῶ̄ σᾶ Σκίθους
 Ἄλᾶ̄ Στράτων,

ἴος.

vf. 927. ἢ πᾶτερ κίσερ Αἴνας Ζαθίων ἱερῶν ὁμῶνυμε]
 Itā compellat conditorem urbis hujus aëriae, ut Pin-
 darus Hieronem Syracusanum Aetnae urbis condito-
 rem; verba Pindari citat Scholiastes: Ἐθες ὅ, τι λέ-
 γω, Ζαθίων ἱερῶν ὁμῶνυμε πᾶτερ, κίσερ Αἴνας. Percipit
 quid dicam &c. Rite autem istud principium totius car-
 minis, ut testatur Scholiastes Pindari ad Pythiorum H.
 ἴσῃεν ὅτι τὸν ἱπτικὸν ἐπὶ μὲν σὺντάξας ὁ Πινδαρῶ. ἐκ
 ἀπρεπῆ συντάξεως αὐτῶν προῖκα ὑπόγραμμα, ἢ ἀρχή. Σίνε
 ὅ, τι λέγω Ζαθίων ἱερῶν ὁμῶνυμε. Sciendum, quod cum
 Epinicion pro mercede composuisset Pindarus, insuper con-

scripsit ei gratis Hyporchema, cujus principium Σίνε &c.
 Vide & Notam sequentem & in contextu vf. 945.

vf. 928. Ὁμῶνυμε] In locis modo citatis legebatur
 ἱπτικῶνυμε. sed apud Scholiastem Pindari ad Nemeorum,
 VII. ubi etiam citatur hic locus Pindari, legitur iti-
 dem ἱμῶνυμε. Sunt autem eadem literae ἱερῶν & ἱερῶν.

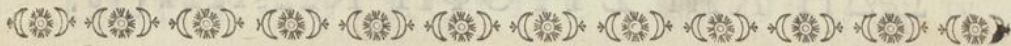
vf. 931. Ἐμῖν τείν] Scholia: γρηναίει τῶν διθυραμβο-
 ποιῶν τὸν συνήθῃ τοῖς ταύτοις δαιμονί. καὶ μάλιστα τὸν
 Πινδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰθήραις τὸ, ἐμῖν. Rites
 perpetuum Dithyrambicorum Dorismum in vocibus Ἐμῖν &
 τείν maxime Pindari, qui in petitionibus semper dicitur.

Divinorum sacrorum cognominis,
Largire mihi, quodcumque
930 Propitio capitis nutu velis
Libens mihi praebere.

SYSTEMA VERSUUM V.

PISTH. Illud nobis malum hominis faceffet negotia,
Nisi quid illi dantes effugiamus.
Heus tu, qui sagum habes & tunicam,
935 Exue illud, & da poëtae sapienti.
En tibi sagum; prorsus enim mihi frigere videris.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM IV.

POET. Non invita quidem amica
Musa hocce donum accipit:
Tu vero animo tuo percipe
940 Pindari versus.
PISTH. Importunus ille a nobis non discedet.

ODE ET STROPHE ALIA COLORUM V.

POET. Nomades enim inter Scythas
Palatur Straton,

Qui

vl. 933. Et pñ — ἀποκρίματα] Nisi nosmet liberaverimus ab illo; ita infra vl. 955. πλουζα τραταζι τὰ κροτάφ' liberatus sum ab istis tam frigidis.
vl. 932. Νομάδες γὰρ ἐν Σκυθίαις] Scholiastes: καὶ ταῦτα παρα τὴ ἐν Πινδαρῷ. ἔχει δὲ ἄρα. Νομάδες γὰρ ἐν Σκυθίαις ἀλάτοι Στρατόν, ὃς ἀμαζονόπυρον εἶνος ἢ πικρῶτος ἀλάτοι δ' ἔλα. λαβὼν δὲ κροτάφους παρ' Ἰπσοῦ, ἔπειτα αὐτοῦ καὶ ἀμαζόνων. Haec etiam ex Pindariis carminibus, quorum sensus: Nomades enim inter Scythas palatur Straton, qui domum non possidet currui impostam, & inglorius proficiscitur. (Haecenus Pindarus) Qui, cum mulos accepisset

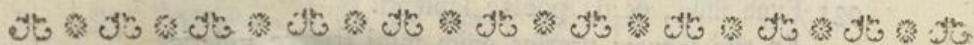
ab Hierone, petit etiam currum. Non descripti haec omnia, ita ut hodie impressa leguntur; sed ut emendanda puto; leguntur autem ista sic: ἀλάτοι ἔλα τῶν δὲ λαβὼν κροτάφους παρ' Ἰπσοῦ καὶ ἔπειτα αὐτοῦ καὶ ἀμαζόνων. Dicit autem Pindarus Stratonem quidem errare in Scythia; sed non habere currum, cui domus sit inaedificata, ut ceteri habent Scythiae. Aeschylus in Prometheus vl. 768. Σκυθῶν δ' ἀλάτοι νομάδες, οἱ πικρῶτος εἶνος ἀμαζόνων κροτάφους ἐν κροτάφους ἔχεις. Percontes ad Scythas Nomades, qui casus plexas incolunt sublimes in vehiculis rotas aptas habentibus. Ubi videri potest Stanlej.
C e c c c a

Ὅς ὑφαιποδίητον ἔδιϑ' ἔπέπα).
 945 Ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἀνθ' ἡτῶν.
 Συῖες ὅ, πὶ λέγω.

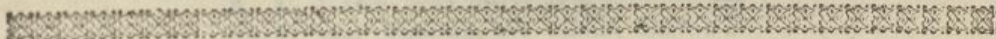
ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ.

ΠΕΙΣΘ. Ζυνήμ', ὅτι βύβλι τ' ἡτανίσκον λαβείν.
 Ἀπόδυθι· δει γδ τ' πικητιῶ ὠφελείν.
 Ἀπελθε τυτονὶ λαβῶν. ΠΟΙ. Ἀπέρχμαι,
 950 Κῆς τ' πύλιν γ' ἔλθων ποιήσω δὴ ταδί.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ δ.

Κλίσον, ὃ χυσοθήροσε, τὰν
 Τρομεράν, κρυεράν
 Νιφοβόλα πεδία, πολίσπορα
 Τ' ἤλυθον ἀλαλάν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

955 ΠΕΙΣΘ. Νῆ τ' Δί' ἀλλὰ γδ πέφθλα ταυταγί
 Τὰ κρυερά, τοιδί τ' ἡτανίσκον λαβῶν.
 Τῆτι μὰ Δί' ἐγὼ τὸ χακὶν ἔδέποτ' ἤλπισα
 Οὔτω ταχέως τυτον πεπύσθη τ' πύλιν.
 Αὐθις σὺ περὶ γὰρ λαβῶν τ' χερνίβα.

ΙΕΡΕΥΣ, ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

960 ΙΕΡ. Εὐφημία ἔγω· ΧΡ. Μὴ κατάρξῃ ἔπράγη.
 ΠΕΙΣΘ. Σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. Ὅς πῆς; χρησιμολόγος. ΠΕΙΣΘ. Οἷ-
 μωζέ νυν. ΧΡ.

vf. 946. Ζυῖε δ', τι λέγω] Intellige quid dicam. Prin-
 cipium carminis Pindarici in Hieronem. Vide supra
 ad vf. 927.

vf. 952. Κρυεράν] Subaudi πόλιν. dicit autem frigi-
 dam, quia in aëre est aedificata, unde nives cadunt.
 vf. 954. Ἀλαλάν.] Infra vf. 1761. ἀλαλαί παίων.

Qui textam vestem non possidet:

945 Indecorum enim venit sagum sine tunica.

Intellige, quid dicam.

SYSTEMA VERSUUM IV.

PISTH. Intelligo, quid velis; tuniculam nimirum accipere:

Exue tu; hoc enim in poetam beneficium est conferendum:

Ea itaque accepta abi. ΠΟΙΗΤ. Abeo,

950 Atque hinc digressus in urbem vestram haecce componam.

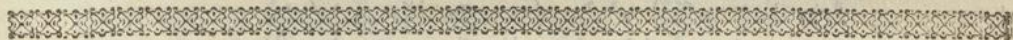
ODE ET STROPHE COLORUM IV.

Concelebra, ô Apollo, in aureo folio conspiciende,

Tremulam hanc & frigidam urbem.

In campos nive conspersos fertilesque

Veni: Alalan.

SYSTEMA VERSUUM V.

955 **P**ISTH. Utique profecto effugi ista

Frigida carmina, accepta hac tunica.

Hocce sane malum equidem nunquam sperassem,

Ut ille tam cito quicquam inaudiret de urbe nostra.

Rursus tu circumi accepto gutturnio.

SACERDOS, VATES, PISTHETAERUS.

960 **S**AC. Favete linguis. VAT. Ab hirco immolando abstineas.

PISTH. Tu vero quis es? VAT. Quis sim? fatidicus. **P**ISTH. Itaque

nunc plora.

VAT.

vf. 955. Πίστη, α] Supra vf. 933.

vf. 956. Τὴν χιτῶνιστικὴν] Poëtae tunicam, quam, ac-

cepta meliore, hic reliquit.

vf. 960. XP.] Vates intervenit, ut particeps fiat e-

pularum. Eadem de causa etiam in Pace vf. 1045.

vates interpellat sacrificantes.

C e e e e 2

- ΧΡ. ὦ δαίμονε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
 ὣς ἐπὶ Βάκιδ' ἔρημος ἀντικρυς λέγων
 Εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Κ' ἀπειρεῖ πᾶς
 965 Ταῦτ' οὐκ ἐχρησιμολόγεις σὺ, ἄρ' ἔμετ' ἢ πόλιν
 Τυῖδ' οἰκίσαι. ΧΡ. Τὸ θεῖον εἰσπόδιζέ με.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄμ' ἔδεν οἶον ἔστ' ἀκῆσαι ἤ ἐπῶν.
 ΧΡ. Ἄμ' ὅταν οἰκίσωσι λύκοι πολιὰν τε κορώναν
 Ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορινθῶν ἔ Σικυῶν.
 970 ΠΕΙΣΘ. Τί ἐν περὶ σφίσι δὴτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
 ΧΡ. Ἡ, ἴξαθ' ὁ Βάκισ τῶτο πρὸς τ' ἀέρα.
 Πρῶτον Παιδάρα θυσαυ λυκότετρα κελόν·
 Ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ φράσιτα περὶ σφίσι,
 Τὰ δόμον ἰμάποι καθαρόν, ἔ καὶ πῆδλα.
 975 ΠΕΙΣΘ. Ἔνεσι ἔ τὰ πῆδλα; ΧΡ. Λαβέ τὸ βυβλίον.
 Καὶ Φιάλιον δέναι ἔ σπλάγχχνων χερ' ὅπι πλῆσαι.
 ΠΕΙΣΘ. Καὶ σπλάγχχνα δίδοναι ἔνεσι; ΧΡ. Λαβέ τὸ βυβλίον.
 Κἄν μ', εἴσπαι κῆρε, ποιῆς ταῦτ', ὡς ὅπι πῆδλα,
 Αἰετὸς ἔ νεφέλῃσι γνήσαι. αἰ δέ κε μὴ δῶς,
 980 Οὐκ ἔσθ' ἔ τρυγῶν, ἔδ' αἰετὸς, ἔ ἀρυκολάπης.
 ΠΕΙΣΘ. Καὶ ταῦτ' ἔνεσι εἰταῦθα; ΧΡ. Λαβέ τὸ βυβλίον.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοι' ἔσθ' ὁ ἔρημος ταυτῷ,
 Ὅν ἐγὼ πρὸς τ' Ἀπόλλων' ἔξεγραψάμην.
 Αὐτὰρ ἐπιπύ ἀνθραπ' ἰὼν ἀκλῆτ' ἀλαζῶν
 985 Λυπηῖ θυόνας ἔ σπλάγχχνῶν βίβλιν ὅπιθυμῆ,
 Δὴ τότε λῆθ' ἔ τῆν αὐτὸν πλῆθυν τὸ μεταξὺ.
 ΧΡ. Οὐδὲν λέγειν οἰμῆ σέ. ΠΕΙΣΘ. Λαβέ τὸ βυβλίον.
 Καὶ Φείδω μῦθον, μῆδ' αἰετῶ ἐν νεφέλῃσι,
 Μῆτ' ἔν Λάμπων ἢ, μῆτ' ἔν ὁ μέγας Διοπέειθης.
 990 ΧΡ. Καὶ ταῦτ' ἔνεσι εἰταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Λαβέ τὸ βυβλίον.
 Οὐκ εἰ θυραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. Οἰμοὶ δειλαί.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἐν ἔτερωσε ἔρησιμολογίαις ἐν τρέχων;

Γ Ε Ω.

vf. 962. Τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. Euripides in Iphigenia ad Antidem vf. 850. ἀλλ' ἀμύλια δὲς αὐτὰ, καὶ φαύλως φέρε. Sed ne cures ista, ferasque leviter.
 vf. 969. Τὸ μεταξὺ Κορινθῶν καὶ Σικυῶν. Duo sunt ad quae alludit: primo urbs Ὀρναί, quae jacet inter Corinthum & Sicyonem, teste Lactantio ad Iliadem p. 220. lin. 19 ubi de urbibus loquitur, quae vocentur Ὀρναί. Sicut δὲ καὶ ἔτιρα, inquit, μεταξὺ Κορινθῶν καὶ Σικυῶν. Sunt autem similes voces Ὀρναί, aves, & Ὀρναί in qua similitudine ludebat supra vf. 400. Deinde etiam alludit ad Oraculum Aesopo datum; de quo Scholiastes: Αἰετὸς τὸ μὴ βλάπτειν γρομῖνα πρὶν πλῆθει, ἔ θεῖσι ἰσχυρῶς εἰς τὸ μῖσόν κίεται Κορινθῶν καὶ Σικυῶν. ἢ

εἰς τὸν γὰρ αὐτὴν ἢ χάρα. Aesopo Fabularum Scriptori oraculum consilienti de divitiis, Apollo dixit, ut in medio inter Corinthum & Sicyonem conderet urbem. Est enim illa regio fertilis. Scio aliter legi alibi oraculum illud; vide saltem Erasmus in Proverb. Utinam mihi contingant, quae inter Sicyonem & Corinthum.
 vf. 972. Παιδάρα. Scholia: τῆ γῆ ἐπιπύ πάντα κατὰ τὸ λῆθ' ἔνεσι. ἄρ' ἔ καὶ ζείδωρον, καὶ ἀπισιδάρα.
 vf. 975. Ἔνεσι καὶ τὰ πῆδλα. In Equibus vf. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεσι, ἔτιρα ἔνεσι.
 vf. 979. Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι. Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Equibus vf. 1060. Populi Persona dicit: ἀγατῆς ἔπος αὐτὸς

- VAT. O bone, res divinas ne contemptui habeas:
 Namque Bacidis quoddam est vaticinium, quod manifesto respicit
 Ad Nubicuculiam. PISTH. Quomodo ergo
 965 Ista non praemonuisti, priusquam ego hanc urbem
 Conderem? VAT. Divinum me impedivit numen.
 PISTH. Sed nihil est quin ista carmina audiamus.
 VAT. Quando incoluerint lupi canique cornices
 Eodem in loco Corinthum inter & Sicyonem.
 970 PISTH. Quid mihi vero cum Corinthiis est?
 VAT. Obscure per illud Bacis indicavit aërem.
 Primum Terrae faciendum est albi velleris ariete:
 Quique meorum primum venerit carminum interpres,
 Illi donanda vestis pura, & nova calceamenta.
 975 PISTH. Num & ibi de calceamentis scriptum est? VAT. Accipe libellum.
 Phialaque insuper est danda, & extis implenda manus.
 PISTH. Ibine & exta oportere dari scriptum est? VAT. Accipe libellum.
 Siquidem illa vero, divine juvenis, confeceris, uti praecipio,
 Aquila in nubibus eris: ni vero dederis.
 980 Neque turtur eris, neque aquila, nec picus.
 PISTH. Haecine itidem ibi insunt scripta? VAT. Accipe libellum.
 PISTH. Neutiquam igitur simile est huic responsum,
 Quod ego ex Apollinis oraculis descripsi.
 Cum homo invocatus venerit, atque ineptus ostentator,
 Et sacra facientibus incommodarit, extorumque fieri voluerit particeps,
 985 Tunc vero verberibus ipsi latera contundere oportet.
 VAT. Equidem te nugas dicere arbitror. PISTH. Accipe libellum.
 Nec parce quicquam, neque aquilæ in nubibus,
 Neque si vel Lampon fuerit, magnusve Diopithes.
 VAT. Et illa inibi sunt scripta? PISTH. Accipe libellum.
 990 Non foras abibis in malam rem? VAT. Vae mihi misero.
 PISTH. Non tu hinc te alio proripies oracula enarratum?

G E O-

αὐτὸς (τὸς χρησμὸς) ἀναγνώσει μοι, καὶ τὸν περὶ ἐμῶ
 κείνου, ὅτι ἐδοξαί, ὡς ἐν νεφέλαις αἰετὸς γινώσκουμαι. Ubi
 vide Notam.

vf. 983. Ὅτι ἐγὼ παρὰ τῆ Ἀπόλλωνος ἐξεγράμην] So-
 phocles in Trachiniis vf. 1165. μαντιὰ καὶ τὰ πάλαι
 ἐνέγραφα. ἢ. τὸν οὐρανὸν καὶ χαμαικαίων ἐγὼ Σαδίων ἐπέ-
 θεον ἀλλῶ, ἐξεγράμην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πολυγλώσσου
 δρυὸς. Oraculum novum veteri respondens, quod ego, cum
 in montanarum & bunt cubantium Sellarum Lucum fuisset
 ingressus, inscripsi tabulae, Accepit a Patri meo sacra
 & vocali quercu. Loquitur autem Hercules.

vf. 987. Ὅδὸν λέγειν οἰμαί ὦ] In Vespis vf. 75. ἀλλῶ
 αὐτὸν λέγει.

Ibid. λαβὲ τὸ βουκλίον] Ad vf. 975. & 977.

vf. 983. Αἰετὸς ἐν νεφέλαις] Id est: nec illi parce, qui
 oraculum illud de Aquila in Nubibus recitaverit; re-
 citabat autem iste supra vf. 983.

vf. 989. Λάμπων] Iste etiam erat Fatidicus, & a
 Comicis notabatur tanquam Heliuo, ut observat A-
 thenaeus VIII. p. 344. Noster supra vf. 522. dicebat
 eum jurare per anferem.

Ibid. Διόπιθου] Hunc tanquam Furem notat in E-
 quitibus vf. 1084. tanquam furentem in Vespis vf.
 379.

vf. 992. Ἐτίρωσθ χρησμοδογῆσις ἐλθόντων] In Achat-
 nensibus vf. 828. Ἐγὼ μὴ ἐτίρωσθαι ἀκούσαντας ἰδὼν.

ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ, ἢ ΜΕΤΩΝ. ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ΓΕΩΜ. Ἦκω παρ' ὑμᾶς. ΠΕΙΣΘ. Ἐπερον αὖ τετὶ κεκόν.
 Τί δ' αὖ σὺ δράσων; πῶς δ' ἰδέα βυλήμαλ' ἔ;
 995 Τίς ἢ ἴπνοια; πῶς ὁ κόθορον ἔ ὁδᾶ;
 ΓΕΩΜ. Γεωμετρήσαι βύλομα ἔ ἄερα
 Ἵμῶν, διελεῖν τε κατ' ἀγμάς. ΠΕΙΣΘ. Πρὸς τ' θεῶν,
 Σὺ δ' εἰ πῶς ἀνδρῶν; ΓΕΩΜ. Ὅς πῶς εἶμ' ἐγώ; Μέταν,
 Ὅν εἶδεν Ἑλλάς, χῶ Κολωνός. ΠΕΙΣΘ. Εἰπέ μοι,
 1000 Ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; ΓΕΩΜ. Κανόνες ἄερ' ἔ.
 Αὐτίχα γ' ἀῆς ἔστι τ' ἰδέαν ὄλ' ἔ
 Κατὰ πηγέα μάλιτα· πρῶτος ἐν ἐγῶ
 Τὸν κανόν' ἀνωθεν τετονὶ τ' χαμπύλον,
 Ἐιθεὶς ἀφ' ἐπὶ μανθάνεις; ΠΕΙΣΘ. Οὐ μαθήσῃω.
 1005 ΓΕΩΜ. Ὁρθῶ μετρήσω κανόνι, πρῶτος εἶς, ἵνα
 Ὁ κύκλ' ἔ γένηται σοι τετράγων' ἔ· κἂν μέσῳ
 Ἄγρεα· φέρωσα δ' ὥσιν εἰς αὐτῷ ὁδῷ
 Ὁρθῶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον. ὡσπερ δ' ἀτέρες
 Αὐτῶ κυκλοτερεῖς ὄντ' ἔ, ὀρθαὶ πανταχῇ
 1010 Ἀκτῖνες ἀπλάμπουσιν. ΠΕΙΣΘ. Ἀνθρώπων ἔ θαλῆς,
 Μέταν. ΓΕΩΜ. Τί ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Οἶδ' ὀπὴ φιλω σ' ἐγώ;
 Καί μοι γε πειθόμενον ἔ πωκίνη ἔ ὁδᾶ.
 ΓΕΩΜ. Τί δ' ἐπὶ δεινόν; ΠΕΙΣΘ. Ὄσπερ ἐ Λακεδαίμωνι,
 Ξειλατῶν, ἔ κενύλυταί πνευ
 1015 Πληγαὶ συχνῶ κατ' ἄστυ. ΓΕΩΜ. Μῶν φασιάζετε;
 ΠΕΙΣΘ. Μὰ τ' Δι' ἔ δῆτ'. ΓΕΩΜ. Ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙΣΘ. Ὁμοθυμαδὸν
 Σποδαῖν ἀπαντᾶς τῆς ἀλαζόνας δοκεῖ.
 ΓΕΩΜ. Ὑπάρχομι γ' ἂν γε νῆ Δι'. ΠΕΙΣΘ. Ὄς ὅκ οἶδ' ἄρ' εἰ
 φθαίης ἂν· ἐπίκειν) γ' ἐγγὺς αὐταῖι.
 1020 ΓΕΩΜ. Οἶμοι χακοδαίμων. ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλα;
 Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλαχῆ;

vf. 996. Γεωμετρήσαι] In Nubibus etiam vf. 202. Geometrarum artem ridet: τετὶ δὲ τί; alter: γεωμετρία· prior: τῆρ' ἂν τί ἐστι χρέσιμος;
 vf. 1002 Κατὰ πηγέα] In Nubibus vf. 95. εἰ τὸν ἄστυ ἐν λῆγοντες ἀπαπίθουσιν, ὡς ἐστὶ πηγῆς, καὶ ἐστὶ περὶ ἡμᾶς ἔτ' ἔ.

Ibid. Προθῆς] In Scholiis: τὰ δὲ ἔξω, φησὶ ὁ Σύμμαχος, ἀδιανοήτα· sequentia sunt obscura, ut dicit Symmachus.
 vf. 1008. Ἀσπίς] Ita Edd. Pristinæ; non ἀσπίς.
 vf. 1010. Ἀνθρώπων ἔ θαλῆς] Τί δῆτ' ἰκαίον τὸν, θαλῆς Σαυμάζορον; Nub. vf. 580.

vf. 1012

GEOMETRA, sive METON. PISTHETAERUS.

- GEOM. Ad vos venio. PISTH. Ecce aliud iterum hocce malum:
 Quam vero ob causam tu huc ades? quae consilii ratio?
 995 Quod institutum? quid ad hoc iter te tam magnifice cothurnatus accinxisti?
 GEOM. Dimetiri vobis aërem volo,
 Et in compita dirimere. PISTH. Per Deos quaeso,
 Quis tu homo es? GEOM. Quis ego sim? Meto,
 Quem Graecia vidit atque mirata est, & Colonus. PISTH. Dic, quaeso,
 1000 Quid illud vero rei habes? GEOM. Regulas aëris:
 Ut enim verbo dicam, totus aër forma
 Furno maxime consimilis est: ego igitur apposita
 Sursum hac ipsa curva regula,
 Impositoque circino; intelligisne? PISTH. Non sane.
 1005 GEOM. Recta dimetiar regula, admoto circino, ut
 Circulus existat tibi quadratus; inque medio
 Forum; eo autem ducant undique viae
 Rectae, ad ipsum illud medium; sicuti a sole,
 Ipsum coelum cum rotundum sit, recti quaquavorsum
 1010 Radii refulgent. PISTH. Heus homo Thaletis instar sapiens
 Meto. GEOM. Quid me vis? PISTH. Scinne, quam te amem?
 Atque mihi si obsequeris, hinc ocyus te move.
 GEOM. Quid enim est periculi? PISTH. Sicuti Lacedaembne,
 Peregrini hinc quidem expelluntur, & aliqui jam sunt ejecti;
 1015 Plagæque per urbem frequentes. GEOM. Num orta est inter vos seditio?
 PISTH. Non sane. GEOM. Sed quæ vero? PISTH. Communi consensu
 Male multare omnes arrogantes visum est.
 GEOM. Itaque me profecto hinc subducam. PISTH. Et vero haud scio, an
 Celeri fuga verbera sis evitaturus; haec enim ecce e propinquo tibi impendent.
 1020 GEOM. Vae mihi misero. PISTH. Nonne jamdudum id tibi dicebam?
 Non tuo te modulo metieris, atque alio recipies?

vf. 1012. Ἰπποκρίτης τῆς ἰδίας] In Ranis vf. 174. ἰπποκρίτης
 ἰπποκρίτης τῆς ἰδίας. In Thesmophoriaz. vf. 931. ἰπποκρίτης.
 vf. 1016. Ὀμοθυμαδόν] In Pace vf. 483. Ὀμοθυμαδόν
 ἄτασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιλήσειον.
 vf. 1018. Ὡς ἐκ οὐδ' ἢ ἢ ἢ φθαίης ἄν] Nescio an citius

abire possis, quam plagas accipias.

vf. 1019. Ἐγγὺς αὐταῖ] Prope enim absunt istae. Scholia: αἱ πλογαί, ἀμα δὲ τῶν αὐτῶν. Sic in Nubibus

vf. 971. ἐπετίθετο τὸ πῦρ πύλων. πύλων. vf. 1021. Ἀναμνήσεις] Alludit ad artem Geometrae.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ΕΠ. Πῶς ᾤξονται; ΠΕΙΣΘ. Τίς ὁ Σαρδανάπαλ' ἔποςί;
 ΕΠ. Ἐπίσκοπ' ἦκα δεῦρο, τῶς κυάμα λαχόν,
 Ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙΣΘ. Ἐπίσκοπ' ἔποςί;
 1025 Ἐπέμψα δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠ. Φαῦλον βιβλίον
 Τέλει. ΠΕΙΣΘ. Τί; βύβλι δ' ἦτα, τ' μιᾶδον λαβών,
 Μὴ ἀράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπίεσαι; ΕΠ. Νῆ τὲς θεῶν;
 Ἐκκλησιάσαι δ' ἐν ἐδεύμῳ οἴκοι μένων.
 Ἐπιν γὰρ ἂ δι' ἐμῶ πέρασται Φαργάκη.
 1030 ΠΕΙΣΘ. Ἀπίει λαβών· ἐπιν δ' ὁ μιᾶδ' ἔποςί.
 ΕΠ. Τὴν τί π' ἦν; ΠΕΙΣΘ. Ἐκκλησία πρὸς Φαργάκην.
 ΕΠ. Μαγείρομα τυπύδου, ἀν' ἐπίσκοπ' ἔποςί.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀπιστήσεις, οὐκ ἀπίσεις πὸ χεῖρα;
 Οὐ δυνά; καὶ πέμπουσιν ἡδὴ πιστόπυς
 1035 Εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῶσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ.

- ΨΗΦ. Ἐάν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγὶς τ' Ἀθηναῖον ἀδικῇ.
 ΠΕΙΣΘ. Τὴν τί π' ἐστὶν αὐτὸ κακὸν τὸ βιβλίον;
 ΨΗΦ. Ψηφισματοπώλης εἰμι, καὶ νόμος νέος
 Ἦκα παρ' ὑμᾶς δεῦρο παλήσων. ΠΕΙΣΘ. Τὸ π' ἦν;
 1040 ΨΗΦ. Χρησάται Νεφελοκοκκυγίας τοῖςδε τοῖς
 Μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
 Καθάρ' Ὀλοφύξιοι.
 ΠΕΙΣΘ. Σὺ δὲ γ' οἴσῃσθ' Ὀτοπύξιοι χεῖρα πάχου.
 ΨΗΦ. Οὗτος, π' πάχους; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀπίσεις τὲς νόμους;
 1045 Πικρὸς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠ.

vf. 1025. Φαῦλον βιβλίον Τέλει] Videtur libellum manibus tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quae Episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tanquam supremo magistratu: quem Teleam ut hic Comicus facit curare res Avium, sic supra numerabat eum inter Deos volucres vf. 886. Dicit autem φαῦλον βιβλίον quasi iratus, quod cum mandatis aliorum missus, nec domi

huerit ei manere, & res magis arduas expedire.
 vf. 1029. Φαργάκη] Arroganter dicit, sibi negotia intercedere cum Satrapa.
 vf. 1033. Οὐκ ἀπιστήσεις;] Neutraliter, sicut infra vf. 1425. ubi idem, ἐκ ἀπιστήσεως; Active autem in Equitibus vf. 60. ἀπιστοῦν τὸς πατερας.
 vf. 1036. Ἐάν δ' ὁ] Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem Comicus venditorem

EPISCOPUS, PISTHETAERUS.

EP. Ubi sunt hospitem patroni? **PISTH.** Quis hic Sardanapalus est?

EP. Inspector huc venio, fabae forte electus,
Ad Nubicuculiam. **PISTH.** Inspector?

1025 **EP.** Quis autem te huc misit? **EP.** Improbus libellus
Teleae. **PISTH.** Quid? vinne ergo accepta mercede
Carere molestia, atque abire. **EP.** Utique vero:

Concioni enimvero oportebat me adfuisse domi manentem;
Sunt etenim nonnulla a me in rem Pharnacae confecta.

1030 **PISTH.** Abi quum acceperis: merces autem est haecce.

EP. Illud quid rei est? **PISTH.** Habita super Pharnace concio:

EP. Antestor me verberatum, qui inspector sum.

PISTH. Non te proripies, non auferes utrasque judiciarias urnas?

An non haec sunt intolerabilia? & mittunt jam inspectores

1035 In hanc urbem, antequam sacra Diis fuerint facta.

PSEPHISMATUM VENDITOR, PISTHETAERUS, EPISCOPUS, SACERDOS.

PSEPH. Si vero Nubicuculius Atheniensem laeserit.

PISTH. Quid illud iterum est mali libelli?

PSEPH. Psephismatum venditor sum; novasque leges

Ad vos huc venio venditurus. **PISTH.** Quid autem?

1040 **PSEPH.** Ut utantur Nubicuculienses hisce

Mensuris, ponderibus, & plebiscitis,

Sicuti Olophyxii.

PISTH. Tu vero jam mox illis, quibus Ototyxii (id est, qui vapulantes
ejulant) legibus uteris.

PSEPH. Heus, quid agis? **PISTH.** Nonne tu hinc leges auferes?

1045 Acerbas ego tibi hodie leges ostendam.

EP.

torem decretorum, sive Plebiscitorum; quia nimis
multa solebant fieri Athenis.

vf. 1042. [Ολοφύξιου] Olophyxus est urbis nomen.

vf. 1043. [Οτοτύξιου] Fluxit similem vocem ab οτο-

τύξιου, quod est ejulare, lamentari: quod est ab οτο-

τύξιου, quae est vox lamentantis; apud Aeschylum in

Agamemnone vf. 1083. cum Cassandra exclamasset:

ὄτοτύξιου! Chorus ad eam dicit: τί τῶν ἀνοτήτυξας;

cur sic clamas ototas? Tale est οτοτύξιου a φῶ. In eadem

Tragoedia vf. 1316. cum Cassandra dixisset: φῶ! φῶ!

Chorus dicit: τί τῶν ἰπυξας; Cur sic phou, sive eheu,

clamas? Sic ab ὄ venit ὄξιν de quo vide supra ad

vf. 267. & ab οἶμος, οἰμάξιου. in Thesmoph. vf. 1112.

1113. οἰμάξας. ὄτοτύξας.

vf. 1045. Πῦρος ἔγω σοι τῆμερον δέξω νόμους.] Litra vf.

1468. πῦρην τῶν ὄξιν σφραγισματικῶν.

D d d d 2

Ε.Π. Καλέμην Πειθέταιρον ὕβρεως

Ἔς τ' Μενυζιάνα μῆνα.

ΠΕΙΣΘ. Ἄλῃδες· ἔτ' εἴ γ' εἶπαυθ' ἦσα σύ;

ΨΗΦ. Ἐάν δέ τις ἐξελαίη τῆς Ἀρχοντίας,

1050 Καί μὴ δέχηθ' ἕν τιμὴν γήλιου.

ΠΕΙΣΘ. Οἷμοι κακοδάμων, ἔ σὺ γ' εἶπαυθ' ἦσα· εἴ;

Ε.Π. Ἀπολῶ σε, ἔ γράφω σε μωρίας δραχμάς.

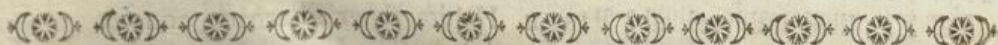
ΠΕΙΣΘ. Ἐγὼ δέ σε γε τὰ κέδω Δρασκεδῶ.

Ε.Π. Μέμνησ', ὅτε τ' γήλιος κατετίλαι εσπέρας;

1055 ΠΕΙΣΘ. Αἰετοί, λαβέτω τις αὐτόν. ἔτ' εἴ μιν εἶς;

ΙΕΡ. Ἀπίαιδον ἡμεῖς ὡς τάχιστα εἰτθῆναι,

Θύσονται εἴσω τοῖσι θεοῖσι τ' τρέφον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 18.

ΧΟΡ. Ἦδη μοι τὰ παντόπια

Καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες

1060 Θύσασ' ἐκλαίαις ἐχθαῖσι.

Πᾶσαν μὲ γ' γὰν ὀπθῆω,

Σάζω δ' ὀθαλεῖς καρπύς,

Κτείνω παμφύλων γένηα

Θηρῶν, οἱ πάντ' εἰ γαῖα

1065 Ἐκ χάλυκ' αὐξάνομνα γένουσι πολυφάρμαξ;

Δένδρασί τ' ἐφεζόμνα καρπὸν σπυρόσκε].

Κτείνω δ', οἱ κήπους βιάδεις

Φθείρωσι λύμαις ἐχθίσαις·

Ἐγπέ[α] τε, ἔ δακείτ', ὅποσα τῶν ἀν

1070 Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πέρυγ'.

Ἐν Φοναῖς ὄλυ].

vf. 1050. Κατὰ τὴν γλῶσσαν] Scholia: κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν, quia in columnis scribebant edicta, aut in tabulis scripta columnis applicabant.

vf. 1054. Τῆς γλῶσσης κατετίλαι]. Hoc etiam nefarium erat, ut κατατλάει τῶν ἑκαταίων, in Ranis vf. 364. Caeterum Edd. hic κατετίλαι. male.

vf. 1057. Θύσονται εἴσω] Scholia: κἀκίπεται ποσῶν εἴ-

σω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον. Simulat se iustus sacrificaturum, ne maculet oves. Ita Pace vf. 1021. Trygaeus id ingenuè fateatur: ἀλλ' εἴσω φέρω, θύσας, τὰ μὲν ἐξελὼν θυῶν ἕκαστος· ἔ' ὅσα τὸ πρόβατον τῶν χορηγῶν σφάζεται. vf. 1058. Ἦδη μοι τὰ παντόπια καὶ παντάρχα] Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat Chorus avium; sic autem de Jove Sophocles in Oedipo Coloneo vf. 1080. ὦ Ζεῦ,

EP. Arcesso Pisthetaerum injuriae

In Munychionem mensem.

PISTH. Itane vero? etiamnum tu hic stabas?

PSERH. Si vero quis expellat magistratus,

1050 Neque recipiat secundum praescriptum edicti in columna.

PISTH. Vae mihi misero: tunc etiam hic eras adhuc?

EP. Pessum te dabo, & dicam tibi decem millium drachmarum scribo.

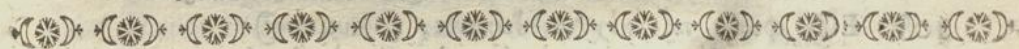
PISTH. Ego vero tuas amphoras comminuam.

EP. Memento istius temporis, cum publicam columnam vespera concacabas.

1055 PISTH. Heu! aliquis illum comprehendat. Heus tu; non manebis?

SAC. Hinc nos praepropere digrediamur,

Intus Diis oblaturi hircum.

ODE ET STROPHE COLORUM XIV.

CHOR. Jam nunc mihi omnia contemplanti
Cunctaque regenti mortales omnes

1060 Sacra facient votivis precibus.

Universam enim terram inspicio,

Et conservo bene florentes fructus,

Interimens omnigenorum genera

Animalium, quae omnia in terra

1065 Ex calyce progerminantia ore voraci,

Arboribusque insidentia fructus depascuntur;

Itidemque conficio, quae hortos odoratos

Corrumpunt pessimis modis;

Reptiliaque & noxia venenato morfu, quantum eorum

1070 Est, vi alarum mearum

Internecone pereunt.

το Ζεῦ γὰ πάντῃσι θεῶν, πάντοῦσι. Dicitur autem non tantum πάντοῦσι, sed etiam πανόφθις, ut in Ecclesiāz. vl. 80. de Argo, & apud Aeschylum in Eumenidibus vl. 1048. Ζεὺς πανόφθις.

vl. 1062. Σέλιον δ' εὐθαλαίης καστῆς] Supra, vl. 589. πάντα μὲν τὰς οὐρανίας οἱ πάροισις ἔκατιδονται, ἀλλὰ γλαυκῶν λόχων εἰς αὐτῆς, καὶ κερχυνίδων ἐπιτριψῆσι.

vl. 1065. Αὐξανόμενα] Ita omnes Edd. pristinae. Nu-

pera αὐξανόμενα. Per πάντα ἐν γαῖα αὐξανόμενα intelliguntur flores, fruges, grana, & alia humi nascentia; quae distinguuntur a fructibus arborum, quos insecta illa laedunt arboribus insidentia.

vl. 1066. Ἐπιζόμενα] Quasi praecessisset non θεῶν οἱ, sed θεῶν αἱ. Vide ad Plutum vl. 537.

vl. 1067. Οἱ] Ad θεῶν.

vl. 1069. Ἐπιτριψῆσι] Iterum quasi praecessisset θεῶν αἱ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

- ΧΟΡ. Τῆδε μέντοι θ' ἡμέρα μάλιτ' ἐπαναγορβέθ'.
 Ἦν ἀποκλείη τις ὑμῶν Διαγόραν τ' Μήλιον,
 Λαμβάνειν τάλαντον ἢν τε τ' τυράνων τις πινά.
 1075 Τῶν τεθνηκότων ἀποκλείη, τάλαντον λαμβάνειν.
 Βυλόμεαδ' ἐν νυῖ ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς εἰθάδε.
 Ἦν ἀποκλείη τις ὑμῶν Φιλοκράτη τ' Σπρέθιον,
 Λήψεθ' τάλαντον ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγη, τέταρα.
 Ὅτι συνείρων τὸς σπίνες, πωλεῖ καθ' ἐπὶ τ' βολῆ.
 1080 Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι, ἢ λυμάνειθ'.
 Τοῖς τε κοψύχοισιν εἰς τὰς βίνας ἐγγεῖ τὰ πτερά.
 Τὰς πεπερασ θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν, εἰρξας ἔχθ',
 Καίπαναγαζῆ παλθῖεν δεδεμῖνας ἐν δικίῳ.
 Ταῦτα βυλόμεαδ' ἀειπεῖν· κεί τις ὄρνιθας τρέφθ'
 1085 Εἰργμῖνας ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φεράζομεν μεθίνα.
 Ἦν δὲ μὴ πείθηθε, συλληφθέντες ὑπὸ τ' ὄρνέων,
 Λύθις ὑμεῖς αὐτὰρ ἡμῖν δεδεμῖροι παλθύσετε.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 18.

- ΧΟΡ. Εὐδαίμων Φῦλον πηγῶν
 Οἰανῶν, οἱ χειμῶν μενέ.
 1090 Χλαίνας οὐκ ἀμπροχενέθ'.
 Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγες ἡμᾶς
 Ἄκτις τηλαυγὴς θάλαπφ'.

Ἄλλ'

vl. 1072. Ἐπαναγορβέθαι] Sic recte MS. Vat. At prior-
 res Edit. male ἐπαναγορβέθαι, per χ. ex Notis Kufferi.
 Itaque vertendum: Hodie quam maxime edicta promulgantur.
 vl. 1073. Ἦν ἀποκλείη τις Διαγόραν τὸν Μήλιον] Ille est
 Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Atheniensium
 sacra profanavit, & derisui habuit; qui de eo emi-
 serunt decretum, quod hic recitatur. Lyllas contra
 Andocidem: τούτου δὲ ἕστ' Διαγόρα τὸν Μήλιον ἀσεβέστα-
 τόν γεγόνετα· ἐκείνου μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἰ-
 σὴ καὶ ἱερὰς πόλεις, ἐστὶ δὲ ἐργῶν περὶ τὰ ἐν τῇ ἑαυτοῦ

πόλει. & paulo post de edicto Atheniensium: ἐπικέρου-
 τον τάλαντον ἀργυρίου δάσιν τὰ ἀπάργοντι ἢ ἀποκλείναντι.
 Tanto ille magis impius fuit, quam Diagoras Mestius.
 Diagoras enim tantum edictis ostendit impietatem suam er-
 ga sacra & festa aliena; ille autem factis erga Patriam
 urbis sacra & festa. De Diagora edictum promulgantur:
 daturus se talentum argenti illi, qui eum occiderit, aut
 Athenas adduxerit.

vl. 1077. Φιλοκράτη τὸν Σπρέθιον] Ita vocat eum a
 φρενέει, passer, quasi a gente aut patria: sic supra,
 vl. 14.

EPIRRHEMA VERSUUM XVI.

- CHOR. Hac maxime die per praeconem promulgatur.
 Si quis vestrum Dlagoram interficiat Melium,
 Accipiet talentum: si vero tyrannorum aliquem quis
 1075 Defunctorum occidat, talentum accipiet.
 Nos igitur etiam ista nunc hic promulgare volumus:
 Si quis vestrum Philocratem occiderit Struthium,
 Talentum habebit praemio: si vivum adduxerit, quatuor;
 Quod fringillas colligans, septenos obolo vendat:
 1080 Turdos itidem inflans palam ostendit & indigne habet:
 Merulis etiam in nares immittit pennas:
 Similiterque captas columbas habet inclusas,
 Aliasque cogit aves illicere, in reti deligatas.
 Haec publicare volumus: & si quis vestrum aves alat
 1085 Conclusas in caveis, edicimus, ut dimittatis:
 Quod si morem non gesseritis, vos ab avibus comprehensi
 Viceversa apud nos vincti, illices eritis.

ANTODE ET ANTISTROPHE COLOR. XIV.

- CHOR. O fortunatam volucrum gentem
 Avium, quae hyeme
 1090 Laenis amictae non sunt,
 Neque contra calore aestus nos
 Radii late resplendentes urunt:

Sed

vf. 114. Φιλαράτης ἐξ Ὀρνέων, sive ὄρνων, quia Aves venderet.

vf. 1079. Σπίνας] Sic habet MS. Vat. At priores Editt. male σπίνας per duplex π. Syllabam enim primam huius vocis secundum metri legem hic oportet esse brevem. Kusterus. In Pace vf. 1150. per unum π recte, quia nec ibi per merum posset esse prima syllaba huius vocis longa.

vf. 1081. Ἐγγυῖ] Scholia: ἑυκός δὲ τὸ ἐγγυῖ. Verbum

condum hoc loco.

vf. 1090. Χλαίνας ἢ ἀμπισχίντας] Est autem χλαίνα hyberna vestis; supra vf. 713. Ὅπισθ' ἡλαίνας ὑπαί- νει μὴ μίαν ἀποδύει.

vf. 1091. Ὀδὸν αὖ διεγυῖν πρὶν ἢ αὐτὸν εἰδέναι] Eandem sententiam paulo aliter Sophocles in Trac. niis vf. 150. καὶ πρὶν εἰ εἰδέναι εἶδεν, εἰδ' ἔμπροσθεν, εἰδ' ἂν πνευμάτων εἰδὲν κλονεῖ. Nec ipsum calor solis, nec imber, nec ventus ullus vexat.

Ἄμ' ἀθηρᾶν λειμάνων
 Φύλλων ἐν κόλποις ἐνάω,
 1095 Ἡνίκ' ἀν' ὃ θεοπέσι' ὄξυμελὴς ἀχέσας
 Θάλπει μεσημβρινοῖς ὑπ' ἡλίῳ μανεῖς βοᾷ.
 Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἀντροῖς,
 Νύμφαις ἑρείαις συμπαίζων.
 Ἡειά τε βοσκομένα παρθένα
 1100 Λθικότροφα μίγξα, Χαί-
 των τε κηπθύμαξα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'.

ΧΟΡ. Τοῖς κειταῖς εἰπεῖν πὶ βηλόμεδα ἢ ἴκλις πέει,
 Οἷς ἀγάθ' ἢ κείωσον ἡμᾶς πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
 Ὡς τε κρείττω δῶρα πολλὰ ἢ Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
 1105 Πρῶτα μὲ γ', ἢ μάλισα πᾶς κειτῆς ἐφίε),
 Γλαυκες ὑμᾶς εἴ ποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρωπηκῆι.
 Ἄμ' οἰοικήσων ἐνδον, ἔντε τοῖς βαλαντίοις
 Ἐπιειθύσων, καὶ κλέψουσι μικρὰ κέρμαξα.
 Εἶτα πρὸς τῶποισιν, ὥσῳρ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
 1110 Τὰς γ' ὑμῶν οἰκίας ἐρέφομεν πρὸς αἰετόν.
 Κἂν λαχίντες δεχίδιον, εἰδ' ἀρπάσαι βύλησδέ πι,
 Ὄξυω ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῶν δώσομεν.
 Ἡ δὲ πῦθ δειπνήτε, φηγορέωνας ὑμῶν πέμφομεν.
 Ἡ δὲ μὴ κείνητε, χαλκιδέατε μινίσκος φορεῖν,
 1115 Ὡσῳρ ἀνδειάιτες· ἄς ὑμῶν ὅς ἀν μὴ μίνλιω ἔχη,
 Ὄξω ἐχῆτε χλαρίδα λθικίω, τότε μάλισ' ἐπὶ δίκλιω
 Δώσεθ' ἡμῶν πᾶσι τοῖς ὄρνιθι καταπλώμενοι.

v. 1095. Ἡνίκ' ἀν' ὃ — ἀχέσας] In Pace 160. Ἡνίκ' ἀν' ἀχέσας ἀν' τὸν ἰδὸν νόμον. Ita dicitur Cicada Dorice pro ἡχέσας. Heliodorus: ἡχέσας τὴν ἡχέσας.

v. 1104. Τῶν Ἀλεξάνδρου] Apposite ad iudices utitur hoc exemplo; nam & Alexander Priami F. sive Paris fuit aliquando iudex, cum utriusque de forma certaret sub illo Venus & cum Pallade Juno: quarum quaelibet donis emere victoriam volebat.

v. 1106. Γλαυκῆς] Scholia: Ἀντὶ τῶν νομισμάτων ἢ γὰρ γλαυκῆ ἑστὶν ἐν Ἀθῆναις, ὅπου πάντες τιμωροὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεῶν, ἢ τοῖς τετραδράχμοις ἐπὶ ἀρχαῖαν νομισμα-

σι. Id est, Numi; nam Minervae avis est Noctua; quae cum in honore magno haberent Athenienses, ipsius Deae causa, insculperunt nummis tetradrachmis.

Ibid. Λαυρωπηκῆι] A Laurio monte, ubi erant metallifodinae Atheniensium; Thucyd. Lib. II. μέγιστον Λαυρωπηκῆι, & τὰ ἀρχαῖα μέταλλα ἐστὶν Ἀθηναῖοι. Herodotus in Polymnia: Ἀθηναῖοι χρηματῶν μεγάλων ἐν τῷ κλίματι, τὰ ἐκ τῶν μετὰλλων οὐκ ἀπολαύουσι τὸν ἀπὸ Λαυρωπηκῆι. Cum essent Atheniensibus opes multae in aerario, quae ipsi vedebant ex metallis a Laurio. Quae loca citavit etiam Casaubonus ad Strabonem Lib. VI.

v. 1118.

- Sed florida per prata
 Foliorum in gremiis incolo,
 1095 Ubi divina argutaque voce sonans cicada
 Ardoribus in meridianis sub sole furibunda clamat:
 Hyemem vero transigo in cavis antris,
 Colludens Nymphis monticolis;
 Vernasque depascimur virgineas,
 1100 Et candidas myrti baccas, Gratia-
 rumque hortulos.

ANTEPIRRHEMA VERSUUM XVI.

- C**HOR. Judicibus aliquid dicturi sumus de victoria,
 Quibus bona, si nobis eam adjudicent, omnibus largiemur;
 Ut dona accipiant multo majoris pretii, quam illa Paridis.
 1105 Primum itaque, cujus rei maxime omnis judex cupiditate tenetur,
 Noctuae (nummi noctuis insignes) vos nunquam destinent Laurioticae,
 Sed intus inhabitabunt, inque sacculis vestris
 Nidificabunt, & excludent minutos nummulos.
 Praeterea tanquam in templis habitabitis:
 1110 Domus enim vestras fastigiato tecto educemus.
 Et, si forte adepti fueritis magistratum, & quid subripere volueritis,
 Celerem vobis in manus accipitrem dabimus.
 Si vero aliquo ad coenam eatis, gulas vobis mittemus.
 Sin victoriam nobis abjudicetis, curate vobis lunulas fabricari,
 1115 Tanquam statuis: nam quicumque vestrum lunulam non habebit,
 Quando candida laena eritis induti, tunc maxime poenas
 Nobis dabitis, ut ab omnibus avibus percacemini.

vf. 1108. Κελεύσει μικρὰ κέρματα] Pro νομίσμα, pullos, dixit κέρματα, nummos. Verbo ἐκλείπειν utitur & Cratinus apud Athenaeum IX. p. 373. ὡς ἂν ἐκλείπει καὶ δὲν ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦ ὄνομα. Ut pulchram nobis & admirabilem quandam ex isto avem excludas.

vf. 1110. Ἐπιφουαν πρὸς αἰθρῶν] Ex Scholiis: τοὺς ἁγῶν τῶν ἱερῶν εἶδος πρὸς καὶ αἰθρῶν καλεῖται. templorum enim ieda vocant Graeci πρὸς & αἰθρῶν. Etiam πρὸς γὰρ vocabantur; ut apud Matthaeum Evangelistam cap. 4. vf. 5. ἐστὶ τὸ πρὸς γὰρ τῷ ἱερῷ ad pinnaculum templi. Ludit autem Comicus in Homonymia vocis αἰθρῶν, quae aqui-

lam & pinnaculum significat.

vf. 1112. Ὁρῶ ἱεραιόσκον ἐκ τοῦ χείρας] Ut rapacitatem illius avis imitemini, & sicutis ἐξείχουσι: usurpator enim ista vox de furtificis manibus; Lucianus Dial. Vul. & Apoll. tibi de Mercurio est sermo: ἕτως ἐξείχου ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμεκτεῖσας τὰν κλοπτικῶν; Aedone aduncas habet manus, perinde ac si in utero esset meditatus furandi artem.

vf. 1114. Μυθόσκος] Ita dicebantur orbis capitibus statuarum impositi, ne stercore avium inquinarentur: quales videmus pingi circa Apostolorum capita.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ΠΕΙΣΘ. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὦ ὄρνιθες, καλὰ.
 'ΑΜ' ὡς ἄπο ἔ τείχος πάρεστιν ἀγγελῶ.
 1120 Οὐδεὶς, ὅτε πθυσόμεθα τάκει πράγματα.
 'ΑΜ' ἔποσι πρέχῃ τις Ἀλφειὸν πνέων.
 ΑΓΓ. Πῦ, πῦ 'α; πῦ πῦ πῦ 'α; πῦ πῦ πῦ 'α πῦ;
 Πῦ Πειθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙΣΘ. Οὐτοσί.
 ΑΓΓ. Ἐξακοδόμητά σοι τὸ τείχος. ΠΕΙΣΘ. Εὐ λέγεις.
 1125 ΑΓΓ. Κάλλιτοι ἔργον ἢ μεγαλοφρεπέστατον.
 'Ὡς' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασδῆς,
 Καὶ Θεαγένης ἐισατία δὴ ἄρματα
 Ἴππων ὑπὸντων μέγιστον, ὅσον ὁ Δόρειον,
 Ἵπὸ ἔ πλάτης αἰ παρελασάτω. ΠΕΙΣΘ. Ἡεράκλειος.
 1130 ΑΓΓ. Τὸ δὲ μῆκος ὅτι (ἢ γὰρ ἐμέτησ' αὐτ' ἐγὼ)
 Ἐξακοντόργυρον. ΠΕΙΣΘ. Ὡς Πόσειδον ἔ μακρὸς.
 Τίνας ἀκοδόμησαν αὐτὸ τηλικωτοί;
 ΑΓΓ. Ὅρνιθες, ὄρνιθες ἄλλῶ, ὅτε Αἰγύπτιον
 Πλινθοφόρον, ἢ λιθοφόρον, ἢ τέκλιον παρῆ.
 1135 'ΑΜ' αὐτόχειρες, ὡς θαυμάζειν ἐμέ.
 Ἐκ μὲν γὰρ Λιβύης ἦγον ὡς τελομήειαι
 Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκῆται λίθους.
 Τύττος δ' ἐτύκισον αἰ κρέκας τοῖς φύγχοισι.
 Ἐπεροὶ δ' ἐπλινθοφόρον πελαγοῖ μωλοῖ.
 1140 Ὑδωρ δ' ἐφόρον κέρταθεν ἐς τ' ἀέρα
 Οἱ χειραδειοί, ἢ τὰλλα ποτάμι ὄρνιθα.

ΠΕΙΣΘ.

vf. 1121. Ἀλφειὸν πνέων] *Alpheum spirans*; ita currit anhelus, quasi apud Alpheum cursu certaret. Ibi autem fiebant celebra illa certamina. Virg. Georg. III, 180.

Aut *Alphes rotis praelabi flumina Pisae.*

vf. 1122. Πῦ, πῦ 'α;] Euphrosyne in Phoenissis vf. 453. πῦ, πῦ θυγατρὸς τῆς ἡμῶν ἰδῶ πόνου;

vf. 1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης] Scholia: ἐκ τούτων πιστεύεται τὸ ἀνεπίστατον τῆς τείχεος ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ καὶ κομπασδῆς, καὶ μόνον ἀπόδομα: τοιαῦτα δὲ καὶ ἢ τῶ τείχεος ἀκοδόμη. Ex istis argumentum capitur, murum illum non existere; quoniam hi duo jactatores erant & fumi. & omnia illorum tantum promissa. Tails est & muri hujus aedificatio. Dicuntur autem promissores inanes & jactatores κατὰ proverbialiter, Comicus in Vespsis vf. 324. καὶ μὲν τῶν κατὰ ἰσχυρὸν, ἢ Προξενίδης, ἢ τὸν Σιλίου. Theagenem etiam κατὰ dictum esse dicit Scholastes supra ad vf. 923. ἐκαλίτο δὲ κατὰ, ὅτι πολλὰ

ὑποσχόμενοι ἔδει ἐπιτίθει. Vocabatur autem Eunus, quia multa promittens nihil praestabat. Dicitur autem Proxeni-des κομπασδῆς quasi a Patria, a κόμπῳ, jactantia.

vf. 1127. & seqq. Ἐπὶ τῶν δὲ ἄρματε ἰπῶν τῶ πλάτης αἰ παρελασάτω] Thucydides Lib. I. καὶ ἀποδομοῦν τῆς αἰνῆς γῆρας τὸ πᾶν τῆς τείχεος, ἔπει καὶ ἰπῶν ἐπι δὴ-λόν ἐστι πρὸς τὸν Παρῆα. δὴ γὰρ ἀμαρῆς ἰσχυρὸν ἀλλήλων τῶν λίθων ἐπιτόχοι. Et aedificaverunt Themistoclis consilio murum illum circa Pyraeum in illam crassitudinem, quam adhuc videmus. Duo enim currus inter se obversi lapides advehebant. Herodotus in Chione, de Babylonis muro: ἐπάνω δὲ τῶ τείχεος παρὰ τὰ ἰσχυρὰ, οἰκίσματα μοιόμοια ἰδαίμων, τετραμῆνα ἐς ἀλλήλα. τὸ δὲ μίαν τῶν οἰκημάτων ἐλαστον τεθρίππο πινέλασιν. Supra murum autem ad marginem exstruxerunt domos simplices inter se obversas: medium autem earum reliquerunt ad agitando ibi quadrigas. Dicebat autem Puthetaegetus, cum consilium suum proponeret

αερεα

PISTHETAERUS, NUNCIUS.

- P**ISTH. Sacra fecimus, ô aves, secunda & propitia.
Atqui nullus a moenibus adest nuncius,
- 1120 Ex quo cognoscamus, quae ibi gerantur.
Eccum vero, adcurrit aliquis Alpheum spirans (graduque citato tanquam cursor Olympicus.)
- NUNC.** Ubi, ubi est, ubi, ubi, ubi est, ubi, ubi, ubi tandem est,
Ubi locorum est Pisthetaerus imperator? **PISTH.** Ecce me.
- NUNC.** Exaedificata tibi sunt moenia. **PISTH.** Bene dicis.
- 1125 **NUNC.** Pulcherrimum opus & magnificentissimum,
Ut in summo muro Proxenidis Compasensis
Et Theagenis occurrentes inter fese duo currus,
Quibus equi sint juncti pari magnitudine atque Durius, (fidem!
Prae latitudine facile commeent & se praetereant. **PISTH.** Hercules, tuam
- 1130 **NUNC.** Longitudo autem complectitur (ipse enim ego muros dimensus sum)
Centum orgyias. **PISTH.** Neptune, quantam longitudinem:
Qui vero illum exstruxerunt talem?
NUNC. Aves, nemoque praeter eas alius, non Aegyptius
Laterum bajulus, non lapicida, nec faber aderat,
- 1135 Sed ipsae suis manibus: adeo ut in admirationem hoc me rapiat.
Ex Libya venerunt triginta millia
Gruum, qui lapides ad fundamenta deglutiverant,
Quos rostris quasi caelo creces aves poliebant.
Aliae autem lapides apportabant ciconiae decem mille:
- 1140 Aquam vero ferebant e terra ad aërem
Charadrii, ceteraeque aves fluviatiles.

PISTH.

neret de aedificando isto muro vl. 552. τὸν αἶρα πάντα
αἰάκων, καὶ πᾶν τὸν πῶν μεταξὺ περιτριχίζειν μεγάλας πλῆ-
θους ὀπλῶν, ὡς περὶ ΒΑΒΥΛῶΝΑ.

vl. 1131. Ἐκατοντόσχιον] Non nimiam longitudinem
commemorat. Sunt enim centum orgyiae tantum unum
stadium, ut Herodotus docet in Euterpe: αἱ δὲ ἑκατὸν
ὄργυιαι δίνονται εἰς ἑξάδιον ἕξαπλευρον. Centum autem orgy-
iae commode sunt stadium sex plethrorum. Sed hic etiam
Nuncius vanitatem suam prodit, facitque ut minus mi-
nusque fidei mereatur.

vl. 1133. Αἰγύπτιοι πλῆθος] Scholia: οἱ Αἰγύπτιοι
ἐκμαδόντο ὡς ἀχθόβοι καὶ ἐν Βαβυλῶνι. Ὅς ἐν ἀραῖν
ἢ ἐν ἑκατὸν Αἰγύπτιον. Aegyptii traducebantur tanquam
bajuli. Et in Ranis vl. 1446. ἔς ἐκ &c. Notum autem
est ex Herodoti Euterpe, ut plerique reges assidue co-
egerint eos caementa portare ad exstruendas praecipue

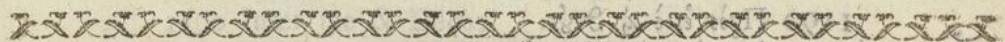
Pyramides.

vl. 1136. Ἐκ μὲν Λιβύης — γράνοι] Quia grues vere
novo ex Libya redeunt, quo profectae fuerant ex-
tremo autumno; supra vl. 711. σπέρων μὲν ἔταν γράνοι
κράζοντες ἐς τὴν Λιβύην μεταχάρη. Vide ad vl. seq.

vl. 1137. Θυμῶδες καταπτερουῖαι λίθους] Quia grues
lapillis se onerant, ne inter volandum transversae fe-
rantur a vento. Infra vl. 1428. μετὰ τῶν γράνων τ' ἐκεί-
θεν ἀναχωρῶν πάλιν ἀπὸ γράνων πολλὰς καταπτερουῖαι λίθους
ubi Scholia: ἀπὸ τῶν λίθων ἐπὶ αἱ γράνοι ἐν τοῖς σώμα-
σι φέρονται ἐν τῷ πτεροῦσιν ἔχουσι. Ἄλλως: πολλὰς καὶ σπ-
ρίμαται ἐνεκα πτεροῦσιν τὰς λίθους αἱ γράνοι πρὸς τὸ μὴ
παραφέρεσθαι ἀέρι. Id est: loco lapidis. Quoniam grues
lapillos in ore tenent inter volandum. Saepa enim ad
firmandum volatum lapides circumferunt grues, ne a ven-
tis transversae ferantur,

E c c e e 2

PISTH. Lutum vero quinam illis afferebant? NUNC. Fulicae
 In pelvibus. PISTH. Quo demum pacto lutum in pelves injiciebant?
 NUNC. Illud autem, ô bone, inventum est sapientissime.
 1145 Anferes eruentes, veluti palis,
 Illud in pelves ipsis ingerebant, pedibus suis.
 PISTH. Quid pedes igitur non conficiant?
 NUNC. Atque aedepol anates etiam succinctae
 Lateres apportabant: superius autem in capite caementum.
 1150 Habentes volabant pone, tanquam pueruli,
 Lutumque in ore hirundines.
 PISTH. Quorsum igitur mercenarios quis amplius mercede conducat?
 Age videam: quid enim? ligna, quae ad murum pertinebant, quinam
 Elaborarunt? NUNC. Aves erant fabri lignarii,
 1155 Callentissimi pelecani, qui rostris
 Dedolaverunt portas: erat autem sonitus
 Eorum dolantium, qualis est in navium textrina.
 Et omnia nunc ista portis sunt instructa,
 Pessulis oclusa, & undiquaque custodiuntur,
 1160 Circumeuntur, tintinnabulo vigiliae explorantur, ubique
 Excubiae sunt constitutae & nocturnae faces
 In turribus. Sed ego me hinc digrediens
 Abluam: tu autem ipse jam nunc cetera perfice.

CHORUS, PISTHETAERUS, ALTER NUNTIUS.

CHOR. Heus tu! quid agis? an miraris?
 1165 Tanta celeritate murum esse communitum?
 PISTH. Ita profecto: etenim res est admiratione digna.
 Nam revera haec mihi falsis commentis similia videntur.
 Sed quid hoc? eorum enim, qui ibi sunt in excubiis, aliquis nuncius
 Huc ad nos adcurrit, bellicum intuens.
 1170 NUNC. Iou, iou, iou, iou, iou, iou.

PISTH.

1157. Ἀντίον πελεκάνων] Pro πελεκάνων participio.
 1158. Πιστόλοισι πόλιαι] Supra vl. 614. Συράσαι
 χερμαίσι θύραι.
 1159. Ἐκαλάτοιαι] In Ecclesiaz. vl. 362. οὐ μὲν
 ἔστι ἔτι Ἐκαλάτοιαι τῆς θύρας.
 1160. Καδωνορμηταί] Supra vl. 843. καδωνορμηταί

1169. Πυρρίην ἐλάταν] Scholia: Ἐσπλον καὶ πελεκάνων
 μίαι τι ἐσπλον γὰρ ἔργον ἢ πυρρίην. Bellicum quid
 est: quia pyricum est armata saltatio. In Pluto vl. 328.
 ἐλάταν γὰρ ἀντιπυρρὸς δέξαι μὲν Ἀχ. In Acharn. vl. 365.
 ἐλάταν ἀσπυρρὸς.
 L. e. e. e. 3.

ΣΘ.
 me mo-
 alludi ad
 vocis
 1157.

- ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ φράγμα τῆς; ΑΓΓ. Δεινότατα πεπνυμένα.
 Τῶν γὰρ θεῶν περὶ αἴρα τὴν ἀεὶ τὸ Διός,
 Διὰ τὴν πυλῶν εἰσέπαιτ' εἰς τὴν αἴρα,
 Λαθῶν κολοῖς Φύλακας ἡμεροσκόπους.
 1175 ΠΕΙΣΘ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ χέτλιον εἰργασμένον.
 Τίς τὴν θεῶν; ΑΓΓ. Οὐκ ἴσμεν· ἢ δ' εἶχε πέρα,
 Τετ' ἴσμεν. ΧΟΡ. Οὐκ ἐν δὴτα ἀετὸς ἐχρῆν
 Πέμφα κατ' αὐτὸν αἰθῆς. ΑΓΓ. Ἄλλ' ἐπέμψαμεν
 Τεισμεύεις ἱεράκας ἰπποστοχότας.
 1180 Χωρεῖ δὲ πᾶς περὶ οὐχας ἠγυλλωμένον,
 Κερχῆς, τελέχης, γύψ, κύμινδης, αἰετός.
 Ῥύμη τε καὶ πειροῖσι καὶ ροιζήμασιν
 Αἰθῆς δονεῖται, ἔθ' ἔθ' ζητημένον.
 Κάτ' ἔμακρὰν ἀπαθεν, ἀλλ' ἐπαυθὰ πῦρ
 1185 Ἦδη σὺν. ΧΟΡ. Οὐκ ἐν σφαιδόνας δεῖ λαμβάνειν,
 Καὶ τόξα. ΑΓΓ. Χώρα δ' εὐρο πᾶς ὑπερέτης.
 Τόξαι πᾶς περὶ σφαιδόνου τίς μοι δότω

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ

1α.

ΧΟΡ. Πόλεμον ἀρεῖ,
 Πόλεμον καὶ φάτος,

1190 Πρὸς ἐμὲ καὶ θεῶν.

Ἄλλὰ φύλαττε πᾶς

Ἄερα ἀετῶν φελον,

Ὅν γ' ἔρεβον ἐτέκετο.

Μή σε λάβη θεῶν

1195 Τίς ταύτην περῶν.

Ἄθρα δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν,

Ὡς ἐγγὺς ἦδη δάμωνον πεδασίς

Δίνης περωτὸς φθόγῃ ἐξακίε.

Π Ε Ι.

vf. 1174. Λαθῶν — ἡμεροσκόπος] Euripides in Helena vf. 1189. Καὶ ἴον πίπτομαι φαιρὸν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀετῶν καὶ λαμβάνει σκοπῆς, ἢ ποι κατόπιον, ἢ κλοπῆς θηρομῆτον Ἑλλήνων θανόντων δ' ἢ γὰρ συλλεγῶν μόνον. Et nunc audivi Graecorum quendam palam in hanc terram venisse, & fessillisse Speculatores: aut exploratorem, aut furis abducere quaerentem Hellenam; morietur autem, si modo fuerit comprehensus.

vf. 1176. Ὅτις ἔχει πέρα] Supra vf. 576. Ἰπὸ δὲ γ' ὄμιλον ἱεράκας ἰκάνη σὺν τρέπον τινά.

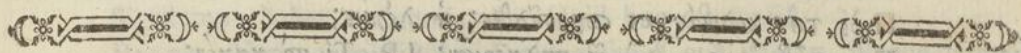
vf. 1182. Ῥύμη τε καὶ πειροῖσι καὶ ροιζήμασιν] In Nubibus vf. 406. de vento: ἔξα φησὶται σέβας, διὰ τῆς

πυκνότητος, ἐπὶ τῷ ἰσίδῳ, καὶ τῆς ῥύμης αὐτῶν ἐκείνη κατακαίαν. Sophocles in Antigona vf. 1016. Ἀγγῆτ' αἰετὸς φθόγγον ὀρθῶν, κακῶ κλάζοντος οἴστρου καὶ βεωροσκομῆτος, καὶ σπῶντας ἐν γηλασίᾳ ἀλλήλας σπῶντας ἔχων. Περὶ γὰρ ἰσίδῳ ἐκ ἀσπῆτος ἢ. Ignoram audio vocem avium: pessimo clangentes impetu & barbaro, lacerantesque se mutuo unguibus cognovi; nam strepitus alarum non erat obscurus.

vf. 1182. & seq. Ροιζήμασιν αἰθῆς δονεῖται] Euripides in Medea vf. 1181. ἀπῶνα δὲ σὺν πυκνότητι ἐκέρπει δρομήμασι. Tota Domus resonabat frequentibus cursitationibus.

vf. 1183. Αἰθῆς δονεῖται] Herodotus in Polymnia sub ini-

- PISTH. Quid illud est negotii? NUNC. Indignissima perpeffi sumus:
 Horum enim aliquis, qui apud Jovem sunt, Deorum jam modo
 Per portas involavit in aërem,
 Clam graculis, qui exebias agunt diurnas.
- 1175 PISTH. O quam facinus grave & infandum admisit!
 Quis Deorum? NUNC. Ignoramus; quod autem alas haberet,
 Illud vero scimus. PISTH. Nonne igitur circuitores decebat
 Statim adversus eum mittere? NUNC. Atqui misimus
 Triginta mille accipitres, sagittarios equites:
- 1180 Jamque quilibet procedit unguibus amentatis,
 Cerchnes, buteo, vultur, cymindis, aquila:
 Celerrimo motu, alarumque stridoribus
 Aether personat & conturbatur, dum Deus inquitur.
 Neque hinc procul abest, sed ibi, nisi fallor,
- 1185 Jam est. CHOR. Ergo fundas capere oportet,
 Et arcus. NUNC. Huc accedat quicumque minister:
 Nemo non sagittas mittat: fundam mihi aliquis praebeat.

STROPHE COLORUM XI.

- CHOR. Bellum oritur,
 Bellum infandum,
 1190 Inter me & Deos:
 At quilibet custodiat
 Aërem nubibus obductum,
 Quem Erebus genuit;
 Ne quis tibi Deorum lateat,
 1195 Hac qui transit:
 Quisque vero intentis oculis circumspiciat;
 Nam prope jam est Deus sublimis,
 Agitatarumque alarum fonitus exauditur.

initium: τῶν πρὸς ἀλλοτρίων, ἢ ἄσιν ἰδιώτην πᾶσα
 καὶ πρὸς ἑαυτὴν. Cum ista (de bello instruendo) ulique nunciarentur, omnis Asia erat in motu.

vl. 1184. Κάσ' ἢ μακρὰν ἀπέθεν, ἀλλ' ἠγυῖα πρὸς] Sophocles in Philoctete vl. 40. αἰὲς κατόπισ τρέδε τὴν τέρησ' αἰσῶν. κατὴν δὲ ἰακὴ πρὸς. Per ille omnino haec loca incolit: & alicubi est non procul hinc. Sub μακρὰν autem, ut alias saepe, subauditur ἰδὼν, ut in Ranis vl. 432. μὲν δὲ μακρὰν ἀπέθεν, quandoque αἰσῶν, aut simile.

vl. 1193. Ὅν τ' ἰσθῶν ἐπίστα] Antequam aër esset, fuit Erebus, in cuius sinu Nox peperit ovum illud, unde Amor natus est, qui materiam quæritur congregavit.

Supra vl. 694. Ἄδ' ἢ καὶ Νύξ, Ἐπέθετο τὴν μέλας πρῶτον, καὶ Τέταρα. ἄσπρος, ἢ δ' ἄδ' Ἄδρ, ἢ δ' ἰακὴν ἢ Ἐπέθετο δ' ἢ ἀπὸ τῶν κελύπτων — τίς τὸν πρῶτον Νύξ ἢ μάλα ἰσθῶν ἢ ἰσθῶν Ἐως &c.

vl. 1197. Δαίμων τ' ἰσθῶν] ἰσθῶν τ' est a πῆδα, e terra tollo, quasi πῆδα ἄσπρον. Verbo πῆδα τ' utitur Euripides de eadem ista dea loquens, in Hercule Furente vl. 372. Ἄσπρον τ' Ὀλύμπου πῆδα τ', ἢ, γυναικὸν πῆδα. Vade in Olympum, o Isis, tollens de terra stranos pedes. ubi vide Notas Cl. Barnesii. Voce πῆδα τ', sublimis, utitur & Aeschylus in Prometheus vl. 209, 209. & 915.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΙΡΙΣ.

- 1200 ΠΕΙΣΘ. Αὐτὴ σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτῃ; μὲν ἦσυχ^ο,
 Ἐχ' ἀτρέμας αὐτῆ γῆ^ο. ὀπίχες ἔδρῳμ.
 Τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὀπόθεν ποτ' εἶ.
 ΙΡ. Παρὰ τ' θεῶν ἔγωγε τ' Ὀλυμπίαν.
 ΠΕΙΣΘ. Ὅνομα δὲ σοὶ τί ἐστὶ, πλοῖον, ἢ κωῆ;
 ΙΡ. Ἴεις παχέα. ΠΕΙΣΘ. Πάραλ^ο, ἢ Σαλαμῖνα;
 1205 ΙΡ. Τί δὲ τὸτο; ΠΕΙΣΘ. Ταυτηνί τις ἔξυλλήφ^ο
 Ἄναπλάμυ^ο τελορχ^ο; ΙΡ. Ἐμὲ ξυλλήφ^ο;
 Τί ποτ' ἐπὶ τῆτι τὸ κακόν; ΠΕΙΣΘ. Οἰμῶξ μακρά.
 ΙΡ. Ἀποπὼν γε τῆτι τὸ φράγμα. ΠΕΙΣΘ. Κατὰ ποίας πύλας
 Εἰσῆλθες εἰς τὸ πῆχ^ο, ὃ μίαιρωτάτη;
 1210 ΙΡ. Οὐκ οἶδα, μα Δί', ἔγωγε χ' ποίας πύλας.
 ΠΕΙΣΘ. Ἦκισσας αὐτῆς οἶον εἰρωνδῆ^ο;
 Πρὸς τῆς κολοαίρας φροσῆλθες; ἔλεγεις;
 Σφραγῖδ' ἔχεις ὡρὰ τ' πελαργῶν; ΙΡ. Τί τὸ κακόν;
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. Ὑγάνεις μὲν; ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲ σύμβολον
 1215 Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχ^ο ἔδεις σοὶ παράν;
 ΙΡ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν ἔδεις, ὃ μέλε.
 ΠΕΙΣΘ. Καταίτα δὴ τ' ἔγω σιωπῆ ἀγπέτῃ
 Διὰ τ' πόλεως τ' ἀλλοτείας ἔχ' ἔχρῳς;
 ΙΡ. Ποία εἰ ἄλλη γῆ πέπα^ο τῆς θεῶς;
 1220 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε τῆδε μὲν γ' ἔ.
 Ἄδικεῖς δὲ ἔνυν ἄρα γ' οἶδα τῶν ὄν
 Δικαιοτάτ' ἀν ληφθεῖσα πασῶν Ἰεῖδαν
 Ἀπέθανες, εἰ τ' ἀξίας ἐπύχχαιες.
 ΙΡ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙΣΘ. Ἀλλ' ὄμως ἀν ἀπέθανες.
 1225 Δεινότατα γὰρ τοὶ πεισόμεθ', ἐμοὶ δοκεῖ,

Εἶ

vf. 1200. Ἐχ' ἀτρέμας] Vide ad Plurum vf. 127.
 vf. 1203. Πλοῖον, ἢ κωῆ] Navis an galea? Navem pu-
 tat, aut quia vestis ejus est sinuosa, ut sunt vela na-
 vium: aut propter alas quas habebat; habent enim
 & naves quasi alas quasdam remos; Galeam autem
 putat esse omnino propter pennas & alas, quia Galeae
 plumas habent. *De Scholis*; in quibus etiam κωῆ pro pe-
 talo accipitur, qualem Mercurius deorum nuntius gestat.
 vf. 1204. Πάραλ^ο ἢ Σαλαμῖνα;] Quia dixerat, ἴεις
 παχέα, id est, vi etymologiae, *Nautica velox*; iste pu-
 tat eam esse unam ex duabus illis Navibus publicis;

quarum altera Πάραλ^ο, altera Σαλαμῖνα vocabatur;
 quibus utebantur Athenienses quoties aliquid celeriter
 erat per mare nunciandum aut expediendum; erant
 enim expeditissimae καὶ μάστιγα ταχυνετόσαι. Quod
 ad etymologiam vocis ἴεις attinet; illa est ab ἴειν, ἔ-
 μιναι, significare, indicare, ut est apud Suidam, &
 λέγειν, ut apud Hesychium, ubi male legitur ἴειν,
 λέγειν καὶ ἴεις δὲ ἀπὸ τῆς. legendum ἴειν. Hinc
 etiam ἴεις ille nomen accepit, cum prius aliter vo-
 caretur; proci autem nomen illud ei dederant; quia
 solebant isto nuntio uti; ut docet ipse Homerus Odysse
 vf. 1206.

PISTHETAERUS, IRIS.

- 1200 **P**ISTH. Heus tu, quo, quo, quo volas; mane quieta,
 Esto immota, hic confiste, sustine cursum.
 Quae es, cujas? jam dicere oportebat, unde tandem venias.
 IR. A Diis ego quidem Olympiis.
PISTH. Nomen autem quodnam tibi est? navis an petasus?
 IR. Iris velox. **P**ISTH. Paralus an Salamina?
 1205 **IR.** Quid illud autem rei? **P**ISTH. Hanc nonne aliquis comprehendet
 Subvolans buteo bene peculiatus? **IR.** Mene comprehendet?
 Quid id tandem est mali? **P**ISTH. Multum plorabis.
 IR. Absurda utique haec res est. **P**ISTH. Per quas portas
 Urbem ingressa es, scelestissima?
 1210 **IR.** Ita me Jupiter amet, equidem nescio per quasnam portas.
PISTH. Audinne eam, ut nobis illudat.
 An ad graculorum praefectos adiisti? quid ais?
 Sigillumne habes a ciconiis. **IR.** Quid hoc est mali?
PISTH. Non accepisti? **IR.** Satinne sanus es? **P**ISTH. Neque signum
 1215 Ullus tibi avium impressit praefectus, qui tecum fuerit?
 IR. Mihi certe nullus impressit, inepte.
PISTH. Itaque sic tacite transvolas
 Per urbem alienam & aërem?
 IR. Qua enim alia via Deos volare oportet?
 1220 **P**ISTH. Illud equidem ignoro: hac quidem certe non.
 Quin nunc etiam injuriam facis: id scinne vero, te
 Unam omnium Iridum summo jure comprehensam
 Fuisse morituram, siquidem ex merito plecteris.
 IR. Atqui immortalis sum. **P**ISTH. At sic tamen periisses:
 1225 Atroces enim injurias patiemur, ut mihi videtur,

Si

vf. 1206. Τρέφει] Alitem bene coleatam jubet
 comprehendere Puellam, qui eam etiam possit com-
 primere.

Ibid. Συλλήλαται] In loco Eur. ad vf. 1174. citato.
 vf. 1211. Οἶον ἡρανοῦεται.] In Vespis vf. 174. οἶον πρὶ-
 φασιν καὶ οὐρανὸν, ὡς ἡρανοῦεται, ἢ αὐτὸν ἐπιπέσειας

vf. 1212. Πρὸς τὴν κελύφην] Supra vf. 1174. καὶ οὐ-
 ρανὸν φέλλαν ἡρανοῦεται.

vf. 1213. Σπέρμα ἔχει] Ut illi qui per hostilem
 regionem iter faciunt, symbolum & saluum condu-
 ctum petunt a Praefectis. Simul respicit ad superiora

vf. 560. ἢ πρὸς τὴν ἐπιπέσειας, ἢ αὐτὸν ἐπιπέσειας
 ἢ αὐτὸν ἐπιπέσειας. Sic autem valde ridiculum est quod quaerit;
 nam puella haec, ut etiam illa in Acharnensibus vf. 785.
 κέρον ἐκ ἐχέ. & totus ille sexus laborat isto defectu.

vf. 1217. Σπέρμα] In Thesmoph. vf. 669. διακοπὴν
 σπέρματος. In Pace vf. 1054. ἔφα οὐ σπέρμα.

vf. 1222. Πάντων Ἰριδῶν] Scholia: ἢ ἅς τὴν ἰρίδα πε-
 ρίλας Ἰριδας ποικίλας ἢ ἀπὸ τῶν ἰριδῶν διακρίσας. Aut quia
 varias Irides efficit aër: aut, omnium Iridum pro om-
 nium aërum, nempe per Synecdochen speciei pro ge-
 nere.

- Εἰ τ' ἢ ἄλλων ἄρχουμι· ὑμῖς δ' οἱ θεοὶ
 Ἀκολαζανεῖτε, κηδέτω γνώσεσθ', ὅτι
 Ἀκροατῆρ ἡμῖν οἷ μέρφ τ' κρειτόνων.
 Φερίσσι δέ μοι, τὸ πέρυγε ποὶ σὺ ναυτολεῖς;
- 1230 IP. Ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι πῶδε ἢ πατρός,
 Φερίσσοι θυεὶν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
 Μηλοσφαλαῖν τε βεβύτοις ἐπ' ἐσχάταις,
 Κνωσάντ' ἀγμάς. ΠΕΙΣΘ. Γί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
 IP. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς οἰ ἐρατῶ θεοῖς.
- 1235 ΠΕΙΣΘ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. Τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅρθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,
 Οἷς θυτέον αὐτοῖς· ἀλλὰ μὰ Δί' ἔ τῶ Διί.
 IP. ὦ μάρε, μάρε, μὴ θεῶν κινή φρένας
 Δεινάς, ὅπως μὴ σε γένῃ πανώλεθρον
- 1240 Διὸς μακέλλη πᾶν ἀνατρέψῃ δίχῃ.
 Λιγνὺς δὲ σῶμα κ' δόμων φειπυχὰς
 Καταθαλώσῃ σε Λευμνίαις βολαῖς.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄκυσον αὐτῇ παῦς τ' παφλασματῶν
 Ἐχ' ἀπρέμας. Φέρ' ἰδῶ, πότρεα Λυδῶν, ἢ Φρύγῶν.
- 1245 Ταυτὶ λέγῃσαι μορμιλύτῃσσι δοχεῖς.
 Ἄρ' οἶδ' ὅπῃ, Ζῆὺς εἴ με λυπῖσθ' πέρα,
 Μέλαθρα μὲ αὐτῶ, κ' δόμων Ἀμφίον
 Καταθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
 Πέμφω δὲ πορφυεῖνας ἐς τ' ἕρανόν.
- 1250 Ὅρθες ἐπ' αὐτὸν, παρδαλαῖς ἐπημυδύνας,
 Πλεῖν ἐξάκοσις τ' ἀειθμόν· κ' δήποτε
 Εἰς Πορφυεῖων αὐτῶ παρέχεσθ' ἀράγματ' α.

Σὺ

vf. 1228. Ἀκροατῆρ ἡμῖν ἐν μέρφ τῶν] Euripides in Hecuba vf. 1130. λέγ' αἰς ἀν ἀκροατῆρ σὺ τε καὶ τῶνδ' ἢ ἐν μέρφ κείνῃ δικαίως. Quandoque ἐν μέρφ, singularitèr, scorsim, ut in hoc Eurip. loco: & apud Nostrum in Vespis vf. 1310. quandoque vicissim, per vicem, & ita hic in Avib. in praesenti loco, item in Ranis vf. 32.

vf. 1229. Τὸ πέρυγε ποὶ σὺ ναυτολεῖς] Tanquam de Nave. Virg. de Mercurio: — Volat ille per aëra magnam Remigio alarum; Aeschylus in Agamemnone vf. 52. de Avibus: πέρυγων ἐρατῶσι ἐρατῶμενοι. Alarum remigio remigantes.

vf. 1132. Μηλοσφαλαῖν τε βεβύτοις ἐπ' ἐσχάταις] Locum hunc citat Harpocration v. Ἀγνῶς. ubi Vir Summus H. Valesius observat Aristophanem allusisse hic ad locum illum Euripidis in Plisbena citatum ab Ammonio v. Βορμῆ. Μηλοσφαλαῖται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάταις. Kusterus.

vf. 1232. & seq. Βεβύτοις ἐπ' ἐσχάταις· κνωσάντ' ἀγνῶς]

Euripides in Alceste vf. 1156. Βορμῆς τε κνωσῶν βαθύτοις προστροπαῖς. Araque nidore impleant in supplicationibus, quibus boves macerant. ubi observandum quosdam pro Βορμῆς legere ἰδέε.

vf. 1233. Κνωσάντ' ἀγνῶς] Est hoc ex Oraculis; Demosthenes contra Midiam: ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἰς ἀπάταις ἀνημῆνοι εἰρήσῃσι τῆ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, Χορὸς ἰσάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνωσῶν ἀγνῶς, καὶ στεφανοσῶν. — Non tantum secundum leges; verum etiam secundum oracula: in quibus omnibus nostrae urbi divinitus esse promissum invenietis, non minus Delphis quam Dodonae, ut Chorus instituant ritum patris & vicis nidore impleant & coronas gerant. In Oratione contra Macarratum affert exemplum oraculi Delphici, ubi haec phrasim occurrit dialecto Dorica: καὶ τὰς ἀγνῶς κνωσῶν, καὶ στεφῆρας ἰσάναι καὶ χορὸς. Et completa nidore insicere, & crateras statuere, & chorosque institueret. In his & similibus locis incertum est, an non pro ἀγνῶς scribendum sit Ἀγνῶς, ab Ἀγνῶς, ut

- Si caeteris quidem imperitemus; vos autem Dii
 Petulantes fitis, & non agnoscat, *Π*
 Nobis vicissim, utpote potioribus, auscultandum esse.
 Eloquere vero mihi, quo te alarum remigio conferas?
 1230 IR. Egone? ad homines a patre devolo,
 Indicatura, Diis Olympiis ut sacrificent,
 Oves maectent in aris ad boves immolandos destinatis,
 Et compita nidore repleant. ΠΙΣΤΗ. Quid inquis? quibus Diis?
 IR. Quibus? nobis, in coelo qui sumus, Diis.
 1235 ΠΙΣΤΗ. Vos scilicet Dei estis? IR. Et quis vero alius est Deus?
 ΠΙΣΤΗ. Aves hominibus nunc sunt Dii,
 Quibus etiam ipsis operari decet, non autem, ita me Jupiter amet, Jovi.
 IR. ô Stulte, stulte, ne commove Deorum iras
 Graves, ut ne omne tuum genus ad internecionem
 1240 Ligo Jovis fulmineus funditus jure merito evertat;
 Fuligo autem Licymnii fulminis tuum corpus, domorumque
 Tabulata in cineres redigat.
 ΠΙΣΤΗ. Audi me heus tu, desine inaniam tumidorumque verborum;
 Quiesce: age dic mihi, utrum Lydum aliquem, an Phrygem
 1245 His dictis perterrefacere te putas?
 Scinne vero, si Jupiter mihi amplius fuerit molestus,
 Me aedes ipsius, & domos Amphionis
 Combusturum igniferis aquilis?
 Mittamque porphyrones in coelum
 1250 Contra eum alites, pardi pelle amictos,
 Numero plus quam sexcentos; & quidem olim
 Unus Porphyrion Jovi negotium facessivit.

Ta

intelligentur Dii viarum urbanarum Praefides, aut eorum arae. Etiam veteres Grammatici in hac re incerti sunt.

vf. 1239. Ὅπως μὴ σε γένῳ πανάλοθρον Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψω Δία] Paratragediatur, ut ei terrorem ancuciat. Videntur autem haec Aeschylus Agamemnone esse, ubi vf. 544. καὶ πανάλοθρον ἀντίχρονον πατρῶν ἔθρον ὄβριον. Et funditus perditam cum tota regione paternam demessit domum. Ibid. paulo ante vf. 534. Τρέλαι κατασείσαντα τῷ δακτύλῳ Διὸς μακέλλη. Illud, qui Trojam subruit Vindictis Jovis ligone. Scholiastes adducit Sophoclis locum: Χρυσὴ μακέλλη Ζηνὸς ἔκασταρα. Aureo ligone Jovis everfus fuerit.

vf. 1242. Καταβαλῶσι] Euripides in Ione vf. 212. τί γὰρ; κεραυτῶν ἀμφοτέρων, ὄμβριμον ἐν Διὸς ἐκβόλῃ χροῦ; deinde alter: ἔγω, τὸν δαίον Μίμραντα καταβαλῶ. Quid? num etiam vides fulmen coruscum, & impetuosum in Jovis longe jaculantis manibus? Alter: Video, ferocem illum Alimantem (Gigantem quandam) igne fulmineo

cramat.

Ibid. Ἀκουμνίαις βραχί] Jaculationibus Licymniis. Quidam volunt, referente Scholiaste, Comicum respicere ad Euripidis *Licymniam*, in quo dramate aliquis fulmine ictus nunciatur. Quidam volunt Proverbium esse.

vf. 1243. Πᾶσι τῶν παλαστῶν] In Equitibus vf. 914. ἀπὸ παραλῆσι παῖσι, καὶ ὑπερῶν.

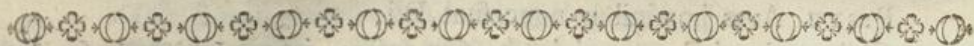
vf. 1244. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα] Alludit Comicus ad locum illum Euripidis in *Aleceide* vf. 675. Ἄ παῖ, τίς αὐγίε, πότις Λυδὸν, ἢ Φρύγα Κανὸς ἐλαδίην ἀργυρώντων σίδεον; Heus nato, quem autumas, num Lydum aut Phrygem aliquem emittim, te malis exagitare? quem locum citavit Cl. Kufferus.

vf. 1248. Καταβαλῶσι] Eurip. in *Troadibus* vf. 66. εἰς αἶθρον ἴδεις πρὶ κατὰ δαλαμῆνας; An te commiseratio cepit urbis igni consumtas?

vf. 1252. Εἰς Πορφυρίων] Paulo ante avem intelligebat, nunc unum ex Gigantibus hoc nomine.

P f f f 2

- Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις π, ἢ ἀγκώνε
 Πρώτης ἀνατείνας τὸ σέλι, ἀμφιμειῶ
 1255 Τίω Ἰεὺν αὐτίω ὅτε θαυμάζειν, ὅπως,
 Ὄψω γάρων ὦν, σίωμα τελέμβολον.
 ἸΡ. Διαρράγεις, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασι.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀποσθήσεις; ἐ ταχέως θύραξ, πατάξ;
 ἸΡ. Ἦν μὴ σε παύση ἢ ὕβριως οὐμός πατῆς.
 1260 ΠΕΙΣΘ. Οἶμοι τάλας! ἐκὼν ἐτέρωσε πετομῆρη
 Καταθαλάσεις ἢ νεωτέραν πινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ'

ΧΟΡ. Ἀποκαλήκαμεν.

Διογενεῖς θεῶς

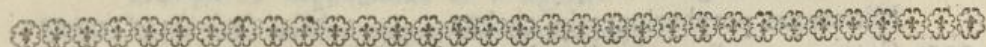
Μηκέπ γὰ ἢ ἐμῶν

1265 Διαπερᾶν πόλιν:

Μηδέ πιν' ἱερόθυ-

τον ἀνά δάπεδον ἔει-

Τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν ἀν' χαπτόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, ΚΗΡΤΞ.

1270 ΠΕΙΣΘ. Δεινόν γὰ ἢ κήρυκα, ἢ ὠδὰ τῆς βροτῆς
 Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοσήσῃ πάλιν.

ΚΗΡ. ὦ Παιδάταιρ', ὦ μαχάει', ὦ σοφώτατε,

ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,

ὦ τρισμαχάει', ὦ κατακέλασσι ΠΕΙΣΘ. Τί α' λέγεις;

ΚΗΡ.

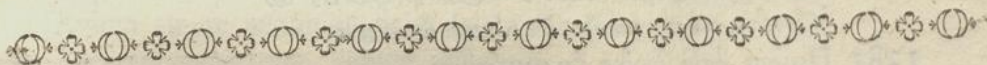
Yf. 1256. Σίωμα τριμβόλον] Suidas v. τριμβόλον, ubi loci huius meminit, pro σίωμα rectius habet σίωμα. Kufferus. Quod autem hic τριμβόλον, id alibi Comicus postea voce simplici ἱμβόλον videtur vocasse; locum citat Athenaeus Lib. I. p. 29. ex posterioribus Thesmophoriazulis, quae perierunt: Οἷον δὲ πίνω ἢ ἕστα Πρίμωρον, Ὁδὲ Χίον, ἢ Θάσον, ἢ Πισπιόθρον, ἢ ἄλλων, ἔστι ἰσχυρὸν τὸν ἱμβόλον: Vinum autem bibere non solum Praximum, Non Chian, non Thosiam, non Pispiothiam, nec aliud quodcumque excitat mentulam. v. 1261. Καταθαλάσεις. Quia Iris dixerat, καταθα-

λάσει. v. 1242. Sensus autem est: Nonne talia minaberis junioribus? nam ego Senex novi, quanti aestimanda sint Jovis fulmina: οἷς γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυρανίδα, καὶ τὰς κεραιὰς ἄβυσ τριμβόλον; dicit ille in Pluto v. 124.

v. 1262. Ἀποκαλήκαμεν] Ita omnes, quas vidi Edd. & agnoscit Scholiastes; mallet tamen ἀποκαλέκαμεν.

v. 1263. Διογενεῖς θεῶς] Aeschylus in Septemthebais v. 307. παντὶ τρώπῳ, Διογενεῖς ἢ θεῶν, πόλι καὶ στρατὸν καθύπερθε φέροσθι. O Dii ejusdem cum Jove origines, Idem in Supplicibus

- Tu vero si quid mihi incommodaris, tua ministræ
Primum sustollens crura, inibo
1255 Ipsam Iridem; ut mireris, quomodo
Mihi tam seni nervus adeo rigeat.
IR. Dispereas, inepte, cum illis tuis dictis:
PISTH. Non tu hinc te propries? nonne confestim eurax patax?
IR. Quod si hanc tuam insolentiam pater meus non compestuerit.
1260 PISTH. Vae mihi misero! quin tu alio avolans
Fumo & fuligine imple juniorum aliquem.

STROPHE COLORUM VII.

- CHOR. Interdiximus, ne
Dii Jove nati
Amplius per meam
1265 Transeant urbem,
Neve quisquam mortalis per imbutum
Victimis solum amplius
Hac ad Deos mittat fumum.

PISTHETAERUS, PRAECO.

- 1270 PISTH. Durum sane praeconem, qui ad homines:
Abiit, si numquam revertetur.
PR. ô Pisthetaere, ô beate, ô sapientissime,
ô Celeberrime, sapientissime, politissime,
ô Ter beate, ô silentium impera. PISTH. Quid tu dicis?
PR.

πιστιβυς v. 639. τὸν ἔτι καὶ θεοὺς ἀπαγορεύει κλέπει· Nunc,
si quando alias, audite &c.
v. 1269. Διόν γὰρ, τὸν κήρυκα — εἰ μὴδὲ ποτε νεφέ-
ται] Dicturus videbatur; διόν γὰρ, τὸν κήρυκα μὴ το-
γῶν. Sed aliter incepit, aliter finit orationem; quasi
nempe incepisset: διόν γὰρ, ὁ κήρυξ ὁ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις
αὐτὸς εἰρήμυτος. De isto autem Praecone ad homines
mittendo mandabat supra v. 845. κήρυκα δὲ πύρινον
τὸν μὴ εἰς θεοὺς ἀνα, ἔργον δ' ἀναδὲν αὐτὸν παρ' ἀνθρώπων
κατα-
v. 1273. Ὁ κατακλιθεὶς. EX Scholiis: ἐπιδὲ πολλὰς
καὶ εἰρηται αὐτῷ, καὶ δὲ ἐπιδοῦν αὐτὸν ὁ Πισθηταεὺς, ὁ ἀγ-
γελεὶς οὖτος, κατακλιθεὶς. ὡς περὶ τοῖς ἐπίστοις, καὶ ὁ τῶν
γῶν πύρινον παρὰ κήρυκα μὴ τῶν. Quoniam saepe ei di-
ctum est ο, & tamen Pisthetaeras ipsum non inhibet; nun-
cius dicit: Impera tanquam remigantibus, & jube ut, ὁ
dicere desinam. Est autem κατακλιθεὶς verbum nauti-
cum in Ranis v. 207. ubi Bacchus remum tenens &
acturus ad Nautam: κατακλιθεὶς δὲ. Deinde sequitur
celestusma: ὄψις δὲ ἀπ', ἔπ. Hic in Avibus v. 1395.
ad illum; qui alludae de avibus cantabat, dicitur: ὄψις
ubi vide Notam.
Pfff f33

- ΚΗΡ. Στεφάνω σε χευστὰ τῶδε σοφίας ἔνεκα
 1275 Στεφανῶσι κ' ἡμῶσιν οἱ πάντες λεῶ.
 ΠΕΙΣΘ. Δέχμεν. τί δ' ἔτιος οἱ λεῶ ἡμῶσιν;
 ΚΗΡ. Ὁ κλεινοτάτῳ αἰθέριον οἰκίστας πόλιν,
 Οὐκ οἶδ' ὅσῳ πμῶν παρ' ἀνθρώποις Φέρῃ,
 Ὅσους τ' ἔρατ' αὖ τῆσδε τ' χώρας ἔχεις.
 1280 Περὶ μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τίνδε τ' πόλιν,
 Ἐλακνομάων ἅπαντες ἀνθρώποι τότε,
 Ἐκόμων, ἐπειῶν, ἑρρύπων, ἰσωκράτην,
 Σκυτάλι ἐφόρον· νυκτὶ δ' ὑποτρέφαντες αὖ
 Ὀρνιθομανῶσι· πάντ' αὖ δ' ὑπὸ τ' ἡδύνῃς
 1285 Ποίησιν ἀπὸ ὀρνίθες ἐκμυζόμενοι.
 Πρῶτον μὲν θύβυς πάντες ἐξ θύνῃς ἅμα
 Ἐπέτονθ' ἔαθεν ὡσαύτ' ἡμεῖς ὅππ' νομόν·
 Κάπειτ' ἀν' ἅμα κατῆσαν ἐς τὰ βιβλία·
 Εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐπ' αὐτὰ τὰ ψήφισματ' α.
 1290 Ὀρνιθομάων δ' ἔτι φαίνεται, ὡς κ' ἔχει
 Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἢν κείμην.
 Πέρδιξ μὲν εἰς κέπλητ' ὀνομάζετο
 Χαλός· Μενίππω δ' ἢν Χελιδὼν τ' ὄνομα·
 Ὀπνητίω δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ.
 1295 Κορυθὸς Φιλοκλεῖ· Χλωαλώπηξ Θεαγένῃ·
 Ἴσις Λυκίεσσιν· Χαίρεφῶντι Νυκτεῖς·
 Συρακυσίω δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ.
 Ὀρτυξ ἐκαλεῖτο· κ' γὰρ ἦκεν ὄρτυξ,
 Ὑπὸ τυφοκόμῳ τ' κεφαλῆν πεπληγμένῃ.
 1300 Ἡδὲν δ' ὑπὸ Φιλορνιθίας πάντες μέλη,
 Ὅπως χελιδὼν ἢν πῖς ἐμπεποιημένη,
 Ἡ πηνέλοψ, ἢ χλιὸς πῖς, ἢ περτερά,
 Ἡ πέρυγος, ἢ πέρυξ πῖς κ' μικρὸν περτερά.

Τοιαῦτα

vl. 1278. Φέρῃ] Attice pro φέρῃ, a φέρμαι· fertur
 mihi, id est, accipio.

vl. 1281. Ἐλακνομάων] Demosthenes contra Cono-
 nem: εἰ μὲν βούληται ἰσχυροποιῆσαι, καὶ λακωνίζῃ φα-
 ρει, καὶ τριβόνας ἔχει, καὶ ἀπλὰς ὑποδιδάσκται· Qui inter-
 diu tristi & severo sunt cultu, adiungunt se Laconum mo-
 ribus vivere & palliastrum gerunt, & simplices crepidas
 subligant pedibus.

vl. 1282. Ἐκόμων — ἑρρύπων] Euripides Epistola III.
 πρῶτος γὰρ γῆρας ἢ πολλὰς πᾶν ἡμέραις πρότερον ἠδῆδε
 ἦν τῶν τε καὶ κόμων ἔχων· Incedebat enim senex haud mul-
 tis ante diebus hic sordidatus, & cum neglecta coma. Ita
 haec leguntur in Editione Aldina.

Ald. Ἐκόμων, ἑρρύπων, ἰσωκράτην] In Nubibus vl. 334.

de Philofophis, inter quos Socrates praecipuus erat:
 ἂν ὑπὸ φιλοφιλίας ἀπικύρατ' ἰδέει πάποσ', εἰδ' ἀλάφαστο,
 εἰδ' εἰς βαλανίον ἰδὲ λυτόμενον.

vl. 1287. Νομῶν] Νόμῳ, Lex; νόμος, praesentium. No-
 tat τὸ φιλοφιλίαν Atheniensium; & quod multa ple-
 bisca feriberentur.

vl. 1292. Πέρδιξ] Fuit hoc ei nomen proprium, a
 quo Proverbium ortum: Πέρδιξ σελί, ut notat
 Scholiastes, quod dicitur in claudos.

vl. 1294. Ὀπνητίω] Supra vl. 153.

vl. 1295. Κορυθὸς Φιλοκλεῖ] Scholia: Μήποτε ὀρτυξία
 ἢν ἐν τοῖς ἀνα, καὶ ὀρνιθίας τὴν κεφαλὴν. ὅτι δὲ καὶ αἰσχρὸς
 ἢν, ἐν ὀρτυξίασιν ἀναί· Forstian in antecedentibus
 vl. 282.) acutum caput habere significabatur, & avem

- PR. Ista te aurea corona sapientiae ergo
 1275 Coronant & honorant omnes populi.
 PISTH. Accipio: cur autem tanto opere me honorant populi?
 PR. ô Tu, qui celeberrimam condidisti aetheream urbem,
 Nescis, quantum ab hominibus honorem adipiscaris,
 Quantosque habeas hujus regionis amatores.
 1280 Etenim, antequam hanc condidisses urbem,
 Lacones imitandi studio tunc omnes homines insaniebant,
 Comas alebant, esuriebant, fordidati incedebant, Socratem aemulabantur,
 Scipiones Laconicos gestabant: nunc vero vice versa
 Avium amore insaniant: omniaque prae voluptate
 1285 Faciunt, quae aves, easque imitantur.
 Primum quidem omnes e vestigio e lecto simul
 Provolabant mane sicuti nos ad pascua. (sic illi ad leges:)
 Deinde simul se conferebant ad libros;
 Atque inde post depascebantur plebiscita.
 1290 Tam aperte vero avium insaniebant amore, ut etiam
 Plerisque avium nomina essent indita:
 Perdix etenim unus caupo vocabatur
 Claudus: Menippo autem hirundo nomen erat;
 Opuntio altero carens oculo corvus;
 1295 Alauda Philocli; vulpanfer Theageni;
 Ibis Lycurgo; Chaerephonti vespertilio;
 Syracusio pica; Midias autem illic
 Coturnix nominabatur: nam similis erat coturnici
 A pugnace gallo caput icto.
 1300 Omnes autem prae avium amore carmina cantabant,
 In quibus hirundinis mentio erat inserta,
 Aut Penelopsis, aut alicujus anseris, aut columbae,
 Aut alarum; vel certe de alis pauxillum quiddam aderat.

Ita

referre capite. Deformem etiam fuisse eum in *Tboswoph.*
 (vi. 174) indicat.

Ibid. *Χαυκωπῆς*] Alii etiam ita cognominati fuerunt;
 Vide Equites vi. 1066. propter vafricitem.

vi. 1296. *Ἰβὶς Λυκούργου*] Intelligit Lycurgum Ora-
 torem, ut patet ex Plutarcho in Vita Lycurgi Rhe-
 toris p. 843. ubi ex hoc ipso loco Comici nostri
 ostendit, cognominatum eum fuisse Ibin. Ex *Norris*
Kusteri. Scholiastes notat videri eum ita dictum quia
 esset Aegyptius natione, aut eorum moribus praedi-
 tus; est autem illa avis Aegyptiaca.

Ibid. *Χαυκωπῆς*] Infra vi. 1563.

vi. 1298. *Ἰβὶς*] In Scholiis: *Ἰβὶς, ἰβὶς*. Omnes pri-

stinae Edd. *Ἰβὶς* male.

vi. 1299. *Ἰβὶς εὐνοκόμης*] Exponunt quidem aliqui
 de coturnice aut gallo, ut Hesychius etiam; sed mal-
 lem cum Cl. Kustero de homine, qui ferit caput co-
 turnicis, quod fiebat in Lufus quodam genere. Est
 autem pro *εὐνοκόμης* interjecto *μ*.

vi. 1301. *Ὅτι χελιδὼν*] Scholia: *εἰς τὰ Σιμωνίδου*
μετὰ ἀντίθεται. κωνία χελιδὼν. Respicit ad Simonidis car-
 mina, in quibus alicubi est: *κωνία χελιδὼν* quod ple-
 nius adducit infra ad vi. 1410. *ἀγγελοῦ κωνία ἰβὶς ἄ-*
δουδμου κωνία χελιδὼν. Nuncia celeberrima veris bene or-
 lentis caerulea hirundo.

vi. 1302. *Παύλοψ*] Anati similis, sed major. Schol.

- Τοιαῦτα μὲν τὰ κείθεν ἐν δέ σοι λέγω·
- 1305 Ἦξοσ' ἐκείθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι,
 Πτερῶν δαΐμονοι, καὶ τρέπον γαμψώνυχον·
 Ὡς πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεῖν.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐσάναι·
 Ἄμ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀφρίχθας,
- 1310 Καὶ τὴς κοφίνης ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν.
 Μαίης δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
 Ἐγὼ δ' ἐκείνων τὴς προσόνας δέξομαι.
 ΧΟΡ. Ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα ταῖνδε πόλιν
 Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
- 1315 ΠΕΙΣΘ. Τύχη μόνον προσείη.
 ΧΟΡ. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
 ΠΕΙΣΘ. Θάψον φέρειν κελθῶ.
 ΧΟΡ. Τί γ' οὐκ ἐν ταύτῃ
 Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
- 1320 Σοφία, πῖθ' αἰ, ἀμβροσία, χεῖρες,
 Γό, τε τ' ἀγανόφρον' ἰουχίας
 Εὐήμερον προσωπον.
 ΠΕΙΣΘ. Ὡς βλακικῶς Διαικονῆς.
 Οὐ θάψον ἐγκονήσεις;
- 1325 ΧΟΡ. Φερέτω κέλαθον ταχὺ τις πτερῶν.
 Σὺ δ' αὖθις αὖ γ' ἐξόρμα,
 Τύπων γε τῶτον ἀδί.
 Πάνυ γ' βραδύς τις ἐστίν, ὡσπερ ὄν' αἰ.
 ΠΕΙΣΘ. Μαίης γὰρ ὅτι δειλός.
- 1330 ΧΟΡ. Σὺ δὲ τὰ πτερά φρώτων
 Διάθες τὰδε κόσμω·
 Τὰ τε μισίχ' οὐδ' αὖ τὰ τε μαντικά, καὶ
 Τὰ θαλάσσι. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
 Πρὸς ἀνδρ' ὄραν πτερώσεις.
- 1335 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ μὰ τὰς κερκηνήδας ἔτι σε χήσομαι·
 Οὕτως ἴφην σε δειλὸν ὄτα καὶ βραδυῖ.

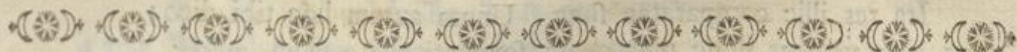
νῆ. 1304. & 1305. Ἐν δέ σοι λέγω, Ἦξοσ'] Infra νῆ.
 1330. Ἐν δέ σοι λέγω παρ. ε.

νῆ. 1308. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἐσάναι] In Lysistrata νῆ.
 427. ἀλλ' ἔδον ἔργον ἐσάναι

νῆ. 1323.

- Ita res illic comparatae sunt. Unum autem hoc tibi dico;
- 1305 Huc venient illinc plus quam sexcenti,
 Qui alas sibi expetunt, moresque instar avium curvis unguibus rapaces:
 Adeoque alae tibi pro advenis alicunde parandae sunt,
 PISTH. Profecto nequaquam itaque nobis cessandum est:
 Sed tu quam primum ito, & corbes
- 1310 Atque cophinos omnes imple alis;
 Manesque mihi huc foras alas efferat:
 Ego autem, quotquot illorum accesserint, excipiam.
 CHOR. Brevi certe tempore populosam hance urbem
 Hominum aliquis vocaverit.
- 1315 PISTH. Fortuna modo faveat.
 CHOR. Obtinet (homines) amor urbis meae.
 PISTH. Citius afferre jubeo.
 CHOR. Quid enim huic non inest urbi,
 Quod commodum non sit, hominemque invitet ad sedes huc transferendas.
- 1320 Sapientia, desiderium, ambrosia, Gratiae,
 Et amoenae tranquillitatis
 Placida facies.
 PISTH. Quam tarde ministras!
 Nonne ocyus properabis?
- 1325 CHOR. Cito quis afferat calathum cum alis.
 Tu vero hunc rursus excita,
 Atque istum in modum verberato:
 Nimis enim tardus est tanquam asinus.
 PISTH. Manes etenim est ignavus.
- 1330 CHOR. Tu vero hanc primum alas
 Ordine dispone,
 Simul & muscas, & fatidicas,
 Et marinas: deinde ut prudenter
 Singulos considerans alis ornes.
- 1335 PISTH. Non amplius, cerchneidas obtestor, tibi parcam,
 Cum te tam ignavum esse videam & tardum.

vf. 1323. Βλακίαις] Xenophon V. Anab. καὶ ἄλλοι, cum viderem sedentem & revulsam, impulsi.
 ἐπίτε ἰδοίμαι καθήμενον καὶ βλακίσοντα, ἠλαυον. & aliam

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ΠΑΤΡ. Γενόμεναι αἰετὸς ὑψιπέτας,
 Ὡς ἂν ποταθείην ἀπρυγέτι
 Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- 1340 ΠΕΙΣΘ. Ἔοικεν ἔψυδαγγελῆς εἶν' ἀγγελῶ.
 Ἄδαν γὰρ ὅδε τις αἰετὸς πρῶτος ἔχει.]
 ΠΑΤΡ. Αἰετῶ.
 Οὐκ ἔστιν ἕδεν ἔπέταξ γλυκύτερον.
 Ἐρῶ δ' ἔγωγε τ' εἰ ὄρνισιν νόμων.
- 1345 Ὀρνιθομανῶ γὰρ, ἢ πέτομα, ἢ βύλομα.
 Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, καὶ πθυμῶ τ' νόμων.
 ΠΕΙΣΘ. Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι.
 ΠΑΤΡ. Πάνταν· μάλιστα δ' ὅτε καλὸν νομίζε]
 Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἀγγεῖν ἢ δάκνειν.
 ΠΕΙΣΘ. Καὶ νῆ Δί' ἀνδρείον γε πάνυ νομίζομεν,
 1350 Ὃς ἂν πεπλήγη τ' πατέρα νεοτῆος ὦν.
 ΠΑΤΡ. Διὰ ταῦτα μὲν τοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
 Ἄγγεῖν ὄπθυμῶ τ' πατέρα, ἢ πάντ' ἔχειν.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμῳ
 Παλαῖος, εἰ τοῖς τ' πελαργῶν κέρβεσιν.
 1355 Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμως
 Πάντας ποιήσῃ τὰς παλαργιδεῖς τρέφων,
 Δεῖ τὸς νεοτῆος τ' πατέρα πάλιν τρέφειν.
 ΠΑΤΡ. Ἀπέλαυσα γὰρ νῆ τ' Δί' ἔλθων εἰθαδέ,
 Εἴτ' ἄρ' γέ μοι ἢ τ' πατέρα βοσκητέον.
 1360 ΠΕΙΣΘ. Οὐδὲν γ' ἐπειδήτ' ἢ ἦλθες, ὦ μέλε,
 Εὐνὸς, πέρασσο σ' ὄσσο ὄρνιν ὄσσανόν.
 Σοὶ δ', ὦ νεοτῆος, ἐκακῶς ὑποθήσομαι,
 Ἄλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἢ σὺ γὰρ

Τὸν

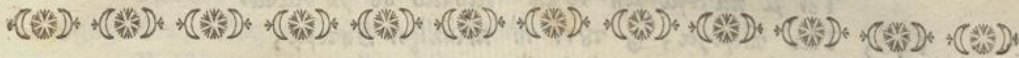
vf. 1337. Γενόμεναι αἰετῶ] Ex Sophoclis Oenomaο dicitur in Schollis. Ridet autem dithyrambicos & Tragicos, qui saepe alas sibi optant, aut se in aves mutari: aut tales introducunt; Euripides in Hippolyto vf. 732. Ἡλιεταῖς ὑπὸ κελυμῶσι γινόμεναι, ἵνα μὴ πηροσσαν ὄρνιν θίεῖν ἐν ποταμῶσι ἀγγεῖν εἴη. Ἀβείν δ' ἐπὶ πάντιον κρυμῶ. Excelsa sub scopulorum latebris utinam essem, ut me volucrum deus faciat in volatili grego, & tollar supra marinum fluctum.

vf. 1339. Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας] Euripides in Helena vf. 407. ἐπ' οἶδμα πάντιον γλαυκῆς ἀλός. Supra un-

das caerulei maris. Noster supra vf. 251. αὐτὸ ἐπὶ πάντιον οἶδμα θαλάσσης φέλα μὲν ἀλαυνέουσι ποταμῶν. Sed in Pace vf. 140. τί δ' ἐν ἐξ ὄρνιν πάντιον πρῶτος ἔχει, πᾶς ἰεροσθεῖν πρῶτος ἂν δύναται; vf. 1340. Ἔοικεν ἔψυδαγγελῆς εἶν' ἀγγελῶ] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 461. ἄδ' ἀγγελίας φευδέει ἔλανε βροχέος ἀπὸ. Nec nuncios falsos nunciavit inbulcus.

vf. 1346. Πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι] Alter intelligebat νόμος leges; iste νόμος parsena: quae varia sunt avibus, & recensentur supra vf. 230. usque 250.

vf. 1347.

PARRICIDA, PISTHETAERUS.

- P**ARR. Utinam aquila fiam altivolans,
 Ut volem supra sterilis
 Caeruleique undas maris.
- 1340 **P**ISTH. Apparet nuncium falsa non annunciaffe.
 Nam hic aliquis accedit aquilas cantans.
- P**ARR. Papae! nihil est jucundius quam volare:
 Capior ego avium legibus:
 Nam sane earum amore insanio, & volito, & cupio
- 1345 **H**abitare vobiscum, teneorque desiderio vestrarum legum.
PISTH. Quarum legum? multae enim avium sunt leges.
- P**ARR. Omnium: praecipue vero, quod pulchrum habetur apud aves
 Patri collum obtorquere, eumque mordere.
- P**ISTH. Et sane fortem illum omnino existimamus,
- 1350 **Q**ui pullus patrem pulsaverit.
PARR. Propterea equidem huc transmigravi,
 Patremque suffocare cupio, omniaque ejus bona habere.
- P**ISTH. Sed lex est nobis avibus
 Vetus, in Ciconiarum tabulis:
- 1355 **P**ostquam pater Ciconia volatiles
 Omnes fecerit pullos suos atque enutriverit,
 Pullos oportet patrem vicissim alere.
- P**ARR. Operae profecto pretium fecero huc veniens,
 Si pabulum etiam a me patri sit suppeditandum.
- 1360 **P**ISTH. Nihil est; quandoquidem enim venisti
 Nobis benevolus, alas tibi tanquam avi orbae aptabo.
 Tibi autem, juvenis, non male praecipiam,
 Sed ipse quae didici, cum essem puer: tu

Patrem

vf. 1347. "Οτι καλὸν νομίζεται τοῖς ὄρνιθιν &c.] Supra
 vf. 758. ἢ γὰρ ἰθὺς ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τὸν αἰσιν ἰθὺς
 ἢ γὰρ ἰθὺς ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τὸν αἰσιν ἰθὺς
 vf. 1352. Ἀχρὸν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα.] In Ecclesiast.
 vf. 685. ἰθὺς καὶ τὸν γυναικόντες πατὴρ ὄντα ἀχρῶσι.
 vf. 1359. Εἶπερ γὰρ μοι τὸν πατέρα βοσκῆτον.] Tan-
 quam bestiam. In Vespis vf. 311. τί με δὲν, ὦ μέγιστε
 πατέρ, ἰθὺς; ἢ ἔμοι πατὴρματα βόσκου πατὴρ;
 vf. 1361. Ὅσπερ ἐγὼν ὄρνιθιν.] Scholia: Ὅσπερ μὴ ἰ-
 χθὺς πατέρα. Ἐγὼν ἰθὺς ἢ γὰρ δὲ πατέρα, ἢ ὄρνιθιν

καὶ ἄρας ἰθὺς ὄρνιθιν καλῶμεν. Tāquam avem patre caren-
 tem. Quasi itaque dicat: bono animo es; non enim ales
 patrem. Aut quia etiam est avis ita dicta: nempe ὄρ-
 νιθιν. Mallem ὄρνιθιν pro ἄρας.
 vf. 1363. Ὅτι παῖς ἢ.] Scholia: ἀπὸ τῆς ἰθὺς. Ἀπτι-
 κῶς. In Pluto vf. 77. εἰ γὰρ, ὡς εἶπες, ἰθὺς ἄρας, αὐτὸν
 τὸν ἢ παροικισμένον. In Vespis vf. 1094. ἄρα ἰθὺς
 ἢ τὸν ἄρα πάντα μὴ δειδόμεναι καὶ κατεσφάμην γὰρ &c.
 Aeschylus in Agamemnone vf. 1646. ἰθὺς δὲ ἰπποτῶν
 ἰχθὺς ἢ πατὴρ ἰθὺς. Et ego suspicias hostis antiqui sui.
 G g g g 2

Tōv
 i vōr-
 Sed
 Curi-
 quōd
 babul-
 elligebat
 avibus,
 vl. 1347

- Τὸν μὲ πατέρα μὴ τίπε· ταύτιω δέ γε λαβὼν
 1365 Τίω πέρυγα, ἢ τῆτι τὸ πλῆκτρον θήτερα,
 Νομίσας ἀλεκτρονὸν ἔχειν γε τὸ λόφον,
 Φρέφῃ, φρατθίῃ, μασοφορῶν σαυτὸν τρέφε·
 Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχμῳ εἶ,
 Εἰς τὰπὶ Θράκῃς ἔποπέτῃ, καὶκεί μάχμῳ.
 1370 ΠΑΤΡ. Νῆ τ' Διόνυσον εὖγε μοι δοκεῖς λέγειν,
 Καὶ πείσομαι σοι. ΠΕΙΣΘ. Νῆν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- ΚΙΝ. Ἀναπέτομα δὴ πρὸς Ὀλυμπον
 Πτερύγεσι κέφασι· πέτομα δ' ὄδδον
 Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαι μελέων.
 1375 ΠΕΙΣΘ. Τῆτι τὸ φράγμα φορτῆν δεῖται πτερῶν.
 ΚΙΝ. Ἀφόβω φρενὶ
 Σάματι γενεῖν ἐφίπων.
 ΠΕΙΣΘ. Ἀσπαζόμεθα Φιλύενοι Κινησίαν.
 Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
 1380 ΚΙΝ. Ὀρεῖς γενέσθαι βύλομα,
 Λιγύμυθῳ ἀνδῶν.
 ΠΕΙΣΘ. Παῦσαι μελωδῶν· ἀλλ' ὅ, π λέγεις, εἰπέ μοι.
 ΚΙΝ. Ὑπὸ σῶν πτερωθεῖς βύλομα μετάρσι
 Ἀναπτόμεν ἔν τ' νεφελῶν χαινὰς λαβεῖν.
 1385 Ἀεροδνήτης ἢ νεφελῶν ἀναβολὰς.
 ΠΕΙΣΘ. Ἐκ τ' νεφελῶν γ' ἂν τις ἀναβολὰς λάβῃ;
 ΚΙΝ. Κρέμα γ' μὲ ἐν εἰπεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχμῳ.
 Τῶν διθυράμβων γ' τὰ λαμωρὰ γίνετῃ.
 Ἀέμα ἢ σιόπια γε ἢ κυαναυγία.

Καὶ

vf. 1365. & seq. Τὴν πέρυγα — τὸ πλῆκτρον — ἀ-
 λεκτρονὸν λόφον] Propterea accesserat hospes, ut fie-
 ret gallus gallinaceus; qui contra patres solent infur-
 gere; ut recte sentit in Schollijs Didymus: ἔλθε γὰρ ὡς
 ἀλεκτρονὸν πτερωθεῖς, ἐπεὶ κίνας τοῦ πατρὸς σὺττασι· de
 qua re & Comicus in Nubibus vf. 1431. σιόπια δὲ τὸς
 ἀλεκτρονίαι, καὶ τὰλλα βετὰ ταντῆ, ὡς τοῦ πατρὸς ἀρῶν-
 ται. Cum itaque hoc animo accessisset, non transfor-
 matus quidem in Gallum; sed armis instruitur, quasi
 gallus: clypeo tanquam ala, gladio tanquam calcari,
 quod galli gestant, galea tanquam crista gallorum. Ex
 Schollijs.

vf. 1369. Εἰς τὰπὶ Θράκῃς] Subintelligitur: χερσὶ. In

Pace vf. 283. Ἐς τὰπὶ Θράκῃς χερσὶ.

vf. 1372. Ἀναπέτομα] Ex Anacreonte: ἀναπέτομα
 πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσι κέφασι διὰ τὸν ἔρωτα. Scholia-
 stes.

vf. 1377. Σάματι γενεῖν ἐφίπων] Scholla: τινὲς ἐπίων
 ἐπίωνος ἀδανοντέταται, θίλων διαβολῆν τὰ Κιναῖα ποιή-
 ματα· quidam legunt ἐπίων. De industria loquitur εἰσκύει,
 quia vult carere Cineas Poëmata. In voce γενεῖν sub-
 intelligit Scholiastes ἐπίων.

vf. 1378. Φιλυρῶν Κινησίαν] Locū hujus meminit
 Athenaeus Lib. XII. p. 551. qui simul rationem red-
 dit, quare Cineas dicatur φιλυρῶν· nimirum
 ideo, quod tabellas tiliaceas pectori applicare sole-
 ret,

- Patrem ne verberato; sed hac manu sumta
 1365 Ala, istoque calcis aculeo altera,
 Existimans te galli cristam gerere,
 Custodem age, milita, stipendia merendo victum tibi para,
 Patrem vivere sine: sed quoniam pugnax es,
 In Thraciam avola, atque ibi pugna.
 1370 PARR. Recte, ita mihi Bacchus faveat, consulere mihi videris,
 Tibique sane morem geram. ΠΙΣΤΗ. Certe itaque sapiens.

CINESIAS, PISTHETAEUS.

- CIN. Subvolo in coelum
 Levibus alis; volatuque vias permeo,
 Modo has, modo illas, carminum.
 1375 ΠΙΣΤΗ. Illud sanequam onere indiget alarum.
 CIN. Intrepida mente,
 Et corpore gentem confectans.
 ΠΙΣΤΗ. Tileaceum Cinesiam salutamus:
 Quid tu curvum introrsum pedem huc versas in gyrum?
 1380 CIN. Avis fieri volo
 Arguta luscinia.
 ΠΙΣΤΗ. Desine cantillare, quodque dicere habes, ediffere.
 CIN. Alis a te mihi aptatis volo in sublime
 Subvolans ex nubibus nova accipere
 1385 Aëre concussa & conspersa nive exordia.
 ΠΙΣΤΗ. An itaque ex nubibus aliquis exordia captet?
 CIN. Equidem hinc pendet nostra ars.
 Namque Dithyrambicorum praeclara illa carmina plerumque sunt
 Aëria, tenebrofa, caeruleum splendentia,

Et

res, ne corpus ejus ob proceritatem & gracilitatem
 fletereur. Verba eius haec sunt: "Αλλοι δὲ αὐτὸν,
 ὡς καὶ Ἀριστοφάνης πολλὰκις, εἰρήμοι φιλῆρινοὶ Κινῶσιον,
 διὰ τὸ φιλέρας τὸ ἔλλει λαμβάνοντα σάνδα συμπεριζών-
 υνοῦσαι, ἵνα μὴ κέμπηται διὰ τὸ μῆκος καὶ τὴν
 ἰσχυρότητα." Ex Notis Kufferi.

VI. 1379. Ἄνα κούλον] In Ranis vs. 438. Χαρήτε γὺν
 ἡρὸν ἀνα κούλον.

Ibid. Πῶδα — κυκλῆϊς] Euripides in Oreste vs. 691.
 ποὶ οὐ πῶδ' ἐπὶ συνοία κυκλῆϊς; Quo circumfers gressum
 tuum meditabundus? Sophocles in Ajace vs. 19. καὶ τὴν
 ἐπέγνωσ' εἰ μ' ἐπ' ἀνδρῶν δνομνῶν ἔδον κυκλῆϊτα. Et nunc
 recte intellexisti, me ob hominem inimicum obambulare.

Hinc ἀνακυκλῆϊσθαι apud Athenaeum I. p. 44. κατὰ
 τὴν ἡμέραν ἐκάσθην προχάσαν ἡμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυ-
 κλῆϊτας. Quotidie coram nobis ventrosus in concionibus ver-
 satur.

vs. 1385. Ἀεροδοτήτης] Supra vs. 1183. αἰθὴρ δνοῦται.
 Ibid. Ἀεροδοτήτης ἀναβόλας] In Pace vs. 828. ad illam,
 qui in coelo fuerat: ἄλλον τιν' εἶδες ἀνδρα κατὰ τὸν
 Ἄε'ρα πλανώμενον πλὴν σεαυτοῦ; responderetur: ἔκ, εἰ μὴ
 γὰρ περὶ ψυχῆς δὲ ἢ τρεῖς δίδυμοὶ μεθ' ἑαυτοῦ. quare alter:
 τί δ' εἶδαν; responderetur, ζυμῆζοντ' Ἄναβόλας
 πατοῦμεναί.

vs. 1387. ΚΙ. Κρήματα] Recte Edd. Brubachii & Nu-
 pera haec tribuunt Cinesiae.

Gg gg g 3.

- 1390 Καὶ περοδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἶσθ' τάχα.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐ δὴτ' ἔγωγε. ΚΙΝ. Νῆ τ' Ἡρακλῆα σύγ.
 Ἄπαντα γ' δίδμι σοι τ' ἀέρα,
 Εἶδαλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
 Οἰανῶν ταναοδείρων.
- 1395 ΠΕΙΣΘ. Ὄπι. ΚΙΝ. Τὸν ἀλαδρόμον ἀλάμδον
 Ἄμ' ἀνέμων προιαῖσι βάλω.
 ΠΕΙΣΘ. Νῆ Δί' ἐγὼ σε καταπαύσω τὰς προιάς.
 ΚΙΝ. Τοτὲ μὲ νοτίαν τείχων πρὸς ὄδον,
 Τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
- 1400 Ἄλιμδον αἰθέρῳ αὔλακα τέμνων.
 Χαίρειτά γ', ᾧ φρεσῦτ', ἐσοφίσα ἢ σοφά.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐ γ' σὺ χαίρεις περοδόνητ' γενόμενῳ;
 ΚΙΝ. Ταυτὶ πεποιήχας τ' κυκλιοδιδάσκαλον,
 Ὅς ταῖσι Φυλαῖς θεμιμάχῃτ' εἴμ' αἰεῖ;
- 1405 ΠΕΙΣΘ. Βύβλι διδάσκειν ἢ παρ' ἡμῖν ἐν μένων
 Λεωτροφίδῃ χροὸν πετομῶν ὀρνέων
 Κεκροπίδα Φυλίῳ; ΚΙΝ. Καταγλαῖς με δήλ' εἶ.
 Ἄλλ' ἐν ἔγωγ' ἔπαύσομαι τῶτ' ἰδ' ὄν,
 Πλὴν ἀν' ἡερωθεῖς ἀεράμω τ' ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1410 ΣΥΚ. Ὀρνιθες πίνες οἶδε,
 Οὐδὲν ἔχοντες περοποίκιλοι;
 Τανυσίππερε πικίλα χελιδόι;
 ΠΕΙΣΘ. Ταυτὶ τὸ κακὸν ἔφαυλον ἐξεργήσομαι.
 Ὅ δ' αὖ μινυέζων δευρό πτεροσπέρχεται.
- 1415 ΣΥΚ. Τανυσίππερε πικίλα μάλ' αὖθις.
 ΠΕΙΣΘ. Ἐς θοιμάπον τὸ σκολιὸν ἄδειν μοι δοκεῖ.

Δείξ

vf. 1390. Σὺ δὲ] Ita distinguenda haec videntur Perionis, ut in versione factum.

vf. 1392. Ἄπαντα γ' δίδμι σοι] Proverbium de Dithyrambicis Poëtis affertur hic in Scholiis: Καὶ διθυραμβοποιῶν γὰρ ἔχει ἰδιότροπα· Minus habes mentis, quam dithyramborum Poëta.

vf. 1394. Οἰανῶν ταναοδείρων.] Supra vf. 255. οἰανῶν τῶν ταναοδείρων.

vf. 1395. Ὄπι.] Scholia: Παρακαλεῖται αὐτὸν παύσασθαι τὸ ἀδειν, ὡς οἱ ἰερισσοῦσι· κίλισμα γὰρ τῶν ἰερισσοῦσαν τὸ ὄπι, καταπαύσει τῆς κωμικῆς.

vf. 1395. Ἀλάμδον.] Est aor. i. med. ab ἄλλομαι,

Salio. Ad hunc etiam versum Scholiastes dicit, his nullum inesse sensum, & esse composita ad ridendos dithyramborum Poëtas.

vf. 1395. Τὸν ἀλαδρόμον — βάλω] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 1138. Ἀεπερὶν ἰαπόδρμον βάλω, ἐνθ' ἐοδῶν ἔρχεται πῶρ· οἰκίον δ' ὑπὲρ θαλάμων πτερυγας ἐν νύκτις ἀμῖς ἰξάμι θοάξοσα· Utinam venirem in splendidiū circum (aeribus) qua salis pulcher it ignis; Domesticos autem super thalamos alas in meis humeris desinerem agitare. Idem in Ione vf. 796. αἰ ὄρνθ' ἐν πταβῶν αἰθίρα πρῶσα γλαῖς Ἑλλάδας ἀσφίρας ἰταπρίας· Vellem in humidum aërem volare ultra Graecam tellurem Stellas ad Hesperias.

vf. 1391.

- 1390 Et levia tanquam alis agitata: tu vero ubi audiveris, mox scies.
 ΠΙΣΤΗ. Haud ego quidem. CΙΝ. Imo mehercule tu quidem.
 Omnem namque percurram tibi aërem,
 Simulachra volatiliū, aetheremque permeantium
 Avium collis extensis.
- 1395 ΠΙΣΤΗ. Oop! CΙΝ. Utinam marino cursu vagabundus
 Una cum ventorum flatibus incedam.
 ΠΙΣΤΗ. Ego certe tuos flatus & spiritus compeſcam.
 CΙΝ. Nunc australi via incedens,
 Nunc autem contra ad Boream appropinquans
- 1400 Portu carentem aetheris fulcum ſcindens.
 ΠΙΣΤΗ. Lepide hoc, ô ſenex, & ſapienter excogitaſti.
 Nonne vero tu gaudes, dum pennis agitatus pulſaris?
 CΙΝ. Hocceine tu facis poëtae Dithyrambico,
 Quem tribus certatim ſibi ſemper omnes expetunt?
- 1405 ΠΙΣΤΗ. Vinne ergo etiam apud nos remanens docere
 Levem Leotrophidae inſtar chorū volantium avium
 Cecropiam tribum? CΙΝ. Irrides mihi planiſſime:
 Sed id ſcias velim, me non conquieturum,
 Uſque dum a te volucris factus aërem percurram.

SYCOPHANTA, ΠΙΣΤΗΤΑΕΡΟΣ.

- 1410 **S**YC. Quenam hae ſunt aves,
 Nihil habentes, verſicoloreſ,
 Alas pandens ô piëta hirundo?
 ΠΙΣΤΗ. Malum hocce haud contemnendum ſurrexit.
 Ecce alius iterum huc cantillans accedit.
- 1415 **S**YC. ô, Quae alas explicas verſicolor iterum iterumque hirundo.
 ΠΙΣΤΗ. In veſtem propriam hoc mihi ſcolion cantare videtur;

Appa-

vf. 1397. Καταπαύσω σε τὰς πνοάς] Aliter iſte accipit vocem πνοάς: ſerme ut in illo Euripidis in Phocniſſis vf. 457. σῆμα δὲ δανὸν ὄμμα, καὶ θυμὸν πνοάς. Remitte tororum vultum, & animi ſtatus.

vf. 1406. Λεωτροφίδης] Scholia: βέλαι τῶ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεχροπίδα φυλὴν διδάσκων; & iterum: Δίλειε ἐν καὶ τῶ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρθῶν διδάσκων. Viſne docere huic Leotrophidae Chorū in Cecropia tribu? Facit autem huius mentionem, quia & iſte, ut Cineſias, fuit macer & exili corpore; de quo Leotrophide Hermippus apud Scholiaſtem: Ἀνατρεφῶ σου δύνων ἡδὴ βέλαια Λεωτροφίδῃ ἀπλοτέρα καὶ θυμάντι. Mutilas buculas tibi ſacrifi-

cant exilioſes Leotrophidae & Thumantide.

vf. 1410. Ὀρνίθες] Ex Alcaeo, cuius locum addidit Scholiaſtes: ὀρνίθες τῆς αἰδῆ; αἰετῶν γὰρ ἀπὸ περιτῶν ἔλθον, πανόλιες ποικιλοχρῶν, τανυστῆρες. Quenam iſtae aves? num ab oceani extremis partibus venerunt penelopes colla piëti, alas pandentes. Loquitur autem Dorice: αἰετῶν pro αἰετῶν. πανόλιες pro πανόλιες, cuius avis mentio fit in hac fabula vf. 299. & 1302.

vf. 1412. Παικίη χελιδὼν] Ex Simontide, cuius locum citat Scholiaſtes: ἀγγελοκλυτὰ ἔαρ. ἀδουδμῆ, κυανία χελιδὼν. Nuncia incliyā veris ſuaevolentis, cyanea hirundo.

- Δείαζ δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
 ΣΥΚ. Τίς ὁ πτεῶν δεῦρ' ἐπὶ τὴν ἀφικνευμένης;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅδ' ἴκασιν ἀλλ' ὅτε ζῆν, δεῖ λέγειν.
 1420 ΣΥΚ. Πτεῶν, πτεῶν δεῖ. μὴ πύθη τὸ δεύτερον.
 ΠΕΙΣΘ. Μὴν εὐθὺ Πελμυῆς πέταζ ἀφαινοῖ;
 ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλὰ κλητὴς εἰμι ποιωπικός,
 Καὶ συκοφάντης. ΠΕΙΣΘ. ὦ μακάριε τ' τέχνης.
 ΣΥΚ. Καὶ τραγματοδότης. εἴτα δέομαι πτεῶν λαβῶν
 1425 Κύκλω παρῖσθεῖν τὰς πόλεις χαλκίδων.
 ΠΕΙΣΘ. Ὑπὸ πτερυγῶν π' ὠροκαλεῖν σοφώτερον;
 ΣΥΚ. Μὰ Δί' ἀλλ', ἴν' οἱ λησά γε μὴ λυπῶσί με,
 Μετὰ τ' ἡρώων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 Ἄνθ' ἔρματ' ἄλλὰς καταπεπικῶς δίχας.
 1430 ΠΕΙΣΘ. Τετὶ γ' ἐργάζεσθαι σὺ τέρηρον, εἰπέ μοι;
 Νεανίας ὦν, συκοφαντῆς τὴν ξένους;
 ΣΥΚ. Τί γ' πάθω; σκάρπειν γ' οὐκ ἔπίσταμαι.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 Ἄφ' ὧν ἀφαινοῖ ἀνδρα χελιδὼ τσοβτονί,
 1435 Ἐκ τ' δικαίως μᾶλλον, ἢ δικοῦραφείν.
 ΚΥΚ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νυθέτῃ μ', ἀλλὰ πέρσ.
 ΠΕΙΣΘ. Νῦν ταῦτα λέγων πτεῶν σε. ΣΥΚ. Καὶ πῶς ἂν λόγοις
 Ἄνδρα πτερώσειας σὺ; ΠΕΙΣΘ. Πάντες τοῖς λόγοις
 Ἄναπτεῶν. ΣΥΚ. Πάντες; ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἀκήκοας,
 1440 Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε
 Τοῖς μειράκιοις ὅτι τοῖσι κερδαίοις ταδί;
 Δεινῶς τέ μιν τὸ μειράκιον ὁ Διὶ τρέφης
 Λέγων ἀνεπέρωκεν, ὡδ' ἵπποηλατεῖν.
 Ὅ δέ τις τ' αὐτὸ φησὶν ἐπὶ τραγωδίᾳ
 1445 Ἄνεπτεῶν, ἢ πεποτῆαζ τὰς φρένας.
 ΣΥΚ. Λόγοισί τ' ἄρα ἢ πτεῶν; ΠΕΙΣΘ. Φῆμ' ἐγώ.
 Ὑπὸ γ' λόγων ὁ νῦν τε μετὰερίζεται,
 Ἐπαίρεται τ' ἀνθρώπων. εἴτω καὶ σ' ἐγὼ
 Ἄναπτεῶσας βέλομαι ζῆντοῖς λόγοις,

Τρέφα

vf. 1417. Οὐκ ὀλίγων χελιδόνων] Quia alter modo de hirundine cantabat, & habebat vestem laceram, iste dicit eum multis hirundinibus indigere, ne frigeat; id est: oportere ut ver adultum sit, cum omnes hirundines advenerunt, & non tantum una; nam μία χελιδὼν ἢ πτεῶν ἴσθ, una hirundo non facit oer: cujus Proverbiū meminit hic Schollastes.

vf. 1420. Μὴ πύθη τὸ δεύτερον] In Ranis vf. 433. μὴ δ' αἰθίς ἵπποηλατεῖν.

vf. 1421. Εὐθὺ Πελμυῆς] Nempe, ad petendam laenam Pellenicam, φαρμακὸν αἰσῶν φάρμακον, ut de ea loquitur Pindarus. In Pellene autem laenae praemium athletis proponebantur in Ludis Junoni sacris, aut, ut alii, Mercurio, ut Schollastes ait. Ad hunc Comici locum respexit Eustathius p. 22. lin. 2. in Iliadem Edit. Basil. ἐστὶ δὲ καὶ κόμην Πελλήνην. ἔστι αἱ Πελληνικαὶ χελιδναί, αἵ ἵπποηλα ἐτίθεισαν ἐν τοῖς ἐκείνῳ ἀγῶσι, ὡς καὶ ὁ Κομμικὸς θελοῖ ἐπὶ Ὀρμισι.

vf. 1426.

- Apparetque eum non paucis hirundinibus egere.
 Syc. Quis ille est, qui alis instruit huc advenientes?
 PISTH. Ipse hic adest: sed qua re opus habeas, dicendum est.
 1420 Syc. Alis, alis opus est: ne iterum quaeras.
 PISTH. Num recta Pellenem volare cogitas?
 Syc. Nequaquam; sed citator sum insulanus,
 Et Sycophanta. PISTH. ô Te artis felicem!
 Syc. Et litium sectator: itaque volo acceptis alis
 1425 Circumvolare urbes, reosque citare.
 PISTH. An cum alis majoris cujusdam est sapientiae reos citare?
 Syc. Non quidem; sed ut ne latrones mihi negotium facessant,
 Cum gruibus inde revertar retrorsum,
 Saburrae loco multis deglutitis litibus.
 1430 PISTH. Enimvero dic mihi, illudne operis obis?
 Juvenis cum sis, an peregrinos injuste reos agis?
 Syc. Quid enim faciam? nam fodere nescio.
 PISTH. Sed alia utique negotia sunt honesta,
 Unde victum sibi parare hominem oporteret ea aetate:
 1435 Justo potius modo, quam litibus consuendis.
 Syc. ô Bone, ne me praeceptis, sed alis instruas.
 PISTH. Nunc cum haec dico alas addo tibi. Syc. Et quomodo tu verbis
 Hominem alatum reddideris? PISTH. Omnes oratione
 Tanquam alis quibusdam extolluntur. Syc. Omnesne? PISTH. Nonne audivisti,
 1440 Parentes quotidie dicere
 Adolescentulis haecce in tonstrinis?
 Mirifice filiolum meum Diitrephes
 Verbis suis, quasi alis additis, impulit, ut equos agitaret:
 Alius vero quispiam dicit filium suum ad scribendas tragoedias
 1445 Alas sumfisse, mentemque ejus circa illam rem volitare.
 Syc. Ergone verbis etiam homines alati fiunt? PISTH. Fiunt, inquam:
 Nam animus oratione sublimis erigitur,
 Atque homo extollitur: ita te etiam ego
 Erectum volo utili oratione

Conver-

vf. 1426. Ἰπταὶ πηρύγων] In Acharnens. vf. 969. ἰσο-
 αμ' ὅσαι πηρύγων κηλῶν καὶ κοφῶν.
 vf. 1429. Ἄνθ' ἰσημαῖος πολλὰς καταπιπτικὰς δίκας]
 Supra vf. 1136. ἐκ μὲν γὰρ Διὸς ἡμῶν ὡς τρισμῦραι γέρα-
 τα, Σιμελὶος καταπιπτικῆς δίκης. Ut autem hic κατα-
 πικῆν δίκας, ita φαλῶν δίκων in Vespis vf. 1365.
 vf. 1432. Σακπῆν γὰρ ἐκ ἐπίταμαι.] In Vespis vf.
 991. ἢ δὲτα κηβαρίζου γὰρ ἐκ ἐπίταμαι.
 vf. 1434. Διαζῆν] In Pluto vf. 907. etiam ad Sycophantam:

πῶς ἐν δίκῃς, ἢ πῶθεν, μὴδὲν ποιῶν;
 vf. 1435. Ἐκ τῆς δίκης] In Pluto vf. 755. ἐκ ἐκ δίκης τῶν βίων κερτημένοι.
 Ibid. Διακρίσειν] In Nubibus vf. 1486.
 vf. 1438. Πάντες τοῖς λόγοις ἀναπνεύονται.] Supra vf.
 433. κλέων γὰρ ἐν αὐτῷ μοι λέγεις λόγων, ἀναπνεύονται.
 vf. 1442. Διτρέψει] Iste ex Paupere eo est evedtus,
 ut fieret Magister Equitum; supra vf. 799. ὡς Διτρέψει
 γὰρ πτωχῆν μόνον ἔχων πλεῖρα κέρη φιλάρχου, ἢ ἰσπαρχου;
 H h h h h

- 1450 Τρέψαω πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. Ἄμ' ἔβέλομαι.
 ΠΕΙΣΘ. Τί δαί ποιήσεις. ΣΥΚ. Τὸ γέν' ἔκατασχυνῶ.
 Παπαδ' ὁ βί' συκοφαντῶν ἐστὶ μοι.
 Ἄμὰ πῆρε με ταχέσι ἢ κέφοις πλεροῖς
 Ἰέρακ', ἢ κερχνῆδ', ὡς αὖ τὸς ξένους
 1455 Καλεσάμεν', κατ' ἐγκεκληκῶς σῖθαδι,
 Κατ' αὖ πέταμα πάλιν ἐκείσε. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω.
 Ὡδὶ λέγεις· ὅπως αὖ ὠφλήκη δίκλῳ.
 Ἐρθάδε σφὶν ἦκειν ὁ ξέν'; ΣΥΚ. Πάνυ μανθάνεις.
 ΠΕΙΣΘ. Κατ' ἐπιθ' ὁ μὲ πλεί δέυρο, σὲ δ' ἐκείσ' αὖ πέτφ.
 1460 Ἀρπασόμην' τὰ χεῖματ' αὐτῶ. ΣΥΚ. Πάντ' ἔχεις.
 Βέμβικ' ἔδεν ἀφάφειν δέ. ΠΕΙΣΘ. Μανθάνω
 Βέμβικα· ἢ μὲν ἐστὶ μοι νῆ τ' Δία
 Κάλιχα Κερκυραία τοιαυτὴ πλερά.
 ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας! μάστιγ' ἔχεις; ΠΕΙΣΘ. Πτερῶ μ' ἐν,
 1465 Οἴσ' σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
 ΣΥΚ. Οἴμοι τάλας. ΠΕΙΣΘ. Οὐ πτερυγεῖς σῖτθ' ἰθεῖ;
 Οὐκ ἀπολιβάσεις, ὦ κέκ' ἀπολύμην';
 Πικρὰν τάχ' ὄψ' σρεφοδικοπανουργίαν.
 Ἀπίωμην ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πλερά.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν 17.

1470 ΧΟΡ. Πολλὰ δὴ, ἢ καινὰ, ἢ θαν.

Μάστ' ἐπεπτόμεθα,
 Καὶ θανά πρᾶγματ' εἶδομεν.

Ἐπὶ γ' δένδρον πεφυκῆς

Ἐκλοπὴν πικρῆς

1475 Ἀπώτερω, Κλεώνυμ'.

Χρησίμων μὲν ἔδεν, ἄλ-

λας

vf. 1451. Τὸ γέν' ἔκατασχυνῶ] Euphrates in Bac-
 chis vf. 265. Ἐχέω δ' αὖ πᾶσι κατασχυνῶσι γέν';
 Cumque sis Echionis filius dedecorat genus? Idem in Ore-
 ste vf. 1153. πᾶσι γυναιξὶν ἄξια συζῆν ἔρω Ἡ Τυδαριε
 πᾶσι, ἢ κατασχυνῶν γέν'. Digna est quae odio habeatur
 omnibus mulieribus puella Tyndaris, quae dedecore afficit
 familiam suam & sexum. Noster in Nabibus vf. 1224.
 Ἄτὰρ ἔδιστονί γ' αὖ πατρίδα κατασχυνῶ.
 vf. 1454. Ἰέρακ'.] Quia est avis rapax; ut & ipse

rapere possit miserorum bona. Supra vf. 1117. κῆρ-
 λαχόντες ἀρχίδρον, εἰδ' ἀρπάζειν βόλοισι τι, ἔξω ἰρακίον
 ἐε τὰς χεῖρας ἡμῶν δάσσομαι.
 — vf. 1465. Κερκυραία. Ostendit ei scuticam. Fuerunt
 publicae quaedam scuticae Corcyrae, ad seditiosos
 & turbulentos, qui saepe exoriebantur, compescen-
 dos, magnitudine infigni; ut in Proverbium abiit:
 Κερκυραία μάστιξ, ut docet Scholiastes.
 vf. 1467. ὦ κέκ' ἀπολύμην'.] Nom. pro Voc.
 Aeschyl-

- 1450 Convertere ad opera honesta. *SYC.* At ego nolo.
PISTH. Quid ergo facies? *SYC.* Familiae meae esse nolo dedecori.
 Avitum mihi vitae genus est delatorem agere.
 Sed tu me alis instrue velocibus & levibus
 Accipitris, aut cerchneidis, ut postquam peregrinos
 1455 Citavero, & eorum deinde nomina hic apud magistratus detulero,
 Postea rursus illuc volem. *PISTH.* Intellego:
 Sic dicis: ut nimirum condemnetur
 Athenis, antequam advenerit, peregrinus. *SYC.* Omnino intelligis.
PISTH. Post ille quidem huc navigat; tu autem illuc revolans,
 1460 Rapturus ejus bona. *SYC.* Rem tenes:
 A turbine me nihil differre oportet. *PISTH.* Intellego
 Turbinem: atque sunt mihi profecto
 Pulcherrimae alae Corcyraeae hujusmodi.
SYC. Vae mihi misero! scuticam habes? *PISTH.* Alas equidem binas,
 1465 Quibus ego hodie te more turbinis faciam circumrotari.
SYC. Hei mihi misero! *PISTH.* Non tu novarum harum periculum fa-
 cies alarum, atque hinc avolabis?
 Non tu hinc ocyus in malam rem abibis, homo perditissime?
 Acerbam jam nunc experieris perventendi juris malitiam.
 Nos abeamus collectis alis.

STROPHE COLORUM XIII.

- 1470 **C**HOR. Multa sane, & nova, atque mi-
 rabilia volitando cognovimus,
 Et miras res vidimus:
 Succrevit enim arbor quaedam
 Inusitata a corde
 1475 Longiuscule, Cleonymus dicta,
 Nulli quidem rei utilis, at sic tamen

Timi-

Aeschylus in Septemthebana vs. 1415. *ω κλεινὸς πύσις.*
 Noster in Nubibus vs. 1171. *ὦ φίλῳ, ὦ φίλῳ.*
 vs. 1468. *Πικρὸν γὰρ ἔστι]* In Thesmoph. vs. 877.
πικρὸν ἔστιν ἔστι γὰρ. Supra vs. 1045. *πικρὸς ἔστι*
ἢ τιμωρὸν δὲ ἔστι νόμος.
 vs. 1471. *Ἐπιπύμοθα]* Ita Ed. Nupera pro *ἐπιπύ-*
μοθα priorum. Possit etiam *ἐπιπύμοθα.*
 vs. 1473. *Ἐστὶ γὰρ δένδρον]* Cum arbore comparat

Cleonymum. Sic Homerus: *Ἄλλ' ὡς ἐάλην, καὶ δὲν*
δρον ἔπιπύμοθον] Sed tanquam columna, & arbor excelsa:
 quem locum adducit Scholiastes, & extat Iliados N.
 vs. 437.
 vs. 1474. *Καρδίας ἀποτίμο]* Quasi de urbe Cardia,
 quae est in Thracia, loquitur; sed significat Cleony-
 mum esse excordem, sive non esse *εὐκαρδίον*, animo-
 sum, sed timidum.
 H h h h 2

λας δὲ δειλὸν, καὶ μέγα.
 Τῆτο μὲν ἦρ' αἰεὶ
 Βλαστῆ καὶ σικοφαντεῖ.
 1480 Τῆ δὲ χειμᾶν' ἄλλιν
 Τὰς ἀσπίδας Φυλλοῖροσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16.

Ἐπὶ δ' αὖ χάρα παρὰ αὐτὰς
 Τὰ σκότω πόρρω τίς εἶ
 Τῆ λύχων ἐρημία.
 1485 Ἐνθα τοῖς ἦρωσιν ἀνθεω-
 ποι σωμαειῶσι, καὶ
 Ζωῖοισι, πλὴν τ' ἐσπέρας.
 Τιμηαῦρα δ' ἐκέτ' ἦν
 Ἀσφαλὲς ξωτυγχανέων.
 1490 Εἰ γὰρ εἰτυχοὶ τίς ἦρῶι.
 Τῶν βροτῶν νύκλας Ὀρέση,
 Γυμνὸς ἦν πληγῆς ὑπ' αὐ-
 τῆ πάντα τὰ πιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1495 ΠΡ. Οἴμοι πάλας γ', ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψῃ.
 Πῶ Πειθεταῖρός ἐστιν; ΠΕΙΣΘ. Ἐα, τίτι π' ἦν;
 Τίς ὁ συγκαλυμμένος; ΠΡ. Τῶν θεῶν ὄρας πνα
 Ἐμὲ χατόπιν εἰταῦθα; ΠΕΙΣΘ. Μὰ τ' Δί' ἐγὼ μ' εἶ.
 Τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. Πηγίξ' ἐπὶ ἄρα τ' ἡμέρας;
 ΠΕΙΣΘ. Ὀπηγίξ; σμικρόν π' μὲν μεσημβρίας.

Ἄλλ᾽

vs. 1477. Καὶ μέγα.] Apparet magnae staturae fuisse hominem. In Acharnensibus vs. 88. avem ingentem descripturus dicit: ἔστιν τριπλάσιον Κλαυόμεν' quasi dicat, magni majorem.

vs. 1480. Τὰς ἀσπίδας Φυλλοῖροσι.] Notatur tanquam ἡρώων; in Nubibus vs. 352. Κλαυόμενοι τὸν μίσησιν.

vs. 1484. Λύχων ἐρημία.] Quasi Σιωπῶν ἐρημία. per al-

lusionem quandam: est autem Proverbium Σιωπῶν ἐρημία.

vs. 1490. ἦρῶι.] Dissyllabum.

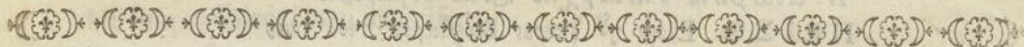
vs. 1490. & seq. ἦρῶι — Ὀρέση.] Hunc Heroem vocat, ut ait Schollastes, quia est cognominis filio Agamemnonis; eandem ob causam eum dicit μειόμενον in Acharn. vs. 1166. εἴτα καταξίει τις αὐτὸν μεθ' ἑὸν κεφάλῃς Ὀρέσης μειόμενον. Mentionem ejus facit etiam supra

Timida, & magna.
 Haec vere semper
 Germinat & sycophantam agit;
 1480 At ei hyeme rursus
 Clypei tamquam folia defluunt.

ANTISTROPHE COLORUM XII.

Est itidem locus aliquis apud ipsas
 Tenebras hinc procul in
 Luminis lucernarumque solitudine,
 1485 Ubi cum heroibus homi-
 nes una prandent, &
 Sunt, praeterquam vespera.
 Id enim temporis non amplius erat.
 Tutum obviam illis fieri:
 1490 Si quis enim mortalium occurrisset.
 Orestae heroi nocte,
 Nudus erat vestibus, ab eoque percussus
 Laesis omnibus dextris nobilioribusque corporis partibus.

PROMETHEUS, PISTHETAERUS.

PR. Vae mihi misero! Jupiter ne me conspiciat:
 1495 Ubi Pisthetacrus est? ΠΙΣΤΗ. Eja, quid hoc est?
 Quanam est ista operimenti ratio? PR. An Deorum etiam aliquem vides,
 Qui hic alicubi post me sit? ΠΙΣΤΗ. Nequaquam sane:
 Quis vero tu es? PR. Quodnam vero diei tempus est?
 ΠΙΣΤΗ. Quodnam? aliquantulum post meridiem.

Sed

supra v. 713. ἢ τὰ δ' Ὀρίων Χαλκίαν ἰσχυρὴν, μὴ ἐργῶν ἀποδίδῃ.
 v. 1492. Γυμνὸς ἢ] Alexis apud Athenaeum VI. p.
 227. τὸς τυκλὸς ἐστὶ τὰς ἀπαιτῶντας πρὸς Γυμνὸς ἀπαιτῶν.
 Noluit obvius quosvis ille spoliat.
 v. 1493. Παντὸς πάντα τὰ πιδίξια] Pro ἀποπληκίῳ
 γινόμενῳ πάντα τὰ ἐπιδίξια. i. e. Cum omnes dexterarum
 partes corporis ei caperentur ἀποπληκία. Credebatur au-

tem hoc malum immitti ab Heroibus. Eo alludit Co-
 micus; quia Orestes erat cognominis Heroi; sed ni-
 hil aliud vult significare, quam homines ab eo ver-
 beratos & spoliatos esse.

v. 1494. ΠΡ.] Prometheus tanquam proditor venit;
 itaque timet, ne quis Deorum ipsum videat; hinc op-
 pertus est.

- 1500 Ἄλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. Βελυτός, ἢ περσιτέρω;
 ΠΕΙΣΘ. Οἴμι ὡς βδελύτομαι σε. ΠΡ. Τί γ' ὁ Ζῦς ποιεῖ;
 Ἄ παιδείαζ' τὰς νιφέλας, ἢ ξυμνεφεῖ;
 ΠΕΙΣΘ. Οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. Οὕτω μὲ ἐκκαλύφομαι.
 ΠΕΙΣΘ. ὦ φίλε Πεσομηθῦ. ΠΡ. Παῦε, παῦε, μὴ βόα.
 1505 ΠΕΙΣΘ. Τί γὰρ ὄβρι; ΠΡ. Σίγα, μὴ κἀλέ μιν τῆνομα.
 Ἄπὸ γ' ὀλέσεις, εἰ μὲ σιθάδ' ὁ Ζῦς ὄψεθ'.
 Ἄλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰν ἀράγματα,
 Τετὶ λαβῶν μιν τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
 Ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.
 1510 ΠΕΙΣΘ. Ἰὸ ἰγ'. Εὐ γ' ἐπενόησας αὐτὸ ἢ πεσομηθικῶς.
 Ὑπόδου πιχὺ δὴ, κἀτα φάρρησας λέγε.
 ΠΡ. Ἄκθε δὴ νῦν. ΠΕΙΣΘ. Ὡς ἀκχόντ' ἀλέγε.
 ΠΡ. Ἀπόλωλεν ὁ Ζῦς. ΠΕΙΣΘ. Πηνίκα ἄτ' ἀπώλετο;
 ΠΡ. Ἐξ ἑσθ' ὑμεῖς ὤλισατε τ' ἀέρα.
 1515 Οὐ γ' ἴδεις ἑδὲν ἀνθρώπων ἔλε
 Θεοῖσιν ἑδὲ κίονα μηρίαν ἀπο
 Ἄνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου ἢ χροῖνε.
 Ἄλλ' ὡσπερὶ Θεσοφορείοις ηἱσθίοιμιν
 Ἄνθι θυηλάν' οἱ δὲ Βάρβαροι θεοί
 1520 Πρωῶντες ὄσθ' Ἰλλυρίαι κεκειγότες
 Ἐπιτρατῦσιν φάσ' ἄνωθεν τὸ Διῖ,
 Εἰ μὴ παρέξῃ τὰ μπόει ἀναγμύνα,
 Ἰν' εἰσάγωτο σπλάγγχια κατατετμημύνα.
 ΠΕΙΣΘ. Εἰσὶν γ' ἕτεροι Βάρβαροι θεοί τινες
 1525 Ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. Οὐ γὰρ εἰσι Βάρβαροι,
 Ὄθεν ὁ πατρώδης ἐστὶν Ἐξηκεσίδης;

ΠΕΙΣΘ.

vf. 1500. Βελυτός] Tempus, quo boves jugo solvuntur. Lucianus Catastro: σχεδὸν ἀμφὶ βελυτόν. Synesius Epist. 103. περὶ βελυτόν ἀπεχωριμαίν.

vf. 1505. Μὴ κἀλέ μιν τίνομα] In Ranis vf. 298. ἢ μὴ κἀλέ μ', ἀθροῦ, ἡστυαῖο, μηδὲ κατῆς τῆνομα.

vf. 1506. Ἄπὸ γὰρ ὀλέσεις] Perdes me, si, te nominante nomen meum, Jupiter, eo audito, ad sonum vocis oculum flectens me viderit. Ceterum ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις pro ἀπολέσεις γὰρ, ut in Nubibus vf. 1443. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις.

[ibid. Ὀλίσεις] Ita recte Edd. pristinae; nupera ὀλέσεις.

vf. 1506. Σκιάδειον] In Equibus vf. 1341. ἔξισπυρροῦσι ὄσθ' ἐκιάδειον, καὶ σκῆδιν ἐνὶ χροῖνε.

vf. 1513. Πηνίκα ἄτ' αἴτια] Hic αἴτια pro ποτί. Occurrit etiam in alio loco Aristophanis, quem citat Harpocration v. αἴτια. & Eustathius ad Iliad. α. p. 149. Edit. Rom. πῆνι; χροῖδων ποτί' αἴτια φησίνται. Ex Notis

Kustleri.

vf. 1515. Οἴμι γὰρ ἴδεις ἑδὲν ἀνθρώπων ἔτι] In Pluto vf. 1178. θῆναι ἔτ' ἴδεις ἀέροι.

vf. 1516. Οὐδὲ κίονα μηρίαν ἀπο ἀνῆλθεν] Supra vf. 187. & 193. τὸς δ' αὖ θεὸς ἀποδείξει κίονα Μηρίαν. — δια τῆς πόλεως ἀλλοτριῆς καὶ τῆς χάρις τῶν μηρίαν τῶν κίονων ἔ διαρρήσσει.

vf. 1518. Ὄσπερὶ Θεσοφορείοις ηἱσθίοιμιν] In Thesmo-phoriorum festo, quod durabat quinque dies, unus dies erat jejunii dies: in Thesmo-phoriaz. vf. 956. ἔτ' ἂν ἔργια σιμνά διὰ τῆς ἡραῖς ἄραις ἀνέχουσαι, ἄσθ' καὶ παύσειν σέβεται καὶ ηἱσθίει & paulo post vf. 992. παύσειμιν, ἢ γοσθίει, εἰατίη νόμοι, ηἱσθίωμιν δὲ πάντοτε.

vf. 1520. Ἄσθ' Ἰλλυρίαι κεκειγότες] Scholia: τὸ κεκειγότες εἰς τὴν ἀσάριαν τῆς φωνῆς αὐτῶν, nempe isto verbo utitur, ut significet eos tanquam barbaros, vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra vf. 1627. & 1677. Triballum deum barbaro loquentem introducit.

- 1500 Sed quis tu es? PR. Num vespera est, an ferius?
 PISTH. Vae mihi, ut te abominor! PR. Quae coeli facies est, aut quid facit Jupiter?
 Coelo nubila detergit, an nubes obducit?
 PISTH. Male pereas. PR. Jam me detegam.
 PISTH. Amice Prometheu. PR. Desine, desine, ne clamites.
- 1505 PISTH. Quid enim est? PR. Sile, ne meum nuncupes nomen.
 Quippe perdidideris, si me Jupiter hic videat.
 Sed ut tibi enarrem, ut supra in coelis omnia se habeant,
 Hanc accipe umbellam, atque suffine
 Supra me, ne me conspiciant Dii.
- 1510 PISTH. Ha, ha; bene illud excogitasti & more tuo soterter:
 Ocyus itaque succede, ac deinde audacter dic.
 PR. Itaque jam nunc ausculta. PISTH. Ita mecum loquere, ut qui atten-
 tas tibi aures praebeam.
 PR. Prorsus periit Jupiter. PISTH. Quando periit?
 PR. Ex quo vos in aërem habitatum migrastis:
- 1515 Hominum enim nemo quicquam nunc sacrificat
 Diis, neque nidor a victimarum femoribus
 Ascendit ad nos ab eo usque tempore;
 Sed sicuti in Thesmophoriis jejunium agimus,
 Absque sacrificiis. Barbari vero Dii,
- 1520 Esurientes tanquam Illyrii, dentibus prae fame strident,
 Seque dicunt expeditionem esse desuper suscepturos adversus Jovem,
 Ni emporia efficiat libera & aperta,
 Ut importentur exta concisa.
 PISTH. Suntne vero alii quidam barbari Dii?
- 1525 Supra vos? PR. An barbari non sint,
 Unde patrius originem ducit Execestides?

PISTH.

ducit. Hefychius κελών exponit κερκελίνας.

vf. 1521. Αναδόν] Ex Superioribus regionibus. Scho-
 lia: ἀναδόν δὲ φησὶν αὐτὰς οὐρανὸν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀναδόν-
 τος οὐρανὸν καὶ ποταμῶν οἱ βλάστηται. Superius autem eos
 habitare dicit, ut a Graecis longius & superius habitant
 barbari: nempe Thraces & Illyrii.

vf. 1522. Τὰ πατρίων ἀναγωγίαν] Quia belli tempore
 cessant commercia, & emporia clauduntur; Demo-
 sthenes Olynthiaca II. κλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν
 τῇ γῆ, διὰ τὸν πόλεμον. Quoniam emporia in nostra
 regione sunt clausa propter bellum. Orietur autem mox
 bellum Sacrum inter Aves & deos, nisi Dii volue-
 rint Avibus imperium reddere; & jam Dii intercep-
 ti sunt, postquam muniverunt aërem aves.

vf. 1526. Ὅθεν ὁ πατρίων ἐστὶν Ἐξεcestίδης] Ironice
 tribuitur Execestidi, barbaro & non Attico homini
 Epitheton πατρίων quod Athenis cognomen Apolli-
 nis est; quia nimirum Ion, a quo Athenienses Iones

olim dicebantur, Apollinis fuit filius. Erat autem a-
 pud Athenienses moris, ut qui liberos vellent haberi
 in numero civium, eos introducerent in templum A-
 pollinis πατρίων; & ad Phratoras, sive curiales. Demo-
 sthenes contra Ebulidem: πατρίων ἔνθα με εὐθείας ἦγον
 εἰς τὰς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος Πατρίων ἕρον, εἰς τὰ
 ἄλλα ἱερὰ. Me puerum statim in Curiales introduxerant,
 in Apollinis Patrii templum introduxerunt, & in reliqua
 qui autem eo esset introductus, illi dicebatur Apo-
 lo esse Πατρίων. Et in examine magistratum crean-
 dorum, quos omnino oportet cives genuinos esse,
 quaerebatur inter alia: εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς Πατρίων;
 de qua re vide Pollucem VIII. 85. & praecipue, quae
 ibi notavit Kuhnus. Est ergo, ut dixi, ironia, cum
 Execestidem vocat πατρίων cum tamen ei nec Apollo
 sit πατρίων nec etiam sint φράτορας. De isto & supra
 vf. 766. εἰ δὲ δίδως ἐστὶ καὶ Κερ, ὡσπερ Ἐξεcestίδης, φη-
 σάντων πάντων παρ' ἡμῶν, καὶ φανέντων φράτορας.

- ΠΕΙΣΘ. Ὀνομα δὲ τῶν τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
 τί ἐστιν; ΠΡ. Ὁ, π' ἐστὶ; Τριβαλλοί. ΠΕΙΣΘ. Μαιθάνω.
 Ἐντυθεὶ ἄρα τῆς πτελέως ἐγένετο.
- 1530 ΠΡ. Μάλισα πάντων. ἐν δὲ σοι λέγω σαφές.
 Ἦξοσι κερσεύεις δαῦρο παρὶ Τριβαλλῶν
 Παρὰ τῷ Διὸς, καὶ τῷ Τριβαλλῶν τῷ ἄνω.
 Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένθησθε, εἰάν μὴ ᾤθεσθ' ἴδω.
 Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνεσιν πάλιν,
- 1535 Καὶ τῷ Βασιλείαν σοι γυναικί' ἔχειν διδώ.
 ΠΕΙΣΘ. Τίς ἐστὶν ἡ Βασιλεία; ΠΡ. Καλλιπὴ κόρη,
 Ἦσ' κερσεύει τῷ κερσεύοντι τῷ Διὸς,
 Καὶ τὰλλα ἀπαξάπαντα, τῷ ἑσθλίαν,
 Τὴν ἑνομίαν, τῷ σφροσύνην, τὰ νέερα,
- 1540 Τὴν λοιδορίαν, τῷ Κωλακρέτιν, τὰ τεύεσσα.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄπαντά γ' ἄρ' αὐτὰ ταμιθία; ΠΡ. Φῆμ' ἐγώ.
 Ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου λάβης, ἄπαντ' ἔχεις.
 Τῶν ἑνεχα δαῦρ' ἦλθον, ἵνα φεράσαιμί σοι.
 Αἰεὶ ποτ' ἀνθρώποις γ' ὄντας εἴμ' ἐγώ.
- 1545 ΠΕΙΣΘ. Μόνον θεῶν γ' ἄρ' ἄπαντα κίζομεν.
 ΠΡ. Μισῶ δ' ἄπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶδα σύ.
 ΠΕΙΣΘ. Νῆ τ' Δι' αἰεὶ δῆλα θεομοσὺς ἔφους.
 ΠΡ. Τίμω καθαρὸς. ἀλλ' ὡς ἂν ἴποτρέχω πάλιν,
 Φέρε μοι σκιαδεῖον, ἵνα με καὶ ὁ Ζεὺς ἴδῃ.
- 1550 Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ Κανθόφω.
 ΠΕΙΣΘ. Καὶ τῷ Διῶν γε Διφοφόρῃ τονδὶ λαβῶν.

vf. 1529. Τῶν πτελέως] Propter similitudinem vocum
 Τριβαλλοί & ἰπτιυαίους.

vf. 1530. Ἐν δὲ σοι λέγω σαφές. Ἦξοσι] Supra etiam
 vf. 1304.

vf. 1537. Ἦξοσι κερσεύεις τὸν κερσεύοντα] Videtur Indere
 in similitudine harum vocum, quasi κερσεύει τὸν κερσεύοντα
 sicut, videns Jovis fulmen, tanquam nullius mo-
 menti. Accipitur autem κερσεύειν pro facere, efficere,
 respectu sequentium vocum, nempe ἑσθλίαν, ἑνομίαν,
 per Synecdochen speciei; pro genere.

vf. 1540. Κωλακρέτιν] Scholia: τὸν ταμίαν τῶν πολιτι-
 κῶν πραγμάτων, quassitorem, & dispensatorem publicas re-

rum; qui etiam iudicibus triobolum dabat. Admis-
 cet autem haec ex Atheniensium Rep.

vf. 1541. Ταμιθία] Quia alter dixerat τὸν Κωλακρέτιν,
 & τὰ τεύεσσα.

vf. 1544. Ἀνθρώποις γὰρ ὄντας] Aeschylus tribuit Pro-
 metheo φιλόδηρον τρέπον in cognomini dramate vf.
 11. & 28.

vf. 1545. Διὰ τ' ἀπαντα κίζομεν] Per te s. tuo munere
 comedimus pisciculos super prunas tostos; aut etiam, pla-
 centas tostas super prunas. Quia nimirum Prometheus,
 ut fertur, ignem hominibus dedit. Commemorat autem,
 ut in Comoedia, levius tantum aliquod ignis commo-
 dum;

- PISTH. Nomen vero barbaris istis Diis
Quodnam est. PR. Quodnam sit? Triballi. PISTH. Intelligo:
Inde nimirum illud ἐπιτριβείης (dispercas) est natum.
- 1530 PR. Verissime: hoc autem unum tibi plane dico,
Legatos huc esse venturos, de pactis qui agant,
A Jove, illisque superioribus Triballis.
Vos vero ne pacta ineatis, ni reddiderit
Avibus iterum Jupiter sceptrum,
- 1535 Et Regnum uxorem tibi matrimonio jungat.
PISTH. Quae est Regnum? PR. Formosissima virgo,
Quae fingit fulmen Jovis,
Ceteraque omnia, consilia recta,
Legum justitiam, castitatem, navalia,
- 1540 Calumniam, Colacretem, tres obolos Judicum mercedem.
PISTH. An haec ipsi omnia tanquam in penu recondita servat? PR. Ita est:
Quam si tu a Jove acceperis, cuncta habes.
Ista ut tibi declararem, huc veni.
Nunquam enim non animi in homines propensi sum.
- 1545 PISTH. Et tui vero folius inter Deos munere pisciculis ad ignem affatis
vescimur.
PR. Cunctos equidem odio Deos habeo, ut tu nosti.
PISTH. Ita me Jupiter amet, semper Deorum extitisti osor.
PR. Timon purus putus: sed ut hinc discedam
Affer mihi umbraculum, ut si me Jupiter conspexerit
- 1550 Ex coelis, sequi videar canistrigeram.
PISTH. Accipe ergo itidem hanc fellam, & tecum fer.

dem; at Aeschylus in Prometheo vs. 7. multo altius
furgens πανήγυς, inquit, πρὸς σέλας θνητοῖσι κλέβας ὀ-
πασσιν. Ignis omnium artificis jubar cum clesisset, hominibus
dedit.

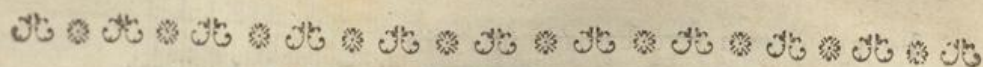
vs. 1546. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς] Apud Aeschylum
etiam dicit idem iste Prometheus in cognomini drama-
te vs. 974. ἀπὸ τῆς λέξεως τοῦ πάντας ἐχθαίρω θεούς. Uno
verbo, omnes odi Deos.

vs. 1548. Τιμῶν] Erat enim Timo non tantum ho-
minum, sed & Deorum osor; Lucianus in cognomini
Dialogo facit eum sic dicere: πάντας γὰρ ἄμην καὶ θεούς

καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Apud Comicum in Lystrata vs. 811.
mulierum Chorus ex propria forte hypothesi, dicit Timo-
nem tantum viros odio habuisse, cum mulieres amaret
maxime.

vs. 1550. Ἀκολυθείην δοκῶ κανιστήριον] Tanquam in pom-
pa, & procellione; ubi pone Canistriferam portabatur
umbraculum, & sella; Scholia: ταῖς γὰρ Κανιστήροις σκιδ-
ρῶν καὶ δίφρων ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα.

vs. 1551. Καὶ τὸν δίφρον γὰρ διαφορῆται] Vide notam an-
tecedentem. Etiam in Ecclesiast. vs. 730. post κανιστήριον
collocatur ἡ διαφορῆται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 5.

ΧΟΡ. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
 μνη τίς ἔστ' ἄλλοτ', ἔ
 Ψυχολογί Σωκράτης.
 1555 Ἐνθα καὶ Πείσανδρ' ἦλθεν,
 Δεόμωρ' ψυχρὸν ἰδεῖν, ἢ
 Ζᾶντ' ἐκείνον φερούλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 5.

Σφάγ' ἔχον κείμηλον,
 Ἄμνόν πν', ἢς λαίμωσ τεμῶν,
 1560 Ὡσπερ Ὀδυσθεὺς, ἀπῆλθεν.
 Κᾶτ' ἀνήλθ' αὐτῶ κέταθεν,
 Πρὸς τὸ λαίμα τ' κμήλε,
 Χαίρεφῶν ἢ Νυκλειεῖς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1565 ΠΟΣ. Τὸ μὲν πόλισμα τ' Νεφειλοκοκκυγίας
 Ὁρᾶς τοδὶ πάρεσιν, ἢ φρεσθλόμω.
 Οὐτ' ἢ δρᾶς; ἐπαείτερ' ἔπας ἀμπέχῃ;
 Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάποι ὡς ἑπιδέξια;

τί,

vf. 1552. Πρὸς δ] Haec pendent ex superioribus, ubi Chorus refert mirabilia, quae viderit, a vf. 1470. usque 1493.
 Ibid. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι] Α σκιά, umbra, & πτε, pes. Scholia: γίνετο δὲ ἰσι τῶν περὶ τὸν δουρικὸν οἰκιστῶν, πρὸς τῇ κικανίμω ζώνῃ· τῶν δὲ ἔχον βήματα φασὶ τὰ πικρὸς σαίματ' αἰζῶνα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κείματι αἰαλλισμοθαί, τετραποδῶν βαδίζοντας ἀνθὺ τῶν ἰσίων τοῖσ πεδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λαίπον σῶμα. &c. Sani autem Sciapodae, gens quaedam ad occidentalem oceanum sub zona torrida: hos habere ajunt plantas pedum majores reliquo toto corpore: & quia domos non habeant, verum ardere solli conficiantur, ajunt eos quadrupedum more incidentes, erigere alterum pedem & obumbrare reliquam corpori. Vult autem Chaerephontem ridere tan-

quam macie confectam, & σκιάδῶν.
 vf. 1553. Ἄλλοτ'] Quia Socrates, & discipuli eius non lavabant. De quibus in Nubibus vf. 835. ὡς ἐπὶ φιδωγίας ἀπεκίρατ' ἑδὺς πάπετ', ἔδ' ἀσέλατο, ἔδ' ἐπὶ βαλαγῆν ἔλαθε γυθῶν.
 vf. 1555. Πείσανδρ'] Tanquam timidus notatur, ut docet Scholiastes.
 ,, vf. 1560. Ὡσπερ Ὀδυσθεὺς] Respicit ad locum illum Odyssi. λ. ubi Ulysses animas defunctorum evocaturus pecudes super fossa jugulat. Kusterus.
 ,, vf. 1562. Πρὸς τὸ λαίμα] In unum confundit voces λαίμωσ ex vf. 1559. & αἶμα' quasi dicat, ad sanguinem e gutture manantem.
 vf. 1563. Χαίρεφῶν] Hunc a mortuis dicit ascendisse; quia erat pallidus & macer. In Nubibus vf. 504. se-

STROPHE COLORUM VI.

CHOR. Ad Sciapodas autem lacus
Quidam est illotus & impurus, ubi
Ab Orco animas evocat Socrates.

1555 Eo & Pisander venit,
Obssecrans ut animam sibi videre liceret, quae
Illum etiamnum viventem deferuerat.

ANTISTROPHE COLORUM VI.

Victimamque secum habebat camelum,
Agnum aliquem, cujus praeciso gutture,
1560 Sicuti Ulysses, discessit:
Deinde adscendit ipsi ab Inferis
Ad sanguinem cameli
Chaerephon Vespertilio.

NEPTUNUS, TRIBALLUS, HERCULES, PISTHETAERUS.

1565 **N**EPT. Urbs Nubicuculiae,
Uti vides, haec est, ad quam legati mittimur.
Heus tu! quid agis? adeone sinistre vestem indutus es?
Nonne tu convertes pallium ad dextram?

Quid,

mimortuo similem eum dicit: & in Vespis vs. 1411.

Ibid. H. v. 1296. Χαίρωντι νεκρῶν (ὡν ἔργα). Vocatur autem ita, quia erat voce tenui, ἰσχυρῶν, ut ait Schollastes ad Nubes vs. 104.

Vs. 1564. Τὸ μὲν] Veniunt jam legati, quos Prometheus dicebat venturos vs. 1531.

Vs. 1566. Οὐκ εἶδ' αἰδῶν] Increpat Triballum barbarum Deum, indecenter gerentem pallium; ne is decori sit collegis suis.

Ibid. Ἐπὶ τῶν ἀπορῶν] Artemidorus Lib. III. cap. 24. ἰσχυρῶν περιβλεπῶν, ἢ ἰσχυρῶν περιβλεπῶν, καὶ μὴ νεκρῶν, πᾶσι πονηρῶν. Sinistre amicum esse, aut alias ridicule & indecenter, omnibus malum est. (infomnium) quem locum citavit Casaubonus in Athenaeum

ad locum Platonis, quem Nota seq. adducam.

Vs. 1567. Ὁ ἐπιδῆξια] Jul. Pollux II. 159. τὸ δὲ ἐπιδῆξια δῶναι παρὰ μὲν Πλάτωνα, τὸ δὲ ἐπιδῆξια δὲ ἐκ ἰσχυρῶν ἐπιδῆξια: παρὰ δὲ Λυσία, τὸ ἐκ δῆξιας χερσὶ. Εἰσὶν ἄρα πρὸς τῇ Νηπιᾷ ἕσται ἐπὶ δῆξια παρὰ δὲ Εὐκλείδῃ ἀπὸ τῶν ἀγγύων. Ὅταν δὲ πῖνον τὸ ἐπιδῆξια. Vox autem ἐπιδῆξια significat apud Platonem quidem δῆξιας, dextre (in isto loco): ἀνακλινομένη &c. i. e. hominis, qui dextre vestem componere nescit: apud Lysiam autem, a dextra manu, in isto: σιανῶν &c. i. e. Ingradientibus versum Nemeam, consistit a dextera: apud Eupollidem autem est propinationis modus, in isto: ἔταν δὲ &c. i. e. Quando bibunt ἐπιδῆξια. Locum Platonis; qui huc facit, citat etiam Athenaeus I. p. 21. & Suidas in Ἀνακλινομένη: ut aliis indicatum.

- Τί, ὦ κακόδαιμον, Λαισποδίας εἶ ἢ φύσιν;
 Ὡ δημοκρατία, ποῖ περιβιβάς ἡμᾶς ποτε,
 1570 Εἰ τυτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
 ΤΡ. Ἐξεῖς ἀτρέμας. ΠΟΣ. Οἴμαζε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 Ἐώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
 Ἄγε δὴ πὶ δρωῶν, Ἡράκλεις; ΗΡ. Ἀκίκοις
 Ἐμὲ γ', ὅτι ἢ ἀνθρώπων ἀγγεῖν βέλομαι,
 1575 Ὅς τις ποτ' ἐσθ' ὁ τὸς θεὸς σπουταχίσαις.
 ΠΟΣ. Ἄλλ', ὦ γὰρ, ἠρήμεστα σέει ἀφλαμαγῶν
 Πρέσβεις. ΗΡ. Διπλασίως μᾶλλον ἀγγεῖν μοι δοκεῖ.
 ΠΕΙΣΘ. Τί τὸ τυρόκηστιν τις δέτω· φέρε σίλφιον·
 Τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλῃ τὸς ἀνθρώπων.
 1580 ΗΡ. Τὸν ἀνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελύβομεν,
 Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕΙΣΘ. Ἄλλ' ἔπικνᾶς τὸ σίλφιον.
 ΗΡ. Τὰ κρέα δὲ ἔ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕΙΣΘ. Ὅρνιθές τινες
 Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀργείοις,
 Ἐδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. Εἴτε δὴ τὰ σίλφιον
 1585 Ἐπικνᾶς πρῶτον αὐτοῖσιν ΠΕΙΣΘ. Ὡ χαῖρ' Ἡράκλεις;
 Τί ὄστι; ΗΡ. Πρὸςβύοντες εἰθάδ' ἠκομεν
 Παρὰ τῶν θεῶν σέει πολέμῳ καταλλαγῆς.
 ΠΕΙΣΘ. Ἐλαιον σὺκ' ἐνεστὶν ἐν τῇ ληκίθῳ.
 ΗΡ. Καὶ μὲν τὰ γ' ὀρνιθία λιπαρὰ γ' εἶναι φρέπῃ.
 1590 ΠΟΣ. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμῶντες ἔ κερδαίνομεν·
 Ὑμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
 Ὅμβειον ὕδαρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἠγάθ' ἡμέρας αἰεὶ.
 Τῶντων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἠκομεν.
 1595 ΠΕΙΣΘ. Ἄλλ' ἔτε πρῶτον πῶ ποτ' ἡμεῖς ἠξάμεθα
 Πολέμῳ πρὸς ὑμᾶς· κῦ τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 Ἐάν τι δίκαιοι ἄλλο κῦ ἐθέλητε δεῖν,
 Σπονδὰς ποιέσθ'· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταῦτά·
 Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρησιν πάλιν
 1600 Τὸν Δί' ἀπιδέσθαι· καὶ ἀφλαμαγῆμεθα.

Ἐπί

vf. 1568. Λαισποδίας εἶ] Laespodias iste ad regnum vitium crurum cogebatur indecenter se vestire, ut docet Scholiastes: qui eum κακόννημον fuisse probat ex antiquis Comicis. Idem docet ex Thucydide fuisse Laespodiam hunc ducem bellicum. Admodum apposite autem Comicus Triballum dicit esse Laespodiam; partim propter amictum indecorum: partim propter etymologiam nominis Λαισποδίας quia in eo videtur latere vox λαιός i. e. ἀριστερός: dixerat autem ad eum;

ἐπ' ἀρίστῳ ἔπος ἀμύχης
 vf. 1569. Ὡ δημοκρατία] Ludit, quasi etiam apud Deos esset democratia, ut Athenis. Perstringit autem Populum Atheniensem, qui saepe Legatos nominet homines tam arduo muneri impares: qualem notat in Vespis vf. 1263. Amyniam, quem pro eo quod deberet ad Magistratum, aut ad Principem accedere, quomissus fuerat, dicit cum Servis conversatum esse.

vf. 1574. Τὸν ἀνθρώπων ἀγγεῖν βέλομαι] Hic propterea
 τὰπ

- Quid, miserrime, varus es, uti Laespodias, natura?
 O effraenis populi licentia! quo nos tandem producis,
 1570 Cum hunc delegerunt legatum Dii.
 TR. Quin quiescis. NEPT. Male pereas: enimvero te
 Vidi omnium multo barbarissimum Deorum.
 Age vero, Hercules, quid faciemus? HERC. Audivisti
 Ex me, illum hominem me velle strangulare,
 1575 Quicumque tandem sit, qui Deos ab hominibus muro separarit.
 NEPT. Sed, ô bone, delecti sumus ad componenda dissidia
 Legati. HERC. Tanto magis illum strangulare certum est.
 PISTH. Radulam aliquis exhibeat: affer laserpitium:
 Caseum quis apportet: fuscita carbones.
 1580 HERC. Virum salvere jubemus nos Dii
 Tres. PISTH. Sed laserpitium rado.
 HERC. Cujus autem istae sunt carnes? PISTH. Quaedam aves
 Per seditionem aggressae populares aves
 Injusta perpetrassè visae sunt. HERC. Et tu laserpitium scilicet
 1585 Prius ipsis radis. PISTH. Salve Hercules.
 Quid est? HERC. Legati huc missi venimus
 A Diis de bello componendo.
 PISTH. Oleum non inest in ampulla.
 HERC. Atqui aviculas oportebat esse pingues.
 1590 NEPT. Nobis enim bellum gerere nihil lucri affert;
 Vosque, si nobis Diis fueritis amici,
 Pluviam aquam haberetis in paludibus vestris,
 Et Halcyonia semper agitaretis.
 De istis omnibus legati cum mandatis liberis venimus.
 1595 PISTH. Atqui neque unquam antea nos lacezivimus
 Vos bello; & nunc etiam parati sumus vobiscum, si videtur,
 Siquidem aliud etiam, quod justum sit, volueritis facere,
 Pacta inire: conditiones autem hae sunt:
 Sceptrum ut nobis avibus iterum
 1600 Jupiter restituat; atque ita conciliemur.

Hac

tam minacem & ferocem facit Herculem; ut is mox magis ridiculus videatur, cum propter coenulam sit παραπεσούτις.

vf. 1578. Τὴν τυρόκωσιν τις δότω] Hic jam incipit salivam movere Herculi guloso, dum coenam instruit.
 vf. 1579. Πυρπόλι τις ἀνθρακας] In Acharn. vf. 1012. ubi etiam coena apparatur: πῦρ ὑποκαύλων· deinde alter ibi: ἕκαστος ὡς μαγειρικός, κομψός τε, καὶ διητητικός αὐτῷ γὰρ διακοσμεῖται;

vf. 1582. Δὲ τῶ] Ita recte Edd. pristinae; Nupera δὲ τῶ.

vf. 1588. Ἐλαιον ἐκ ἕνεσιν ἐν τῇ λυμβῶ] In Nubibus vf. 56. Ἐλαιον ἡμῖν ἐκ ἕνεσ' ἐν τῶ λύχνη. Vide supra ad vf. 617.

vf. 1593. Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἔχῃς ἡμέρας] Proverbiale.

vf. 1594. Ἀυτοκράτορες ἡκομέν] In Lysistrata vf. 1010. πρὶ διαλλαγῶν αὐτοκράτορας πρὸς τοὺς πύματιν.

- Ἐπὶ τοῖσδε τὲς πρῶταις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
 ΗΡ. Ἐμοὶ μὲ ἀπέχρη ταῦτα, καὶ ψιφίζομαι.
 ΠΟΣ. Τί, ὦ κακόδαιμον, ἠλίθιός ἐστι γάρ τις εἶ;
 Ἄποστρεψαί τ' πατέρα τ' τυραννίδος;
 1605 ΠΕΙΣΘ. Ἄληθες ἔστι μῆλον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 Ἰούσετ', ἢν ὄρνιθες ἀξέωσιν κατὰ;
 Νῦν μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 Κύφαντες ὄπιορκῆσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
 Ἐὰν δὲ τὲς ὄρνιθες ἔχητε συμμάχους,
 1610 Ὅταν ὀμνύη τις τὸ κόρακα, καὶ τὸ Δία,
 Ὁ κλέβει παρελθὼν τὸ πτοκῆντ' ἄλλα
 Προσπάμν' ἐκκόβει τὸ ὀφθαλμὸν θέναν
 ΠΟΣ. Νὴ τὸ Ποσειδῶ ταῦτά γε σὺ καλὰς λέγεις.
 Κάμοι δοκεῖ. ΠΕΙΣΘ. Τί δὲ σὺ φῆς; ΤΡ. Ναβαιουσα τρεῦ.
 1615 ΠΕΙΣΘ. Ὅρα, ἐπαινέει χ' ἔτι. ἕτερον νῦν εἶ
 Ἀχέσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσοιμι.
 Ἐὰν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῶ θεῶ
 Εὐξάμν' εἶτα ἀφροσύνην λέγων,
 Μειτοὶ θεοὶ, καὶ μὴ πιδιδῶ, μιστήριον
 1620 Ἀναπράξοιμι καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. Φέρ' ἴδω τῶ τρόπῳ;
 ΠΕΙΣΘ. Ὅταν ἀφροσύνην ἀφροσύνην τύχη
 Ἀνθρώπων ἔτι, ἢ καὶ τὴν λέμν' ἄλλαν,
 Καταπάμν' ἰκλινῶ ἀργάσας ἄλλα
 Προβάτοιον δούην πρὶν ἀνοισθ' τῶ θεῶ.
 1625 ΗΡ. Τὸ σιγήπτερον ἀποδῶναι πάλιν ψιφίζομαι
 Τύτοις ἐγώ. ΠΟΣ. Τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἔρθε.
 ΗΡ. Ὁ τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡ. Σαυνίχα
 Βακλαεικρῶσα. ΗΡ. Φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
 ΠΟΣ. Εἴ πνι δοκεῖ σφῶν, ταῦτα κάμοι στυδδοκεῖ.
 1630 ΗΡ. Οὐτ' ἔστι, δοκεῖ δ' ἄν ταῦτα ἔσσι σιγήπτερον πέρι.
 ΠΕΙΣΘ. Καὶ νῦν Δί' ἔπερόν γ' ἔστιν, ἔσσι μνήστει ἐγώ.
 Τὴν μὲν γὰρ ἔσαν ἀφροσύνην τῶ Δί.
 Τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκα, ἐμοὶ
 Ἐκδοτέον ἔστιν. ΠΟΣ. Οὐ ἀφροσύνην ἔρας.
 Ἀπίω-

πορῶν τὸν ἄριστον καλῶ ἐπὶ τοῖσδε τὲς πρῶταις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

1601. Ἐπὶ τοῖσδε τὲς πρῶταις ἐπ' ἄριστον καλῶ.] Au-

dit, Hercules? ad prandium vocaris? Quae nunc a-

nimo sententia surgit? Nunc animis opus, Alcida,

nunc pectore firmo. Fac tibi succurrant paulo quae

dixeris ante v. 1574.

v. 1602. Ἐμοὶ μὲ ἀπέχρη ταῦτα, καὶ ψιφίζομαι.] Vin-

cit amor patriae, coenaeque immensa cupido. Atqui

vultus erat magna & praeclara minantis, supra v.

1574. & 1627.

v. 1612. Ἐκκόβει τὸν ὀφθαλμὸν θέναν.] In Acharn. v.

92. ἐκκόβει γὰρ κλέβει παραλάζει τὸν γε σοὶ τὰ πρῶτα.

v. 1614. Ναβαιουσα τρεῦ.] Barbare introducitur loquentem

ridiculi

- Hac conditione legatos ad prandium voco.
 HERC. Mihi quidem haec sufficient, & suffragor.
 NEPT. Quid, ô miserrime, tam stultus es & ventri deditus?
 An tyrannide patrem privabis?
- 1605 PISTH. Siccine? non plus vos Dei
 Poteritis, si rebus, quae infra in terra sunt, praesint aves?
 Nunc quidem sub nubibus latentes,
 Atque inclinantes sese pejerant vestrum numen mortales.
 Aves autem si socios habueritis,
- 1610 Quando quis corvum adjuraverit, & Jovem,
 Corvus ad perjurum clanculum accedens
 Advolabit, percussumque oculum ipsi excutiet.
 NEPT. Ita me juvet Neptunus, ista perpulchre dicis:
 Mihique etiam sic videtur. PISTH. Quid autem tu ais? TR. Nabaisatreu.
- 1615 PISTH. Videnne, & hic ista comprobat: alterum nunc aliud etiam
 Audite, quantum vobis commodi simus allaturi.
 Si quis hominum victimam Deo
 Voverit; deinde vos eludat ita inquam;
 Tardi ad iram & faciles sunt Dii; neque solvat; nos abunde
- 1620 Et ista ab iis exigemus. NEPT. Dic quaeso quo pacto?
 PISTH. Si forte dinumeraverit nummulus
 Hic homo, aut lotus in balneo confideat,
 Milvus devolabit, raptumque clam
 Duarum ovium pretium referet Deo.
- 1625 HERC. Ut sceptrum illis iterum reddatur, suffragio meo
 Confirmo. NEPT. Interroga nunc Triballum.
 HERC. Heus tu Triballe, an plorandum tibi videtur? TR. Saunaca
 Baçaricrousa. HERC. Nos omnino recte loquutos esse dicit.
 NEPT. Si cui vestrum utilia haec videantur, & mihi itidem videntur.
- 1630 HERC. Heus tu; an illa de sceptro reddendo conficienda tibi videntur?
 PISTH. Et profecto aliud etiam est, cujus mihi in mentem venit:
 Junonem etenim relinquo Jovi;
 Sed Regnum virgo uxor mihi
 Danda est. NEPT. Conventiones non cupis:

Domum

ridiculi causa. Et infra vs. 1627. & vs. 1677. Et in
 Acharn. vs. 100.

vs. 1619. Μισήσαι] Vide ad Plutum vs. 990.
 vs. 1622. Καθίεται λουμένῳ] Si fideat & lavet in bal-
 neo; milvus rapiet ei vestem, qua non tantum una,
 sed duae oves poterunt emi.

vs. 1627. Σαυδάει] Et hic barbare loquitur Tribal-
 lus.

vs. 1629. Εἰ τῆν δόξην ἄλλῃ, ταῦτα καί μοι σὺ δόξῃ] In
 Lystrata vs. 167. εἰ τοὶ δόξῃ ἄλλῃ, ταῦτα ἔ μοι σὺν
 δόξῃ

vs. 1630. Οἷον] Ita omnes: malletm ἔτα,

- 1635 Ἀπίωμν οἶχεθ' αὐθις. ΠΕΙΣΘ. Ὀλίγον μοι μέλι.
Μάγχιρε, τὸ κετάρημα χεῖ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡ. ὦ δαιμόν' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ Φέρψ;
Ἡμεῖς οὐδὲ γυναικὸς μίαν πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. Τί δαί παιδῶν; ΗΡ. Ὁ, π; ἀγαλατῆάμεθα.
1640 ΠΟΣ. Τί ὦ Ζεῦ ὅκ οἶδ' ἐξαπατάμεν παλαί;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν ἦν γὰρ σπιδάνη
Ὁ Ζεὺς ὡς ἀδὲς τῶτοισι ἢ τυρανίδα,
Πένης ἔσθ' σὺ σὲ γὰρ ἅπαντα γίνεθι
Τὰ χεῖμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς σπιδήσῃ καταλίπη.
1645 ΠΕΙΣΘ. Οἴμοι τάλας γ' οἶόν σε ὡεισοφίξει.
Δεῦρ' ὡς ἐμ' σπιδήσῃ, ἵνα τί σοι Φεράσω.
Διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πόνηρε σὺ.
Τῶν γὰρ πατρῶν ἐδ' ἀκερῆ μέτετί σοι
Κατὰ τῶν νόμων. νόθῳ γὰρ εἶ, κ' ἐ γνήσιῳ.
1650 ΗΡ. Ἐγὼ νόθῳ; τί λέγεις; ΠΕΙΣΘ. Σὺ μὲν τοι, νῆ Δία,
Ὦν γε ξένης γυναικὸς ἢ πῶς ἂν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι ἢ Ἀθηναίων δοκεῖς,
Οὔσων θυγατῆρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. Τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδά τὰ χεῖματῶ
1655 Τὰ νοθεῖ' σπιδήσῃ; ΠΕΙΣΘ. Ὁ νόθῳ αὐτὸν ὅκ ἐφ.
Οὐτῶ ὁ Ποσειδῶν ὡρῶτῳ, ὅς ἐπαύρη σε νῦν,
Ἀνδέξεται σε ἢ πατρῶν χεῖματων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιῳ.
Ἐρῶ δὲ δι' ἢ τὸ Σόλωνός σοι νόμον.
1660 Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στία, παίδων ὄντων γνη-
σίων. εἰ δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐχρύπτετο ἔ γένους
1665 Μετεῖναι ἢ χεῖματων.
ΗΡ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' ἐδὲν ἢ πατρῶν χεῖματων

Μέ-

vf. 1635. Ὀλίγον μοι μέλι] In Vespis vf. 1409.
vf. 1636. Μάγχιρε, τὸ κετάρημα χεῖ ποιεῖν γλυκύ] Haec etiam dicuntur ad irritandam Herculis gula-
ritatem; qui tunc secum sic cogitabit, ut ille in Achar-
nensibus vf. 1047. qui cum etiam eiusmodi edictiones
cullantibus audiret, inquit: ἀποκατιεῖς μὲν με καὶ τὸς
χέιματῶ, κίεσθαι καὶ φωνῆ, ταυτὰ λέσκων. Ceterum
κετάρημα γλυκύ est etiam supra vf. 535.
vf. 1637. ὦ δαιμόν' ἀνθρώπων Πόσειδον] Scholia: παιδί, δὲν
ἴσθῃ, θεῶν. Joco ita dicit, cum esset dicendum θεῶν.

Sic in Ranis vf. 1513. ad Bacchum: τί δέδρακα, ὃ
μικρότατ' ἀνθρώπων.
vf. 1643. Σὺ γὰρ ἅπαντα γίνεσαι] Tu, utpote filius
Jovis, haeres eris omnium illius bonorum; si ergo
hos fines ei regnum adimere, te ipsum defraudabis.
vf. 1647. Ὁ θεῖος] Neptunus iste, patruus tuus:
Sunt enim fratres Jupiter & Neptunus, Saturno nati.
vf. 1649. Κατὰ τῶν νόμων] Mox recitabit legem So-
lonis. Pingit autem Deos uti legibus Atheniensium.
vf. 1651. Ὦν γε ξένης γυναικὸς] Ex Alcmena, quae non

- 1635 Domum iterum abeamus. ΠΙΣΤΗ. Id mihi parum curae est.
Coque, jusculum oportet te dulce conficere.
HERC. ô Hominum divinissime Neptune, quo te fers?
An unam ob mulierem nos bellum geremus?
NEPT. Quid itaque faciamus? HERC. Quid? conveniamus.
- 1640 NEPT. Quid, inepte, non animadvertis te jamdudum circumveniri?
Tibi utique ipsi detrimento es: si enim defunctus fuerit
Jupiter, tradito hisce avibus imperio,
Tu pauper eris: ad te enim omnia veniunt
Bona, quae Jupiter moriens reliquerit.
- 1645 ΠΙΣΤΗ. Hei mihi misero, quam te callidis dictis decipit!
Huc ad me secede, ut tibi quid dicam:
Circumducit te tuus patruus, ô stulte:
Ex bonis enim paternis ne hilum quidem tibi obveniet
Secundum leges: nothus etenim es, non genuinus.
- 1650 HERC. Egone nothus? quid ais? ΠΙΣΤΗ. Ita profecto,
Ut qui e peregrina muliere sis natus: aut quo pacto
Unicam esse haeredem Minervam putes,
Quae filia est, si fratres alii sint genuini?
HERC. Quid autem, si mihi notho pater reliquerit haereditatem
- 1655 Moriens? ΠΙΣΤΗ. Lex illum sic facere non permittit.
Hic Neptunus primus, qui te nunc incitat,
Litem tibi de paterna haereditate movebit,
Se genuinum esse fratrem dictitans.
Quin etiam dicam tibi Solonis legem:
- 1660 Nothus in adeunda haereditate careat propinqui-
tatis jure, liberi si sint
Genuini: sin vero liberi
Non sint genuini, ad
Proximos cognatione
- 1665 Bonorum ut haereditas devolvatur.
HERC. Nullum itaque mihi in paterna bona

Fue-

non fuit civis Attica; nec Jovis legitima coniux, ve-
rum Amphitruonis. Jovem autem supponit esse Athe-
niensem.

vf. 1652. Ἐπικληρον εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν] Quomodo enim,
inquit, posset haberi Minerva ἐπικληροῦσα i. e. omnium
bonorum haeres; si tu non esses nothus? Nothi enim
excluduntur haereditate, si adsint ex legitimo toro fi-
lii aut filiae. Decipit autem Herculem, cum suppo-
nit Minervam esse ἐπικληρον, quae non est; adsunt
enim alii & aliae.

vf. 1655. Τὰ κτήνη] Certa pecuniae summa, quae

nothis dabatur.

vf. 1658. Ἀδελφοὶ] Jovis.

vf. 1660. Νόθος δὲ μὴ εἶναι] Meminit hujus Legis I-
saeus de Philoctemonis Haered. & Demosthenes con-
tra Macartatum.

Ibid. Ἀρχισία] Sophocles etiam ἀρχισία pluraliter
in neutro genere dixit in Antigona vi. 180. ἐγὼ κρᾶ-
τη δὲ πάντα καὶ θρόνος ἔχω γένος κατ' ἀρχισία τῶν ἀλω-
τῶν. Ego imperium obtineo juxta propinquitatem generis
eorum, qui perierunt.

vf. 1663. Τὸ ἐγγυράτω] Ut Neprano.

K k k k k

- Μέπει; ΠΕΙΣΘ. Οὐ μὲν ποίμα Δία. λέξον δέ μοι,
 Ἦδη σ' ὁ πατήρ εἰσήγαγ' ἐς τὴν Φερίτορον;
 ΗΡ. Οὐ δὴτ' ἐμέ γε· ἔδῃτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
 1670 ΠΕΙΣΘ. Τί δῆτ' ἄνω κέχλωται αἰτίαι βλέπων;
 Ἄλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, κατατήσω σ' ἐγὼ
 Τύρανον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
 ΗΡ. Δίκαι' ἔμοι γε ἔ πάλαυ δοκεῖς λέγειν
 Πεῖλ ἢ κόρης, κα' ἄγωγε ὠδὸν δίδωμί σοι.
 1675 ΠΕΙΣΘ. Τί δαί σὺ Φῆς; ΠΟΣ. Τὰ ναντία ψιφίζομαι.
 ΠΕΙΣΘ. Ἐν τῷ Γεωβαλλῷ πᾶν τὸ ἄργμα. τί σὺ λέγεις;
 ΤΡ. Καλὰν κόραυα ἔ μεγάλα βασιλιῶν
 Ὀρνίθι ὠδὸν δίδωμι. ΗΡ. Παραδῶναι λέγεις;
 ΠΟΣ. Μὰ τ' Δί' ἐχ' ἔτος γε ὠδὸν δῶναι λέγεις,
 1680 Εἰ μὴ βαδίζεις, ἄσπερ αἱ χελιδόνες.
 ΠΕΙΣΘ. Οὐκ ἔν ὠδὸν δῶναι ταῖς χελιδόσιν λέγεις.
 ΠΟΣ. Σφῶ νῦν ἀφ' ἀλλάτῃσθε ἔ ζυμβαίνετε.
 Ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
 ΗΡ. Ἡἰν, ἀ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
 1685 Ἄλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αἰτὸς ἐς τ' ἔρανον,
 Ἴνα τ' Βασιλείαι ἔ τὰ πάντ' ἐκεί λάβῃς.
 ΠΕΙΣΘ. Ἐς χειρὸν ἄρα κατεκόπισται ἔτοι'
 Ἐς τὴν γάμψ. ΗΡ. Βύλεσθε δῆτ' ἐγὼ τίως
 Ὅπῳ τὰ κρέα ταυτὶ μέναν; ἡμεῖς δ' ἴτε.
 1690 ΠΟΣ. Ὅπῃς σὺ τὰ κρέα; πολλίω γε τιθείαι λέγεις.
 Οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. Εὖ γε μὲν τ' ἂν διετέβην.
 ΠΕΙΣΘ. Ἄλλὰ γαμικίω χλαρίδα δίδωτο πῆ δειρό μοι.

vf. 1668. Ἐς τὴν Φερίτορον] Ac si esses natus utrinque ex Civibus Atticis.

vf. 1670. Αἰτίαι] Ita Edd. pristinae; non αἰτίαι, ut nuper. vf. 1672. Ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα] Synesius Epist. 4. βύλετο μὲν ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν· παρέξωσι δ' αἰ ἴσα αὐταῖς ἀπὸ τῆς φῆς καὶ γῆ· Vellent quidem vel gallinaceum lac praebere; praebent autem, quae ipsis ferri aer & terra. Vide in Vespsis vf. 731. ubi ad hoc proverbium alludit.

vf. 1677. Καλὰν] Pro: καλὰν κόραν καὶ μεγάλην βασιλείαν. Loquitur autem semibarbare, ut in Acharn. vf. 104. etiam in Thesmophoriazuzis introducitur Scythia barbarizans vf. 1030. seqq. & vf. 1116. seqq. 1133. seqq. 1207. seqq.

vf. 1680. Εἰ μὴ βαδίζῃ ἄσπερ αἱ χελιδόνες] Symma-

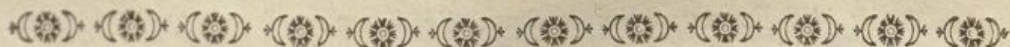
chus apud Scholiastem: ἡ ἔστιν ὁ γὰρ τότε φανερὸς· Sententia huius loci non est perspicua. Forte studio haec ita involvit; ut appareat nec Neptunum intelligere, quid Barbarus dixerit; si enim intellexisset, non eliciisset tam ineptam sententiam. Vult autem per βαδίζον interpretari vocem βασιλιῶν· quia in ea videtur latere vox βᾶσις, quae ejusdem cum βαδίζω est originis, & significat gressum. Per Hirundines autem videtur barbaros intelligere; Graecis enim barbarorum lingua similis videtur hirundinum vocibus, & barbaros vocant Χαλιδόνες; ut docet Scholiastes, cujus verba adduxi ad Vespsas vf. 693.

vf. 1681. Παραδῶναι ταῖς χελιδόσιν] Hic jam per Synecdochem speciei pro genere Hirundines accipiuntur pro avibus quibusvis; ut in isto loco Comici cujusdam apud

- Fuerit jus? PISTH. Minime sane: dic autem,
An curialium albo jam te pater curavit inscribi?
HERC. Non certe me: jamque olim illud miratus sum.
- 1670 PISTH. Quid sursum hians spectas irato & verbera minante vultu?
A nobis autem si stes, ego te constituam
Regem, gallinarumque tibi lac praebebo.
HERC. Jamdudum sane justa mihi petere videris
De ista virgine, illamque ego tibi concedo.
- 1675 PISTH. Quid tu vero? NEPT. Seorsim atque aliter sentio.
PISTH. Omnis nunc res in Triballo posita est: quid tu ais?
TR. Pulchram virginem & magnam Basileam
Avi concedo. HERC. Concedere te dicis?
NEPT. Ita me Jupiter juvet, non hic se concedere dicit,
1680 Sed potius incedere, sicuti hirundines.
PISTH. Nonne igitur ut illa hirundinibus tradatur dicit?
NEPT. Vos nunc litem componite & paciscimini;
Ego, siquidem ita vobis videatur, silebo.
HERC. Omnia, quae tu ad nos dicis, concedere videtur.
- 1685 Sed ipse nobiscum ito in coelum,
Ut Regnum, omniaque ibi accipias.
PISTH. Commodum igitur hae aves concisae sunt
Ad nuptias. HERC. Vultisne vero, ut ego interim
Assumam carnes, atque hic maneam? vos autem ite.
- 1690 NEPT. Tune carnes asses? magnam enimvero voracitatem narras.
Non ibis nobiscum? HERC. Pulchre sane mecum ageretur.
PISTH. Nuptiale amiculum aliquis mihi huc afferat.

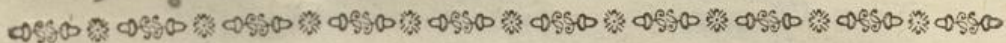
apud Athenaeum XIII. p. 562. Τίς ἴν' ὁ γὰρ πρῶτος πρῶτος
ἀνθρώπων ἀερα, ἢ κροταφισθῆσαι ἔραβ' ὑπόπτερον; Ὡς ἔδην
ἦδ' ἔτι πάλιν χυλιδόνας γράφειν. Quis mortalium quaevis primus
pinxit, aut cera fixit Amorem alatum? Quam nihil ille
nisi hirundines norat pingere!
vf. 1687. Ἐξ καιρῶν ἀρα κατὰ δόξαν ἔροι;] Etiam cum
oportune aliquis advenit, dicunt eis καιρῶν. Sophocles
in Ajace vf. 1190. Καὶ μὴν ἐξ αὐτῶν καιρῶν εἶδα πολλοῖν
Πόσειδον ἀνδρῶν τὰδε παῖς τε καὶ γυνή. Et quidem in ipso
tempore adsunt hujus viri filius & conjux. Euripides in
Hippolyto vf. 899. Καὶ μὴν ἔδ' αὐτὸς παῖς οὗς εἰς καιρῶν
παρὰ. Atqui ille ipse filius tuus oportuno adest. Idem in
Rheso vf. 52. εἰς καιρῶν ἰδὼς. in Phoenissis: εἰς καιρῶν
ἔβω. In Hercule Parente vf. 701. Εἰς καιρῶν οἴκων Ἄρ-
πυριῶν ἔξω πρῶτα. In tempore extra domum egreditur Am-
phytruo; quam sententiam Sophocles extulit per eis

δῖον in Antigona vf. 392. Ὁδ' ἐκ δόμων ἀφῆρθε εἰς δῖον
πρῶτα. Hic ex aedibus rediens oportuno advenit. De eis
δῖον vide ad Pacem vf. 272.
vf. 1689. Ὁρῶ τὰ κρία] Hercules helluo maximus
perhibetur fuisse; & vulgo Comicis fabula erat factus,
dabatque eis materiam captandi risum. Noster etiam
Comicus eum ridiculum facit, hic praecipue, cum fa-
cit eum assidere foco, & torrere carnes, cum funge-
retur amplissimo munere legationis. Sic alii Comici
solebant eum introducere panes pinsentem; quos ta-
men etiam ridet noster, vel quia illud inepte face-
rent, vel quia nimis saepe. Locus est in Pace vf.
741. Τὸς δ' Ἡρακλῆος τὸν μέγιστον, καὶ τὸν πιπῶντα
καίνος, τὸς φεύγοντας, καὶ καταπίνοντας καὶ τυπομένους ἐπι-
ταδὲς Ἐξῆλασ' ἀτιμώσους πρῶτα.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν Ι.

ΧΟΡ. Ἐστ' ὃς Φαναῖσι παρὲς τῆ
 Κλεψύδρα πανῶργον ἐγ-
 1695 Γλωπτογατόρων γένῳ,
 Οἱ θερίζουσιν τε καὶ σπεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι, συκάζουσί τε.
 Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένῳ,
 1700 Γοργίαι τε καὶ Φίλιπταιοι.
 Κάπο τ' ἐγλωπτογατόρων κείνων τ' Φιλίπτων
 Παιταχῆ τ' Ἀττικῆς ἢ γλώττια χρεῖς τέμνε].

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠ. ΕΚ ΣΤΙΧΩΝ 18.

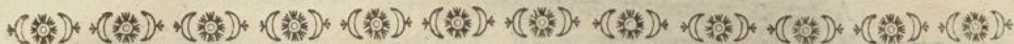
ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓ. Ὡ πάντ' ἀγαθὰ φράττοντες· ὦ μείζω λόγε.
 Ὡ πρισμακείλιον πηνὸν ὀρνίθων γένῳ.
 1705 Δέχεσθε τ' τυραννὸν ὀλβίοις δόμοις.
 Προσέρχεται γὰρ οἷον ἔτε παμφαῆς
 Ἀστὴς ἰδεῖν ἔλαμψε χερσαυγῆ δόμῳ,
 Οὐθ' ἠλίε τιλαυγῆς ἀκτίνων σέλας
 Τοιῶτον ἐξέλαμψεν· οἷον δ' ἔρχε].
 1710 Ἐχὼν γυναικὸς κάλλῳ ε' φατὴν λέγειν,
 Πάλλων κεραυνὸν περοφόρον Διὸς βέλῳ.
 Ὅσμη δ' ἀνωόματ' εἰς βίθῳ κύκλω
 Χαρεῖ· χαλὸν θεάμα, θυμιαμάτων

Αὔραι

vf. 1693. Ἐστ' ὃς] Haec adhuc cum illis cohaerent, ubi Chorus coepit narrare, sibi in divertis locis visa mirabilia. Initium est supra vf. 1470. deinde ingredientibus actoribus desinit; egredientibus iterum incipit vf. 1552.
 Ibid. Ἐν Φαναῖσι] Nomen loci alicujus in Chio, ut ait Scholiastes. Alludit autem ad φάσιν, a quo συγκρατιστῶν, pro quo etiam usurpatur quandoque, ut idem dicit.
 vf. 1694. Κλεψύδρα] Nomen fontis in arce, a quo & horologium ita dicebatur, quo utebantur in judiciis. His duas notiones inter se miscet hic.
 vf. 1695. Ἐγλωπτογατόρων] Alludit ad vocem χερ-

γασσῶν ut ait Scholiastes l. c. *Opifex manuaris*, quae qui manibus suis cibum ventri quaerit.
 vf. 1696. & seq. Οἱ θερίζουσιν τε καὶ σπείρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτταις] Quod hic Sycophantae linguis suis, id bonus miles armis dicitur efficere, in Scolio Hybriacae apud Athenaeum XI. p. 693. εἰσι μοι πλῆθος μέγας δόρυ, καὶ εἰς ἑσθλῶν, καὶ τὸ καλὸν λασιῶν, πρίσθημα χρωτῆς· τότε γὰρ ἀπὸ τότε θιρῶ, τότε πατῆρα τὸν ἀδὸν ἀπ' ἀμπίλων οἶνον· *Dioltiae grandes mihi sunt; basta, ensis, pulchrumque scutum munimentum corporis. Cum hoc arō, cum hoc meto, cum hoc vinum suave, quod praebent vites, tero pedibus,*
 vf. 1709

STROPHE COLORUM X.

CHOR. Est in Phanis, apud
Clepsydram, versutum hominum

- 1695 Lingua delationibusque victum quaerentium genus,
Qui metunt, ferunt,
Vindemiant linguis,
Et ficus legunt. (Sycophantas agunt)
Barbari vero sunt genere;
1700 Gorgiae & Philippi:
Et ab istis hominibus Philippis
Est, ut ubique Atticae regionis lingua seorsim a ceteris extis secetur.

SYSTEMA PER PERICOPEN VERSUUM XIV.

NUNCIUS, CHORUS, SEMICHORUS.

NUNC. ô Vos, qui omnia bona perficitis, majoraque, quam verbis possit exponi!

ô Ter beatum volucrum avium genus!

- 1705 Excipite Regem vestrum fortunatis in aedibus:
Talis enim accedit, qualis neque illustris
Adspectu stella fulsit in auro splendente domo;
Neque Solis clarum radiorum jubar
Tantum resplenduit: qualem autem secum
1710 Ducat formam, inenarrabile est,
Vibrans fulmen, alatum Jovis telum.
Incredibilis vero nidor in profundum coelum
Surgit; &, spectaculum egregium, suffituum

Aurae

vs. 1700. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι] In Vespis vs. 419. εἰς τὴν ἀπαύσιον Φίλιπποι ἐν δίκῃ τῶν Γοργίαι. ubi Scholia: ἐν τῇ δίκῃ ἀντι τῶν δικαστῶν. ἔτι δὲ ὁ Γοργίας κωμωδίζεται ὡς προδότης, καὶ βάρβαρος. In iudicio perdidērunt eum iudices. Gorgias autem isto traducitur a Comicis tanquam proditor, & barbarus.

vs. 1702. Ἡ γλῶσσα χάρις τίμωται] Proprie in Sacrificiis id fieri solet; ut in Pace vs. 1061. ubi ad Sacrificantes dicit fatidicus: ἡ γλῶσσα χάρις τίμωται. Sed hoc loco nihil aliud significatur hac phrasi, quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam poenam sustinuisse; quod pa-

tet ex illo loco, quem ad versum antecedentem adduxi.

vs. 1712. Ὅσμη δ' ἀνωρύμας ἐς βῆθος κίχλη] Citat Suidas v. ὅσμη. Βῆθος κίχλη autem hic significat altitudinem coeli; & βῆθος dictum est pro ἕψος. ut apud Virgilium: Coelumque profundum: i. e. altum. Totum autem hunc locum, utpote supra focum Comicum longe assurgentem, verbis Tragici alicuius contemuisse videtur Poëta noster; quod & alibi non raro facere solet, ut nimirum Tragicos parodias huiusmodi & allusionibus ridendos propinet. Kusterus

Αὔρα γὰρ φάσσι πλεῖστίνω καπνῷ.
 1715 Ὀδὶ δὲ καὶ τὸς ἐστίν. ἀλλὰ τῆν θεῶν
 Μύσσις ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον τόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 16.

ΗΜ. Ἄναγε, δέχε, διάγε, πάραγε, πάραγε.
 Πειπέπεσε τ' μάραρα
 Μάραει σὺν τύχα.
 1720 ὦ Φεῦ, Φεῦ, τ' ὄρας,
 Τῷ κέλλε.
 ὦ μαχαιτὸν σὺ γάμον
 Τῆδε τῆ πόλιν γήμας.
 ΗΜ. Μεγάλα κατέχευε τίχα
 1725 Γένθη ὀρνίθων
 Διὰ τόνδε τ' ἄνδρα.
 Ἄλλ' ὑμναίοισι καὶ νυμφιδίοισι
 Δέχεσθ' ὀδαῖς
 Αὐτὸν καὶ πῶν Βασιλείαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ 17.

1730 ΧΟΡ. Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 Τῶν ἡλιθέτων θεῶν
 Ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
 Μοίρα ξυνεκίμισαν
 Ἐν τοιαῦθ' ὑμναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 18.

1735 Ὀ δ' ἀμφιθαλὲς Ἔρωσ
 Χρυσὸ πῆρθη ἠίαις

Εὐθιμῆ

sc. 1714. Πασίαν] Scholia: τὴν ἰσοσιν. Homerus
 de eadem re: κίσση δ' ἠραῖος ἄθην ἀισσομένη πρὶ κα-
 πνῶν: Nider in caelum adscendit volvens se circa funem,
 sc. 1717. Ἄρα] Chorus saltatorus haec dicit; hoc

verbo & Ithyphalli saltatori utebantur; Athenaeus XIV.
 p. 622. ἔταν δὲ κατὰ μέσον αὐτὸν ἀρχόνταν γίνονται, ἐπι-
 στήθουσι εἰς τὸ θεῖον, κίρῳτες. Ἄραγε, ἐρωχάριαν
 ποίησε τῷ θεῷ. Occurrit hoc verbum etiam in saltatione
 usur-

Aurae leni motu attollunt volumina fumi.
 1715 Hic vero ipfus est: fed oportet divae
 Musae facrum aperire bonaque verba fundens os.

ODE ET STROPHE COLORUM XII.

SEM. Subduc, distine, perduc, adduc, praebé.
 Circumvolate fortunatum illum

Bona cum alite:

1720 Hem, hem, quanta venustas!

Quanta pulchritudo!

ô Qui felicissimum huic urbi

Matrimonium iniisti.

SEM. Magna evenerunt commoda

1725 Generi avium

Operâ hujusce viri.

Sed hymenaeis & genialibus

Excipite carminibus

Ipsum sponsamque ejus Basileam.

STROPHE ALIA COLORUM V.

1730 CHOR. Junoni olim Olympiae
 Excelsi folii

Regem, magnum Diis Jovem,

Fata conjunxerunt

Tali hymenaeo.

ANTISTROPHE COLORUM V.

1735 Floridus autem Amor
 Aureis alis habenas

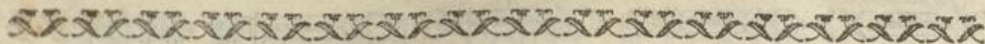
usurpatum, cum casu obliquo, in Troadibus vs. 326.
 ἀναγὰς χροῖν. & ibid. vs. 332. Χροῖν μῦθος, χροῖν, ἀναγὰς
 ἀβδὰ σοφ. Vide Notam ad Vespas vs. 1317. ubi et

iam: ἀναγὰς, πᾶσι γὰρ.

vs. 1736. Χροῖν ἀπὸ τοῦ χροῖν.] Supra vs. 697. Ἐργὸς ὁ πρῶτος,
 εὐχῶν τῶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ χροῖν.

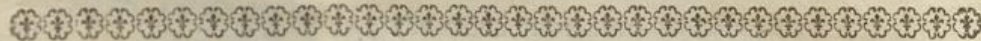
Re-

Εὐθιως παλιντόνως,
Ζιυὸς πάροχ[⊙] γάμων,
Τῆς τ' ὀιδάμων[⊙] Ἡεας.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ 5.

- 1740 Ὑμνῶν, ὦ Ὑμνῶν, ὦ Ὑμνῶν.
ΠΕΙΣΘ. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς.
Ἄγαμνη δὲ λόγων. Ἄγε νῦν αὐτῶ
Καὶ τὰς χθονίας κλήσαιτε βροντᾶς,
Τὰς τε πυράδεις Διὸς ἀγεροπᾶς,
1745 Δεινὸν τ' ἄρῃ[⊙] κεραυνόν.

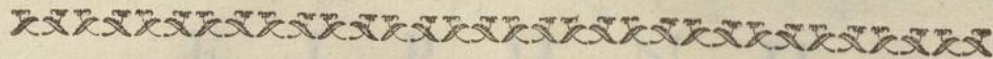
ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ 1η.

- ΧΟΡ. ὦ μέγα χεῖστον ἀγεροπῆς Φά[⊙].
ὦ Διὸς ἀμβροτον ἐγ[⊙] πυρφόρον.
ὦ χθόνια, βαρναχέες, ἀμβροφόροι δ' ἄμα
βροντᾶ, αἷς ὄδε νῦν χθόνα σείψ,
1750 Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, ἔ
Πάριδρον Βασιλείαν ἔχων Διός.
ΗΜ. Ὑμνῶν, ὦ Ὑμνῶν, ὦ.
Ἐπεθε νῦν γάμοισιν, ὦ
Φῦλα πάντα συνόμων
1755 Πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διός,
Καὶ λέχ[⊙] γαμήλιον.
Ὅρεξον, ὦ μάκαιρα, σιῦ
Χεῖρα, ἔ περῶν ἐμῶν
Λαβῆσαι, συγχέρθουσιν.
1760 Αἴρων δὲ κερφίω σ' ἐγώ.
Ἄλλαλῃ, ἦν Παιῶν,
Τήνδελα καλίνικ[⊙], ὦ
Δαιμόνων ὑπέβρατε.

τ. 1743. Τὰς χθονίας βροντᾶς] Mox exponit, cur ita
vocat: αἷς ὄδε νῦν χθόνα σείψ. Sic Jovem tonantem
χθόνια vocat Sophocles in Oedipo Coloneo v. 1654.

κτόπισι μὲν Διὸς χθόνια. Tonit Japiter Cibonius.
v. 1761. Ἄλλαλῃ] Editio Farrei ἀλλαλαί. In Lyfl-
frata v. 1293. ἀλλαλαί, ἦν παιῶν, αἰρισθ' αἷω ὡς ἐπι τί-
κx.

Regebat reductas,
Jovis pronubus,
Beataeque Junonis.

EPODE COLORUM VI.

1740 **H**ymen, ô Hymenae, ô Hymen.
PISTH. Hymnis laetatus sum, carmina me delectarunt,
 Laudo vestras faustas acclamationes. SEM. Age nunc illius
 Et terrifica celebrate tonitrua,
 Igneaque Jovis fulgura,
 1745 Horrendumque & coruscum fulmen.

STROPHE ALIA ET ODE COLORUM VIII.

CHOR. ô Aureum fulguris lumen,
 ô Jovis immortale telum igniferum,
 Horrenda, grave sonantia, & imbrifera simul
 Tonitrua, quibus iste nunc terram concutit
 1750 Omnium per te potitus, &
 Affidentem sibi Regnum habens Jovis.
SEM. Hymen, ô Hymenae!
 Sequimini nunc nuptias, ô
 Omnes populi avium
 1755 Aligerarum ad aedes Jovis,
 Et lectum genialem.
 Porrige, ô beata, tuam
 Manum, alisque meis
 Prehensis, nobiscum salta;
 1760 Tollens autem ego allevabo te.
 Allalae, ie Paeon,
 Tenella praeclare victor, ô
 Deorum summe.

Est autem vox faustae acclamationis in victoria. Hefycnius: ἀλαλαγμός, ἐπιτυκίῳ ὕμνῳ, ἢ εὐφημῳ βού. Tale quid erat etiam τήνλλα? vide eundem in τήνλλα. & ad Acharn. vi. 1228.

